

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4 Η (98) - ΤΕΥΧΟΣ 9 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἀλέξανδρος Κατσίρας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ὙΛΗΣ: Νικολέτα Μιχαλακάκου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Ἰωάννης Ἀκριώτης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Β. Μπίτσης, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρουνέρι Αττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-9ο

Οκτώβριος 2021

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	706
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
• Η τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή πέντε Μητροπολιτῶν	709
• Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (4 Ὀκτωβρίου 2021)	720
• Ἀντιφώνησις εἰς τήν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (4 Ὀκτωβρίου 2021)	722
• Εἰσήγησις στή Σεπτῆ Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2021 ἐπί τοῦ Κανονισμοῦ «Περί τῶν Ἱερῶν Ἠσυχαστηρίων» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου κ. Δημητρίου (4 Ὀκτωβρίου 2021)	724
• Εἰσήγησις στή Σεπτῆ Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2021 μέ θέμα: «Συμμετοχή τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου στό ἐκκλησιαστικό γεγονός ἡ οἱ Λαϊκοί στήν Ἐκκλησία» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου (5 Ὀκτωβρίου 2021)	733
• Βιογραφικά τῶν νέων Σεβ. Μητροπολιτῶν	747
• Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου (Ἀθήναι, 17 Ὀκτωβρίου 2021)	753
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	757
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	760
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	799
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	810

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ τεύχος Ὀκτωβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἀφιερώνουμε τό θέμα τοῦ Μηνός στις ἐργασίες τῆς Τακτικῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (4 ἕως καί 8 Ὀκτωβρίου). Θά διαβάσετε τήν *Προσφώνηση* τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τήν *Ἀντιφώνηση* τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ καθώς καί τίς *Εἰσήγησεις* τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου κ. Δημητρίου («ἐπί τοῦ Κανονισμοῦ “Περί τῶν Ἱερῶν Ἡσυχαστηρίων”»), καί Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθναγόρου («Συμμετοχή τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου στό ἐκκλησιαστικό γεγονός ἢ οἱ Λαϊκοί στήν Ἐκκλησία»). Οἱ λοιπές Εἰσηγήσεις στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι θά δημοσιευθοῦν σέ ἐπόμενα τεύχη. Θά διαβάσετε ἐπίσης τά βιογραφικά τῶν νέων Μητροπολιτῶν (Λαγκαδά, Λιπῆς καί Ρεντίνης κ. Πλάτωνος, Καστορίας κ. Καλλινίκου, Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου, Περιστερίου κ. Γρηγορίου, Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου) καθώς καί τόν *Χειροτοντήριο Λόγο* τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου.

Στό τεύχος περιλαμβάνονται ἐπίσης Ἐγκύκλια Σημειώματα πού ἐξαπέλυσε ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τά ὁποῖα ἀφοροῦν σημαντικά θέματα τῆς ἐκπαιδευτικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καθώς καί μέ τήν εἰδησεογραφική στίλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν, στήν ὁποία –μεταξύ ἄλλων– ἀδρομερῶς παρουσιάζονται καί οἱ ἐπιστημονικές καί θρησκευτικές ἐκδηλώσεις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἐπί τῆ ἐπετείῳ τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 4.10.2021

Συνῆλθε τῆ Δευτέρα 4 Ὀκτωβρίου 2021, τηρουμένων ὅλων τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας, σέ πρώτη τακτική Συνεδρία, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Ἱ. Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 26ης Αὐγούστου ἐ.ἔ.

Πρό τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στό Καθολικό τῆς Ἱ. Μ. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λίμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου.

Περί τήν 9η πρωινή, στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιά τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπή Τύπου ἀπό τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο, Σύρου, Τίνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καί Μυκόνου κ. Δωρόθεο καί Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο.

Στή συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσφώνησε τά Μέλη Αὐτῆς, ἐπικαλούμενος τίς πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων Ἐπισκόπων Ἀθηνῶν, Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου καί Ἱεροθέου, γιά τήν αἴσια ἔκβαση καί ἐπιτυχῆ διεξαγωγή τῆς Συνόδου καί ἀναφέροντας ἀρχικά ὅτι συνερχομασθε ὕστερα ἀπό μακρό διάστημα

στήν ἱστορική Ἱερά Μονή Πεντέλης, μέ σκοπό νά συζητήσουμε σύγχρονα καί ἐπίκαιρα προβλήματα καί νά ἐκφράσουμε τή συνοδική φωνή, τήν ὕψιστη αὐτή ἐκφραση ἐκκλησιολογικοῦ φρονήματος καί πράξεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκολούθως ἀναφέρθηκε στήν πανδημία καί στίς προϋποθέσεις πού δημιουργήθηκαν ἐξ αἰτίας αὐτῆς γιά νά ἀναδειχθοῦν πολλά ἀπό τά προβλήματα πού συνωστίζονται δεκαετίες τώρα μέσα στόν τρόπο καί στήν καθημερινότητα τῶν ἐπιλογῶν μας, ὅπως χλιαρή πίστη, ἐκκοσμίκευση τῆς συνοδικότητας, ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυπακοή καί ἐγωιστική αὐτοδιάθεση, ψήγματα προτεσταντισμοῦ καί αἰρετικῶν δοξασιῶν, ἔλλειψη γνησίου ὁμολογιακοῦ πνεύματος, συντεχνιακή λογική, ψυχολογική πίεση καί ἀνασφάλεια.

Τονίζοντας ἰδιαίτερα τήν ἀνάγκη διατήρησης τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διαταράχθηκε κατά τήν περίοδο αὐτή, ὁ Μακαριώτατος εἶπε τά ἑξῆς: «Πρῶτος γνωρίζω νά κάνω πίσω γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναμένω καί ἀπό ἐσᾶς, τοὺς ἀδελφούς μου, τό ἴδιο. Προσωπικές ἀπόψεις καί ἀλλότριες φωνές πρέπει νά τίς καταδικάσουμε. Μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία, μία πρέπει νά εἶναι καί ἡ φωνή της, ἐκφραζομένη ἐν Συνόδῳ καί πάντοτε ὡς ἐνοποιητική δύναμη γιά τή σωτηρία ὅλων ἡμῶν. Δέν ἔχουμε ἄλλα περιθώρια λαθῶν καί αὐτονομήσεως. Σᾶς καλῶ νά ἀναλογισθοῦμε τίς εὐθύνες μας καί νά συνεχίσουμε, ἐν ὑπακοῇ πρὸς τό συνοδικό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, τήν πορεία μας πρὸς τόν οὐρανό. Πληθαίνουν οἱ φωνές ἀμφισβήτησης καί χαίρεται ὁ διάβολος νά ποτίζουμε τό δένδρο τοῦ διχασμοῦ. Τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπηρετοῦμε, τόν Μέγα Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο συνεχίζουμε νά

ἀκολουθοῦμε μέ τί ζωί μας. Στῶμεν, λοιπόν, καλῶς καί στῶμεν μετά φόβου».

Κλείνοντας τήν προσφώνησή του ὁ Μακαριώτατος, ἀναφέρθηκε στήν πρόσφατη συνάντησή του μέ τόν Πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, τόν ὁποῖον εὐχαρίστησε γιά τόν Νόμο περί Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης, σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο μετά ἀπό διακόσια χρόνια, τήν πλειοψηφία τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν θά ἔχει ἡ Ἐκκλησία. «Τό Κράτος, ὅπως στηρίζει κάθε Ἐπιστήμη, θά στηρίζει ἀσφαλῶς καί ἐκείνην τῆς Θεολογίας. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν εἶναι εὐπρόσδεκτοι στόν χῶρο τῆς Ἱερωσύνης. Μᾶς χρειάζονται, ὅμως, καί οἱ παραγωγικές σχολές τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ δρόμος ἔχει ἀνοίξει πλέον», τόνισε ὁ Μακαριώτατος. Κατά τί συνάντηση αὐτή πρότεινε, ἐπίσης, στόν Πρωθυπουργό ἕνα ἔργο ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο, ὅπως τό χαρακτήρισε. Τή σύσταση μᾶς κοινῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτείας-Ἐκκλησίας μέ σκοπό τήν μελέτη καί τήν ἐπίλυση τῶν πολλῶν προβλημάτων πού ἔχουν ἀναδειχθεῖ πρόταση, τήν ὁποία ὁ Πρωθυπουργός ἔκανε πρόθυμα ἀποδεκτή.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιφώνησε ἀκολουθῶς ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Στή συνέχεια παρουσιάσθηκαν οἱ Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιά τά ἐκκλησιαστικά ἔτη 2019-2020 καί 2020-2021 ἀπό τοῦς Σεβασμιωτάτους Προέδρους αὐτῶν καί ἐπακολούθησε συζήτηση γιά τόν τρόπο ἀξιοποίησης αὐτῶν.

Κατόπιν παρουσιάσθηκε τό μετάλλιο, τό ὁποῖο ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τί συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἑναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης. Τό ἐν λόγω μετάλλιο ἀποτυπώνει τοῦς Ἁγίους Νεομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι μαρτύρησαν «διά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν τήν ἀγίαν καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερίαν» καί θά δίδεται σέ ἐξέχουσες προσωπικότητες.

Μετά τό διάλειμμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυ-

κάστρου κ. Δημήτριος ἀνέγνωσε τήν Εἰσίγησή του μέ θέμα: «Κανονισμός “Περί Ἑσυχαστηρίων”».

Μετά τό πέρας τῆς Εἰσηγήσεως ἔγινε διεξοδική συζήτηση καί τοποθετήθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Σύνοδοι προβαίνοντας ἐν τέλει στήν ψήφιση τοῦ «Κανονισμοῦ “Περί Ἑσυχαστηρίων”» μέ νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Τέλος, κατόπιν ψηφοφορίας ἔγινε ἡ συμπλήρωση τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 5.10.2021

Συνήλθε τήν Τρίτη 5 Ὀκτωβρίου 2021, στή δεύτερη Τακτική Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Ἱερά Μονή Κομίσσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης.

Μετά τήν προσευχή, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διαπιστώθηκε ἀπαρτία. Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολουθῶς, σύμφωνα μέ τήν Ἡμερησία Διάταξη, ἀνέγνωσε τήν Εἰσίγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνός μέ θέμα: «Κανονισμός “Περί συστάσεως, ὀργανώσεως καί λειτουργίας τοῦ Μητρώου Ἐφημερίων, Διακόνων καί Ἱεροκηρῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Μ.Ε.Δ.Ι.)”».

Ἐπικολούθησε εὐρύτατος διάλογος ἐπί τῆς Εἰσηγήσεως, κατά τόν ὁποῖο ἔλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς προβαίνοντας ἐν τέλει στήν ψήφιση τοῦ Κανονισμοῦ μέ νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ακολούθησε η Εισήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ίλιου, Άχαρνών και Πετροπόλεως κ. Αθναγόρου με θέμα: «Συμμετοχή του λαϊκού στοιχείου εις τό Ἐκκλησιαστικόν γεγονός».

Στό ἐρευνητικό μέρος τῆς Εἰσηγήσεως του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε κυρίως τήν ἔννοια τῆς λέξης «λαϊκός» στήν Ἐκκλησία ἀναφερόμενος συνοπτικά στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία καί ἐκτεταμένα στό πῶς ἐκφράζεται ἡ ὁμοτιμία καί ἡ ὁμοφροσύνη στό ἐκκλησιαστικό γεγονός.

Τό δεύτερο μέρος τῆς Εἰσηγήσεως περιελάμβανε σχόλια σέ ἕνα κείμενο σύγχρονου λαϊκισμοῦ, τό ὁποῖο ἐπέλεξε ὡς χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀνάμεσα ἀπό δεκάδες κείμενα πού εἶναι σχεδόν πανομοιότυπα ὡς πρός τό ὕφος, τή δομή, τήν ὀρθογραφία, τήν σύνταξη καί τή στίξη. Ἡ συνήθης πρακτική τῶν συντακτῶν τῶν κειμένων αὐτῶν, τόνισε ὁ Εἰσηγητής, «εἶναι νά προκαλέσει καί νά ἐγείρει τό δημόσιο αἴσθημα, χρησιμοποιώντας παραπλανητικά ἢ ἑλλιπῆ, ἀπαξιοτικά καί κατά βάση ψευδῆ καί δυσφημιστικά στοιχεῖα γιά τό πρόσωπο, τόν θεσμό, τήν συλλογικότητα ἢ τήν κατάσταση κατά τῶν ὁποίων βάλλουν καί ἔτσι ἀποτελοῦν ἕνα σύγχρονο ἐντατικό κοινωνικό πρόβλημα, πού δέν ἀφορᾷ ἀποκλειστικά τήν Ἐκκλησία, ἀλλά κάθε χῶρο πού ἐμπλέκεται ἐνεργά στόν δημόσιο βίο καί πού ἡ συντεταγμένη δομή του καί οἱ παρεμβάσεις του ἐνοχλοῦν κύκλους ἢ ἄτομα πού βασανίζονται ἀπό μιᾶ περίπλοκη ψυχοπαθολογία».

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Αἰθναγόρας, ἀφοῦ ἐπεσήμανε ἀναλυτικά τά κοινά χαρακτηριστικά τῶν κειμένων πού ὡς ἐπί τό πλεῖστον καλοῦν τόν λαό σέ ἀποτείχιση ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀνυπακοή στήν Ἱερά Σύνοδο, ἀνέφερε συμπερασματικά ὅτι πρέπει νά ληφθεῖ μιᾶ συλλογική ἀπόφαση γιά τό πῶς θά τοποθετηθοῦμε ἀπέναντι σέ αὐτά. Καί τόνισε: «Ἐμεῖς ἀμετακίνητοι ἀπό τίς θέσεις μας ἔχουμε νά ἐπιλέξουμε μεταξύ δύο πρακτικῶν:

- ἢ νά τοῦς ἀγνοήσουμε καί νά τοῦς ἀφήσουμε νά συνεχίσουν νά δροῦν ἀνεξέλεγκτα ἐντός κι ἐκτός Ἐκκλησίας, σκανδαλίζοντας τοῦς πιστοῦς κι ὀδηγώντας πολλούς ἐξ αὐτῶν στήν

ἀπόλυτη πλάνη καί σέ πράξεις πού ἐλλοχεύουν πολυεπίπεδους κινδύνους

- ἢ νά σχεδιάσουμε καί νά ἐφαρμόσουμε ἕνα ἐνιαῖο πλαίσιο προστασίας τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ποιμνίου μας ἀπό τίς ἐπιθέσεις τῶν πάσης φύσεως δημαγωγῶν, συνωμοσιολόγων καί ὕβριστῶν τοῦ ἔργου καί τῆς προσφορᾶς μας.

Μέ τό νά παρακολουθοῦμε μουνδιασμένοι τίς ἐπιθέσεις ἐναντίον μας, εὐχόμενοι ἀπλῶς τό κακό νά εἶναι μικρό ἢ νά σιωποῦμε δίνοντας χῶρο στόν παραλογισμό ἢ ἀκόμα χειρότερα αὐτοεγκλωβισμένοι καί φοβούμενοι μιᾶ ἐμφανῶς ἀναπόφευκτη σύγκρουση νά προσπαθοῦμε νά ἐξευμενίσουμε τό τέρας πού σιγά-σιγά ξεπροβάλλει μπροστά μας, δέν προστατεύουμε τήν ἐνότητα, οὔτε ἐκτελοῦμε κάποια χριστιανική ἐπιταγή, ἀπλῶς δίνουμε χῶρο στους διώκτες μας νά ἐπεκταθοῦν, παρουσιάζοντας ἐσφαλμένα στήν κοινωνία τήν εἰκόνα ὅτι ἢ ἀδιαφοροῦμε γιά τήν Ἐκκλησία καί τό μέλλον της ἢ ὅτι φοβισμένοι προσπαθοῦμε ν' ἀποφύγουμε καταστάσεις πού θά καταδείκνυαν τήν εὐαλωτότητά μας ἐναντι αὐτῶν πού ὑποσκάπτουν μεθοδικά τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ συζήτηση ἐπί τῆς Εἰσηγήσεως θά πραγματοποιηθεῖ τήν Τετάρτη 6 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., κατά τήν ὁποία ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συγχίσει τίς ἐργασίες Της.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

Οί Έργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 6.10.2021

Συνήλθε τὴν Τετάρτη 6 Ὀκτωβρίου 2021, στὴν τρίτη Τακτικὴ Συνεδρία τῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερά Μονὴ Κομιήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης.

Μετά τὴν προσευχή, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διαπιστώθηκε ἀπαρτία. Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολούθησε ἡ Εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καὶ Χαλκηδόνος κ. Γαβριὴλ μὲ θέμα: «Ἐπιστημονικὴ καὶ Θεολογικὴ προσέγγις τοῦ ἰοῦ τῆς πανδημίας. Ἀπαντήσεις εἰς θεωρίας συνωμοσίας».

Στόν Πρόλόγόν του, ὁ Σεβασμιώτατος προσήγγισε πληρέστερα τίς ἐπιστημονικές, θεολογικές καὶ κοινωνικές προεκτάσεις τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ COVID-19, ἡ ὁποία ἐπηρέασε βαθιὰ καὶ τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναδεικνύοντας πολλά σημαντικὰ θεολογικά καὶ ποιμαντικὰ προβλήματα. Ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας, τόνισε ιδιαίτερα, δέν στάθηκε ἀδρανής, ἀλλὰ χειρίσθηκε τὴ νέα αὐτὴ πραγματικότητα μὲ θαυμαστὴ διάκριση προβαίνοντας ἄμεσα «σέ κάλεσμα πρὸς τὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ νά ἐντείνει τίς προσευχές του, ἐνῶ στή συνέχεια, μὲ ὑψηλὸ αἶσθημα εὐθύνης ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ σέ συνεργασία μὲ τίς ἐπιστημονικές ὑγειονομικές ἀρχές, τάχθηκε ὅπως ἀκριβῶς ὄφειλε, μὲ ὅλες τῆς τίς δυνάμεις, στό πλευρό τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη ἀντιμετώπιση τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς δοκιμασίας».

Στό πρῶτο μέρος τῆς Εἰσηγήσεώς του ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γαβριὴλ προσεγγίζοντας ἐπιστημονικά τὴν πανδημία, ἀναφέρθηκε στίς πανδημίες καὶ τοὺς λοιμούς τοῦ παρελθόντος, στὴν ἐμφάνιση καὶ τὰ συμπτώματα τοῦ νέου

κορωνοϊοῦ (COVID-19), τίς ψυχολογικές συνέπειες τῆς πανδημίας καὶ τὴν ἐμφάνιση τοῦ κορωνοϊοῦ (COVID-19) στὴν Ἑλλάδα, καταλήγοντας στίς ἐνέργειες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δύο ἐτῶν τῆς πανδημίας.

«Ἀναμφίβολα», τόνισε ιδιαίτερα, «ἡ περίοδος αὐτὴ ἦταν καὶ συνεχίζει νά εἶναι ὄχι μόνο μία περίοδος δοκιμασίας γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ μία περίοδος διδακτικὴ, μία περίοδος αὐτοεκφράσεως καὶ αὐτογνωσίας, ἀφοῦ ἡ νόσος τοῦ κορωνοϊοῦ ἐπέτρεψε νά ἀντιληφθοῦμε τίς ἀδυναμίες μας, τὰ θεολογικά μας κενά, ἢ ἂν προτιμᾶτε, καὶ τὴ νοσηρὴ πνευματικότητα ὄχι μόνο πολλῶν μελῶν τοῦ χριστεπώνυμου ποιμνίου μας, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀκόμη καὶ πολλῶν κληρικῶν μας. Πέρα ὅμως ἀπὸ αὐτά, ἡ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας ἦταν καὶ εἶναι νά παραμείνει προσπλωμένη στὴν ἀποστολή Της, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ αὐτὸ διότι ἡ ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας δέν δύναται νά χωρισθεῖ ἀπὸ τὴν ἔννοια τῆς “σωτηρίας” καὶ ἡ σωτηρία δέν μπορεῖ νά χωρισθεῖ ἀπὸ τὴν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία δέν δίστασε νά συγκρουσθεῖ ἀποφασιστικά μὲ τίς κρατικές “διαταγές”, ὅταν θεώρησε ὅτι διακυβεύεται αὐτὴ ἡ ἰσορροπία».

Στό δεύτερο μέρος τῆς Εἰσηγήσεώς του ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ προσήγγισε θεολογικά τὴν πανδημία χρησιμοποιώντας πολλά ἀγιογραφικά καὶ πατερικά χωρία περὶ τῆς ἔννοιας τῆς ἀσθένειας, περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ περὶ τῆς ἀναπτυχθεῖσας προβληματικῆς περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀναφέρθηκε στίς θεωρίες συνωμοσίας πού ἐνέπλεξαν καὶ τὴν Ἐκκλησία δίδοντας ἐμπεριστατωμένες ἀπαντήσεις σέ αὐτές.

«Καθ’ ὅλη τὴν διάρκεια τῆς πανδημίας», ἀνέφερε χαρακτηριστικά, «ἀναπτύχθηκαν παράλογες θεωρίες πού προκάλεσαν ἔνταση καὶ δημιουργήσαν ἕνα διχαστικὸ κλίμα μεταξύ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, σέ σημεῖο πού νά διαταράσσονται οἰκογενειακές, φιλικές, ἐπαγγελματικές ἀκόμη δέ καὶ πνευματικές σχέσεις. Βεβαίως, τὸ γεγονός ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς

ἀδελφούς μας αυτούς είναι κληρικοί ή αποτελούν πιστά μέλη της Ἐκκλησίας, δημιουργεί από μόνο του όχι μόνο απογοήτευση, αλλά και έντονο προβληματισμό». Ὡς αιτίες τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, ὁ Εἰσηγητής ανέφερε: α) τὴν ἔλλειψη κατηχήσεως, β) τὴν δεισιδαμονικὴ σχέση μετὰ τὴν πίστη καὶ τὰ ἱερά Μυστήρια, γ) τὴν Ζηλωτικὴ καὶ ζηλοτυπικὴ σχέση μετὰ τὴν Ἐκκλησία, καὶ δ) τὴν Προφητολογία.

Κλείνοντας τὴν Εἰσήγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας κ. Γαβριήλ, ἔθεσε τὸ ἐρώτημα, «κατὰ πόσο ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι σήμερα ἔτοιμη νὰ διαχειρισθῆί τέτοιες κρίσεις;». Ἀπαντώντας στοῦ ἐρώτημα αὐτὸ ἐπεσήμανε μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἡ νέα ἐποχὴ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀποτάξῃ ἢ καὶ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν γραφικότητα, τὸν ἀναχρονισμό καὶ τὸν ἐφησυχασμό, πού ὀδηγοῦν στὴν ἀποξένωση καὶ στὴν παραποίηση τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας νὰ ἀποβάλλῃ κάθε ψῆγμα ἐκκοσμητικῆς καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ προβάλλῃ τὸ ἀσκητικὸ Τῆς ἡθῆς καὶ τὸν εὐχαριστιακὸ Τῆς χαρακτῆρα. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας νὰ εἶναι ἐνωμένη καὶ δυνατὴ. Εὐέλκτικη, τολμηρὴ καὶ ὁμόφωνη στὶς ἀποφάσεις Τῆς ἀπέναντι στὶς νέες καὶ μεγάλες αὐτὲς προκλήσεις. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας νὰ παραμείνῃ προσπλωμένη στὴν ὑπερδισχιλιετῆ ἀποστολικὴ καὶ πατερικὴ Τῆς παράδοση καὶ νὰ διατηρήσῃ ἀλώβητη τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία Τῆς ὡς Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

Ἡ νέα ἐποχὴ ἀπαιτεῖ ἐπίσης κληρικούς με πνευματικὴ ἐγρήγορησιν καὶ παρηρσία. Κληρικούς, γνῶστες τῆς σημερινῆς πραγματικότητος, πού μετὰ τὴν ταπεινώσιν τους, τὴν καθαρότητα τοῦ βίου τους καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημά τους νὰ γίνονται δείκτες καὶ ἐνσαρκωτές τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν.....

Οἱ καιροί, ὅμως, δὲν ἐπιτρέπουν γι' ἄλλη διχόνοια. Δὲν ἐπιτρέπουν γι' ἄλλη ἀποξένωση. Στὸν ἐπικίνδυνον αὐτὸν νέον ἐθνικὸν διχασμὸν πού ἐκκολλάπτεται μεταξύ “ἐμβολιασμένων” καὶ “ἀνεμβολιάστων”, ὀφείλουμε ὡς Ἐκκλησία νὰ ἀντιπαρατάξωμε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην.

Νὰ καλλιεργήσωμε στὸν κόσμον τὴν ὁμόνοια καὶ τὴν ἐνότητα, πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν οὐσίαν τῆς Ἐκκλησίας... Ἡ Ἐκκλησία, ἄλλωστε, οὐδέποτε ἀδιαφόρησε γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου, διότι ἀπλά, ἡ Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν ἑαυτὸ Τῆς, ἀλλὰ γιὰ τὸν κόσμον. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλους καὶ ἀπὸ ὅλα καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης δὲν ὑπάρχουν ἀδιέξοδα... Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ δώσῃ νόημα καὶ ἐλπίδα στὸν κόσμον, δείχνοντας ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παρὼν μέσα στὴν ἱστορία του. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχει μετὰ τὸ ἴδιο τῆς τὸ «εἶναι», διότι αὐτὴ ἡ ἴδια εἶναι ἡ διηνεκὴ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ἐπικολούθησε εὐρύτατος διάλογος ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου, τὴν ὁποία ἀνέγνωσε χθές, μετὰ θέμα: «Συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν γεγονός».

Ἡ συζήτηση διεξήχθη σὲ κλίμα ἐνότητος καὶ διάθεσιν αὐτοκριτικῆς, κατὰ τὴν ὁποία ἐπισημάνθηκε ἡ ἀνάγκη διαφύλαξης τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καὶ διαχέεται στὸν κληρὸν καὶ τὸν λαόν. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ὑπηρετήσαν καὶ τὰ Μέλη τῆς ΔΙΣ τῶν περιόδων 2019-2020 καὶ 2020-2021, στὰ ὁποία ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν ἐπιτυχητὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προκλήσεων συνεπειᾶς τῆς πανδημίας.

Ἐν συνεχείᾳ κατετέθησαν προτάσεις ἀναφορικὰ μετὰ: Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καλλιέργειας καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν κληρικῶν, τῶν ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν, ὡς καὶ τὴν διεύρυνσιν καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸν τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν λήψην τῶν ἀπαραίτητων μέτρων γιὰ τὴν ἀνάσχεσιν τοῦ κύματος ἀνάδειξης «αὐθεντιῶν», οἱ ὁποῖες δροῦν διασπαστικὰ ἐντὸς τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν περαιτέρω ἐνεργοποίησιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ρόλου τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου, καὶ

Τὴν ἀνάληψιν ἐκστρατείας ἐγκαιρῆς καὶ τεκμηριωμένης πληροφόρησιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ

καί τῆς κοινωνίας ἀπό μέρους τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς.

Ἐν τέλει ἐπιβεβαιώθηκε ἡ ἀμετακίνητη στάσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων πίστεως καὶ δόγματος καὶ ἡ ἐτοιμότητά Της γιὰ διάλογο σέ θέματα πού συμβάλλουν στὴν ἐνότητα ἀντιμετωπίσεως φαινομένων, ὅπως ἡ πανδημία.

Ἀκολούθως, ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησίν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ μέ θέμα: «Κανονισμός “Περὶ κώδικος ἐκκλησιαστικῆς διοικητικῆς διαδικασίας”».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συνεχίσει τίς ἐργασίες Της τὴν Πέμπτη 7 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

Τέλος, γνωρίζεται ὅτι τὴν Παρασκευή 8 Ὀκτωβρίου, ἡμέρα διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν πρὸς πλήρωση τῶν πέντε χηρευουσῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ Μεγάλα Μηνύματα τῶν ἐψηφισμένων νέων Μητροπολιτῶν θά τελεσθοῦν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, λόγῳ τῶν μέτρων πού ἰσχύουν ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης καὶ θά μεταδοθοῦν ἀπ’ εὐθείας ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 7.10.2021

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη 7 Ὀκτωβρίου 2021, στὴν τέταρτη Τακτικὴ Συνεδρία Της Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης.

Μετά τὴν προσευχή, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διαπιστώθηκε ἀπαρτία. Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἐπικολούθησε διάλογος περὶ τῶν χθεσινῶν Εἰσηγήσεων, κατὰ τὸν ὁποῖο ἔλαβαν τὸν λόγο πολλοὶ Ἀρχιερεῖς. Τῆ συζήτηση ἔκλεισε ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, προβαίνοντας μέ πατρικὴ ἀγάπη σέ τρεῖς διαπιστώσεις καὶ ἐπισημάνσεις: 1) Ὅτι ἡ ἀρετὴ τῆς διακρίσεως εἶναι ἡ ἀνώτερη ὄλων τῶν ἀρετῶν καὶ ὅτι ἰδιαίτερος σήμερα πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται τίς ἀποφάσεις καὶ τίς πρωτοβουλίες τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας, 2) Ὁ τρόπος πού καλεῖται νὰ λειτουργήσει ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ ποιμένες Της στὴ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι αὐτὸς τῆς σχοινοβασίας καὶ 3) Ἐφερε ὡς παράδειγμα ἀποδοχῆς τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας αὐτὸ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ, Ἀγίου Νικοδήμου, ὁ ὁποῖος ἀποδεχόμενος τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐκπροσώπου αὐτῆς, Ποντίου Πιλάτου, ἐπὶ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ζήτησε ἀπὸ αὐτὸν τὴν ἄδεια νὰ λάβει αὐτὸ καὶ νὰ τὸ κηδεύσει.

Ἀκολούθως, ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησίν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, μέ θέμα: «Ἡ ἀξία, ἡ σημασία καὶ ἡ ὑπακοή εἰς τὸ Συνοδικὸν Πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητής, στὰ τέσσερα μέρη τῆς ἐμπεριστατωμένης Εἰσηγήσεώς του, χρησιμοποιώντας πολλά ἀγιογραφικὰ καὶ πατερικὰ χωρία, ἀπάντησε στὰ ἐξῆς καίρια ἐρωτήματα: α) τί εἶναι Συνοδικὸ Πολίτευμα, Ἱερό Συνοδικὸ Πολίτευμα καὶ τῆς Ἐκκλησίας Πολίτευμα; β) σέ τί συνίσταται ἡ ἀξία τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος; γ) ποῖο εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς σημασίας τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος; καὶ δ) ποιά εἶναι ἡ ἔννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπακοῆς στὸ Συνοδικὸ Πολίτευμα;

Τὸ τελευταῖο θέμα περὶ τῆς ὑπακοῆς στὸ Συνοδικὸ Πολίτευμα, ὁ Σεβασμιώτατος Μάνης χαρακτήρισε ὡς τὸ δυσκολότερο σημεῖο τῆς ὅλης εἰσηγήσεώς του τονίζοντας ὅτι «ἡ ὑπακοή στὸ Συνοδικὸν Πολίτευμα εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω μᾶς αὐθεντικῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἀκριβῶς διότι ὅλα ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία». Γι’ αὐτὸ «ἀπώτερος σκοπὸς τῆς ὑπακοῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐνότητα κρύπτει θεολογικὸ περιεχόμενον, καθ’ ὅτι ἀποτελεῖ ἀξίωμα, τουτέστιν ἀρχὴν πίστεως».

Απαντώντας στό ερώτημα, μήπως ή ύπακοή αντιστρατεύεται τήν έλευθερία του λόγου, άνέφερε χαρακτηριστικά ότι «ή ύπακοή στό Συνοδικό Πολίτευμα, ούδέν έχει τό δουλικόν, ούδέν τό έστερημένον τής προσωπικής έλευθερίας, άλλ' ύποτασσομέθα μόνον γιά τόν αδιάρηκτο πνευματικό δεσμό στό σώμα τής Έκκλησίας, ως μείζον αγαθόν. Καί ή ύποταγή αυτή είναι έλευθερία, ως ή ταπείνωση στην εκκλησιαστική ζωή δουλεύει ως δύναμη... ή Έκκλησία επ' ούδενί είναι δυνατόν νά διασπασθεί εκ των ανθρωπίνων αδυναμιών και αντιθέσεων. Ούδεις εντός τής Έκκλησίας δικαιούται τί διάσπαση τής ενότητας. Καί ούδεις λειτουργεί ως ανεξάρτητος και αυθαίρετος. Είμεθα κεκλημένοι σέ ένταξη και ύπακοή στά κελεύσματα τής Έκκλησίας, ή οποία εκφράζεται διά τής Ίερας Συνόδου».

Κλείνοντας τήν Εισήγησή του ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος έθεσε επί του θέματος υπό τήν κρίση τής σεπτής Ίεραρχίας προτάσεις όπως:

1ον. Νά συνταχθεί και αποσταλεί, όπου δεί, Ειδική Συνοδική Έγκύκλιος τής Ι.Σ.Ι. περί τής αξίας, ισχύος και πιστής ύπακοής στις αποφάσεις τής Ί. Συνόδου τής Έκκλησίας υπό πάντων, κλήρου και λαού.

2ον. Νά θεωρηθεί λήξαν τό έγερθέν γνωστόν ζήτημα των δύο αδελφών Ίεραρχών και νά τεθεί στό αρχείο γιά τό μείζον όφελος και συμφέρον τής Έκκλησίας.

3ον. Νά τυγχάνουν τής αρμοδιότητας τής Ι.Σ.Ι. και όχι τής Δ.Ι.Σ. και μέ βάση τήν όλη κανονική παράδοση τής Έκκλησίας, μείζονος σημασίας θέματα.

4ον. Νά εξαρθεί και τονισθεί δεόντως τό κύρος τής Ίερας Συνόδου. προς τήν Πολιτεία και ειδικότερα νά καταστεί σαφές ότι ενεργεια απορρέουσα εκ των κρατικών οργάνων, που έχει σχέση μέ εκκλησιαστικά θέματα, δέον όπως τυγχάνει προηγουμένως τής έγγραφου συνεργασίας μετά τής Ί. Συνόδου, άλλως νά θεωρείται άκυρος ή άκυρώσιμος στά πλαίσια των διακριτών ρόλων Έκκλησίας και Πολιτείας.

5ον. Νά τύχουν κωδικοποιήσεως οι αποφάσεις

τής ΙΣΙ και τής ΔΙΣ σχετικώς μέ τελετουργικά και πομπητικά θέματα γιά τήν ακρίβεια, ευταξία και τό ενιαίο τής όλης εκκλησιαστικής διακονίας».

Μετά τό διάλειμμα ακολουθήσαν οι Εισηγήσεις των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών: Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου μέ θέμα: «Τροποποιήσεις των υπ' αριθ. 1/1977 και 2/1977 Κανονισμών τής Ί. Συνόδου "Περί εργασιών τής Ίερας Συνόδου τής Ίεραρχίας και τής Διαρκούς Ίερας Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος" (Φ.Ε.Κ. Α' 275/23.9.1977)» και Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κυρίλλου μέ θέμα: «Τροποποιήσεις του υπ' αριθ. 8/1979 Κανονισμού τής Ίερας Συνόδου "Περί Ίερών Ναών και Ένοριών" (ΦΕΚ Α' 1/5.1.1980)».

Έπικολούθησε ευρύτατος διάλογος επί των δύο αυτών Εισηγήσεων, κατά τόν όποιο έλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς προβαίνοντας εν τέλει: α) στην ψήφιση των τροποποιήσεων των Κανονισμών 1 και 2 μέ νομοτεχνικές βελτιώσεις και β) στην παραπομπή του Κανονισμού 8 στην Δ.Ι.Σ. γιά περαιτέρω επεξεργασία.

Εν κατακλείδι, ή Ίεραρχία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, μεταξύ άλλων σοβαρών ζητημάτων που συζητήσε στην τακτική Σύγκλησή της του Οκτωβρίου 2021, τά όποια άπτονται τής καλής διοργάνωσης και τής λειτουργίας των εκκλησιαστικών δομών, ασχολήθηκε έπισταμένως και διεξοδικώς και μέ τά προβλήματα, τά όποια ανέκυψαν και εξακολουθούν νά αναφέρονται κατά τήν διάρκεια τής νέας πανδημίας.

Ανεγνώσθησαν τρεις εισηγήσεις από Σεβ. Μητροπολίτες, καθώς επίσης εδόθησαν στους Σεβ. Αρχιερείς και οι εισηγήσεις, οι όποιες επρόκειτο νά αναγνωσθούν στην Ίεραρχία τής Έκκλησίας του παρελθόντος Οκτωβρίου, ή όποια λόγω ανώτερης βίας δέν πραγματοποιήθηκε.

Έγινε ευρύτατη συζήτηση μεταξύ των Σεβ. Μητροπολιτών, οι όποιοι διατύπωσαν ελευθέρως τις απόψεις τους και κατατέθησαν σοβαρές προτάσεις.

Κατόπιν όλων αυτών, ή Ίεραρχία κατέληξε όμοφώνως στά εξής:

1. Έπικρότησε τις Συνοδικές Αποφάσεις των δύο Συνοδικών περιόδων των ετών 2019-2020 και

2020-2021, πού αναφέρονταν στην νέα πανδημία, ως συντονιζόμενες με την παράδοση της Ἐκκλησίας σέ παρόμοιες ἑκτακτες περιπτώσεις καί ἀποβλέπουσες στην ψυχοσωματική ωφέλεια τῶν συνανθρώπων μας.

2. Ἀποδέχθηκε ὅλες τίς εἰσγγελίσεις τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖες εἶχαν ἐτομασθεῖ γιά τήν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2020 καί ἐκεῖνες πού ἐκφωνήθηκαν στην παροῦσα Ἱεραρχία Ὀκτωβρίου 2021, καί ἀποφάσισε νά ἀναρτηθοῦν στην ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ καί σέ ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο, γιά τήν ἐνημέρωση τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

3. Ἐπαναβεβαίωσε γιά μιὰ ἀκόμη φορά τήν ἀρραγῆ ἐκκλησιαστική ἐνότητα μεταξύ Ἱεραρχῶν, Ἱεροῦ Κλήρου καί Χριστεπωνύμου πληρώματος, διότι τυχόν διασπαστικές ἐνέργειες τραυματίζουν καί πληγώνουν τό ἴδιο τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη σήμερα νά μή διαταραχθεῖ ἡ ἐνότητα μεταξύ Ἱ. Συνόδου, Ἱ. Κλήρου καί Χριστεπωνύμου πληρώματος, μεταξύ πίστεως καί ἐπιστήμης, μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας. Ἀκριβῶς γιά τόν λόγο αὐτό πρέπει νά ἀποφεύγονται ἀκραῖες ἐνέργειες καί ἐκδηλώσεις καί τά θέματα νά ἀντιμετωπίζονται μέ σύνεση, νηφαλιότητα καί διάκριση, μέσα ἀπό τό συνοδικό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας.

4. Διατύπωσε τήν πάγια θέση της ὅτι ἡ ἱατρική περιθαλψη τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν εἶναι ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μέ τά ἀρμόδια ὄργανά της καί λαμβάνει τίς σχετικές ἀποφάσεις, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία μέ τή θεολογία της, τή λατρεία της καί τήν ποικιλική της διακονία ἐνδιαφέρεται γιά τήν πνευματική ὑγεία τῶν Χριστιανῶν, πού ἔχει καί σωματικές συνέπειες, στην προοπτική τῆς συνέργειας μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου.

5. Προσευχήθηκε καί προσεύχεται γιά τήν ἀνάπαυση τῶν κεκοιμημένων ἀπό τίς συνέπειες τοῦ κορωνοϊοῦ, ἐξέφρασε τήν συμπαράστασή της σέ ὄσους ἐπλήγησαν πολυειδῶς καί πολυτρόπως ἀπό τήν πανδημία καί συνεχάρη τά ὄργανα τῆς Πολιτείας καί τό ἱατρικό νοσηλευτικό προσωπικό τῶν Νοσοκομείων, πού ἐργάσθηκαν καί ἐργάζονται θυσιαστικῶς γιά τήν ὑγεία τῶν ἀνθρώπων.

Ὡσαύτως ἐξέφρασε τήν συμπαράστασή της στούς πληγέντες, τόσο ἀπό τίς πρόσφατες πυρκαϊές σέ ὅλες τίς περιοχές τῆς πατρίδας μας, ὅσο καί ἀπό τόν ἰσχυρό σεισμό στην Κρήτη.

6. Τέλος, προσεύχεται ἐκτενῶς στόν Χριστό, τόν ἱατρό τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων, γιά νά περιορισθοῦν οἱ ἡμέρες τῆς δοκιμασίας πού περνᾷ ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα καί ἡ πατρίδα μας, νά μετανοήσουμε καί νά ἐπανέλθῃ ἡ κοινωρία μας στην πλήρη κανονικότητα γιά τό καλό ὅλων.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συνεχίσει τίς ἐργασίες Της τήν Παρασκευή 8 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

Τέλος, ὑπενθυμίζεται ὅτι τά Μεγάλα Μηνύματα τῶν ἐκλεησομένων νέων Μητροπολιτῶν θά τελεστοῦν αὔριο, Παρασκευή 8 Ὀκτωβρίου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, λόγω τῶν μέτρων πού ἰσχύουν ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, στό Καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμίσσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης καί θά μεταδοθοῦν ἀπ' εὐθείας ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἐργασίες τῆς Ἱ.Σ.Ι. τῆς 8.10.2021

Συνῆλθε σήμερα Παρασκευή, 8 Ὀκτωβρίου 2021, στην πέμπτη Τακτική Συνεδρία της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στην αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στην Ἱερά Μονή Κοιμίσσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης.

Μετά τήν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διεπιστώθη ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περί τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς

Ἐδρας Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης. Ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 66 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 10 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη 1 ἄκυρη ψῆφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Πλάτων Κρικρῆς, ψήφους 59

2) Μητροπολίτης Βρεσθίνης κ. Θεόκλητος, ψήφους 48

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀντώνιος Πακαλίδης, ψήφους 5

Ἐπίσης εὐρέθη 1 λευκὴ ψῆφος.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Πλάτων Κρικρῆς μέ 55 ψήφους, ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Μητροπολίτης Βρεσθίνης κ. Θεόκλητος ἔλαβε 18 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 4 λευκὲς ψῆφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἐδρας Καστορίας. Ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 66 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 10 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη 1 ἄκυρη ψῆφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Γεωργᾶτος, ψήφους 54

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστοφόρος Ἀγγελόπουλος, ψήφους 44

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόλαος Γιαννουσᾶς, ψήφους 21

Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 λευκὴ ψῆφος.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Καστορίας ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Γεωργᾶτος, μέ 47 ψήφους ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστοφόρος

Ἀγγελόπουλος ἔλαβε 26 ψήφους, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόλαος Γιαννουσᾶς 1 ψῆφο. Ἐπίσης εὐρέθησαν 3 λευκὲς ψῆφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἐδρας Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου. Ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 66 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 10 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 ἄκυρη ψῆφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης, ψήφους 62

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωαννίκιος Κουλιανόπουλος, ψήφους 40

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης, ψήφους 8

Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 λευκὴ ψῆφος.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης, μέ 58 ψήφους ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωαννίκιος Κουλιανόπουλος ἔλαβε 11 ψήφους, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης 4 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 1 λευκὴ καὶ 3 ἄκυρες ψῆφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἐδρας Περιστερίου. Ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 54 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 22 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 ἄκυρη ψῆφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς, ψήφους 63

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, ψήφους 33

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Καραμολέγκος,

ψήφους 18

Ἐπίσης εὐρέθη καί 1 λευκή ψήφος.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Περιστερίου ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς, μέ 64 ψήφους ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολαίου ἔλαβε 11 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 2 λευκές ψήφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἑδρας Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων. Ἐπί συνόλου 75 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 68 ψήφους καί ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 8 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καί 1 ἄκυρη ψήφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 75 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμφιλόχιος Ρουσάκης, ψήφους 69

2) Ἐπίσκοπος Τεγέας κ. Θεόκλητος, ψήφους 13

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Καραμολέγκος, ψήφους 13

Ἐπίσης εὐρέθησαν καί 2 λευκές ψήφοι.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμφιλόχιος Ρουσάκης, μέ 61 ψήφους ἐπί συνόλου 75 ψηφισάντων, ὁ Ἐπίσκοπος Τεγέας κ. Θεόκλητος 6 ψήφους, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Καραμολέγκος ἔλαβε 2 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 4 λευκές καί 2 ἄκυρες ψήφοι.

Μετά τό πέρας τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τῶν νεοεκλεγέντων Μητροπολιτῶν στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου.

Κατά τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη, οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Πλάτων, Καστορίας κ. Καλλίνικος, Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖος, Περιστερίου κ. Γρηγόριος καί Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων κ. Ἀμφιλόχιος, ἔδωσαν τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμίσσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, παρουσίᾳ πολλῶν Ἱεραρχῶν.

Οἱ χειροτονίες τῶν Ἐψηφισμένων Μητροπολιτῶν ἐτελεσθησαν ὡς ἑξῆς:

–Τό Σάββατο 9 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Πλάτωνος.

–Τὴν Κυριακή 10 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου.

–Τό Σάββατο 16 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου.

–Τὴν Κυριακή 17 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Γρηγορίου.

–Τὴν Δευτέρα 18 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου.

Τέλος, ἀπό τὴν Τρίτη 12 ἕως καί τὴν Πέμπτη 14 Ὀκτωβρίου 2021, συνέρχεται ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς 165ης Συνοδικῆς Περιόδου, γιά νά ἀσχοληθεῖ μέ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

Τό Σεπτόν Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης.

Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου
σπὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(4 Ὀκτωβρίου 2021)

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Τή μνήμη δύο μεγάλων Ἀγίων Ἐπισκόπων τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν τιμήσαμε καί τιμοῦμε χθές καί σήμερα, ἀνήμερα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τακτικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τόν Ἅγιο Διονύσιο τόν Ἀρεοπαγίτη καί τόν Ἅγιο Ἱερόθεο, τόν καί πρῶτο Ἐπίσκοπο τῶν Ἀθηνῶν, τίς πρεσβείες τῶν ὁποίων καί ἐπικαλοῦμαι γιά τήν αἴσια ἔκβαση καί ἐπιτυχή διεξαγωγή τῆς Συνόδου μας.

Συνερχόμασθε ὕστερα ἀπό μακρό διάστημα σπὴν ἱστορική καί συνάμα πολλά προσφέρουσα Ἱερά Μονή Πεντέλης, μέ σκοπό νά ἀναπέμψουμε δοξολογία στόν Τριαδικό Θεό γι' αὐτήν τήν εὐλογία, νά συζητήσουμε σύγχρονα καί ἐπικαιρα προβλήματα, νά ἀποφασίσουμε ἐπ' αὐτήν καί νά ἐκφράσουμε τή συνοδική φωνή, τήν ὑψιστη αὐτή ἔκφραση ἐκκλησιολογικοῦ φρονήματος καί πράξεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ παρούσα ἐν ἐξελίξει δεινή πανδημία σπέρνει τόν θάνατο ὀλοταχῶς. Ἐπιστήμη καί κρατικές δομές προσπαθοῦν νά τήν ἀναχατίσουν. Δύναμη προσευχῆς καί βαθιά πίστη ἀναζητήσαμε καί ἀναζητοῦμε γιά νά μᾶς ἐνισχύσει ὁ Τριαδικός Θεός καί μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῆς μετανοίας καί τῆς ταπεινώσεως παρακαλοῦμε τόν Κύριό μας νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν μάστιγα αὐτή. Δύο ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν ἀδελφῶν μας ὑπῆρξαν θύματα αὐτῆς καί ἤδη βρίσκονται σπὴ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία καθῶς καί δεκάδες ἄλλοι κληρικοί μας, μαζί μέ χιλιάδες ἄλλους ἀδελφούς μας, γιά τούς ὁποίους προσευχοῦμασθε νά ἀναπαύσει ὁ Θεός τίς ψυχές τους καί νά δώσει παρηγορία στούς οἰκείους τους.

Ἡ ἐδῶ καί δύο ἔτη πορεία τοῦ κορωνοϊοῦ ἄλλαξε τίς ζωές μας. Μᾶς δοκίμασε ὁ Θεός καί ἔτσι δημιουργήθηκαν οἱ προϋποθέσεις γιά νά ἀναδειχθοῦν πολλά ἀπό τά προβλήματα πού συνωστίζονται δεκαετίες τώρα μέσα στόν τρόπο καί σπὴν καθημερινότητα τῶν ἐπιλογῶν μας. Χλιαρή πίστη, ἐκκοσμίκευση τῆς συνοδικότητας, ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυπακοή καί ἐγωιστική αὐτοδιάθεση, ψήγματα προτεσταντισμοῦ καί αἰρετικῶν δοξασιῶν, ἔλλειψη γνησίου ὁμολογιακοῦ πνεύματος, συντεχνιακή λογική, ψυχολογική πίεση καί ἀνασφάλεια εἶναι μερικά ἀπό τά ζητήματα πού κυριάρχησαν κατά τήν περίοδο αὐτή.

Δυστυχῶς, ἡ ἀγωνιώδης προσπάθειά μου γιά τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας ἀπειλήθηκε καί συνεχίζει νά ἀπειλεῖται, κυρίως ἀπό τήν ἔλλειψη ταπεινότητας σπὴν ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Τό μεγάλο κενό τῆς κατήχησης πλέον φάνηκε καί πιέζει ἀσφυκτικά τήν πόρτα μας, ζητῶντας νά ἀναλάβουμε δράσεις κοσμικές καί ἰδεολογικές, παραθεωρῶντας ἔτσι τή σωτηριολογική ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τούς ἐγγύς καί τούς μακρᾶν. Δέν συνάδει μέ τή φύση τῆς Ἐκκλησίας ἡ στατιστική προσωρινή ἀποδοχή.

Ἄλλωστε, 200 ἔτη ἀπό τήν ἐναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τιμοῦμε καί ἐνθυμούμασθε ἐφέτος, καί ἂν ἀνατρέξουμε στά ἥρωικά πρότυπα τοῦ ἀγῶνα, κληρικούς καί λαϊκούς, τό ὄνειρο γιά τή λευτεριά ἦταν ὄνειρο καί ὄραμα. Κόντρα ὅμως σέ κάθε οἰωνό κερδίσαμε καί ἀπολαμβάνουμε σήμερα τίς θυσίες αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού δέν γνώριζαν τόν συμβιβασμό στά πιστεύω τους.

Ἔτσι, καί σπὴν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας δέν χρειάζομασθε κοσμική ἀναγνώριση, ἀλλά ἐπιμονή

καί πίστη στήν ἀποστολή μας. Σᾶς τά λέω αὐτά γιά νά ὑπογραμμίσω τήν ἀνάγκη διατήρησης τῆς ἐνότητάς μας. Αὐτό θέλει ὁ Θεός, αὐτό περιμένει καί ὁ λαός μας.

Πρῶτος γνωρίζω νά κάνω πίσω γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναμένω καί ἀπό ἐσᾶς, τούς ἀδελφούς μου, τό ἴδιο. Προσωπικές ἀπόψεις καί ἀλλότριες φωνές πρέπει νά τίς καταδικάσουμε. Μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία, μία πρέπει νά εἶναι καί ἡ φωνή της, ἐκφραζομένη ἐν Συνόδῳ καί πάντοτε ὡς ἐνοποιητική δύναμη γιά τή σωτηρία ὄλων ἡμῶν.

Οἱ σκέψεις αὐτές κατακλύζουν τό διάστημα αὐτό τήν ψυχή μου. Δέν ἔχουμε ἄλλα περιθώρια λαθῶν καί αὐτονομίσεως. Σᾶς καλῶ νά ἀναλογισθοῦμε τίς εὐθύνες μας καί νά συνεχίσουμε, ἐν ὑπακοῇ πρὸς τό συνοδικό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, τήν πορεία μας πρὸς τόν οὐρανό. Πληθαίνουν οἱ φωνές ἀμφισβήτησης καί χαιρέται ὁ διάβολος νά ποτίζουμε τό δένδρο τοῦ διχασμοῦ. Τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπηρετοῦμε, τόν Μέγα Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο συνεχίζουμε νά ἀκολουθοῦμε μέ τή ζωή μας. Στῶμεν, λοιπόν, καλῶς καί στῶμεν μετά φόβου.

Μέσα σέ αὐτόν τόν κυκεῶνα, ἅγιοι ἀδελφοί, δέν μείναμε μέ τά χέρια σταυρωμένα. Οἱ συνθέσεις τῶν προλαβόντων μελῶν τοῦ θεσμοῦ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου συνέβαλαν καθοριστικά στήν διακονία ὄλων τῶν ἀνωτέρω. Τούς εὐχαριστῶ ὀλόψυχα ἀπό τή θέση αὐτή!

Παραλείψεις, σαφῶς, ἔγιναν, ἀλλά καί γνήσιος λόγος καί ἀποστολικό πνεῦμα καί πληθώρα ἐπιτευγμάτων ἐπετεύχθησαν χάριτι Θεοῦ καί συνεργία πολλῶν πολιτειακῶν προσώπων. Προστατεύθηκε τό κῦρος τῆς Ἐκκλησίας, διαφυλάχθηκε τό ὑπέρτατο δῶρο τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ζωή. Καρπούς συνεργασίας ἐπιστήμης καί θεολογίας γευθήκαμε, τήρηση καί διασφάλιση τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων ἐξασφαλίσθηκε καί κυρίως ἐνισχύσαμε προσευχητικά τίς καρδιές τῶν πιστῶν μας.

Ἐπιτρέψτε μου νά καταθέσω στήν ἀγάπη σας δύο σκέψεις πού πηγάζουν ἀπό τήν καρδιά μᾶς ποιμαντικῆς ἐμπειρίας πενήντα περίπου χρόνων.

A: Ὁ πόθος γιά τήν ὀρθή διακονία πού συνέχει ὄλους, ἐκβάλλει σέ ἔργο πολύπλευρο. Εἶναι τό ἔργο πού λαμβάνει χώρα σέ ὅλες τίς Ἱερές Μητροπόλεις. Τό γνωρίζω. Τό γνωρίζει σέ κάποιον βαθμό καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Στίς μέρες μας τό πνευματικό μας ἔργο, μέ αἰχμή τήν διακονία τῆς ἀγάπης, γίνεται γνωστό καί εὐρύτερα στήν κοινωνία, χωρίς, εἶναι ἀλήθεια, ὁ κόσμος νά διαθέτει πάντοτε ὀρθά ἐκκλησιολογικά κριτήρια γιά νά ἀξιολογήσει ὀρθά ὅλες αὐτές τίς δραστηριότητες.

B: Ὁ κόσμος βρίσκεται μπροστά σέ μεγάλες ἀλλαγές. Ἡ κοινωνία ἤδη δέν εἶναι ἡ ἴδια μέ αὐτή τῶν παλαιότερων χρόνων. Οἱ τεχνολογικές ἐξελίξεις μέ τά θέματα πού θέτουν στό πεδίο τῆς Βιοθικῆς, τό θέμα τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἐκκοσμίκευση τῆς κοινωνίας δημιουργοῦν νέο τύπο ἀνθρώπου. Τό κοσμοεἶδωλο μεταβάλλεται. Κρατεῖ ἡ ἄποψη ὅτι ἀκόμη καί ἡ ἐρώτηση γιά τό νόημα τῆς ζωῆς εἶναι περιττή, ὅτι δέν χρειάζεται νόημα. Μιά ζωή, ὅμως, χωρίς τή συνεκτικότητα τοῦ νοήματος τοῦ σκοποῦ, εἶναι μία χαώδης ζωή. Καλοῦμαστε ὡς Ἐκκλησία νά διαλεχθοῦμε πολλές φορές μέ τό χάος. Οἱ σχέσεις μας μέ τήν Πολιτεία ἐπίσης διέρχονται πολλές φορές ἀπό διακυμάνσεις. Κοινή συνισταμένη τῶν ὁποίων παραμένει ἡ ἔνταση καί ἡ ἀβεβαιότητα. Ἡ οἰκονομική δυσπραγία καί ἄλλες κοινωνικές παράμετροι καθιστοῦν δύσκολο καί τό ἔργο μας καί τήν παρουσία μας μέσα στήν Πατρίδα μας.

Ὅλα αὐτά τά τελευταῖα μᾶς ὑποχρεώνουν νά μετακινήθοῦμε λίγο ἀπό τήν Περιφέρεια πρὸς τό Κέντρο, ἀπό τίς Μητροπόλεις μας πρὸς τήν κεντρική διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, τά μέλη τῆς ὁποίας σέ συνεργασία καί μέ ἄλλους ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς νά ἀπασχοληθοῦν μέ ζέοντα γενικώτερα ἐκκλησιαστικά προβλήματα.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν συναντηθήκαμε μέ τόν Πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, τόν εὐχαρίστησα γιά τό θέμα τῶν Κομμητηρίων, τόν εὐχαρίστησα γιά τό παράθυρο πού ἄνοιξε πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης. Πέρασαν διακόσια χρόνια πού ἐπὶ τέλους τήν

πλειοψηφία τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν θά ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Διπλαδί αὐτή θά ἐπιλέγει τούς καθηγητές. Αὐτή θά κανονίζει ποιοί εἶναι οἱ μαθητές γιά τά σχολεῖα τῆς, αὐτή θά ρυθμίζει τί πρέπει νά διδάσκονται οἱ ὑποψήφιοι γιά τήν Ἱερωσύνη. Καί αὐτό πιστεύω ὅτι θά εἶναι ἡ ἀρχή.

Τό Κράτος ὅπως στηρίζει κάθε Ἐπιστήμη θά στηρίζει ἀσφαλῶς καί ἐκείνη τῆς Θεολογίας. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν εἶναι εὐπρόσδεκτοι στόν χῶρο τῆς Ἱερωσύνης. Μᾶς χρειάζονται ὅμως καί οἱ παραγωγικές σχολές τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ δρόμος ἔχει ἀνοίξει πλέον.

Τοῦ πρότευνα, λοιπόν, τοῦ Πρωθυπουργοῦ νά συστήσουμε μιά κοινή ἐπιτροπή Πολιτείας-Ἐκκλησίας γιά νά μελετήσει τά πολλά προβλήματα πού ἔχουν ἀναδειχθεῖ, νά τά μελετήσει καί νά δοθοῦν οἱ δέουσες ἀπαντήσεις-λύσεις. Ἐνα ἔργο τό ὁποῖο θεωρῶ τήν ὥρα αὐτή ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο. Ὁ κ. Πρωθυπουργός ἦταν προθυμότατος καί ἀποδέχθηκε τήν πρόταση αὐτή.

Μπροστά μας στά ἔδρανα ἔχουμε τήν ΠΡΑΞΗ συγκλίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τά θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, νά κάνουμε τόν Σταυρό μας καί νά προχωρήσουμε.

Ἀντιφώνησις εἰς τήν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (4 Ὀκτωβρίου 2021)

Μακαριώτατε,

Ἡ συγκληθεῖσα καί συνελθοῦσα παροῦσα Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἀποτελεῖ γεγονός ἐπιπνοίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐκπλήρωσις ἐπιθυμίας πάντων ἡμῶν πού προσήλθαμε ἀγαλλομένῳ ποδί.

Ἔχει δέ ἡ παροῦσα Σύνοδος δύο χαρακτηριστικά στοιχεία.

Πρῶτον εἶναι Συνεδρία ὄχι διαδικτυακή, ἀλλά προσωπική. Βλέπομε πρόσωπο πρὸς πρόσωπα καί ἀκοῦμε τήν ζῶσαν φωνήν καί αὐτό ἀποτελεῖ γεγονός εὐχάριστο καί ἐπαγωγικό.

Τήν διαπροσωπική ἐπικοινωνία ἐπεδίωκε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅπως γράφει:

«*Ἐπιποθῶ γάρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι καὶ παρακληθῆναι (Ῥωμ. Α΄ 11)*».

«*Καὶ ἐτοίμας ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἰδεῖν. Ὑμᾶς θέλω καὶ οὐ τὰ ὑμῶν (Α΄ Κορινθ.)*».

Ἔδειξε ὅτι καί ἑαυτὸν ἐκείνον δεόμενον οὐκ ἐκείνους μόνον. Εἴωθε γάρ πολλῶν πιστῶν σύνοδος πλείονα παράκλησιν καί προτροπὴν εἰς πίστιν ἐργάζεται.

Εἶπε κάποιος: «Οἱ διαπροσωπικές ἐπαφές δέν μποροῦν νά ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ τίς ψηφιακές καὶ διαδικτυακές συναντήσεις».

Εἶναι πολὺ σημαντικό καὶ ἐπιβεβλημένο νά ἐπιστρέψωμε ὅσο γίνεται πιὸ σύντομα στή συνήθεια νά συναντιόμαστε ἀπὸ κοντά. Διότι ἐκτός τῶν ἄλλων ἡ ὁθόνη φέρει μεγάλη κόπωση ἐνῶ τό πρόσωπο μέ πρόσωπα γεννάει ιδέες. Εἶναι ἐπομένως Εὐλογία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ διαπροσωπική ἐπικοινωνία στή σημερινή Συνεδρία.

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό τῆς παρούσης Ἱεραρχίας εἶναι τό πλῆθος τῶν θεμάτων πού προέχει καί ὑπερέχει τό θέμα τό σχετικό μέ

τὴν Ἀρχιερωσύνη: δώδεκα ψηφοφορίες... ἔνδεκα διὰ τὴν πλήρωσιν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ 1 ἐγγραφή εἰς τὸν Κατάλογον πρὸς Ἀρχιερατεία -περίπτωσις πρωτοφανής στὰ χρονικά τῆς Ἱεραρχίας τὸν τελευταῖο καιρό.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον νὰ μᾶς φωτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ στίς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων καὶ στὴν ἐκλογή τῶν κλητῶν καὶ ἐκλεκτῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Μετά ἀπὸ αὐτές τίς σκέψεις τίς σχετικές μέ τή θεματολογία τῆς Ἱεραρχίας, ἐπιτρέπατέ μου παρακαλῶ κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν προσφωνήσεών μου στὴν Ἱεραρχία, νὰ προσθέσω καὶ ἓνα Χρυσόστομικό λόγο πρὸς οἰκοδομίαν.

Πρόκειται γιὰ τὸν σκανδαλισμὸν γιὰ τὸν ὁποῖον γράφει: «Ἄν εἶσαι μόνος σου καὶ ἄγνωστος καὶ ἄσημος, ἔστω καὶ ἂν πράξῃς ἄπειρα ἁμαρτήματα, θά δώσῃς λόγο γιὰ μία ψυχή, τί δική σου καὶ γι' αὐτήν θά ὑποστῆς τὴν τιμωρία. Ἄν ὅμως ἀνεβῆς σέ ἐξουσία, σκέψου πόσους ἀνθρώπους θά σκανδαλίσῃς καὶ γιὰ πόσους ἀνθρώπους θά τιμωρηθῆς».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἄκουσε τὸν Παῦλο πού λέει: «Νὰ ὑπακούετε καὶ νὰ ὑποτάσσεσθε στοὺς προϊσταμένους σας, διότι αὐτοὶ θά δώσουν λόγο γιὰ σᾶς. Καὶ ἐσύ ἂν δέν χρησιμοποιοῦς τὴν ἐξουσία, εἴτε κληρικός εἶσαι εἴτε λαϊκός, ὅπως πρέπει, ἀλλά σκανδαλίζεις καὶ ἀνοίγεις

τόσα στόματα νὰ σέ κατηγοροῦν, ἀσφαλῶς θά τιμωρηθῆς. Ἐπιθυμεῖς τιμὴ καὶ ἐξουσία; Καὶ ποία ἢ εὐχαρίστησι ἀπὸ αὐτὴ τὴν τιμὴ ὅταν σοῦ προξενεῖ τόση τιμωρία;

Καὶ ἓνας ἀκόμη πρόσθετος λόγος νὰ ἀποφεύγωμε τὸν σκανδαλισμὸ εἶναι ἡ προειδοποίησις τοῦ Κυρίου πού μᾶς λέει: «Εἰάν κάποιος σκανδαλίζει ἔστω καὶ μία ψυχή, εἶναι προτιμότερο γι' αὐτόν, νὰ κρεμάσῃ μιλόπετρα στό λαμό του καὶ νὰ καταποντιστῆ στὰ βάθη τῆς θαλάσσης».

Τί θά ὑποστῆ λοιπὸν ἐκεῖνος πού σκανδαλίζει τόσες ψυχές, πόλεις ὀλόκληρες, λαοὺς πολλοὺς, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά; Θά εἶναι ἔνοχος γιὰ τόσο μεγάλη τιμωρία. Ἐπομένως χρειάζομεθα ὅλοι, ἄρχοντες καὶ ἰδιῶτες, κληρικοί καὶ λαϊκοί, τὴν Χάρι καὶ τὴν Εἰρήνην τοῦ Θεοῦ, πού πλοῦσι μᾶς τὴν εὐχεται ὁ Παῦλος

Καὶ ὁ Χρυσόστομος καταλήγει μέ τὴν προτροπή καὶ εὐχή: «Αὐτὰ πού εἶπα γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ, νὰ τὰ προσέξετε, ἀποφεύγοντας ὅ,τι σκανδαλίζει. Εἶναι πράγματι μεγάλος ὁ κίνδυνος καὶ δι' αὐτό ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν Χάρι καὶ τὴν Εἰρήνην τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποία νὰ εὐχεσθε νὰ εἶναι σέ μένα πολλή, ὅπως καὶ ἐγὼ εὐχομαι νὰ εἶναι σέ σᾶς, ὥστε ἐγὼ καὶ ἐσεῖς νὰ ἐπιτύχωμε τὰ ἀγαθὰ πού μᾶς ἔχει ὑποσχεθῆ ὁ Θεός».

ΑΜΗΝ

Εἰσήγησις στή Σεπτή Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2021
ἐπί τοῦ Κανονισμοῦ «Περί τῶν Ἱερῶν Ἡσυχαστηρίων»
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουμενίσσης,
Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου κ. Δημητρίου
(Διορθόδοξο Κέντρο, Ἰ. Μ. Πεντέλης, 4 Ὀκτωβρίου 2021)

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἄγιοι Ἀδελφοί,

ἔξαιτοῦμαι τίς εὐχές Σας, γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς συγκεκριμένης Συνοδικῆς ἀνάθεσης. Τό Συνοδικό γεγονός εἶναι γεγονός συναξέως, συμμετοχῆς καί συνεργίας. Μέσα στό γεγονός καί στό μυστήριο τῆς ἐνότητος ἐν Κυρίῳ, ἕκαστος ἡμῶν ὑφίσταται σέ ἀναφορά πρὸς ὄλους, ἕκαστος ἡμῶν ὑπουργεῖ τήν σχέση ὄλων πρὸς ἀλλήλους. Γι' αὐτό καί ἐπικαλοῦμαι τήν εὐχή Σας.

ΠΕΝΤΕ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

(Α) Ἐπί ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου τοῦ Α', τό 1972, συντάχθηκε Κανονισμός «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί Ἡσυχαστηρίων». Μέχρι σήμερα δέν ἀντικαταστάθηκε. Ἰσχύουν οἱ προβλέψεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κανονισμοῦ ἐκείνου γιά τὰ Ἡσυχαστήρια!

Τό ἄ. 5 (γιά τὰ Ἡσυχαστήρια) θεωρήθηκε ἀντισυνταγματικό μέ τήν 866/1974 ὀλομ. ΣτΕ, ἐπειδή κατονόμαζε τή σύσταση Ἡσυχαστηρίων μόνο μέ τή μορφή «Ἰδρυμάτων», ὅποτε περιορίζε τίς προβλέψεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καί γιά ἄλλες μορφές θρησκευτικῶν ἐνώσεων (σωματεία, ἀστικές ἐταιρεῖες μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καί ἐνδεχόμενες ἄλλες μορφές). Παρά ταῦτα, τό ἄ. 5 ἰσχύει μέχρι σήμερα ὡς πρὸς τήν οὐσία του (καθὼς ἀναφέρεται στή θεσμική μοναχική πολιτεία, ἀκόμη καί μέ τή μορφή νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου).

(Β) Ἐπί ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, ὁ Κ.Χ. τοῦ 1977 (ἄ. 39, παρ. 10) προέβλεπε τή σύνταξη Κανονισμοῦ γιά τὰ Ἡσυχαστήρια. Ἡ Καταστατικὴ πρόβλεψη δέν ἐκπληρώθηκε μέχρι σήμερα.

(Γ) Μετά μιά εἰκοσαετία, τό 1997 ἐπί ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, Συνοδική ἐγκύκλιος

συνιστοῦσε νά ἀποφεύγεται ἡ δημιουργία Ἡσυχαστηρίων «ἢ γον ἰδιωτικῶν Μοναστηρίων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Δ.Ι.Σ. ἐγκύκλιος 2622/Α. Π. 828/19. 03. 1997). Ἡ Συνοδική ὑπόδειξη δέν τηρήθηκε παντοῦ. Τό 2001, ὁ Σεβ. Ἡλείας κ. Γερμανός εἰσηγήθηκε στήν Ἱεραρχία γιά τίς σχέσεις Ἐπισκόπου καί Μονῶν εἴτε Ἡσυχαστηρίων (ἡ ἀνάγκη συζητήσεως προκλήθηκε ἀπό ἐντάσεις μεταξύ Μητροπολιτῶν καί Μονῶν εἴτε Ἡσυχαστηρίων). Ἡ προβληματική γιά τό ζήτημα ἦταν τόσο πλατιά, ὥστε τό 2005 ὑπῆρξε διδ. διατριβή, εἰδικά γιά τό νομικό καθεστῶς τῶν Ἡσυχαστηρίων (Μαρίας Τατάγια, *Τό νομικό καθεστῶς τῶν Ἡσυχαστηρίων στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος*, ἐκδ. Σάκκουλα, «Δίκαιο καί Θεσμοί», 2005).

(Δ) Ἐπί τῶν ἡμερῶν Σας, Μακαριώτατε, στή Συνοδική περίοδο 2009-10, συστάθηκε Εἰδική Ἐπιτροπή γιά νά μελετήσουμε σχέδιο Κανονισμοῦ γιά τὰ Ἡσυχαστήρια. Συζητήσαμε, βελτιώσαμε καί διορθώσαμε ἓνα σχέδιο τοῦ καθηγητῆ Σπυρ. Κοντογιάννη (†) πού τό εἶχε συνθέσει γιά τή ΣΕ Μοναχικοῦ Βίου. Ἡ Εἰσήγησή μου ὡς προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύθηκε τό 2010 στό περ. «Ἐκκλησία», καί προκλήθηκε μικρός δημόσιος ἀντίλογος. Διατυπώθηκαν ἀντιρρήσεις νομικῆς φύσεως. Ζητοῦσαν νά μὴν παραβιαστεῖ ἡ αὐτοτέλεια λειτουργίας τῶν Ἡσυχαστηρίων.

(Ε) Πέρασε περίπου μισός αἰώνας, μέχρι σήμερα! Ἀπό τόν ἀρχιεπίσκοπο Ἱερωνύμο τόν Α' μέχρι τίς δικές Σας ἡμέρες, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου τοῦ Β'. Ἐπί τῶν ἡμερῶν Σας προχώρησε τό ζήτημα μέ ἀργά βήματα πρὸς τή λύση.

Τόν Μάρτιο τοῦ 2012 διοργανώθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο ἡμερίδα, μέ τή δική Σας προεδρία, Μακαριώτατε. Συζητήθηκε τό «Προτεινόμενον Σχ. Κανονισμοῦ περὶ τῶν Ἱ. Ἡσυχαστηρίων»,

πού είχε συντάξει η ΣΕ Μοναχικού Βίου υπό την προεδρία του Σεβ. Μονεμβασίας & Σπάρτης κ. Εύσταθίου. Εισηγητής ο άρχιμ. Μεθόδιος Κρητικός (ήγούμενος Ήσυχ. Αναστάσεως Χριστού Πειραιώς, συμ. μέλος της Σ. Ε.). Η εισήγηση περιείχε τις βασικές αντιρρήσεις για το αρχικό σχ. Κανονισμού του 2010. Συντάχθηκε ένα νεώτερο σχέδιο, παραδεκτό από τα Ήσυχαστήρια. Πολλοί έμειναν με την έντύπωση πώς εκείνο το σχέδιο θα έτιθετο σε εφαρμογή.

(Στ) Νά μίν απαρτιθώσω κάποιες περιέργες καταστάσεις σ' αυτά τα 50 χρόνια, μέχρι την πρόσφατη ένταση σε ένα Ήσυχαστήριο στη Μητρόπολη Μεσογαίας. Η υπόθεση έφθασε μέχρι το ΣτΕ, με αίτηση ακυρώσεως των συνετών αποφάσεων του Μητροπολίτου! Δημοσιεύθηκε φέτος η απόφαση του ΣτΕ, που διασφάλισε την κανονική και νόμιμη τάξη στο Ήσυχαστήριο και τη βασική εκκλησιαστική γαλήνη (στοιχειώδη εκκλησιαστική υπακοή) προς τον επιχώριο Μητροπολίτη.

Αποδείχθηκε ότι η έλλειψη στιβαρού Κανονισμού βλάπτει και την εκκλησιαστική γαλήνη, αλλά και την μοναστική. Βλάπτει αυτό που πρέπει κυρίως να είμεθα: μέλη του ενός Σώματος. Ύπέρ την νομιμότητα των δικαιωμάτων Αστικού Δικαίου. Η αυτοτέλεια και η αυτονομία χωρίς όρους δέν είναι «πανάκεια». Δέν εξασφαλίζει καλώς τα πάντα. Δέν αποβαίνει εκ προοιμίου προς όφελος των Ήσυχαστηρίων. Δέν προάγει έξορισμού την μοναστική άκραιότητα.

Ο ΕΠΙΜΑΧΟΣ Ν. 4559/2018

(Ζ) Τό 2018 είχαμε μία νομοθετική εξέλιξη, «κομβικής» σημασίας. Δημοσιεύθηκε ο Ν. 4559/ 2018 για τό Ίόνιο Πανεπιστήμιο (μέ τις συνήθειες ρυθμίσεις και για ποικίλα άλλα θέματα του ΥΠ.Π.Θ.). Αναφερόταν και σε «Θέματα της Έκκλησίας της Ελλάδος» (άρθρο 50).

Η παρ. 1 αναφερόταν στη δημιουργία Μητρώου θρησκευτικών λειτουργών στη Σύνοδο, βάσει ειδικού Κανονισμού. Οί Μητροπόλεις πρέπει να ενημερώνουμε τη Σύνοδο για τις μεταβολές του εφημεριακού και του λοιπού δυναμικού που υπηρετεί στα εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. και στα εκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. Πρόκειται για νομοθετι-

κή πρόβλεψη, αντίστοιχη με την υποχρέωσή μας από τό 2014 να ενημερώνουμε ηλεκτρονικά τό Κρατικό μητρώο για τους θρησκευτικούς λειτουργούς.

Η παρ. 2 αφορά ειδικά τά Ήσυχαστήρια.

Η παρ. 2. α συμπληρώνει τόν Κ.Χ. ά. 1, παρ. 4. Στα εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. προσθέτει ρητά «και τά Ίερά Ήσυχαστήρια άσχετως νομικής μορφής». Έκ πρώτης όψεως τά άναβαθμίζει. Τά εντάσσει «κατά τās νομικές αυτών σχέσεις» σε ένα έναίο πλαίσιο με όλα τά άλλα έπίσημα θεσμικά όργανα και τά έπίσημα ιδρύματα της Έκκλησίας. Τους παρέχει νομιμοποίηση για την εκκλησιαστική τους ιδιότητα, πέραν από τη θρησκευτική Άστική τους ιδιότητα.

Όμως, εκεί όπου παρεμβάλλονται πλέον τά Ήσυχαστήρια, έχουμε μία συνέχεια στον Κ.Χ. Τό ά. 1, παρ. 4 αναφέρει τά νόμιμα δικαιώματα ήμων των Αρχιερέων και της Συνόδου επί των αναφερομένων εκκλησιαστικών νομικών προσώπων. Όποτε με την πρόβλεψη του νέου νόμου επί του Κ.Χ. εντάσσονται και τά Ήσυχαστήρια στις νόμιμες δικαιοδοσίες ήμων των Αρχιερέων. Μέχρι σήμερα από τόν Κ.Χ. είχαμε τό νόμιμο δικαίωμα να προτείνουμε στη Σύνοδο κανονιστικές αποφάσεις, για τό διοικητικό όργανόγραμμα, συμπληρώματα, τροποποιήσεις, όπως πολύ σωστά τό προέβλεπε ο Κ.Χ. Δέν ήταν κάτι αυθαίρετο, υπόθεση άτομικής άποψης του κάθε Μητροπολίτη· έπρεπε να τό δεχθεί η Σύνοδος, και έτσι να γίνει η τροποποίηση. Μέ τό Ν. 4559/2018, αυτό τό δικαίωμα τό έχουμε πλέον και για τά Ήσυχαστήρια.

Μήπως όμως η ρητή ένταξη τους δίπλα σε όλα τά Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. της Έκκλησίας ενέχει τό ένδεχόμενο παρέμβασης ή συμπλήρωσης ή ειδικής έρμηνείας στο Καταστατικό τους, όπερ ισχύει για τά λοιπά νομικά πρόσωπα; Δέν όμιλώ για κάτι που ίσως να συμβεί ή για κάτι που θα συμβεί. Άπλως διερωτώμαι.

Η παρ. 2. β συμπληρώνει τό ά. 39, παρ. 6 του Κ.Χ. Δίπλα στις άρμοδιότητες του Μητροπολίτου «επί των Ίερών Μονών της έπαρχίας αυτού» προσθέτει: «Τά άνωτέρω ισχύουν και ως προς τά Ίερά Ήσυχαστήρια άσχετως νομικής μορφής».

Τό ά. 39 παρ. 6 του Κ.Χ. αναφέρει: «6. Ο Μη-

τροπολίτης άσκει επί τών Ίερών Μονών τής έπαρχίας αυτού τήν κατά τούς ιερούς κανόνες πνευματικήν έποπτείαν διά τήν κανονικήν μνημόνευσιν του ονόματος αυτού έν ταίς Ίεραίς Άκολουθίαις, τήν χειροθεσίαν του Ήγουμένου, τήν έγκρισιν τής κουράς τών μοναχών, τήν άνάκρισιν τών κανονικών παραπτωμάτων, τήν μέριμναν διά τήν κατά τούς ιερούς κανόνες λειτουργίαν τής Μονής και τόν έλεγχο τής νομιμότητος τής οικονομικής διαχειρίσεως αυτής.»

Μέ τόν Ν. του 2018 νομοθετήθηκαν οι ίδιες δικαιοδοσίες και για τά Ήσυχαστήρια (μέ όποια μορφή κι άν ύφίστανται). Έχουμε μία περιεκτική νομοκανονική ένοποίηση μοναστηριών και ήσυχαστηριών. Αυτό δέν σημαίνει καταφρόνηση τών άστικών δικαιωμάτων που απολαμβάνουν τά Ήσυχαστήρια. Δείχνει όμως τίσ συνέπειες για τήν επίσημη εκκλησιαστική τους αναγνώριση και ταυτότητα. Η ένιαία εκκλησιαστική ταυτότητα μονών και ήσυχαστηριών συνεπάγεται ένιαίες εκκλησιολογικές ύποχρεώσεις.

Η παρ. 2.γ έξηγει: «2.γ. Η διάταξη τής προηγούμενης περίπτωσης εφαρμόζεται και στά ύφιστάμενα Ίερά Ήσυχαστήρια, άσχέτως άντίθετων προβλέψεων στά ιδρυτικά τους κείμενα και του έως σήμερα καθεστώς λειτουργίας τους.» Τά νομικά κείμενα έχουν μίαν άκριβολογία, για να μίν αφήνουν περιθώριο παρερμηνείας. Ο Ν. 4559/2018 δίνει δικαίωμα παρέμβασης του Μητροπολίτου «στό ίδιο πλαίσιο όπως για τά Μοναστήρια» έτσι και στά ήδη λειτουργούντα Ήσυχαστήρια. Άκόμη και άν τό Καταστατικό τους προβλέπει διαφορετικά. Άκόμη και άν ή λειτουργία τους μέχρι σήμερα δέν καθιερώνει έν τοίς πράγμασι τέτοιο δικαίωμα.

Άν θελήσουν να άναρξουν μία δική μας άπόφαση, δέν θα μπορούν να προσφύγουν στή δικαιοσύνη μέ μόνο τό έπιχείρημα ότι άλλα προβλέπει τό καταστατικό τους ή μέχρι σήμερα είχαν άλλο καθεστώς λειτουργίας. Δέν παύουν μέν να ισχύουν τά δεδομένα του Άστικού δικαίου. Όμως, από τό 2018 ισχύουν νομοποιημένα και τά Κανονικά πλαίσια έλέγχου και έπιτήρησης, έφ' όσον θέλουν να άνήκουν έπίσημα στον εκκλησιαστικό χώρο και να αναγνωρίζονται από τό Κράτος ως τοιαύτα εκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. Και έξηγώ ότι

έξομοιώνονται μέ τίσ Μονές για έλάχιστες στοιχειώδεις ύποχρεώσεις: ως προς τόν στοιχειώδη έλεγχο στά Κανονικά παραπτώματα και ως προς τόν έλεγχο νομιμότητος από τήν θεσμική Έκκλησία (είτε από μās, είτε κατόπιν άναπομπής από τήν κεντρική Συνοδική Ύπηρεσία Οικονομικού Έλέγχου).

Συνεχίζεται τό ά. 50 μέ τήν παρ. 3, μέ τήν όποία προσθέτει άλλη μία σειρά άρμοδιότητες ύστερα από τίσ ιγ' (13) ρητές άρμοδιότητες που αναφέρονται στό ά. 4 του Κ.Χ. Μέ εισήγηση τής Δ.Ι.Σ., ή Ίεραρχία μπορεί να ψηφίζει Κανονισμούς σύμφωνα μέ τούς ί. Κανόνες και μέ τίσ νεώτερες Κρατικές έξελίξεις για τά κρατικά Ν.Π.Δ.Δ. για ζητήματα διοικ. διαδικασίας (είναι πολλά, να μίν τά επαναλάβω). Άναφέρω μόνο τήν κατάληξη του ά. 50 παρ. 3: «...δημοσιεύονται στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και καθορίζουν, σύμφωνα μέ τούς ιερούς κανόνες και κατ' άναλογία προς τά ισχύοντα για τά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου: ... Μέ κανονισμό σύμφωνα μέ τά ανωτέρω καθορίζει [ή Ίεραρχία] τήν πολιτική διαχείρισης και έπεξεργασίας προσωπικών και μή δεδομένων και τήρησης άρχείων από εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου σε συμμόρφωση προς τήν κείμενη νομοθεσία. Στο πεδίο εφαρμογής τών παραπάνω κανονισμών έπιτρέπεται να συμπεριληφθούν και τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, για όσα θέματα δέν άντίκεινται στή φύση τους ως νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.»

Μέ τόν Ν. 4559/2018 έχουμε πλέον νομοθετημένο δικαίωμα τής Ίεραρχίας, μετά από εισήγηση τής Συνόδου, να εκδίδει Κανονισμούς για ποικίλα ζητήματα, διοίκησης και διαδικασίας. Ένας τέτοιος Κανονισμός π.χ. μπορεί να άφορά τόν τρόπο διοίκησης ή τή διαχείριση δεδομένων, τή τήρηση άρχείων, τήν ενημέρωση τών καταλόγων για κληρικούς ή μοναχούς κ.λπ. Αυτό ισχύει για όλα τά εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., έπομένως και για τά Ήσυχαστήρια. Προσέξατε, όμως, τή νομοθετική επιφύλαξη: «για όσα θέματα δέν άντίκεινται στή φύση τους ως νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου!» Έπομένως, ό Ν. 4559/2018 δέν καταργεί ούτε ύπερβαίνει τή διασφάλιση τών προβλέψεων του Άστ. Δικαίου,

βάσει του οποίου ιδρύθηκαν τα Ήσυχαστήρια μέχρι σήμερα ή θα ιδρυθούν στο μέλλον.

Γίνεται σαφές ότι έχουμε μιὰ προσαρμογή νομοτέλειος σέ νέα δεδομένα. Μέ τον Ν. 4559/2018 γίνεται μιὰ σωστότερη προσπάθεια, γιά νά ἐλέγχονται καταστάσεις πού μέχρι σήμερα δέν ἐλέγχονταν. Από «αὐτοδιοίκητες μονάδες» μέσα στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τά Ήσυχαστήρια γίνονται «Μοναστικές κοινότητες», οἱ ὁποῖες ἐποπτεύονται στοιχειωδῶς ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στή νομιμότητα τῆς λειτουργίας τους βάσει τοῦ Καταστατικοῦ τους. Μέχρι σήμερα τά Ήσυχαστήρια ἀπολάμβαναν περίπου κάτι σάν αὐτοδιοίκητη σχέση ἀναφορᾶς πρὸς τό Κράτος (ἀφοῦ ἦταν νόμιμες «κοινότητες» Ἀστικοῦ Δικαίου) καί πρὸς τήν Ἐκκλησία (ἀφοῦ εἶχαν τήν ἀρχική ἔγκριση καί μιὰ χαλαρή ἀναφορά). Ἐκείνη ἡ σχέση μπορεῖ νά ἐλέγχεται σωστότερα μέ τον Ν. 4559/2018. Ὅχι γενικευμένα, ἀλλά εἰδικά ἂν τηροῦνται οἱ νόμοι καί τό σύνταγμα, ἂν τηρεῖται τό ἰδιαίτερο καταστατικό, ἂν τηροῦνται οἱ ἱεροί κανόνες. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι «φυσάει ἄλλος ἄνεμος». Ἀπλά ὁ νομοθέτης προβλέπει καί καθιερώνει μιὰ προϋπόθεση νόμου καί κανονικοῦ ἐλέγχου, ἂν ποτέ χρειασθεῖ. Αὐτό τό δικαίωμα πού δέν τό παρεῖχε ἀπό μόνο του τό Ἀστικό Δίκαιο, τό παρέχει τώρα συμπληρωματικά ὁ Ν. 4559/2018.

Γιά ποιό λόγο ἐπέμεινα στόν συγκεκριμένο νόμο;

Διότι νομιμοποιεῖ τό δικαίωμα Κανονικῆς ἐποπτείας καί παρέμβασης στά Ήσυχαστήρια. Μέσα σέ ὄρια κανονικότητας καί νομιμότητας. Ὅποτε νομιμοποιεῖ τίς προβλέψεις τοῦ νέου Κανονισμοῦ γιά τά Ήσυχαστήρια.

Αὐτός ὁ νόμος φαίνεται «σκάνδαλο» γιά τά Ήσυχαστήρια πού λειτουργοῦν. Ἀλλά εἶναι νομιμοποίηση μιᾶς σωστότερης ἐκκλησιαστικῆς συνοχῆς. Δέν καταργεῖ οὔτε τί «φραγή» τοῦ ἰδιαίτερου Καταστατικοῦ κάθε Ήσυχαστηρίου, οὔτε τίς «φραγές» τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (δέν ἀναιρεῖ οὔτε τίς σκέψεις αὐτῶν πού τά ἱδρυσαν, οὔτε τό πλαίσιο Ἀστικῆς νομιμότητας).

Ἀλλά βάσει ἐπιπλέον καί μιάν ἄλλη «φραγή» στά ἴδια τά Ήσυχαστήρια (νά εἶναι ὄντως ἐκκλησιαστικά μέ ἕναν πληρέστερο καί καλύτερο τρό-

πο, νά ἀνήκουν ἐν ἀληθείᾳ στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, νά μὴν εἶναι τελείως ἀνεξέλεγκτα).

Ἴσως τά περισσότερα Ήσυχαστήρια νά ποῦν «Μά, ἐμεῖς εἴμαστε σέ ἀρμονία μέ τον Μητροπολίτη μας». Ναί, ἐσεῖς εἴστε σήμερα. Ὅμως, αὔριο οἱ διάδοχοι μοναχοί μπορεῖ νά μὴν θελήσουν νά εἶναι σέ ἀρμονία. Καί ἄλλα Ήσυχαστήρια δέν εἶναι οὔτε σήμερα σέ ἀρμονία.

Τόν Δεκέμβριο τοῦ 2020 τό ΣτΕ/τμήμα Δ' ἐκδίκασε αἴτηση ἀκύρωσης ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Νικολάου, γιά τό Ήσυχαστήριο Κοιμίσσεως Θεοτόκου Κορωπίου. Ἐπικαλέστηκε τον Ν. 4559/2018, τον Κ.Χ. μέ τίς νέες προσθήκες, ἀλλά καί τον Καν. τοῦ 1972 (καί πλῆθος ἄλλων ἀποφάσεων). Καί μέ τήν ἀπόφ. 319/2021 ἀποδέχθηκε τή νομιμότητα καί τήν ἐκκλησιαστική ἐγκυρότητα στίς ἀποφάσεις τοῦ ἁγίου Ἀδελφοῦ (ἀκόμη καί τήν ἐκκλησιολογική αἰτιολογία τους). Ἡ αἴτηση ἀκυρώσεως ἀπορρίφθηκε.

Μέ τήν ἀπόφαση αὐτή τό ΣτΕ ἐπικύρωσε καί τή Συνταγματική ἐγκυρότητα τοῦ Ν. 4559/2018 (γιά τό ἄ. 50).

Ἡ Εἰσηγητική Ἐκθεση «γιά τον νέο “Κανονισμό”» σημειώνει ρητά ὅτι τό ΣτΕ ἔχει αὐτεπάγγελτα τό δικαίωμα νά κρίνει τή συνταγματικότητα ἐνός νόμου καί τό ἀσκεῖ αὐτεπάγγελτα. Ἡ ἐπίκληση τοῦ Ν. 4559/2018 ἀπό τό ΣτΕ ἐπάγεται τή Συνταγματική ἀκεραιότητα τοῦ νόμου. Ἡ ἀπόφ. ΣτΕ 319/2021 νομιμοποιεῖ τίς νομοθετικές προβλέψεις τοῦ Ν. 4559/2018 περί τῶν ἱερῶν Ήσυχαστηρίων. Συνεπῶς «ἰσχυροποιοῦνται» οἱ νομοθετικές προβλέψεις τοῦ 2018, οἱ ὁποῖες «ἀκεραίωνουν» τον νέο Κανονισμό καί τά δικαιώματα τοῦ κάθε Μητροπολίτου (στά ὑπάρχοντα Ήσυχαστήρια καί σέ ὅσα θά ιδρυθοῦν).

Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ὁ νόμος ἀνοίγει τήν πόρτα σέ «ἀσυδοσίες διοικητικές ἢ ἐλεγκτικές». Ἀναγνωρίζει μόνον τό δικαίωμα ἐλέγχου νομιμότητας στά Ήσυχαστήρια. Ὅχι σκοπιμότητας τῆς διαχειρίσεως, ἀλλά νομιμότητας τῆς διαχειρίσεως. Καί ὁ ἔλεγχος νομιμότητας θά γίνεται σύμφωνα μέ τό κάθε Καταστατικό, σύμφωνα μέ τους νόμους καί μέ τους ἱ. Κανόνες.

Μέχρι τώρα δέν ἴσχυε αὐτό τό νόμιμο δικαίωμα. Τά Ήσυχαστήρια ἦσαν κυρίως Ν.Π.Ι.Δ. κατά τίς

προβλέψεις του Αστικού Δικαίου. Έπειδή όμως τὰ Ήσυχαστήρια εἶναι Μοναστικές κοινότητες πού (θέλουν νά) ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία, αὐτό σημαίνει ὅτι πέραν τοῦ Αστικοῦ δικαίου ἰσχύουν καί οἱ ἱεροί Κανόνες, ἡ «λογική» τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως. Αὐτό ἔπρεπε νά νομιμοποιηθεῖ. Καί τήν νομιμοποίηση αὐτήν τήν παρέσχε ὁ Ν. 4559/2018, μέ τήν αὐτεπάγγελτη ἀναγνώριση ἀπό τό ΣτΕ ὡς πρὸς τή Συνταγματικότητά του.

ΣΧΕΔΙΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 2019

(Η) Τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2019 ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπέστειλε σέ ὅλους μας «ἐπικαιροποιημένο σχέδιο Κανονισμοῦ “Περὶ τῶν Ἱερῶν Ἁσυχαστηρίων”» (ἐγκύκλιο σημ. 4204/1993/18.09.2019).

Τό νέο αὐτό σχέδιο ἦταν ἐπικαιροποιημένο νομικά καί γλωσσικά (ἐκτός ἀπό τό ἄ. 3, αὐτούσιο ὅπως στόν Καν. 39/1972). Περιελάμβανε ὅλες τίς διορθώσεις, σύμφωνα μέ τή λογική τῆς θεσμικῆς Ἐκκλησίας. Ἦταν ἐναρμονισμένο μέ τόν Ν. 4559/2018.

Μᾶς ζητήθηκε νά ἐκφέρουμε γνώμη σέ ἕνα σχέδιο πού ἦταν σχεδόν ἔτοιμο καί παγιωμένο. Γιά νά ἐκφέρουμε τήν προτελική μας γνώμη ὑπεύθυνα. Γιά νά τοποθετηθοῦν ἐπ’ αὐτοῦ τὰ Ἁσυχαστήρια. Καί ἔτσι νά συνταχθεῖ ἕνα τελικό κείμενο πού θά ἔδινε ἀπαντήσεις στίς ἐπιφυλάξεις καί σέ ὅλες τίς προτελικές ἀντιρρήσεις, μέ σωστές νομικές προβλέψεις, μέ σωστές νομικές φόρμουλες, μέ σωστές ἐξηγήσεις στόν τελικό Κανονισμό.

Αὐτό ἦταν ἐξαιρετικά σῶφρον καί ἀπαραίτητο, γιά νά θυμίσει δύο πράγματα: (α) ὅτι ὁ ρόλος τῶν ἡγετῶν εἶναι νά ἀνοίγουν τούς κλειστούς δρόμους· καί (β) ὅτι ὁ ρόλος τους ἐπίσης εἶναι νά σέβονται τίς ἀνάγκες καί τίς γνώμες ὧσων ἀκολουθοῦν. Πόσο μᾶλλον στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο! Ὅπου οἱ ἡγέτες «δέν ἔρχονται μόνο γιά τό αὔριο», ἀλλά ἀπό τό ἀγιασμένο χθές καί τό ἀγιαζόμενο σήμερα, γιά νά προετοιμάσουν ἕνα ἐξαγιαζόμενο αὔριο.

Σέ κάθε τι καινούργιο, ὑπάρχουν εὐλογες ἐνστάσεις, δυσκολίες νά κατανοηθεῖ. Γιά νά προχωρήσει κάτι νέο καί ἐπικαιροποιημένο, πρέπει νά ἐξηγοῦνται οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους συντάχθηκε.

Αὐτά εἶναι τὰ δεδομένα τῆς μακρᾶς ἐκκρεμότητος 50 ἐτῶν περὶ τόν ζητούμενο Κανονισμό.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἦδη τίθεται στή διαγνώμη τῆς Ἱεραρχίας ὁ τελικός Κανονισμός. Εἶναι τό τρίτο ἀποφασιστικό βῆμα, μετά τόν Ν. 4559/2018 ἄ. 50, καί μετά τή σχετική «διαβούλευση» τοῦ 2019-2020.

Ἐν ὄρει τῆς σημερινῆς ἐξελίξεως, μᾶς ἐστάλησαν ἐπίμονες ἀντιρρήσεις γιά τόν Κανονισμό καί γιά τό Ν. 4559/2018. Μέ σοβαρότητα καί σεμνότητα, εὐγένεια καί εὐπρέπεια. Πάντως ὑπάρχουν συλλογικές διαμαρτυρίες τῶν Ἁσυχαστηρίων τῆς Β. Ἑλλάδος. Καί ὀφείλω νά τίς μνημονεύσω, ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας.

Ὁ φάκελος τῶν ἀντιρρήσεων περιέχει: (α) τευχίδιο μέ τήν εἰσήγηση τοῦ ἀρχμ. Μεθοδίου Κρητικοῦ στήν ἡμερίδα τοῦ 2012 καί τό σχ. Κανονισμοῦ ἀπό τήν ἡμερίδα ἐκείνη· (β) πολυσέλιδη γνωμοδότηση τοῦ καθηγητῆ Συνταγματικοῦ Δικαίου Θεσσαλονίκης κ. Κων. Χρυσόγονου μέ μιᾶ καταληκτική πρόταση πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο: «νά εἰσαγάγει μεταβατικό μέτρο στήν κατεύθυνση τῆς μὴ ἐφαρμογῆς... στά ἤδη ὑφιστάμενα Ἱ. Ἁσυχαστήρια, χωρίς νά εἶναι ἀπαραίτητη ἡ προηγούμενη παρέμβαση τοῦ νομοθέτη ἢ δικαστῆ»· (γ) ἀπόσπασμα ἀπό συλλογικό ὑπόμνημα πολλῶν Ἁσυχαστηρίων τῆς Βορείου Ἑλλάδος πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τό 2019 (μέ τήν παράκληση ὥστε μέ παρέμβαση πρὸς τό Κράτος νά ἀναιρεθεῖ ἡ πρόβλεψη τοῦ Ν. 4559/2018 ἢ τοῦλάχιστον νά μὴν ἐφαρμοστεῖ ὁ νόμος στά ἤδη ὑπάρχοντα Ἁσυχαστήρια).

Ὁ ὅλος φάκελος: (α) ἀποσκοπεῖ στή διασφάλιση τοῦ «αὐτοδιοικίτου» καί «αὐτεξουσίου» τῶν Ἁσυχαστηρίων· (β) ἐνίσταται γιά τήν καταφρόνηση τοῦ ἄ. 109 τοῦ Συντάγματος ἀπό τίς μεταβολές πού συνεπάγεται ὁ Ν. 4559/2018 ἄ. 50· (γ) ὑπενθυμίζει τίς ρήσεις τοῦ Σεβ. Μονεμβασίας & Σπάρτης στήν ἡμερίδα τοῦ 2012 γιά τό ἀντιμοναχικό κλίμα· (δ) ἐπικαλεῖται τή φιλοστοργία τῆς θεσμικῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἀποτροπή ἐπεμβάσεων στήν ἐσωτερικά τῶν Ἁσυχαστηρίων· καί (ε) προειδοποιεῖ γιά τήν ἔσχατη καταφυγή τους στό ΣτΕ μέ ἀκυρωτικά αἰτήματα ἐναντι τοῦ τελικοῦ Κανονισμοῦ μέ τό

έπιχείρημα ότι καταργεί τό αὐτοδιοίκτο τῶν Ἑσυχαστηρίων.

Βεβαίως, οἱ ἀντιρρήσεις αὐτές εἶναι «ἀμυντικοί φόβοι» ἀπέναντι στή θεσμική Ἐκκλησία, τήν ὁποία θεωροῦν μᾶλλον ἀντίπαλη καί πολέμια!

Πρέπει νά γίνει κατανοητό ὅτι «τό γράμμα» τοῦ σχετικοῦ Νόμου καί «τό γράμμα» τοῦ τελικοῦ Κανονισμοῦ ἀποβλέπουν στή νομοθετική ἀναγνώριση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξομοίωσης τῶν Ἑσυχαστηρίων μέ τίς Ἱ. Μονές. Δέν καταργοῦνται οἱ ἄλλες προβλέψεις τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου καί τό Καταστατικό τῶν Ἑσυχαστηρίων. Ἀφήνονται τά Ἑσυχαστήρια νά ἐπιλέξουν τήν ἰδιαίτερη ἰδιωτική νομική τους «φόρμα» σέ τόσα καί τόσα ἄρθρα. Εἰσάγεται ὁμως τό δικαίωμα στή θεσμική Ἐκκλησία νά ἐλέγχει ἐνεργητικά, ἂν τηροῦν τελικά αὐτές τίς Καταστατικές δεσμεύσεις, ἂν τηροῦν τούς Κανόνες, ἂν τηροῦν τό Σύνταγμα.

ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΑΓΙΩΝ

Τά Ἑσυχαστήρια παραπέμπουν στήν προτίμηση τῶν νεώτερων Ἀγίων γι' αὐτήν τήν μορφή ὀργάνωσης μοναστηριῶν.

Ἐπικαλοῦνται κατ' ἀρχήν τό παράδειγμα τοῦ ἱεροῦ Ἑσυχαστηρίου Ἀγίας Τριάδος Αἰγίνης, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, πού λειτουργεῖ ὡς «Ἰδρυμα».

Ἡ νομομοποίησή του ἔγινε τό 1931, ἔνδεκα χρόνια μετά τήν κοίμηση τοῦ Ἁγίου.

Ὅστόσο αὐτή ἡ λύση, γιά τήν ὁποία μερμνοῦσε ὁ Ἅγιος ἐν ζωῇ, ἦταν ἡ μόνη ρεαλιστική ἐκεῖνα τά χρόνια. Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος ἀδιαφοροῦσε, ἡ Πολιτεία καί ἡ κοινωνία δέν ἦταν φιλομοναχικές. Τό κλίμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (100 χρόνια μετά τό 1826) «προτεστάντιζε». Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἐν ζωῇ ἔκανε μάταιες προσπάθειες στόν Ἀθηνῶν Θεόκλητο νά ἀναγνωριστεῖ ὁ ἱερός ἐκεῖνος Παρθενώνας τουλάχιστον ὡς Ἰδρυμα προσευχῆς καί κοινωνικῆς προσφορᾶς. Ἦταν μιά λύση ἀνάγκης, ἐμπρός στή γενική ἐκκλησιαστική (καί πολιτική) ἀντίδραση περὶ τίς Μονές, θλιβερή κληρονομιά τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ 1833. Ἐάν ἡ Πολιτεία καί ἡ θεσμική Ἐκκλησία δέν εἶχαν νοοτροπία ἀντίδρασης, ἡ ἐπιλογή τοῦ ἁγίου Νεκταρίου θά ἦταν νά ἰδρύσει «Μονή» καί ὄχι «Ἑσυχαστήριο».

Ἐπικαλοῦνται τόν ἅγιο Παῖσιο (γιά τό Ἑσυχαστήριο τῆς Σουρωτῆς καί ἄλλα δύο Ἑσυχαστήρια στή Μητρόπολη Κασσανδρείας πού καθοδηγοῦσε). Ἐπικαλοῦνται τόν ἅγιο Πορφύριο (γιά τό δικό του Ἑσυχαστήριο Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ στόν Ὁρωπό). Ἐπικαλοῦνται τόν ἀρχμ. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο (γιά τό Ἑσυχαστήριο τῆς Τροιζηνίας), ἀλλά καί τήν πανηγυρική πρὸς αὐτόν συμφωνία τοῦ μακ. Μητροπολίτου Ὑδρας Ἱεροθέου.

Τονίζουν ὅτι: (α) Τά Ἑσυχαστήρια (παρ' ὅλη τήν Καταστατική τους θεμελίωση στίς Συνταγματικές διασφαλίσεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα) μέ τόν νέο Κανονισμό κινδυνεύουν ἀπό πολιτειακές (καί ἐκκλησιαστικές) παρεμβάσεις. (β) Εἶναι τέλεια κοινοβιακά μοναστήρια, μέ αὐτοτέλεια ὁμως διοικητική καί οικονομική, μέ ἐπαρκεῖς ἀστικές δικλίδες ἀσφάλειας. (γ) Ἰσχυρίζονται ὅτι ἀποτελοῦν τήν πιό ἀσφαλῆ συνέχεια τῆς παλαιᾶς Μοναστικῆς ζωῆς, στήν Παλαιστίνη, στόν Ὀλυμπο Βιθυνίας, στόν Ἀθῶνα. Λένε ὅτι, ὅπου δέν ὑπῆρχαν Ἐπισκοπικές παρεμβάσεις, ἐκεῖ κυρίως διέπρεψε ὁ Μοναχισμός.

Αὐτό εἶναι ἓνα ἐπιχείρημα, ὄχι ὁμως ἀπόλυτης ἀλήθειας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

Μή λησμονοῦμε τήν ἔνταση περὶ τό παραδοσιακό κίνημα τῶν Κολλυβάδων, πού προκάλεσε ἐντός καί ἐκτός Ἀγίου Ὅρους τόσες καί τόσες ἐντάσεις, ἀκόμη καί μέ ἀφοριστικές Συνόδους καί μετακλητές ἔπειτα ἀποφάσεις.

Μή λησμονοῦμε ἄλλες ζηλοφθονίες καί φιλοκατηγόριες, οἱ ὁποῖες ἀποστέρησαν τόν Ἀθῶνα ἀπό Ὀσιακές μορφές, ὅπως ὁ ὀσιος Χατζηγιώργης. Καί οἱ μέν ὀσιωμένοι ὑποτακτικοί του διεσπάρησαν ἀνά δύο-τρεις ἐντός Ἀγίου Ὅρους, ἐνῶ ὁ ἴδιος κατέφυγε τελικά στά Πριγκιπόννησα (πού εἶναι λοιπόν τά ἀπόλυτα ὀφέλη τῆς αὐτοτέλειας καί αὐτοδιοίκησης;).

Μήπως δέν ἐπιδείχθηκε γενικά φιλοκατήγορος καταφρόνηση καί πρὸς τήν ἑσυχαστική ἀδελφότητα τοῦ ὀσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἑσυχαστοῦ, γιά τό ἀπαρηρσίαστο;

Καί πόσα ἄλλα ἐπιφαινόμενα πού καταδεικνύουν τήν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπουργοῦ

έποπτείας, ως διασώστου τῆς μοναχικῆς οὐσίας. Ἄλλο πράγμα ἢ καταλυτικὴ έποπτεία καί ἄλλο πράγμα ἢ ὑπουργός.

Μή λησμονοῦμε τόν ὀλέθριο «τοπικισμό» πού τόσο πολύ ταλαιπώρησε τίς Ἀθωνικές Μονές. Ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος ὁ Σιμωνοπετρίτης (ἐξ αἰτίας τοῦ τοπικισμοῦ στήν τότε Σιμωνόπετρα) ἀπό ἠγούμενος βρέθηκε διωγμένος στό Μετόχι τοῦ Βύρωνα (βεβαίως ἐπ' ὠφελεία τῆς νέας ἐπάλλεως).

Ὁ δέ Μοναχισμός ἀφανίστηκε ἢ συρρικνώθηκε στίς παραδοσιακές ἱστορικές του κονίστρες, βασικά γιά ἱστορικούς λόγους (εἰκονομαχία, ἐγκατάσταση ἀλλοπίστων καί ἀλλοφύλων, σταδιακή συρρίκνωση καί ἀφανισμός τοῦ Βυζαντίου, μακρά ὀθωμανική δουλεία κ.λπ.). Θέλω νά πῶ, ὅτι οἱ πειρασμοί τῆς ἱστορίας δέν ἔλειψαν οὔτε θά παύσουν. Τήν πληρότητα καί τήν ἀγιότητα δέν τίς «ἀπογεννοῦν» οἱ χαλαροί νόμοι καί οἱ χαλαροί Κανονισμοί. Οὔτε τίς καταλύουν οἱ αὐστηρότεροι νόμοι καί οἱ στιβαροί Κανονισμοί. Ὁ Μοναχισμός διέπρεψε χάρη στήν ἀγιότητα τῶν κατά καιρούς ὀσίων Μοναχῶν καί ἁγίων Ἠσυχαστῶν, εὐνοημένος βεβαίως ἀπό θεοπρονόητες εὐνοίες πολιτειακῶν ἀρχόντων καί ἀρχοντισσῶν.

Ἄν θέλετε, καί τῶν κατά καιρούς ἁγίων Ἐπισκόπων, πού σεβάστηκαν γενικῶς τά Μοναστήρια καί ζοῦσαν κι αὐτοί μοναστικά (σάν τόν ἅγιο Νήφωνα Κωνσταντινουπόλεως στή Διονυσίου ἢ τόν ἅγιο Διονύσιο Ζακύνθου στίς Στροφάδες ἢ σάν τόν ἅγιο Μακάριο πρῶν Κορίνθου στή Χίο ἢ τόν ἅγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως στήν Αἴγινα ἢ τόν ἀσκητικό ἅγιο Καλλίνικο στήν Ἔδεσσα ἢ τόν μαρτυρικό πρῶν Χαλκίδος Νικόλαο ἢ τόν μακαριστό Σισανίου Ἀντώνιο καί πόσους ἄλλους...).

Εἶναι ὑπερβολή νά ἀποδίδουμε τήν ἐξέλιξη τοῦ Μοναχισμοῦ μόνο σέ εὐνοϊκά ἱστορικά θεσμικά πλαίσια. Συνιστᾶ ὑπερβολή νά ἀποδίδουμε τήν εὐεξία τοῦ θεσμικοῦ Μοναχισμοῦ μόνο στή θεσμική ἄνεση.

Τό παράδειγμα τοῦ ὀσιακοῦ Γέροντος Ἐφραίμ τοῦ Ἀριζονίτη εἶναι ἓνα παράδειγμα σοβαροῦ προβληματισμοῦ. (Ἄς ἀναλογισθοῦμε τίς ἀγιότητες ἡσυχαστικές ρίζες του, τήν ὀσιακή

πολύκλαδη κορμοδεσιά στή Μονή Φιλοθέου καί τή θαυμαστή πολύδενδρη προσφορά του, στόν Ἄθωνα καί στή βόρειο Ἑλλάδα, στήν Ἀμερική καί στόν Καναδά). Αὐτός ἄραγε, πῶς δέν θέλησε νά ιδρύσει Ἠσυχαστήρια; Ἐμψύχωσε καί ἐνέπνευσε τόσες Μονές σέ σχέση ὑπακοῆς πρὸς τό Πατριαρχεῖο καί τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀμερικῆς. Ἀξιοποίησε τά μόνα δεδομένα θεσμικά πλαίσια καί προχώρησε στήν οὐσία τῆς μοναστικῆς παραδόσεως, στήν Πνευματικότητα, διά τῆς ἀσκητικῆς μεθέξεως τῆς θείας Χάριτος.

Εἶναι ὑπερβολή νά διαβλέπουμε «κακούς οἰωνούς» στό στιβαρό θεσμικό πλαίσιο έποπτείας. Καί (ἐκ τοῦ ἀντιθέτου) νά βλέπουμε «καλούς οἰωνούς» μόνο στή χαλαρότητα μιᾶς τυπικῆς ἐξωτερικῆς θεσμικῆς σχέσης. Αὐτό πού μᾶς χρειάζεται εἶναι ἄνθρωποι πού νά ζοῦν καί νά ἐμπνέουν τό Μοναχισμό. Πού νά ζοῦν καί νά ἐμπνέουν τήν «ἐρμηνευτική μέθοδο» τῶν θεσμικῶν πλαισίων. Πού νά ζοῦν καί νά ἐμπνέουν τήν θεάρεστη ἐφαρμοστική τῶν Κανονισμῶν.

Δέν τό ἀγνοοῦμε ὅτι, μετά τόν Καποδίστρια, ἢ Ἀντιβασιλεία ταλαιπώρησε τό Μοναστικό σύστημα. Μέ τίς παρεμβάσεις καί τίς «λαφυραγωγίες». Τά περιγράφετε, Μακαριώτατε, σέ δύο μελέτες σας γιά τήν ἐκκλησιαστική περιουσία. Πάντως, ἂν θελήσουμε νά μελετήσουμε π.χ. τόν ὀσιακό π. Γερβάσιο τῶν Πατρῶν, θά διέλθουμε μαζί του (ὅταν ἦταν παλικάρακι ἀκόμη) ἀπό τόσα μοναστήρια πού διπλῆ ἀπογοητευμένος. Καί μαζί του θά καταγνώσουμε κι ἐμεῖς (δίπλα στίς ἐξωγενεῖς αἰτίες τοῦ ἀντιμοναχισμοῦ) καί ἄλλες ἐγγενεῖς αἰτίες γιά τήν ἀποδυνάμωση τοῦ Μοναχισμοῦ. Βεβαίως, ὡς κληρικός ταλαιπωρήθηκε ἀπό τόν τότε Ἐπίσκοπο, ἀλλά καί τιμήθηκε ἀπό τόν τότε Ἀρχιεπίσκοπο. Αὐτό ὅμως δέν ἀφορᾶ τά θεσμικά πλαίσια, ἀφορᾶ τή διαχείρισή τους μέσα ἀπό τίς ἀνθρώπινες ἐκδοχές ἐξουσίας...

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά περί τήν ἱστορία τοῦ θέματος, ἐπανέρχομαι μέ δύο παρατηρήσεις.

Ἡ παρατήρηση: Ἡ ἀναβλητικότητα τῆς θεσμικῆς Ἐκκλησίας (Συνόδων καί Ἱεραρχίας) εἶναι μακροχρόνια. Συναριθμεῖται μέ τή θητεία τριῶν (ἢ μᾶλλον τεσσάρων) Ἀρχιεπισκόπων. Συναριθμεῖται μέ τήν ἀμέλεια τόσων Συνοδικῶν περιόδων. Ἀφέθηκε στή φιλοτιμία τόσων Ἀδελφοτήτων, πού

προτίμησαν μέχρι τώρα τί θεσμική μορφή των Ήσυχαστηρίων και τίς προβλέψεις του Αστικού δικαίου. Γνώρισε ανάλογες επιλογές από μέρους Μοναχών ή Ήραρχων από ἕτερα ἐκκλησιαστικά κλίματα. Δέν θά ἀναφέρω ὀνόματα. Πάντως, ἐμεῖς ὡς θεσμική Ἐκκλησία δώσαμε τό στίγμα τῆς θεσμικῆς ἀδιαφορίας καί ἀφίνουμε τά περιθώρια τῆς Αστικῆς ἀνέσεως.

Ὁ Μοναχικός βίος δέν εἶναι μιά ἀσήμαντη παράμετρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιμαντικῆς. Ἡ φροντίδα του (πρέπει νά) εἶναι ἀνάλογη καί οὐσιώδης μέ τήν ποιμαντική τοῦ λαοῦ καί τοῦ ἐγγάμου Κλήρου. Δέν γίνεται νά στεκόμαστε ἀκόμη ἀσυνεπεῖς ἀπέναντι στήν Καταστατική πρόβλεψη τοῦ 1977 γιά Κανονισμό περί τῶν Ήσυχαστηρίων. Εἰδάλλως, νά παραχωρήσουμε τί φροντίδα τους τελείως στήν Αστική νομοθεσία, στό Σύνταγμα καί στίς Εὐρωπαϊκές προβλέψεις, μέ μοναδικό ἐκκλησιαστικό δικαίωμα μίαν Ἐπισκοπική «συγκατάθεση» στόν ἀρχικό σχεδιασμό καί μερικά δικαίωμα τυπικῆς ἐποπτείας...

2η παρατήρηση: Φθάσαμε σέ μιά περίοδο ψηφιακῆς κρατικῆς ὀργάνωσης. Βλέπουμε μέσα στήν ἴδια χρονιά παραγράφους νόμων νά ρυθμίζουν κενά σέ προηγούμενους νόμους τῆς ἴδιας χρονιάς! Καί ἐμεῖς; Διστάζουμε νά τακτοποιήσουμε ἕνα Γενικό Πλαίσιο ἀπό τό 1972 καί τό 1977! Δέν γίνεται νά φαινόμεστε ἀδιάφοροι ἐντός τοῦ δικοῦ μας Ἐκκλ. χώρου. Ἀπό ἔλλειψη ἐνδιαφέροντος. Καί ἀπό ἔλλειψη στιβαροῦ πλαισίου νομιμότητας (ἐκκλησιαστικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς).

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ἡ Εἰσηγητική Ἔκθεση ἐξ ἀρχῆς τονίζει τί «λογική» τοῦ νέου Κανονισμοῦ. Ἀξίζει νά τήν δοῦμε. Ἀποκρίνεται στίς φοβίες καί στήν ἀνησυχία, στίς ἀντιρρήσεις καί τίς διαφωνίες.

Μέ νομική καί ἐκκλησιαστική ἐπιχειρηματολογία. Ἀναφέρεται στή δυσχέρεια τῆς θεσμικῆς Ἐκκλησίας, γιά μερικές δεκαετίες, νά ἀναγνωρίσει νέα Ήσυχαστήρια. Διότι τῶν Ήσυχαστηρίων δέν ἐπιθυμοῦσαν νά ὑπάγονται στήν ἐποπτεία τῆς θεσμικῆς Ἐκκλησίας, μολονότι καρπώνονται τό δικαίωμα νά ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία ὡς μοναστήρια.

Παραθέτει τίς προβλέψεις τοῦ Κ.Χ. καί τοῦ Ν. 4559/2018. Ἀναλύει ξεκάθαρα ὅτι δέν καταργεῖται τό Καταστατικό κάθε Ήσυχαστηρίου. Γίνεται ὅμως μιά ὀρθολογισμένη στοιχειώδης ἐξομίωση μέ τίς Μονές. Αὐτό, ἀπό πλευρᾶς νομικῆς.

Ἐξηγεῖ πλήρως τήν πλήρη μοναστική συνέπεια τῶν ἄρθρων τοῦ Κανονισμοῦ καί τήν στοιχειώδη ἐκκλησιολογική συνέπεια. Βασίζεται στήν Κανονική μοναχική ιδιότητα τῶν Ήσυχαστηρίων, ὅσων θέλουν νά ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Αὐτό, ἀπό πλευρᾶς ἐκκλησιαστικῆς.

Αὐτό δέν ἀντιβαίνει οὔτε στίς Συνταγματικές ἐλευθερίες οὔτε στίς διατάξεις τῆς ΕΣΔΑ (Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων Ἀνθρώπου). Ἐπειδή, ὅποιος θέλει νά ἀνήκει σέ μιά θρησκευτική κοινότητα, ἐξ ὀρισμοῦ δέχεται τούς Κανόνες αὐτῆς τῆς κοινότητος (ὅποτε οἱ μοναχοί τῶν Ήσυχαστηρίων δέν εἶναι ιδιωτικά ἄτομα, ἀλλά μοναχοί πού ἀποδέχονται τί σχέση ὑπακοῆς πρὸς τήν Ἐκκλησία). Αὐτό, ἀπό πλευρᾶς Συνταγματικοῦ δικαίου καί Εὐρωπαϊκοῦ δικαίου.

«Ὁ προτεινόμενος Κανονισμός θεσπίζει ἕνα ἀπλό πλαίσιο ἰδρύσεως νέων Ήσυχαστηρίων. ... δέν ἀναρρεῖ τούς Κανονισμούς τῶν Ήσυχαστηρίων. Θεσπίζει ὅμως σέ ἐκτέλεση τοῦ νόμου 4559/2018 ἐποπτεία νομιμότητας τοῦ Μητροπολίτη ἐπί τῆς διαχειρίσεως... Ὁ συγκεκριμένος ἔλεγχος νομιμότητας: α) καθιερώθηκε μέ τόν νόμο 4559/2018 καί δέν μπορεῖ νά καταργηθεῖ μέ Κανονισμό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, β) δέν εἶναι ἔλεγχος σκοπιμότητας ἐπί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ήσυχαστηρίου, ἀλλά ἀφορᾷ τήν τήρηση τῆς νομιμότητας,... μόνον στόν ἔλεγχο ἐάν τό Ἱερό Ήσυχαστήριο συμμορφώνεται μέ τόν δικό του Κανονισμό καί τήν κείμενη νομοθεσία. Δύσκολα μπορεῖ νά τεκμηριωθεῖ ἡ ἀντίρρηση ὅσων ἀντιδροῦν στόν ἐλάχιστο ἔλεγχο νομιμότητας.

»Δέν εἶναι δυνατόν τά Ἱερά Ήσυχαστήρια νά φέρουν τήν ιδιότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (βλ. ἄρθρο 1 παρ. 4 Ν. 590/1977)· ἀλλά νά λείπει ἐπ' αὐτῶν ὅποιοσδήποτε ἔλεγχος νομιμότητας ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος [ἔλεγχος ἐάν τηροῦν τόν δικό τους κανονισμό]. ...

»...Ἰδρῶνται μέ ὅποιαδήποτε ἀπό τίς ὑφ-

ιστάμενες στην κείμενη νομοθεσία μορφές νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όπως σωματεία, ιδρύματα, αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή εκκλησιαστικά ιδρύματα ή όποια άλλη μορφή μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα συστηθεί διά νόμου στο μέλλον.

«...Τά Ήσυχαστήρια συνιστούν Ήερά Μονή κατά την έννοια του άρθρου 39 του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

«... ο Κανονισμός δέν μπορεί νά απαγορεύσει στον όποιονδήποτε νά συστήσει π.χ. ένα σωματείο μέ θρησκευτικό σκοπό, αφού του τό επιτρέπεται ό Αστικός Κώδικας... Ό παρών Κανονισμός κανονίζει υπό ποιές προϋποθέσεις αυτό τό νομικό πρόσωπο θά αποτελεεί Ήσυχαστήριο αναγνωριζόμενο από την Εκκλησία της Ελλάδος ...»

Ή Εισηγητική Έκθεση έρμηνεύει λεπτομερώς κάθε ρήτρα του νέου Κανονισμού, ώστε νά μίν υπάρχουν άπορίες και άμφιβολίες.

Αναλύει π.χ. λεπτομερώς τον προβλεπόμενο καταστατικό έλεγχο της νομιμότητας στη διαχείριση. Αυτός ό έλεγχος θά διενεργείται μέ βάση τό Καταστατικό του Ήσυχαστηρίου, τους ιερούς Κανόνες και τους νόμους. Θά μπορεί νά γίνεται και προληπτικός έλεγχος, σε άκραιο περιπτώσεις έμπραγματών εκποιήσεων ή δανείων (πρός όφελος του ίδιου του Ήσυχαστηρίου).

Ή Εισηγ. Έκθεση αναφέρεται ξεκάθαρα και επανειλημμένα στη βασική ισχύ του νόμιμου Καταστατικού κάθε Ήσυχαστηρίου. Δέν εισέρχεται σε άσφυκτικές λεπτομέρειες.

Ή διοίκηση άσκειται μέ βάση τό Καταστατικό, οί κουρές γίνονται πάλι μέ βάση τό Κανονικό δίκαιο και τό Καταστατικό. Δέν προβλέπεται καμμία παρεμβατικότητα.

Ή ίδρυση Ήσυχαστηρίων γίνεται μέ αίτηση των ενδιαφερομένων και εισήγηση του πνευματικού τους. Έκείνο τό «μετά λόγου γνώσεως» στη γνώμη του πνευματικού είναι μία άσφαλιστική δικλείδα, για τό ένδεχόμενο άγνοιας ή άμέλειας ή έξαπάτησης. Όστε νά υπάρχει ή δυνατότητα επανόρθωσης και διαφύλαξης.

Ή ίδρυση Μετοχίων επιτρέπεται μέ βάση τό Καταστατικό και άδεια του επιχώριου Μητροπολίτη.

Ό Κανονισμός έξυπηρετεί την έξομοίωση των μοναχών των Ήσυχαστηρίων μέ τους μοναχούς των Μοναστηρίων στο πλαίσιο της μοναχικής λογικής και πρακτικής (ά. 11):

«...ώστε νά μίν δημιουργούνται μοναχοί δύο ταχυτήτων και κυρίως νά μίν υπάγονται οί μοναχοί των Ήσυχαστηρίων σε ένα ιδιόρρυθμο καθεστώς διαχείρισεως άτομικής περιουσίας, που δέν βοηθεί νά έχουν στη μοναχική τους ζωή μία άπερίσπαστη από κοσμικές μέριμνες πνευματική πορεία. ... ορίζεται ότι και αυτοί θεωρούνται μοναχοί υπό την έννοια των νόμων, που ρυθμίζουν τό καθεστώς των μοναχών των Μονών που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου».

Νά περάσουμε και στην πρόβλεψη του νέου Κανονισμού για τά ήδη λειτουργούντα Ήσυχαστήρια.

Μέ τό ά. 15 παρ. 1, ό τελικός Κανονισμός:

αναγνωρίζει όριστικά τά Ήσυχαστήρια που δημιουργήθηκαν πριν τό 1946 μέ Β. Δ. ή Π. Δ. «ως Ήσυχαστήρια μέ νομική μορφή Ήδρύματος πρό της ισχύος του Αστικού Κώδικα». Δέν χρειάζονται άλλες διαδικασίες.

όσα Ήσυχαστήρια δέν υπάγονται στον επιχώριο Μητροπολίτη και θελήσουν νά υπαχθούν, αυτό συντελείται μέ μία διοικητική του Πράξη και μέ έγκριση του Καταστατικού από τή Σύνοδο που δημοσιεύεται στο τεύχος «Εκκλησία», χωρίς άλλη διαδικασία έξ αρχής.

όσα Ήσυχαστήρια ιδρύθηκαν μέ χαριστική πράξη ή διαθήκη, και ή διαθήκη προβλέπει διαφορετικά από τον Κανονισμό, ισχύουν οί προβλέψεις της δωρεάς και της διαθήκης (μέ μόνη την έποπτεία νομιμότητας που καθιερώνει ό τελικός Κανονισμός).

υπάρχουν άσφαλιστικές προβλέψεις για τό μέλλον των Ήσυχαστηρίων, συμπλήρωμα στις προβλέψεις του Καταστατικού κάθε Ήσυχαστηρίου και δέν άναιρεί τις δικαιοπραξίες που έγιναν από τά Ήσυχαστήρια πρό της έναρξεως ισχύος του

νέου Κανονισμού.

Μέ λίγα λόγια έχουμε μιὰ ξεκάθαρη εισηγητική έκθεση για κάθε άρθρο και για τίς αντιρρήσεις πού διατυπώθηκαν μέχρι σήμερα.

Ὁ τελικός Κανονισμός γενικά εἶναι πολύ λιτός. Σέ μερικά μόνο άρθρα γίνεται αναλυτικός, ὅταν χρειάζεται νά ἐξηγηθοῦν οἱ νομικές ειδικές περιπτώσεις ἀπό κάθε παρεξήγηση.

Δέν νομίζω ὅτι χρειάζεται νά ἐκφωνήσω ἕνα πρὸς ἕνα ὅλα τὰ άρθρα τοῦ τελικοῦ Κανονισμοῦ. Θά ἦταν ἐπίπονο γιά ὅλους καί δέν θά προσέθετε τίποτε.

Ἐλπίζω νά προκάλεσα τόν ἀπαραίτητο δημιουργικό προβληματισμό γιά τό ὅλον ζήτημα.

Ἐναπόκειται στή Σεπτί Ἱεραρχία νά ἀξιολογήσει τὰ δεδομένα καί νά υἱοθετήσῃ τόν Κανονισμό ὅπως ἔχει διαμορφωθεῖ ἢ νά βελτιώσῃ κάποιες διατάξεις.

Πάντως, δέν δικαιούμεθα νά ἀναβάλουμε ἄλλο.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Εὐχεσθε.

Εἰσήγησις στή Σεπτί Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2021
 μέ θέμα: «Συμμετοχή τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου
 στό ἐκκλησιαστικό γεγονός ἢ οἱ Λαϊκοί στήν Ἐκκλησία»
 τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν
 καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου
 (Διορθόδοξο Κέντρο, Ἰ. Μ. Πεντέλης, 5 Ὀκτωβρίου 2021)

Μακαριώτατε,
 Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Θά ἤθελα καί ἀπό αὐτή τή θέση νά εὐχαριστήσω τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο τόν Β΄ καί τὰ μέλη τῆς 164ης Συνοδικῆς Περιόδου –τῆς ὁποίας ὑπῆρξα μέλος– οἱ ὅποιοι μοῦ ἀνέθεσαν νά εισηγηθῶ τό ἀνωτέρω θέμα, πού κατατέθηκε ἀπό τόν Μακαριώτατο. Γιά τήν οἰκονομία τοῦ χρόνου ξεκινῶ ἀμέσως τήν ἀνάγνωσις τῆς εισηγήσεως, ἢ ὁποία χωρίζεται σέ δύο μέρη, ἕνα ἐρευνητικό γιά τήν ἔννοια τῆς λέξης «λαϊκός» στήν Ἐκκλησία καί ἕνα δεύτερο, πού ἀναφέρεται στήν παρούσα

κατάστασις ὅπου ἡ ἔννοια τοῦ «λαϊκοῦ» ἔχει διαφοροποιηθεῖ ἀπό τήν ἰδανική κατάστασις τοῦ παρελθόντος.

Μέρος Πρῶτο

Α) Οἱ Ἔννοιες: Ἐκκλησία, λαός τοῦ Θεοῦ, λαϊκοί, πιστοί

Στόν Χριστιανισμό ἡ Ἐκκλησία¹ εἶναι ἡ θεανδρική κοινωνία πού ἰδρύθηκε ἀπό τόν Χριστό καί ἀποτελεῖται ἀπό ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πίστευσαν στόν Χριστό καί ἀναγνωρίζουν Αὐτόν ὡς Σωτῆρα καί Ἀρχηγό τῆς ζωῆς τους. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ λαός τοῦ Θεοῦ καί ἀποτελεῖται ἀπό τόν πομαίνοντα κληρο, ὁ ὁποῖος ἔλκει τήν

ἀρχή του –ἀδιακόπως καὶ διαδοχικῶς– ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τὸν ποιμαίνόμενο λαό.

Σύμφωνα μὲ τὸν ἀείμνηστο θεολόγο Παναγιώτη Νέλλα², κατὰ τὴν ὀρθόδοξη προοπτικὴ οἱ δύο ὅροι «κληρικός καὶ λαϊκός» δὲν εἶναι καθόλου παράλληλοι, εἶναι ὁμόκεντροι. Ὁ ὅρος «λαϊκός» προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη λαός. Λαϊκοὶ εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνοι ποὺ ἀνήκουν στὸν λαό, ἐκεῖνοι ποὺ τὸν σχηματίζουν. Οἱ ὅροι «λαϊκός» καὶ «λαός» συμπίπτουν ἀπολύτως, ἔτσι ὥστε ἐάν χρειαστεῖ νὰ καθορίσουμε τὸ νόημα τῆς λέξης «λαϊκός», θὰ πρέπει ἐντελῶς ἀπλᾶ νὰ μιλήσουμε γενικά γιὰ τὸν χριστιανό καὶ νὰ ἐξαγάγουμε τὸ νόημα τῆς λέξης ἀπὸ τίς συνέπειες τῶν δύο μυστηρίων τῆς χριστιανικῆς μύησης, τοῦ βαπτίσματος καὶ τοῦ χρίσματος. Πράγματι, λαϊκός εἶναι κάθε χριστιανός, κάθε βαπτισμένος, κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Χρίσματος σχηματίζουν τὴν Ἐκκλησία ἀδιάλειπτα μέσα στὸν χρόνο καὶ βρίσκονται στὰ ὅριά της, καθὼς ἀποτελοῦν προϋπόθεση γιὰ τὴν εἴσοδο σὲ αὐτήν. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα, ὁ Λαός-Σῶμα Χριστοῦ, ἀποτελεῖ τὴ θεμελιώδη πραγματικότητα, τὸ ἔδαφος ὅπου κάθε ἐκκλησιαστικὸ λειτουργημάτων φυτρώνει. Τὸ μυστήριον τῆς ἱερωσύνης ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ποὺ τὴν ὀργανώνει, τοποθετεῖται ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ κληρικοί εἶναι ἐπίσης μέλη τοῦ Λαοῦ-Σώματος, εἶναι στὴν πλήρη σημασία τῆς λέξης, καὶ αὐτοὶ πρωτίστως λαϊκοί³. Κληρικοί καὶ λαϊκοί, λοιπὸν, εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, τὸ ἔθνος τὸ ἅγιον, ἡ Ἐκκλησία «ἢν ὁ Θεός περιεποίησατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος»⁴, καὶ «ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον»⁵. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία τῶν πιστῶν, ποὺ συγκροτεῖται διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ ζωοποιεῖται διὰ τοῦ Χρίσματος, τρέφεται μὲ τὴν Εὐχαριστία⁶.

B) Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας

Τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός ἐπιτελεῖται κατὰ τὴ διδασκαλία καὶ διαποίμανση τῆς κοινωνίας τῶν πιστῶν καὶ κατὰ τὴ μετάδοση τῆς Θείας Χάριτος σὲ αὐτοὺς διὰ τῶν ἱερῶν τελετῶν, τῶν μυστηρίων, τὰ ὅποια συντελοῦν στὴν ἀναγέννηση καὶ τὴ σωτηρία τῶν χριστιανῶν. Ἡ λέξη *μυστήριον*,

παράγεται ἐτυμολογικὰ ἀπὸ τὸ ρῆμα «μύω», ποὺ σημαίνει κυριολεκτικὰ «κλείω τὸ στόμα» ἢ «κλείω τοὺς ὀφθαλμούς». Δηλώνει κάποιον γεγονός ἢ πρᾶγμα μυστικὸ καὶ ἀπόρητο. Οἱ μουούμενοι στά μυστήρια τῶν Ἐθνικῶν κατὰ τὰ στάδια τῆς μυήσεως εἶχαν κλειστὸς ὀφθαλμούς γιὰ νὰ μὴ βλέπουν τὰ τελούμενα, καὶ μετὰ τὴ μύηση ὄφειλαν νὰ κλείνουν τὸ στόμα καὶ νὰ μὴ ἀναφέρουν καὶ ὁμιλοῦν γιὰ ὅσα εἶδαν καὶ ἄκουσαν στὰ μυστήρια. Κατ' ἀντιπαροβολίαν γιὰ τὴν προσέλευση τῶν πιστῶν στὰ ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴ συμμετοχὴ τους στὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός χρειάζεται μιὰ ἀνάλογη προπαρασκευὴ καὶ προετοιμασία, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ γίνονται ἐπιδεκτικοὶ τῶν θείων ἐνεργειῶν. Ἐνεργειῶν, ποὺ ὁ ἀνθρώπινος λόγος τὰ καθιστᾶ ἀπερίγραπτα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ποὺ τὰ βίωσε ἐμπειρικὰ ἔλεγε, ὅτι: «ἤκουσε ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπων λαλήσαι»⁷.

Γ) Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία, ΑΤΑΞΙΚΗ κοινωνία

Τὸ κριτήριον διαχωρισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τάξεων δὲν ταυτίζεται μὲ τὰ κοσμικὰ κριτήρια, ὅπου ὑπερισχύει ἡ πάλιν τῶν τάξεων ἐξ αἰτίας τῶν κοινωνικοοικονομικῶν κρίσεων. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία εἶναι μιὰ κοινωνία κατ' ἐξοχὴν ἀταξικὴ. Οἱ κληρικοί καὶ οἱ λαϊκοὶ πιστοί, ποὺ τὴν ἀποτελοῦν, δὲν ἀντιμάχονται μεταξύ τους, ἀλλὰ εὐρίσκονται ἀπὸ κοινῆς καὶ κοινωνοῦν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἶμα Χριστοῦ «ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ»⁸. Καθίσταται λοιπὸν προφανές ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴ ρίζα, τὴν ὄντολογικὴ οὐσία, δὲν ὑπάρχει καμμία διάκριση μεταξύ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἐπειδὴ ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, ὁ Χριστός, εἶναι ἓνας καὶ μοναδικός καὶ ἔτσι μιὰ καὶ μοναδικὴ εἶναι ἡ ἱερωσύνη τῆς Ἐκκλησίας Του⁹, ἡ ὁποία διαπερνᾷ ὅλα τὰ μέλη¹⁰. Ἡ διάκρισις¹¹ ὑπάρχει πραγματικά, ἀλλὰ ἐντοπίζεται στὸ ἐπίπεδο τῶν λειτουργημάτων, δηλαδὴ στὴ διακονία τοῦ κάθε μέλους. Ὁ διαχωρισμὸς τῶν τάξεων στὴν ἀταξικὴ κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας ἀφορᾷ τὰ χαρίσματα¹² μὲ τὰ ὅποια ὑπηρετεῖ τὸ κάθε μέλος τὸ σωτηριολογικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ποιότητα τῆς θείας μεθέξεως¹³.

Τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ἐπιλύει τὰ τρία μεγάλα καί κύρια προβλήματα τοῦ σύγχρονου κόσμου. Τό οικονομικό πρόβλημα, τό κοινωνικό πρόβλημα καί τό θρησκευτικό πρόβλημα. Τά τρία αὐτά προβλήματα ἐπιχείρησε κατά καιρούς ἀνεπιτυχῶς νά λύσει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος μέ τήν πολιτική θεωρία καί τήν ὀρθολογιστική σκέψη. Μέ τό ἐκκλησιαστικό πολίτευμα, πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν Ἁγιοπνευματική ζωή, τό οικονομικό πρόβλημα ἐπιλύεται μέ τήν προσφορά τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί ὄχι μέ τήν ἀπαίτηση, τή φορολογία καί τήν ἀρπαγή. Σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Παύλου: «οὐ γάρ ἴνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα»¹⁴. Καταξιώνεται μέ τήν ἀρετή καί τή δικαιοσύνη καί ὄχι μέ τήν ποσοτική ἰσότητα καί τήν ἀποπροσωποποίηση τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Φανερώνεται μέ τούς χαρισματούχους κληρικούς καί λαϊκούς –τούς φορεῖς τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος– καί ὄχι μέ τούς εἰδικούς καί τούς μισθοφόρους.

Ἡ ἐπίλυση τοῦ οικονομικοῦ προβλήματος στηρίζεται στή λύση τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος: μέ τή δημιουργία μικρῆς κοινότητος, τῆς ἐνορίας καί ὄχι τοῦ μεγάλου καί ἀγνώστου πλήθους, πού εἶναι δύσκολο νά διαποικισθῆ. Ἐπιλύεται μέ τήν ἀταξική κοινωνία τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ καί ὄχι μέ τήν ἐκμετάλλευση τοῦ δυνατοῦ ἢ τοῦ ἀδυνατοῦ, τήν πάλιν τῶν τάξεων καί τό δίκαιο τοῦ ἰσχυροῦ. Μέ τήν ἀναστροφή μεταξύ τῶν μελῶν στό πνεῦμα τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης –κατά τό πρότυπο τῆς Σταυρικῆς θυσίας– καί στή διανομή τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Μέ τήν ἴαση καί τή θεραπεία πού παρέχεται μέ ὑπέρβαση διά τῶν μυστηρίων καί τοῦ ἱεροῦ Εὐχελαίου, χωρίς νά ἀπαξιῶνεται καί νά περιφρονεῖται ἡ θεία δωρεά τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ἀντιθέτως αὐτοί οἱ ἐκκλησιαστικοί τρόποι γίνονται δορυφόροι στό ἔργο τῆς ἀνθρώπινης ἐπιστήμης καί τό ἀγιάζουν. Μέ τήν ἀνάθεση τῆς ἀσφάλειάς τους στόν Χριστό γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν δυσχερειῶν.

Ἐν τέλει τό κοινωνικό πρόβλημα προϋποθέτει τή λύση τοῦ θρησκευτικοῦ προβλήματος. Αὐτή

ὑλοποιεῖται στήν πράξη μέ τήν προσκαρτέρηση¹⁵ κλήρου καί λαοῦ στήν προσευχή, στή διδασκαλία, στή Θεία Κοινωνία, στήν ἀποπροσκόλληση καί ὄχι στήν ἀπαξίωση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, πού εἶναι δῶρα ἀπλόχερα καί αὐτά τοῦ Θεοῦ.

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς στό βιβλίο τῶν *Πράξεων* τῶν Ἀποστόλων περιγράφει ἐναργέστατα τήν παρουσία τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου μέσα στό ἐκκλησιαστικό γίνεσθαι, στή χαριτόδωρη πρώτη ἐκκλησιαστική κοινότητα. Μέσα ἀπό αὐτό ἡ ἐκκλησιαστική κοινότητα παρουσιάζει βασικά χαρακτηριστικά τῶν πιστῶν (κλήρου καί λαοῦ):

α. Τό ὁμότιμον:

Τονίζοντας αὐτή τήν ὁμοτιμία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στους Ρωμαίους: «καθάπερ γάρ ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἐσμέν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη»¹⁶.

β. Τό ὁμόφρονον, τό ὁμόψυχον καί ὁμοκάρδιον:

«Ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ», ὅλοι μαζί οἱ πιστοὶ συνενερίζοντο καθημερινά «προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλώντες τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας...»¹⁷. Μέ τό ὑγιές πνεῦμα ἐνότητος, ὁμοφροσύνης καί ταπεινότητος, ὅπως παραγγέλλει ὁ ἀπόστολος: «τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι»¹⁸.

γ. Τό ὁμότοπον:

Παρευρίσκονταν στόν ἴδιο τόπο καί γύρω ἀπό τήν ἴδια Ἁγία Τράπεζα, ὅπου ὁ λαός ἔτρωγε τήν ὑλική καί τήν πνευματική βρώση καί πόση, τό Τίμιο Σῶμα καί τό Ἄχραντο Αἷμα τοῦ Θεοανθρώπου.

δ. Τό ὁμόφωνον:

Καλοῦντο μέ τό ἴδιο ὄνομα: χριστιανοί¹⁹, λαός τοῦ Θεοῦ, πιστοί, μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἅγιοι²⁰.

ε. Ἡ κοινοκτημοσύνη:

«τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά»²¹,

στ. Τά χαρίσματα τῶν πιστῶν γιά τόν καταρτισμό τῆς ἀγιότητος:

«καί αὐτός –ὁ Χριστός– ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντίσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ»²².

Δ) Πῶς ἐκφράζεται ἡ ὁμοτιμία καὶ ἡ ὁμοφροσύνη στό ἐκκλησιαστικό γεγονός;

Κατά τὴν ὥρα τῆς Κρίσεως ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκαλυφθεῖ μέσα σέ κάθε ὄν πού πάσχει²³. τῶρα ὁμως, ἡ παρουσία αὐτῆ μᾶς κάνει ὄλους καὶ τόν καθένα μας μέλη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός δεν ἐμπιστεύεται στόν ἄνθρωπο τὴν ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας Του. Τὴν φυλάσσει γιά τόν ἑαυτό Του. Καλεῖ συγκεκριμένα μέλη καὶ τοὺς ἐνσωματώνει στὴν δική Του ἱερωσύνη καὶ διά μέσου αὐτῶν ἢ μαζί μέ αὐτούς εἶναι Ἐκεῖνος, πού ἐνεργεῖ σ' ὅλες τίς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξ ἄλλου ἐνωμένος μέ τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα καὶ ἐνεργώντας διά τῶν δικῶν τους θελήσεων, δεν διακινδυνεύει νά ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία²⁴.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος περιγράφει τὴν Ἐκκλησία, εἰκονίζοντάς τὴν ὡς «τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου»²⁵. Ἔτσι τὸ Σῶμα ὑπάρχει μόνον στὴν ἐνότητα τῶν μελῶν του, σέ βαθμό, ὥστε κάθε μέλος φέρει μέσα του τὸ Σῶμα ὁλόκληρο. Γιά νά ἀνταποκριθεῖ στὴ δομὴ αὐτή, ὁ Χριστός δεν εἶναι ἕνα μέλος, ὅπως τὰ ἄλλα, ἀλλὰ ἡ Κεφαλή, μέ τὸ πληρέστερο νόημα πού ἐπιβάλλει ἡ ἀρχὴ τῆς ὁλοκλήρωσης. Ὁ ὄρος «ἐν σῶμα» ἔχει προέλευση καθαρὰ εὐχαριστιακὴ²⁶. Τὰ μέλη ὁλοκληρώνονται σέ ἕναν ὀργανισμό, στόν ὁποῖο ῥεεῖ ἡ ζωὴ τοῦ Θεοῦ μέσα στοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι «πλήρωμα»²⁷, ὅταν πραγματοποιεῖ τὴν κλήση τῆς ὡς συμπλήρωμα τοῦ Χριστοῦ· κατὰ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο: «τότε πληροῦται ἡ κεφαλή, ὅτε τέλειον σῶμα

γίνεται, ὅταν ὁμοῦ πάντες ὦμεν συνημμένοι καὶ συγκεκολλημένοι»²⁸. Ἐπεκτείνοντας τὴ Σάρκωση ὁ Χριστός-Θεάνθρωπος γίνεται Χριστός-Θεανθρωπότητα, Ἐκκλησία.

Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν Ἱερό Χρυσόστομο «ἐνθα ἡ κεφαλή ἐκεῖ καὶ τὸ σῶμα», τότε ὄλοι κατὰ τὸν ἅγιο Συμεῶν Θεσσαλονίκης εἶναι ἕνας μόνος Χριστός²⁹. Συνεπῶς ἡ τελετουργία τοῦ ἀσπασμοῦ τῆς εἰρήνης κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας αὐτὸ ἀκριβῶς ἐκφράζει, ὅτι: «ἀσπασώμεθα ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ». Κατὰ τὸν ἀσπασμὸ ὁ λαὸς ἀναφωνεῖ «ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν» καὶ ὁ λαὸς ψάλλει «ἡ Ἐκκλησία ἐγένε ἕνα μόνον σῶμα καὶ ὁ ἀσπασμὸς μας εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἐνώσεως αὐτῆς. Ἡ ἔχθρα ἀπομακρύνθηκε καὶ ἡ ἀγάπη εἰσχώρησε παντοῦ». Εἴμαστε ὄχι μόνον ἐνωμένοι μεταξύ μας ἀλλὰ καὶ «ἐν» «ἐν Χριστῷ». Ἔτσι ἡ ἐνότητα τῶν ἀδελφῶν, γιά τὴν ὁποία κάνουν λόγο οἱ Πράξεις, παρουσιάζει μιὰ αὐθεντικὴ «χριστοφάνεια», τὸν ὄρατὸ Χριστό, καὶ ἀντίστροφα, μόνον στὴν κοινότητα τῶν πιστῶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά ἀνευρεθεῖ καὶ αὐτό, ἐπειδὴ ζεῖ μόνον ἀνάμεσα σέ ὄσους εἶναι ἐνωμένοι «ὀφείλομεν ἀσκεῖν τὴν ἀπὸ τῆς θείας μουσικῆς συμφωνίαν, ἴνα, συναγομένων ἡμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, Χριστὸς ἦ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ»³⁰.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ –θά γράφει ὁ Εὐδοκίμωφ³¹– δέν ἀπευθύνεται ποτέ σέ μεμονωμένα ἄτομα, ἀλλὰ στόν περιούσιο λαὸ τοῦ Θεοῦ, σέ μιὰ συλλογικὴ πραγματικότητα. Τὸ νά εἶσαι Χριστιανὸς σήμαινε οὐσιαστικά, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀκόμη νά ἀνῆκες στὴν κοινότητα τῶν ἀδελφῶν. Ὁ Χριστιανὸς πέρα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ του πίστη ἔπρεπε νά ἐνσωματωθεῖ στὴν ἀποστολικὴ κοινωνία, νά εἶναι ἐν κοινωνίᾳ μέ τοὺς Δώδεκα³². Ἡ ἀποστολικὴ κοινωνία εἶναι τὸ «γνώρισμα» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα.

Τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας ἔγκειται στό ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἐκκλησία τῶν μετανοούντων καὶ ἐκκλησία τῶν ἀπολολῶτων» κατὰ τὸν ἅγιο Ἐφραίμ. Ταυτόχρονα ὁμως εἶναι καὶ κοινωνία ἁγίων, *communio sanctorum*, κοινωνία, δηλαδὴ

των ἁμαρτωλῶν μέ τά «ἅγια», θεοποιός μέθεξι των στον «μόνον Ἄγιον»³³.

Στή φράση «ὅπου ἂν ᾗ Χριστός Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία» τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου³⁴ χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος «καθολικὴ», ὅπου περιλαμβάνει τό πλῆθος τῶν πιστῶν: κληρικῶν καί λαϊκῶν. Τό «καθ' ὅλου» ἐκφράζει μιὰ ὁλότητα πού δέν εἶναι γεωγραφική, ὀριζόντια, ποσοτική, ἀλλά κατακόρυφη, ποιοτική, ἀντίθετη πρὸς ὅποιονδήποτε τεμαχισμό τοῦ πληρώματος. Αὐτή ἡ ἐνότητα τοῦ πληρώματος δέν ἐξαρτᾶται ἀπό συνθηκῆς ἱστορικές, τοπικές καί ποσοτικές. Ἡ ὀριζόντια ἐπέκταση ἀντιπροσωπεύει τὴν «οἰκουμενική» διάσταση τῆς Ἐκκλησίας³⁵.

Ὅπως ἡ ψυχὴ δέ μπορεῖ ποτέ νά ἐντοπιστεῖ, ἀλλά διαποτίζει ὅλα τά μέρη τοῦ ὄντος, ἔτσι καί ὁ Θεός στίς σχέσεις Του μέ τοὺς ἀνθρώπους διαποτίζει τό πᾶν, ἀλλά δέν βρίσκεται περισσότερο μέσα σέ ἓναν πατριάρχη ἀπὸ ὅ,τι μέσα σέ ἓναν ἀπλό πιστό. Ἡ παρουσία Του βρίσκεται μέσα στὴν ἀγάπη τοῦ Σώματος, στὸν ἀγαπητικὸ δεσμό, πού μεταβάλλει τό πλῆθος σέ ἓν Χριστῶ «Ἐν». Αὐτό ἀκριβῶς τό θαῦμα τῆς Θείας Φιλανθρωπίας ἀποτελεῖ τό βᾶθρο τῆς συνοδικῆς δομῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ δομὴ αὐτὴ εἶναι ριζικά ἀντίθετη πρὸς ὅποιονδήποτε ἀντιεραρχικὸ ἐξισωτισμὸ, ὅπως ἀπὸ τό ἄλλο μέρος, καί πρὸς κάθε ἀρχὴ μοναρχική, ἀποδεικνύοντας ἀδύνατη κάθε σκέψη γιὰ τοποτηρητὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς κυβερνᾷ πάντα τὴν Ἐκκλησία καί ὅλες οἱ δογματικές ἀποφάνσεις ἐμπνέονται ἄμεσα ἀπὸ τό ἅγιο Πνεῦμα.

Ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι εἶναι ὡς πρὸς τὴν ἐπισκοπικὴ χάρι ἴσοι, γι' αὐτὸ ἀποκλείεται ὅποιαδήποτε ἐννοια ὑπερεπισκόπου. Κατὰ τὸν ἅγιο Κυπριανό, ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι μετέχουν στὸ ἓνα ἐπισκοπικὸ φορτίο, μέ τρόπο ὥστε ὁ καθένας νά τό βαστάζει ὁλόκληρο. Κάθε ἐπισκοπικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται πάντα μέσα στὴν Ἐκκλησία καί μέ τὴν Ἐκκλησία, ποτέ πάνω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἢ πάνω στὴν Ἐκκλησία, διαφοροτικά ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἀγάπης θά μεταβαλλόταν σέ μιὰ κοινωνία νομική καί κληρικοκρατική καί θά διαιροῦσε τὴν Ἐκκλησία σέ Ἐκκλησία

διδάσκουσα καί Ἐκκλησία διδασκομένη. Δέν ὑπάρχει παρά μιὰ μόνον –ἅγια, καθολικὴ καί ἀποστολική– Ἐκκλησία, διδασκομένη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Ὁ λαὸς δέν ἀντιτάσσεται πρὸς τὴν ἱεραρχία, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ὀργανικὸ μέρος του καί ἀφοῦ ὅλοι εἶναι κατὰ πρῶτο λόγο μέλη τοῦ «λαοῦ τοῦ Θεοῦ». Γι' αὐτὸ ἄλλωστε, κάθε ἀξίωμα τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας δέν «πληροῦται», παρά μέ τὴ συμφωνία, τό *consensus*, ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος, ἐκδήλωση τοῦ πνευματικοῦ νόμου τῆς ἐνότητας, στὴν ὁποία πραγματώνεται ἡ συμφωνία μέ τὴν Ἀλήθεια. Οἱ ἀποφάσεις τῶν συνόδων οὔτε ἐπιβάλλονται ἀπὸ μιὰ ἐξουσία μοναρχική οὔτε ἐπιτυγχάνονται μέ μιὰ ψηφοφορία δημοκρατική, ἀλλά εἶναι πάντοτε *ex consensu ecclesiae*, συμφωνες μέ τὴν ὀλικὴ πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ «καθολικότητα» δέν προέρχεται ἀπὸ τό τυπικὸ γεγονός ὅτι εἴμαστε μέλη μιᾶς νομικῆς ἐνότητας, ἀλλά ἡ Ἀλήθεια εἶναι ἐκεῖνη πού σχηματίζει τὴν ἐνότητα καί, παρέχοντας τὴν ἰδιότητα αὐτὴ στὰ μέλη τῆς, τά κάνει «καθολικά»³⁶.

Ἡ σύγχρονη ἐκκλησιαστικὴ κρίση κατὰ τὴν ὁποία ἐγκαταλείπεται ἡ ὁμοφροσύνη καί ὁμογνωμοσύνη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος χάριν ἐνός πνεύματος ἀνυποταγῆς, ἀποτερισμοῦ, ἀνταρσίας ἐγκεντρικῶν κινήτρων, φανερώνει αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀπουσία γνήσιου καί αὐθεντικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος ἀπὸ τά «μέλη» τῆς ἐκκλησίας, τόσο τά λαϊκά, ὅσο δυστυχῶς πολὺ συχνά καί ἀπὸ τά κληρικά μέλη τῆς.

Θά τονίσει καί πάλι ὁ Παναγιώτης Νέλλας: «ἡ παραμόρφωση τῆς ἐννοιας τοῦ λαϊκοῦ ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι αὐτὴ προσδιορίστηκε ὄχι σέ σχέση μέ τὸν «λαό», ἀλλά μέ τὸν κλῆρο. Ἐχοντας καταστρεῖ ὁ κλῆρος μέσα στὴ Ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησία ἡ πηγὴ-κέντρο τῆς ὀργάνωσής τῆς, οἱ λαϊκοὶ ὑποβαθμίστηκαν σέ ἓνα εἶδος «πελατείας τοῦ ἱερατείου», ὅπως λέει ὁ Yves Congar. Ἀπ' ἐδῶ δέν μένει παρά ἓνα μόνον βῆμα γιὰ νά φθάσουμε στὸ φαινόμενο τῆς ἀντίθεσης μεταξύ κληρικαλισμοῦ καί λαϊκισμοῦ, πού ἔχει προσλάβει γιὰ τὴ Δύση ἐξαιρετικὴ σημασία ἀπὸ

ἄποψη θρησκευτική καί κοινωνιολογική: ὅπου ὁ ὄρος λαϊκός κατέληξε συνώνυμος τοῦ ἄθεος»³⁷.

Ὅπως ἔχει ἦδη ἀναφερθεῖ, τὰ λαϊκά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μαζί μέ τούς ποιμένες ἐνωμένοι σέ ἓνα, ἀποτελοῦν τό ἓνα καί ἀδιαίρετο καί μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μέ τήν ἔνωση ὅλων στό ἴδιο σῶμα καί τήν ὑποταγή τους στήν κεφαλή τοῦ σώματος καί τήν ἐξάρτησή τους ἀπό αὐτή καί μόνη καί τή ζωοποίησή τους ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καθίστανται ἰσοτιμιοί καί ἐξισώνονται πρὸς ἀλλήλους καθ' ὅσον εἶναι ὅλοι μέλη τοῦ Θεανθρώπου καί Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος Χριστοῦ.

Διακρίνονται καί σέ ποιμένες καί ποίμνιο, τό ποίμνιο ὅμως εἶναι λογικό καί ἀποτελεῖται ἀπό «λίθους ζῶντες», οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νά οικοδομηθοῦν πάνω στόν ἀκρογωνιαῖο λίθο σέ οἰκοδόμημα πνευματικό³⁸. Ἀλλά καί σέ καθένα ἀπό τὰ πρόβατα αὐτά «δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον»³⁹, ἐφ' ὅσον γιά τό καθένα ἀπό αὐτά εἰπώθηκε ὅτι: «οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐστε καί τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;»⁴⁰.

Ὅμως, πρέπει νά τονίσουμε ὅτι μέ κανέναν τρόπο δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ καί νά ταυτιστεῖ ἡ ἀπόσταση καί ἡ σχέση τοῦ ἀλόγου ποιμνίου μέ τόν ἰδιοκτήτη ποιμένα τους μέ τή σχέση καί ἀπόσταση μεταξύ λογικῶν ποιμένων καί ποιμανομένων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ποιμνῆς. Καί αὐτό διότι στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ: «πρόβατον καί ποιμένες πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην εἰσὶ διαίρεσιν, πρὸς δὲ τὸν Χριστὸν πάντες πρόβατα. Καὶ γὰρ οἱ ποιμένες καὶ οἱ ποιμαίνοντες ὑφ' ἑνὸς τοῦ ἄνω Ποιμένος ποιμαίνονται»⁴¹. Ἐξ ἄλλου «ἐν τῇ πάντες εἰσίν. Εἰ γὰρ καὶ ἐκ πολλῶν ἡ Ἐκκλησία σύγκεται μελῶν, ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα ἐν γίνεται σῶμα». «Καὶ γὰρ ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν»⁴². «Καὶ καλῶς εἶπεν –ὁ Παῦλος– πάντες ἡμεῖς καὶ ἑαυτὸν προσθεῖς. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ὁ ἀπόστολος σοῦ τι πλέον ἔχω κατὰ τοῦτό φησι. Καὶ γὰρ σὺ σῶμα εἶ καθάπερ ἐγώ, καὶ ἐγὼ καθάπερ σὺ καὶ τὴν αὐτὴν ἄπαντες ἔχομεν κεφαλὴν»⁴³. Καί οἱ ποιμένες διακρίνονται διότι ἔχουν τό χάρισμα τῆς εἰδικῆς ἱερωσύνης.

Ἀλλά αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ διαφορὰ τῶν χαρισμάτων μέσα στήν Ἐκκλησία, αὐτὴ συνιστᾷ τὴν ἰσοτιμία ὅλων τῶν μελῶν τῆς. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος καί πάλι παρατηρεῖ: «εἰ μὴ ἦν ἐν ὑμῖν πολλὴ ἡ διαφορὰ οὐκ ἂν ἦτε σῶμα. Σῶμα δὲ οὔτε ὄντες οὐκ ἂν ἦτε ἓν· ἐν δὲ ὄντες οὐκ ἂν ἦτε ἰσοτιμιοί». «Ὅστε ἡ διαφορὰ αὕτη μάλιστα ἐστὶν ἡ ποιοῦσα τὴν ἰσοτιμίαν. Διὸ ἐπήγαγε “νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα”^{44,45}.

Καί εἶναι ἀλήθεια ὅτι παροτρύνονται οἱ λαϊκοὶ ὥστε νά «πείθονται τοῖς ἡγουμένοις αὐτῶν καὶ ὑπεῖκωσιν»⁴⁶. Ἀναφέρει μάλιστα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί γιά ἐξουσία τὴν ὁποία τοῦ ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος «εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν» καί σέ ἄλλο σημεῖο παραγγέλλει στόν ἀπόστολο Τίτο νά ἐλέγχει «μετ' ἐπιταγῆς καὶ ἀποτόμως». Οἱ πιστοὶ δέν πρέπει νά λησμονοῦν ὅτι κληρικοί καί λαϊκοὶ εἶναι ἓνα σῶμα ὅλοι καί διαφέρουν μεταξύ τους, ὅπως τό ἓνα μέλος τοῦ ἑνὸς σώματος διαφέρει ἀπό τό ἄλλο. Γι' αὐτό εἶναι μεγάλο τό σφάλμα νά ρίπτεται ἡ εὐθύνη καί τό βᾶρος τῆς φροντίδας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος μόνον στους ἱερεῖς, ἀλλὰ ὅλοι ἐξ ἴσου νά ἐπιμελοῦνται καί μεριμνοῦν γι' αὐτό. Αὐτό εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀσφάλεια. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος θά διακηρύξει: «οἱ λαϊκοὶ δέονται ἡμῶν –τῶν κληρικῶν. Ἡμεῖς δὲ πάλιν δι' αὐτοὺς ἐσμεν. Ὅμοίως ἀλλήλων χρῆζομεν καὶ ἄρχοντες ἀρχομένων καὶ ἡγούμενοι ὑπηκόων... Οὐδεὶς γὰρ ἀρκεῖ καθ' ἑαυτὸν τι πράξει, ἂν τε χειροτονῆσαι δέη, ἂν τε βουλὰς σκέψασθαι καὶ γνώμας, ἀλλὰ τιμώτεροι γίνονται ἀπὸ τῆς συνόδου καὶ τοῦ πλήθους»⁴⁷.

Ἀπὸ τὴν ιδιότητά του, τό λαϊκὸ στοιχεῖο νά μπορεῖ νά ἀποτελεῖ μέλος τοῦ μυστικοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐξυπώνεται σέ ἰσοτιμία μέ τό στοιχεῖο τοῦ κλήρου ἐξ αἰτίας τῆς συνενώσεώς τους μέ τό μυστικὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συνέπεια αὐτοῦ εἶναι καί ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ πάντων τῶν πιστῶν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τελέσεως τῶν ἱερῶν μυστηρίων καί ἰδίως κατὰ τὴ Θεία Λατρεία. Ἀποτελεῖ μάλιστα προνόμιο τοῦ νέου Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος, κάτι πού δέν ὑφίσταται στήν Παλαιὰ Διαθήκη, στήν Ἰουδαϊκὴ Συναγωγὴ.

Άξιοσημείωτο είναι τό γεγονός, ὅτι καθῆκον καί προνόμιο τῶν λαϊκῶν ἦταν καί τό νά προσφέρουν αὐτοί τά δῶρα ἢ τίς προσφορές οἱ ὁποῖες χρησιμοποιοῦνται γιά τήν τέλεση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί ὅτι ἀπαγορεύεται ρητά τό νά προσκομίζονται παρόμοια δῶρα ἢ προσφορές ἀπό τούς κατηχουμένους καί ἀπό τούς ἀποκομμένους (ἀφορισμένους) ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία λαϊκούς⁴⁸.

Μέ τί συμμετοχή τους στή Θεία Λατρεία οἱ πιστοί συμπροσφέρουν συμβολικά καί τούς ἴδιους τούς ἑαυτούς τους ὡς θυσίαν ζῶσαν στόν Θεό συνενούμενοι μαζί μέ τί Θεία Εὐχαριστία, πού θά τελεσιουργηθεῖ μετά ἀπό λίγη ὥρα, τῆς ὁποίας θά γίνουν κοινωνοί, δεδομένου ὅτι κατά τούς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες ὅλοι οἱ πιστοί πού παρέμεναν στή Θεία Λειτουργία μετελάμβαναν καί τῶν Θείων Μυστηρίων

Παρατηρεῖ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τά σχετικά μέ τί Θεία Εὐχαριστία εἶναι καί πάλι κοινά ἀφοῦ οὔτε ὁ κλῆρος εὐχαριστεῖ μόνος, ἀλλά καί ὅλος ὁ λαός μαζί, γι' αὐτό ὅταν ὁ λαός ἀποκριθεῖ ὅτι εἶναι ἄξιο καί δίκαιο αὐτό τό ὁποῖο γίνεται, κατόπιν ἀρχίζει καί ὀλοκληρώνεται ἡ Εὐχαριστία. Ὅμοια συμβαίνει καί κατά τόν καθαγιασμό τῶν Τιμίων Δώρων: ἡ Θεία Εὐχαριστία ὡς θυσία προσφέρεται ἀπό ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία, τούς λαϊκούς καί τούς κληρικούς, γι' αὐτό καί τά ρήματα τοποθετοῦνται σέ πρώτο πληθυντικό πρόσωπο «προσφέρομεν» καί ὁ λαός ἀπαντᾷ: «Ἀμήν».

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τό μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης. Ὁ ἱερέας δέν εἶναι δικαστής. Καθίσταται μάρτυρας τῆς θεϊκῆς συγγνώμης καί θεραπείας. Λέγει στόν μετανοοῦντα: «ἀδελφέ, δι' ὃ ἤλθες πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς ἐμέ, μὴ αἰσχυρθῆς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἴστασαι»⁴⁹. Οὐσιαστικά δηλαδή ὁ κάθε κληρικός προσφέρεται ἀπό τήν προσευχομένη κοινωνία στόν Χριστό γιά νά γίνει ἀποδεκτός ἀπό Αὐτόν καί γιά νά τόν ἐνσωματώσει στή δική Του ἱερωσύνη ὡς Μέγας Ἀρχιερεὺς. Νά γιατί τά μυστήρια ἐνεργοῦνται ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἠθική ποιότητα τῶν Ἱερέων. Στήν πραγματικότητα δέν

ὑπάρχει παρά μόνο ἓνας καί μοναδικός Ἱερέας καί κατά συνέπεια μία καί μοναδική ἱερωσύνη⁵⁰.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἔχει σοβαρὰ ἐπιμείνει προτρέπων τούς μὴ κληρικούς ἀδελφούς του νά συμμετέχουν ἐνεργητικά στή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καί ἔχει περὶ ἐπ' αὐτοῦ τά ἐξῆς ὑπέροχα λόγια: «Τά ἔχω περὶ ὅλα αὐτά ὥστε κάθε λαϊκός νά θελήσει νά ἀντιληφθεῖ ὅτι ὅλοι ἀποτελοῦμε ἓνα καί μοναδικό σῶμα, γιατί ἀνάμεσά μας δέν ὑπάρχει παρά ἡ διαφορὰ πού ὑφίσταται μεταξύ ἑνός μέλους τοῦ σώματος σέ σχέση μέ τά ἄλλα μέλη τοῦ ἰδίου σώματος. Γι' αὐτό δέν μποροῦμε νά τά ἀφήνουμε ὅλα στοὺς ἱερεῖς, ἀλλ' ὀφείλομε ἑμεῖς οἱ ἴδιοι νά ἐπιμεληθοῦμε ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀποτελεῖ τό κοινὸ μας σῶμα». Καί πῶς κάτω ἐπισημαίνει ὅτι οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι δέν ἐνήργησαν ποτέ κατά τή δική τους μόνο γνώμη, ἀλλ' ἔπραξαν πάντα νά γνωρίζουν αὐτό πού ὅλη ἡ κοινότητα σκεπτόταν. «Ἔτσι, πρὶν ἀπὸ τί χειροτονία τῶν ἑπτὰ διακόνων, οἱ ἀπόστολοι», τονίζει, «πῆραν τί συγκατάθεση τοῦ λαοῦ. Ὅταν ἐξ ἄλλου ὁ ἀπόστολος Πέτρος χειροτονοῦσε τὸν Ματθία, ὅλοι οἱ παρόντες, ἄνδρες καί γυναῖκες, ἦταν σύμφωνοι... Δεδομένου ὅτι δέν ὑπάρχει παρά ἓνα μόνο βάπτισμα, μία μόνη τράπεζα, μία μοναδική πηγὴ, μία μοναδική δημιουργία καί ἓνας μόνος Πατέρας, πρέπει νά αἰσθανόμαστε ὅλοι ὡς ἓνα σῶμα»⁵¹.

Ἐξ ἄλλου οἱ ἐπισκοπές γιά τά διοικητικά ζητήματα ἔχουν συμβούλια. Στό ποιμαντικό του χάρισμα, ὁ ἐπίσκοπος ἔχει κυρίως τὸν ρόλο τοῦ πνευματικοῦ προσώπου, τοῦ λειτουργικοῦ διακονήματος. Τό ἴδιο καί στήν Ἑνορία, ὁ ρόλος τοῦ ἐνοριακοῦ συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἀπὸ ἐκλεγμένους λαϊκούς, εἶναι πολὺ οὐσιώδης. Ἐάν, λοιπόν, στήν Ἐκκλησία ὁ πρεσβύτερος καί ὁ ἐπίσκοπος ἔχουν εἰδικές διοικητικές ἀρμοδιότητες, αὐτό δέν συμβαίνει γιά νά ἐμποδιστοῦν οἱ ἄλλοι πιστοὶ στήν ἀσκηση τῆς βασιλικῆς τους ἰδιότητας. Γίνεται αὐτό, ὥστε οἱ καλὰ συντονισμένες προσπάθειες ὅλων νά εἶναι δυνατόν νά φανερόνουν τήν Ἐκκλησία ὡς τό ἀληθινὸ Βασίλειο. Κατ' αὐτόν τὸν τρόπο, στήν Ἐκκλησία πού ζεῖ τί συνοδικότητα,

όλοι οί βαπτισμένοι εἶναι ὑπεύθυνοι ὄχι μόνο γιά τή διοίκηση, ἀλλά καί γιά τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Ἀσκοῦν κατ' ἀρχήν τό ὑπόρρημα τῆς προάσπισης τῆς πίστεως, γιατί τό σύνολο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν ὑπέριστα ἀρχή ὡς πρός τήν δογματική παράδοση.

Οἱ λαϊκοί ὡς μέτοχοι τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τοῦ φωτισμοῦ Του γίνονται «διδασκτοί Θεοῦ»⁵², ἀφοῦ ἀναζωπυροῦν τό χάρισμά τους. Ἀναδεικνύονται ἱκανοί νά ἀναλάβουν, χειροθετοῦνται καί καθιερώνονται μέσα στήν Ἐκκλησία ὡς ἐργάτες τοῦ ἔργου τῆς κατηχήσεως καί ἀκόμα καί τοῦ κηρύγματος μέσα σέ αὐτή τήν ἴδια τή λατρεία, ὡς προελέχθη. Συνέπεια αὐτῆς τῆς θέσεως εἶναι ἡ διακήρυξη τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν στήν Ἐγκύκλιο τῆς 6ης Μαΐου 1848, ὡς ἀπάντηση στήν ἐγκύκλιο τοῦ Πίου τοῦ 9ου. «Παρ' ἡμῖν», διαβάζουμε ἐκεῖ, «...ὁ ὑπερασπιστής τῆς θρησκείας ἐστίν αὐτό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι αὐτός ὁ λαός... τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τ.ε. ὁ λαός αὐτός φύλαξ καί φρουρός Ὁρθοδοξίας»⁵³. Ἡ λέξη ὑπεράσπιση πού χρησιμοποιεῖται στό κείμενο εἶναι ἀρκετά ἐνδεικτική καί ὑπαινίσσεται κάποιον πού φέρει μίαν ἀσπίδα. Ἔτσι τό κείμενο δέν ἀποφαίνεται ὅτι οἱ λαϊκοί εἶναι οἱ κριτές τῆς πίστεως, ἀλλά οἱ ὑπερασπιστές τῆς. Κριτές εἶναι πράγματι οἱ ἐπίσκοποι διά τῆς διαρκoῦς συνοδικότητάς τους⁵⁴. Τελικά τό ὑπέριστα ὄργανο τοῦ ἀλαθῆτους στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀκριβῶς τό σύνολο σῶμα τοῦ Χριστοῦ –κλήρος καί λαός– τό ὁποῖο σέ συνεργεία ἀναγνωρίζει καί ἀφομοιώνει τίς ἀποφάσεις τῶν Συνόδων, ὅταν οἱ ἀτομικές ἀπόψεις καί συνειδήσεις τους φωτιζόμενες ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα γίνονται προσωπικές, κοινωνοῦσες καί ριζωμένες στήν κοινωνία τῶν ἁγίων⁵⁵.

Ἀπό τήν ἐποχή τῶν ἀποστόλων παρατηροῦμε, ὅτι στήν Ἀποστολική Σύνοδο συμμετέχει καί «πᾶν τό πλῆθος»⁵⁶, τό ὁποῖο ἐσίγησε ὅταν ἐπρόκειτο νά ἀκούσει νά ὀμλοῦν οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καί Παῦλος. Τό ἀποστολικό καθεστῶς αὐτό συνεχίζεται καί ἀργότερα γιά μακρῷ χρονικό διάστημα σέ ὅλη τήν Ἐκκλησία.

Ἔτσι, γιά παράδειγμα, στίς συνόδους πού συνεκλήθησαν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἀφρικῆς ἐπί Κυπριανοῦ παρίσταται τό πλῆθος τῶν πιστῶν, τό ὁποῖο μάλιστα ἐκφέρει καί τή γνώμη του, μολοντί δικαίωμα ψήφου εἶχαν μόνον οἱ ἐπίσκοποι. Θά ἀναφέρουμε ἀκόμα τό γεγονός, ὅτι ἀπό τούς ἱερούς κανόνες καί γενικότερα στήν Ἐκκλησιαστική Παράδοση ἀναγνωρίστηκε τό δικαίωμα στόν λαό νά μετέχει λίγο πολύ ἀφ' ἑνός στήν ἐκλογή τῶν ποιμένων του καί ἀφ' ἑτέρου στό νά συμμαρτυρεῖ γιά τή χειροτονία.

Στήν *Καينὴ Διαθήκη*, ὅταν γίνεται ἀναφορὰ στόν λαό τοῦ Θεοῦ γίνεται μέ τήν παραπάνω ἔννοια καί μέλη τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἶναι τόσο οἱ ἱερεῖς ὅσο καί οἱ λαϊκοί. Αὐτό δέν πρέπει νά δημιουργεῖ ἀπορία οὔτε νά θεωρεῖται ὡς ὑποτίμηση τῆς ἱερωσύνης⁵⁷, καθῶς εἶναι τιμὴ μέγιστη καί δωρεὰ νά συμμετέχουμε ἰσότημα στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀκριβῶς κοινωνοῦμε ὅλοι ἀπό αὐτό τό ἴδιο τίμιον καί ζωοποιόν Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου. Γινόμαστε ἅγιοι, ὡς ἅγιος λαός μέ δύο κύριες προϋποθέσεις. Ἡ πρώτη εἶναι ἐκ Θεοῦ, ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ἡ δεύτερη ἀπό τή δική μας πλευρά, ἡ πολιτεία μας, πού ὀφείλει νά ἐπιβεβαιώνει τήν χάρι τοῦ Θεοῦ «ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ»⁵⁸. Ἐπομένως, θά πρέπει νά θυμόμαστε ὅτι ὅλοι σωθήκαμε διά τῆς χάριτος, καθῶς μᾶς δόθηκε συγχώρηση ἁμαρτημάτων, δικαιοσύνη, ἁγιασμός⁵⁹, υἱοθεσία⁶⁰ καί ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος, διά τοῦ ὁποῖου γινόμαστε ποθητοί στόν Θεό ὄχι μόνο ὡς δοῦλοι ἀλλά καί ὡς υἱοί καί ὡς φίλοι.

Μέρος Δεύτερο

Παρατηροῦμε τήν τελευταία χρονική περίοδο, εἰδικά μετά τήν ἐμφάνιση τῆς πανδημίας, νά δημοσιεύονται καί νά διαδίδονται μέσω διαδικτύου κείμενα ὑβριστικοῦ περιεχομένου γιά τήν ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας, πού θά μπορούσαν νά ἀποτελοῦν ἓνα σύγχρονο ἐντεινόμενο κοινωνικό πρόβλημα, γεγονός τό ὁποῖο δέν ἀφορᾷ ἀποκλειστικά τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί κάθε χῶρο πού ἐμπλέκεται ἐνεργά στόν δημόσιο

βίο και πού ή συντεταγμένη δομή του και οι παρεμβάσεις του ένοχλούν κύκλους ή άτομα πού εκφράζουν ιδιότυπες απόψεις.

Τό ύφος, ή δομή, άκόμα και ή όρθογραφία και ή σύνταξη, όπως και ή στίξη των κειμένων αυτών, είναι σχεδόν πανομοιότυπα και ή συνήθης πρακτική των συντακτών είναι να προκαλούν και να έγείρουν τό δημόσιο αίσθημα, χρησιμοποιώντας παραπλανητικά ή έλλιπή, άπαξιωτικά και κατά βάση ψευδή και δυσφημιστικά στοιχεία για τό πρόσωπο, τόν θεσμό, τί συλλογικότητα ή τήν κατάσταση κατά των όποίων βάλλουν. Τά κείμενα αυτά συντάσσονται πρόχειρα, μέ άμεσο στόχο τόν φθινό έντυπωσιασμό ανθρώπων, τούς όποιους προσπαθούν να φανατίσουν, επικαλούμενοι κυρίως τό συναίσθημα. Οι ύπογράφοντες αυτά τά λιβελλογραφήματα άποκρύπτουν ή παραποιούν συνήθως τήν ταυτότητα και τήν ιδιότητά τους και έκμεταλλεύονται τήν εκάστοτε κοινωνική συγκυρία για να βρουν αναγνώστες και δυνατότητα γρήγορης διασποράς μέσω του διαδικτύου. Κοινή συνισταμένη όλων αυτών είναι ή προσπάθεια άποδόμησης μίας κατάστασης (π.χ. έμβολιασμός) και όσων τί στηρίζουν, κάνοντας εύθελια επίθεση μέσω μυθευμάτων και παραληρηματικών λόγων έναντίον αυτών πού θεωρούν ότι έχουν τί δύναμη να τήν ύποστηρίξουν ή τήν έξουσία να τήν επιβάλουν. Τό διαδικτυο στάθηκε δυστυχώς για τούς ανθρώπους αυτούς, πού ζούν μέσα στό βάσανο τής πλάνης ή κατευθύνονται από περίεργα συμφέροντα, τό προσφορότερο μέσο για να διαδώσουν τίς ιδέες τους.

Χωρίς καμμία προσπάθεια να δαιμονοποιήσω τήν ψηφιακή τεχνολογία και τίς τεράστιες δυνατότητες πού έδωσε στον άνθρωπο, καλύτερεύοντας και άπλουστεύοντας τήν καθημερινότητά του, μπορώ να πω ότι στό σκέλος πού άφορά τί μετατροπή του σε βήμα έξακοντισμού επικίνδυνων και στρεβλών απόψεων, ή ζημιά πού προκαλεί είναι άνυπολόγιστη. Για τήν Έκκλησία μας, σε κείμενα όπως αυτά, θα μπορούσε να μίν δοθεί καμμία σημασία, αν μέσα τους δεν έλλόχευαν κίνδυνοι, πού μακροπρόθεσμα θα μπορούσαν να έξελιχθούν σε αίτια βαθύτατων

ρήξεων στό έσωτερικό μας, καθώς οι σχισματικού τύπου θέσεις πού προωθούν⁶¹, δύνανται, αν καλλιεργηθούν κατάλληλα, να έδραιώσουν και να έξελίξουν μια πολεμική άνάμεσα στα μέλη τής Έκκλησίας, ή όποία (πολεμική) με τήν καθοδήγηση σκιοδών προσώπων θα όδηγοϋσε στη δημιουργία σεχτών, αίρέσεων και παραεκκλησιαστικών ζηλωτικών ομάδων. Είναι άδύνατον αυτή τί στιγμή να μπορέσουμε να εκτιμήσουμε ποιά είναι ή έπιρροή και ό αντίκτυπος του περιεχομένου των κειμένων αυτών στον χώρο τής Έκκλησίας. Οι απόψεις πού διατυπώνονται είναι βέβαιο ότι δεν άπνηχούν σε καμμία περίπτωση τί συντριπτική πλειοψηφία των στελεχών και του ποιμνίου μας, καθώς αυτή τί στιγμή, αξιοποιούνται και προωθούνται μέσω ανθρώπων, πού ζούν στίς παρυφές του εκκλησιαστικού βίου ή έχουν βρεθεί έντελως έξω από αυτόν, έχοντας άποκοπεί από τό σώμα τής Έκκλησίας, όποτε δρούν εκδικητικά και ύστερόβουλα. Όμως κανείς δεν μπορεί να μās ύποσχεθεί πώς ή κατ' εκτίμηση δυναμική τους θα παραμείνει στό πλαίσιο αυτό. Τό βέβαιο είναι πώς οι άνθρωποι προσπαθώντας να βρουν ποιός ευθύνεται για τά δεινά τής έποχης μας, στρέφονται έναντίον κάθε ύπάρχουσας έξουσίας, είτε αυτή διοικεί ένα Κράτος, είτε τήν Έκκλησία ή τόν Δήμο στον όποιο κατοικούν. Η κοινωνική αντίδραση άπέναντι σε ότιδήποτε προσομοιάζει προς κάτι, πού θα μπορούσε ν' άποτελεί καθεστώς, στρέφεται εύθέως, αλλά άναρχα και έναντίον τής διοίκησης τής Έκκλησίας⁶². Ένα περιφερόμενο κάδρο πού περιλαμβάνει κι έμās στοχοποιείται και λιθοβολείται (μέχρι πρότινος μόνο σε επίπεδο διαδικτυακών ή φυσικών κραυγών, αλλά έσχάτως και μέ τόν ραντισμό καυστικού ύγρου) μέ σκοπό μια άνατροπή, ή όποία στό μυαλό των περισσοτέρων είναι συγκεχυμένη, αλλά στα μυαλά όσων συντονίζουν τήν όλη αυτή δραστηριότητα είναι σχεδιασμένη και στοχεύει σε συγκεκριμένα άποτελέσματα.

Όποιοι, εν μέσω τής άβεβαιότητας και τής γενικευμένης άναταραχής πού έχει προκληθεί λόγω τής πανδημίας, κυκλοφορούν στό διαδικτυο κείμενα μίσους χρησιμοποιώντας λέξεις όπως:

ψευδοσύνοδος, αίρετικοί, ψευδοεκκλησία, ψευδο-επίσκοποι, αντιορθοδοξία κ.λπ. αποσκοπεῖ σίγουρα κάπου. Γιατί σέ περιόδους καταιγίδας, ὅπως αὐτή πού διάγουμε, τό ἔδαφος εἶναι προσφορότερο γιά τή δημιουργία κοινωνικῆς ὀξυσης καί οἱ ἀπανταχοῦ συνωμοσιολόγοι ψάχνουν νά βρουν χῶρο γιά νά στεγάσουν καί νά ὁμογενοποιήσουν τίς ἀντιεπιστημονικές κι ἀντικοινωνικές ἀπόψεις τους, συντασσόμενοι πίσω ἀπό ομάδες νεοπαγανιστῶν, ρατσιστῶν, ἀκρᾶιων ἐθνικιστῶν ἢ ἐθνομυδενιστῶν, ἰδεοληπτικῶν ἀθέων, φονταμενταλιστῶν, νεοζηλωτῶν, ἀντιευρωπαϊστῶν καί γενικῶς κάθε ομάδας πού ἀποστρέφεται τό φῶς, τήν ἐλπίδα καί τή σωτηρία, πού ὁ Χριστός μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας πρόσφερε στους ἀνθρώπους καί φυσικά μάχονται τήν κοινωνική πρόοδο καί εἰρήνη.

Τό πρόβλημα ἔχει ὡς βάση, ὅπως καί σέ ὅλες τίς θεωρίες συνωμοσίας, τίς ἀρρωστημένες σκέψεις ὀρισμένων ἀνθρώπων πού διανθίζονται ἀπό δῆθεν ἀληθινά γεγονότα κι «ἐπιστημονικά» τεκμήρια, πάντοτε διαστρεβλωμένα, τά ὅποια στήν περίπτωσή μας ἀφοροῦν ζητήματα ἱστορικά καί δογματικά, πού ἀνάγονται σέ δεύτερο ἐπίπεδο καί στήν ἴδια τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καί πού εἶναι τόσο ἀπλοϊκά κι εὐπεπτα γραμμένα, πού ὁ ἀκατήχητος πιστός ὁ ὁποῖος ζεῖ στήν περίοδο τῆς μεγάλης ἐπίθεσης τῆς πληροφορίας, διασταυρωμένης καί μή, δύναται μέ εὐκολία νά τά πιστέψει, νά τά ἀποδεχτεῖ ὡς φυσιολογικά καί στό τέλος νά τά ὑπερασπιστεῖ μέ πάθος καί νά τά διασπεῖρει ὀρίζοντα ὡς πράξη ἀντίστασης, ἢ ὁποία ἐκπορεύεται ἀπό τή δύναμη τῆς πίστεως καί τήν ἀνάγκη γιά κάθαρση. Κι ἐκεῖ βρίσκεται ὁ μέγας κίνδυνος, τό μείζον πρόβλημα.

Τό κάλεσμα σέ ἀνυπακοή δέν ἀφορᾷ μόνον ἐμᾶς ὡς Ἐκκλησία, ἀλλά ὅλους τοὺς στόχους τῶν συνωμοσιολόγων κι ἔχει τήν ἀφετηρία του στήν ἀφελῆ καί ἀτελῆ γενίκευση καί στήν ὁμαδοποίηση ὄλων τῶν κοινωνικῶν τους ἐχθρῶν. Ἡ παρότρυνση σέ ἐκκλησιαστικό ἀκτιβισμό χρησιμοποιεῖται συνήθως γιά νά τονώσει τό φρόνημα τοῦ ἀναγνώστη-ὑποψήφιου θύματος καί νά τοῦ τονίσει ὅτι μέ τίς παραπάνω ἐνέργειες

θά ξεχωρίσει καί θ' ἀνῆκει πλέον στόν χῶρο τῶν ἐκλεκτῶν, πού γνωρίζουν τήν ἀλήθεια, ἀντιστέκονται καί μέ τίς πράξεις τους τιμωροῦν ἕνα ἐτοιμόρροπο κατεστημένο, τό ὁποῖο σέ λίγο θά καταρρεύσει κι αὐτοῖ θά κληθοῦν σχεδόν θεϊκά νά δημιουργήσουν καί νά συμμετάσχουν ὡς ἐκλεκτοί στή νέα πραγματικότητα.

Φυσικά μέσα σ' ἕνα σύνολο ἀσυναρτησιῶν ὑποβόσκει καί ἡ ἀπειλή, ὁ φόβος, ὅτι ὅποιος ἀποδέχεται καί ἀκολουθεῖ τήν ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας ἀντιτίθεται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄρα εἶναι καί ὑποψήφιος γιά τιμωρία στή νῦν καί μετά θάνατον ζωή του.

Ἡ ἐπίκληση στό συναίσθημα καί στήν οἰκογενειακή εὐτυχία καί ἐπιτυχία εἶναι κι αὐτή μέρος αὐτῶν τῶν πανομοιότυπων κειμένων. Τά παιδιά εἶναι τό μέλλον καί ὁ φόβος τῶν γονέων γιά τίς ἐπιρροές καί τή σωστή γαλουχήσή τους εἶναι δεδομένος, ἄρα ἡ δημιουργία τύψεων γιά τό ὅτι πιθανόν ὁ γονέας δέν κάνει κάτι σωστά, τό ὁποῖο ἀργότερα μπορεῖ νά βλάψει ποικιλοτρόπως τό παιδί του, λειτουργεῖ στόν ἀναγνώστη ὡς πρόσθετη πίεση, ὥστε ν' ἀποδεχτεῖ ὅσα διαβάσει καί νά δράσει γιά τή δῆθεν σωτηρία τοῦ παιδιοῦ του, πού κινδυνεύει, ἀκόμα κι ἂν ὁ κίνδυνος εἶναι ἄδηλος κι ἀβάσιμος.

Ἡ προτροπή σέ βία εἶναι μέν ἀρκετά καλά συγκαλυμμένη, γιά νά μὴν προκύψουν καί ποινικοῦ χαρακτῆρα ζητήματα, ἀλλά λειτουργεῖ ὑποσυνειδητά. Διατείνονται, λοιπόν, οἱ συντάκτες τῶν κειμένων αὐτῶν πῶς οἱ ἐχθροί μας (οἱ ἐπίσκοποι) εἶναι ἀτιμώρητοι καί θά παραμείνουν ἀτιμώρητοι, ἂν δέν πάρουμε ἐμεῖς τήν κατάσταση στά χέρια μας, ἂν δέν τοὺς ἀνατρέψουμε, δέν τοὺς ἐκδιώξουμε ἀπό τήν Ἐκκλησία καί δέν τοὺς τιμωρήσουμε παραδειγματικά.

Οἱ συντάκτες τῶν κειμένων αὐτῶν εἶναι πιθανόν ὅτι δέν εκφράζουν ἀποκλειστικά προσωπικές ἀπόψεις. Ἐνδεχομένως πίσω ἀπό τίς ἀπόψεις αὐτές βρίσκονται πρόσωπα πού ἀνήκουν στόν χῶρο τῶν ἀποτελιχισμένων πού προσπαθοῦν μέ τέτοιου εἴδους κείμενα νά παραπλανήσουν καί νά συσπειρώσουν τόν λαό γύρω τους καί νά φανοῦν ὡς ἐκφραστῆς τῶν ἀναχρονισμῶν καί

τῶν ἀκροτήτων, πού, κυρίως κατά τήν περίοδο τῆς πανδημίας, ἔχουν ἀκουστῆ ἐντός τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας.

Τέλος ἔχουμε καί τήν ἀπαραίτητη παραποιμμένη θεωρία, τό ἰδεολόγημα, τό ἱστορικό ἀφήγημα, ἐρμηνευμένο κατά τό δοκοῦν, πού θά στηρίξει τήν τελική πρότασι-προτροπή. Τά ὅσα ὑποστηρίζονται στά κείμενα αὐτά δέν ἀποτελοῦν, κατά τούς συντάκτες τους, δικές τους ἀπόψεις, ἀλλά τά ἔχουν πεῖ Ἅγιοι, τεράστιες μορφές τῆς Ἐκκλησίας, ἄρα λοιπόν τό ἀκροατήριό ὀφείλει, χωρίς νά ἐρευνήσῃ τήν ἀκρίβεια τῶν λεγομένων, νά τά ἀποδεχθῆ ὅπως παρουσιάζονται καί νά ἐπαναστατήσῃ «ἐκδιώκοντας τούς ἄπιστους». Ἐνα πογκρόμ ἐναντίον ὄλων ὅσοι δέν συντάσσονται μέ τίς ἀπόψεις τους καί δέν ἀσπάζονται ὅσα αὐτούς τούς βολεύουν καί δέν θρέφουν μέ τίς πράξεις καί τά λόγια τους τήν ἀκρότητα καί τή μισαλλοδοξία τους. Ἡ ἐπίκλησι στό θρησκευτικό συναίσθημα ἔχει ὡς σκοπό νά κάμψῃ τίς ἀντιστάσεις, τίς τυχόν ἀμφισβητήσεις στά λεγόμενα ἢ τίς δεύτερες σκέψεις τῶν ἀναγνωστῶν, νά τούς φανατίσῃ ὡς δῆθεν μαχόμενους ὑπέρ ἱεροῦ σκοποῦ καί τελικά νά τούς ἐγκλωβίσει καί νά τούς χειραγωγῆσει.

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,

Κείμενα μέ ἀνάλογο περιεχόμενο θά δημοσιεύονται καθημερινά σέ πιό ἔντονο, ἴσως, τόνο, ὑβριστικό, προσβλητικό, ἀθεολόγητο, ἐπικίνδυνο, ἢ ὅπως ἀλλιῶς θέλουμε νά τά χαρακτηρίσουμε, ἀλλά εἶναι βέβαιο ὅτι πρέπει νά λάβουμε μιά ἀπόφασι γιά τό πῶς θά τοποθετηθοῦμε ἀπέναντι σ' αὐτά. Μιά ἀπόφασι συλλογική. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι τά κείμενα αὐτά θά σταματήσουν νά ὑπάρχουν καί νά γοπεύουν τούς ἀδελφεῖς! Δέν σημαίνει ὅτι ἀπό τή στάσι μας θά ἐξαρτηθεῖ, ἂν οἱ συντάκτες τους θ' ἀλλάξουν ἀπόψεις, θά συνετιστοῦν ἢ θά σταματήσουν νά ἐκπροσωποῦν ὅ,τι πιό ὀπισθοδρομικό καί σκοτεινό ὑπάρχει στήν ἑλληνική κοινωνία. Ἐμεῖς ἀμετακίνητοι ἀπό τίς θέσεις μας ἔχουμε νά ἐπιλέξουμε μεταξύ δύο

πρακτικῶν:

- ἢ νά τούς ἀγνοήσουμε καί νά τούς ἀφήσουμε νά συνεχίσουν νά δροῦν ἀνεξέλεγκτα ἐντός κι ἐκτός Ἐκκλησίας, σκανδαλίζοντας τούς πιστούς κι ὀδηγώντας πολλούς ἐξ αὐτῶν στήν ἀπόλυτη πλάνη καί σέ πράξεις πού ἐλλοχεύουν πολυεπίπεδους κινδύνους,

- ἢ νά σχεδιάσουμε καί νά ἐφαρμόσουμε ἕνα ἐνιαῖο πλαίσιο προστασίας τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ποιμνίου μας ἀπό τίς ἐπιθέσεις τῶν πάσης φύσεως δημαγωγῶν, συνωμοσιολόγων καί ὑβριστῶν τοῦ ἔργου καί τῆς προσφορᾶς μας.

Μέ τό νά παρακολουθοῦμε μουνδιασμένοι τίς ἐπιθέσεις ἐναντίον μας, εὐχόμενοι ἀπλῶς τό κακό νά εἶναι μικρό ἢ νά σωποῦμε δίνοντας χῶρο στόν παραλογισμό ἢ ἀκόμα χειρότερα αὐτοεγκλωβισμένοι καί φοβούμενοι μιά ἐμφανῶς ἀναπόφευκτη σύγκρουσι νά προσπαθοῦμε νά ἐξευμενίσουμε τό τέρας πού σιγά-σιγά ξεπροβάλλει μπροστά μας, δέν προστατεύουμε τήν ἐνότητα, οὔτε ἐκτελοῦμε κάποια χριστιανική ἐπιταγή. Ἀπλῶς δίνουμε χῶρο στους διώκτες μας νά ἐπεκταθοῦν, παρουσιάζοντας ἐσφαλμένα στήν κοινωνία τήν εἰκόνα ὅτι:

ἢ ἀδιαφοροῦμε γιά τήν Ἐκκλησία καί τό μέλλον της,

ἢ ὅτι φοβισμένοι προσπαθοῦμε ν' ἀποφύγουμε καταστάσεις πού θά καταδείκνυαν τήν εὐαλωτότητα μας ἐναντι αὐτῶν πού ὑποσκάπτουν μεθοδικά τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας.

Μιά τέτοια εἰκόνα ἀδυναμίας θά ἦταν καταστροφική γιά τήν Ἐκκλησία. Κατηχώντας τούς πιστούς μας καί ἐπιμορφώνοντας συνεχῶς τά μέ αὐστηρά κριτήρια ἐπιλεγμένα στελέχη μας⁶³, δημιουργοῦμε τίς συνθῆκες ἐκεῖνες, πού θά μᾶς ἐπιτρέψουν ν' ἀναχατίσουμε ἀποτελεσματικά ὅλους τούς ἐπίδοξους εἰσβολεῖς καί πολέμιους τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξης.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν ὑπομονή σας.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Arseniev Nicholas, *Λαός του Θεού: Δοκίμια εὐχαριστιακῆς θεολογίας*, μτφρ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου, ἐκδ. Σπορά, Ἀθήνα 1982.
- Βλάχου Ἱεροθέου, Μητρ. Ναυπάκτου, «Ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν μελῶν τῆς», *Ἐφημέριος*, ἔτος 58, τεύχος 4 (Μάιος 2009), σσ. 5-6.
- Ζηζιούλα Ἰωάννη, Μητρ. Περγάμου, «Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας», *Ἐφημέριος*, ἔτος 52, τεύχος 12 (Δεκ. 2003), σσ. 12-15.
- Θεομοῦ π. Βασιλείου, *Τό ξεχασμένο μυστήριον*, ἐκδ. Γρηγόρη, Ἀθήνα 2003.
- Καρδαμάκη Μιχαήλ, *Ὁ λαός του Θεοῦ*, ἐκδ. ΟΕΔΒ, Ἀθήνα 1984.
- Καρμίρη Ἰωάννου, *Ἡ θέσις καί ἡ διακονία τῶν λαϊκῶν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία*, ἐκδ. Τῆνος, Ἀθήνα, 2000.
- Κληρὸς καί λαός ὡς σῶμα Χριστοῦ: Χρονικόν, εἰσηγήσεις, πορίσματα Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, ἔτους 1988*, Δράμα 1988.
- Κοτσώνη Ἱερωνύμου, Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν, *Ἡ θέσις τῶν λαϊκῶν ἐντός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τό κανονικόν δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας*, χ.τ., 1956.
- Κουμαριανοῦ π. Παύλου, «Ἡ εὐχαριστία, συλλειτουργο κλήρου καί λαοῦ (Α΄ - Δ΄)», *Ἐφημέριος*, ἔτος 58, τεύχη 7-10, (Σεπτ.-Δεκ. 2009).
- Οἰκονόμου π. Γεωργίου, *Κληρικοί καί λαϊκοί ὡς λαός του Θεοῦ στόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο*, Διδακτορική Διατριβή, Θεσσαλονίκη 2011.
- Pasquato Ottorino, *Οἱ λαϊκοί κατὰ τόν Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο στήν Ἐκκλησία, στήν οἰκογένεια καί στήν πόλιν*, ἐκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2006.
- Σαββάτου Χρυσοστόμου, Ἀρχιμ. (νῦν Μητρ. Μεσσηνίας), «Ἡ ἀξιοποίηση τῶν λαϊκῶν στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας», *Ἐφημέριος*, ἔτος 53, τεύχος 6 (Ἰούνιος 2004), σσ. 3-7.
- Τρεμπέλα Παναγιώτου, *Οἱ λαϊκοί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ - τό Βασίλειον Ἱεράτευμα*, α΄ ἐκδ. Ἐνορία, Ἀθήνα 1957.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἀπό τό ρῆμα «ἐκκαλῶ».
2. Π. Νέλλας, *Σύναξη* 83 (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2002), σσ. 48-60.
3. Π. Νέλλας, ὄ.π.
4. *Πράξ.*, 20, 28.
5. *Ἐφεσ.*, 5, 25-27.
6. Π. Νέλλας, ὄ.π.
7. *Β΄ Κορ.* 12, 4.
8. *Β΄ Κορ.* 6, 6
9. Κατά τήν πρός Ἑβραίους ἐπιστολή, ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος ἱερεὺς ἢ καλύτερα Ἀρχιερεὺς καί αὐτό ὄχι κατὰ τήν τάξιν τοῦ Ἀαρῶν, ἀλλά κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ, δηλαδή ἕνας ἱερέας πού ἀντλεῖ τήν ἱερωσύνην του κατευθεῖαν ἀπό τόν Θεό (*Ἐβρ.* 5, 5). Ἐπίσης διά τῆς συνενώσεως μέ τήν ἱερωσύνην τοῦ Χριστοῦ, στό σῶμα Του πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὁλόκληρος ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἔγινε λαός πραγματικά ἱερατικός. «*Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, Βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον*» (*Ἀ΄ Πέτρ.* 2, 9). Καί ἡ *Ἀποκάλυψη* καθορίζει ὅτι ἔχουμε γίνει ὅλοι «*βασιλεία, ἱερεῖς τῷ Θεῷ*» (*Ἀποκ.* 1, 6). Ἔτσι ὁ χαρακτηρισμός «ἱερεὺς» περνᾷ στήν Καινή Διαθήκη διά μέσου τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλους τοὺς πιστούς, μέ τρόπο ὥστε θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι μόνον ὁ Χριστός εἶναι ἱερέας καί ὅλοι οἱ πιστοὶ –κληρικοὶ καί λαϊκοί– εἶναι ἱερεῖς κατὰ συμμετοχή.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

10. Π. Νέλλας, *ὁ.π.*
11. Α΄ Κορ. 12, 4-17: «Διαιρέσεις χαρισμάτων εἰσὶ καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ ... τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά ... εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἢ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἢ ὄσφρησις;»
12. Ῥωμ. 12, 4 -6: «καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρῶξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἐσμὲν ἐν Χριστῷ ... ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα».
13. Ὅτι ὁ ἕνας εἶναι ἐπίσκοπος, ὁ ἄλλος πρεσβύτερος, ὁ τρίτος διάκονος ἢ διακόνισσα, ἕνας ἄλλος διδάσκαλος, προφήτης, κοσμικός ἢ μοναχός, ἔγγαμος ἢ ἄγαμος, ἀπόστολος ἢ κήρυκας, θεολόγος ἢ ἀπλῶς ἕνας ἄνθρωπος ποῦ προσεύχεται.
14. Β΄ Κορ. 8, 13.
15. Πράξ., 1, 14.
16. Ῥωμ., 12, 4-5.
17. Πράξ., 2, 46.
18. Ῥωμ., 12, 16. Πρβλ. καὶ Μ. Δευτέρως κανόνα, ὠδή ν΄, τροπάριο α΄: «Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς καὶ πᾶσι· καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε» καὶ ὠδή θ΄, τροπάριο β΄: «μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς· ἐμόν, ὅπερ πίνω, πίετε ποτήριον». Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος, Δ΄, ἐκδ. Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, χ.χ., σσ. 28-29.
19. Πράξ. 11, 26: «ἐγένετο ... χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς» καὶ Α΄ Πέτρ. 4, 16: «εἰ δὲ ὡς Χριστιανός ...»
20. Πρβλ. ἐνδεικτικὰ Πράξ. 9, 32 «κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους», Πράξ. 9, 41 «φωνήσας τοὺς ἁγίους», Πράξ. 24, 10 «πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα», Ῥωμ. 1, 7 «πᾶσι τοῖς ἐν Ρώμῃ... κλητοῖς ἁγίοις», Ῥωμ. 15, 25 «διακονῶν τοῖς ἁγίοις», Α΄ Κορ. 16, 10 «περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους», Β΄ Κορ. 13, 12 «ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι», Ἐφεσ. 4, 12 «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων», Κολ. 1, 2 «τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις», Φιλ. 7, «ὅτι τὰ σπλάχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ», Ἀποκ. 19, 8 «τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων» καὶ ἀλλαχοῦ.
21. Πράξ., 4, 32.
22. Ἐφεσ., 4, 11-13.
23. Ματθ., 25, 34-45.
24. Π. Νέλλας, *ὁ.π.*
25. Ἐφεσ., 1, 23.
26. Α΄ Κορ. 10, 17.
27. Ἐφεσ., 8, 23.
28. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*, ὁμιλία Γ΄, PG 62, 29.
29. Π. Εὐδοκίμωφ, *Ἡ Ὁρθοδοξία*, ἐκδ. Ρηγόπουλου, Θεσσαλονίκη, 1972, σ. 194.
30. Ὁριγένης, *Ἐξηγητικά εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον*, PG 12, 1128.
31. Π. Εὐδοκίμωφ, *Ἡ Ὁρθοδοξία*, *ὁ.π.*
32. Πράξ. 2, 42.
33. Π. Εὐδοκίμωφ, *Ἡ Ὁρθοδοξία*, σσ. 193-195.
34. *Πρὸς Συμωναῖους*, 8, 2.
35. Π. Εὐδοκίμωφ, *Ἡ Ὁρθοδοξία*, *ὁ.π.*, σ. 213.
36. Π. Εὐδοκίμωφ, *ὁ.π.*, σ. 215-216.
37. Π. Νέλλας, *ὁ.π.*
38. Α΄ Πέτρ. 2, 5.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

39. Α΄ Κορ. 12, 17.
40. Α΄ Κορ. 3, 16.
41. Ιωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἀνάληψιν*, §12, PG 52, 784.
42. Α΄ Κορ. 12, 13.
43. Ιωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους*, Ὀμιλία 30n, §2, PG 61, 251.
44. Ἐβρ. 13, 17.
45. Ιωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους*, ὀ.π.
46. Β΄ Κορ. 13, 10.
47. Ιωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων*, Ὀμιλία 37n, §3, PG 60, 265-266.
48. 28ος κανόνας τῆς ἐν Ἐλβίρα Συνόδου τοῦ 305 μ.Χ.
49. *Μικρὸν Ευχολόγιον, Ἀκολουθία ἐξομολογουμένων*, ἐκδ. Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1981, σ. 135
50. Π. Νέλλας, ὀ.π.
51. Ιωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους*, PG 61, 527.
52. Ἰωάν. 6, 45.
53. Mansi, XL, 1909, 407-408.
54. Π. Νέλλας, ὀ.π.
55. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ κοινωμία τῶν ἁγίων ἀναγνωρίζει ὡς δικές της τίς συνοδικές διακρυξίεις ἢ τίς ἀποδοκιμάζει, ὅπως ἔγινε μὲ τίς λεγόμενες ληστρικές συνόδους τῆς Ἐφέσου (449 μ.Χ.), τῶν εἰκονοκλαστικῶν συνόδων (754 καὶ 815 μ.Χ.) ἢ ἐκείνης τῆς Φλωρεντίας (1438 μ.Χ.).
56. Πράξ. 15, 12.
57. Π. Νέλλας, ὀ.π.
58. Β΄ Κορ. 7, 1.
59. Ρωμ. 6, 19.
60. Ρωμ. 8, 15.
61. Γράφει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος: «ὅταν χρειάζεται νά ἐκφράζουμε τίς ἀπόψεις μας, πρέπει νά τό κάνουμε μὲ (καί σέ ἀναφορὰ) στήν Ἱερά Σύνοδο, χωρίς νά διασποῦμε τόν σύνδεσμο μεταξύ χαρισματικῆς δομῆς τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἐπὶ μέρους χαρισμάτων τῶν μελῶν της, γιατί ἔτσι δημιουργοῦνται σχίσματα καί διαιρέσεις μέσα στήν Ἐκκλησία». *Ἐκκλησιαστικὴ Παρέμβαση*, ἔτος 26ο, τεῦχος 301, (Αὐγούστος 2021).
62. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος Β΄ μὲ ἀφορμὴ τό κλείσιμο τῶν ναῶν καί τὴν ἀπαγόρευση τελέσεως οἰασδίποτε ἀκολουθίας ἐντὸς αὐτῶν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ πρώτου lockdown ἔγραψε στὴν ἔπιστολή του τῆς 22ας/4/2020 πρὸς τόν κ. Πρωθυπουργό: «φθάσαμε, μάλιστα, στό σημεῖο νά διασυρθῶμεν δημοσίως, ὅταν κάποιοι ἀπὸ τοὺς “ἀσθενεῖς τῆ πίστει” χριστιανούς μας, δίχως νά διαθέτουν τὴν ἐνδεδειγμένην ὑπομονὴν καί ψυχραμίαν, ἥσκουν δορμεῖαν κριτικὴν διὰ τῶν Μέσων Κοινωνικῆς Δικτυώσεως, ἀλλὰ καί ἀπέστελλον καθημερινῶς πρὸς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις καί τὴν Ἱεράν Σύνοδον σωρεῖαν ὑβριστικῶν καί ἀπειλητικῶν μηνυμάτων καί ἐπιστολῶν».
63. Σπουδαία κατάρτιση στά κληρικά καί λαϊκά στελέχη τῆς Ἐκκλησίας μας προσφέρει τό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μὲ τό ὅποιο συνεργάζονται ἥδη περισσότερες ἀπὸ ἑξήντα Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί αὐτῆς τῶν Δωδεκανήσων. Σχετικὰ [links](https://www.facebook.com/IdrymaPoimantikisEpimorfoseosIAA) <https://www.facebook.com/IdrymaPoimantikisEpimorfoseosIAA>, καί <https://www.ipe.gr>.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής
καί Ρεντίνης κ. Πλάτωνος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων (Κρικρής) γεννήθηκε στην Ίερά νήσο της Πάτμου τό έτος 1962, όπου παρακολούθησε τίς έγκύκλιες σπουδές και άπεφοίτησε από τήν Πατριαρχική Έκκλησιαστική Σχολή. Τό έτος 1977 εισήχθη ώς δόκιμος μοναχός στην Ίερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και τόν Απρίλιο του 1979 εκάρη μοναχός υπό του θείου του, μακαριστού Καθηγουμένου Ισιδώρου (μετέπειτα Έπισκόπου Τράλλεων), λαβών τό όνομα Πλάτων, πρός τιμήν του Αγίου Έθνοϊερομάρτυρος Πλάτωνος Αίβαζίδου, συγγενούς εκ πατρός του. Υπηρέτησε ώς Κωδικογράφος της Μονής, Κατηχητής της Πατριαρχικής Έξαρχίας Πάτμου και ασχολήθηκε μέ τήν παλαιογραφία στην Πατριαρχική Βιβλιοθήκη.

Χειροτονηθείς Διάκονος τό 1983, διορίσθηκε στον Ίερό Ναό Αγίου Δημητρίου Άμπελοκίπων και Πρεσβύτερος-Άρχιμανδρίτης τό έτος 1985, υπηρετήσας στην Ίερά Μητρόπολη Περιστερίου, αναπτύξας πλούσια πνευματική δραστηριότητα σε όλους τούς τομείς της ένοριακής ποιμαντικής. Επί δεκαετίαν εξέδιδε και διύθυνε τό μηνιαίο περιοδικό «Ένοριακή Διακονία». Τό 1997 μετατέθηκε στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, όπου έως σήμερα διακονούσε ως Προϊστάμενος του Ίερου Ναού Αγίου Δημητρίου Άμπελοκίπων, τόν όποιον έξωράισε, έπεράτωσε δέ και έξόπλισε Ένοριακό Ξενώνα Φιλοξενίας, ίδρύσας έντός αυτού Παρεκκλήσιο πρός τιμήν της Όσίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

Σπούδασε Θεολογία στην Θεολογική Σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Από τά φοιτητικά του χρόνια υπήρξε ζωηρό τό ένδιαφέρον του για τήν Έκκλησιαστική Ιστορία και τί σχέση της Έκκλησίας μέ τό Γένος. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στην Θεολογική Σχολή του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1996-1998). Τό έπόμενο έτος έλαβε Δίπλωμα Ειδίκευσης (mas-

ter) στον τομέα της Έκκλησιαστικής Ιστορίας και Δογματικής Θεολογίας μέ τόν βαθμό Άριστα. Τό 2002 εκπονήσας διδακτορική διατριβή άνεκηρύχθη άριστούχος Διδάκτωρ Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Έπί τετραετίαν υπηρέτησε ως Συνεργάτης του Γραφείου Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος και Αρχισυντάκτης της έφημερίδος «Έκκλησιαστική Αλήθεια». Από τό 1998 έως σήμερα υπηρετεί ως Γραμματέας του Ίδιαιτέρου Γραφείου του μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου και του νυν Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου, Εισηγητής της Αρχιγραμματείας της Ίερας Συνόδου, Γραμματέας της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Γυναικείων Θεμάτων, Υπεύθυνος του Διαμνηστοπολιτικού Δικτύου Γυναικών και Έπιμελητής εκδόσεως των Διπτύχων της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Είνα μέλος της Δωδεκανησιακής Ιστορικής και Λογοτεχνικής Έταιρείας και συμμετέσχε σε πολλές εκκλησιαστικές άποστολές, συνδιασκέψεις και συνέδρια. Δίδαξε σε σχολές γονέων και σε συνάξεις

φοιτητών και επιστημόνων. Αρθρογραφεί σε εφημερίδες και περιοδικά, έχει δώσει διαλέξεις και έχει συγγράψει μελέτες θεολογικού και ιστορικού κυρίως ενδιαφέροντος.

Τὴν 8η Ὀκτωβρίου 2021 ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης καὶ ἡ χειροτονία αὐτοῦ πραγματοποιήθηκε στὸν Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου τὸ Σάββατο 9 Ὀκτωβρίου 2021.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ **Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας** **κ. Καλλινίκου**

Βασικά βιογραφικά-σπουδές

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος (Νικόλαος Γεωργιάτος) τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Μαρίας γεννήθηκε στὴν Ἑδεσσα Πέλλης, τὸ 1966.

Ἐπεράτωσε τίς ἐγκύκλιες σπουδές στὴν Ἑδεσσα (1984).

Ἐλαβε τὸ πτυχίο τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἡρακλείου Κρήτης (1986).

Ἐλαβε τὸ πτυχίο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, Θεολογικό Τμήμα (2000).

Παρηκολούθησε τὰ Σεμινάρια Κατηχητῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (1994-1995).

Παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς ἀπὸ τὰ νεανικά του χρόνια τὰ θεολογικά μαθήματα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου.

Ἔργασία-στράτευση

Ἐργάσθηκε ἀπὸ τὰ μαθητικά του χρόνια καὶ ἀργότερα ἐπὶ τετραετία βοηθώντας τὸν πατέρα του σὲ τεχνικές ἐργασίες (ψυκτικός-μηχανικός)

παρακολουθώντας καὶ γιὰ ἓνα ἔτος ταχύρρυθμο τμήμα Σχολῆς ΟΑΕΔ Θεσσαλονίκης.

Ἵπυρέτησε στὸν Ἑλληνικό Στρατό, ὡς πυροβολητὴς μέσων ἀρμάτων μάχης, στὸν Ἀύλωνα Βοιωτίας, στὴ Ρόδο καὶ στό Λιτόχωρο Πιερίας (1990-1991).

Μετά τὴν ἀποστράτευσί του ἐργάσθηκε ὡς Διδάσκαλος στὴν Πρωτοβάθμια Ἐκπαίδευση, στὰ Σεβαστιανά Ἑδέσσης, στὴν Κρήτη, στὴ Δυτικὴ Ἀττικὴ, στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν Αἰτωλοακαρνανία (1991-1999).

Μετά τὴν ἐνθρόνιση (1995) τοῦ πνευματικοῦ του πατρός, Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, τὸν ἀκολούθησε στὴ Ναύπακτο, ὅπου ἐργάσθηκε ὡς Γραμματεὺς, ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ὡς ἀρχιεοθέτης.

Ἱερατικὴ ὑπηρεσία-διοίκηση

Στὴ μοναχικὴ κουρὰ του (1999) ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ πνευματικοῦ του πάππου καὶ Μητροπολίτου

της ιδιαίτερης πατρίδος του, Αγίου Καλλινίκου Έδέσσης.

Χειροτονήθηκε Διάκονος (1999) και Πρεσβύτερος (2000) στον Ί. Μητροπολιτικό Ναό Αγ. Δημητρίου Ναυπάκτου από τον Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Γερόθεο, λαμβάνοντας και τό όφφίκιο του Αρχιμανδρίτου (2000) και τί διακονία της πνευματικής πατρότητος (2003).

Υπηρετέησε επί τριετία ως Εφημέριος-Γεροκλήρυξ στην Όρεινή Ναυπακτία (2000-2003).

Διετέλεσε Γραμματέης του Ήγουμενοσυμβουλίου της Γεράς Μονής Άμπελακιωτίσης (2003-2017).

Διορίσθηκε τακτικός Γεροκλήρυξ από την Γερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδος (2003).

Διορίσθηκε Πρωτοσύγκελλος της Γεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου με απόφαση της Γεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος (2017).

Λοιπή έκκλησιαστική διακονία-δραστηριότητα Διπλόνησε ως Κατηχητής, ως υπεύθυνος της Κατασκηνώσεως άρρένων της Ί. Μητροπόλεως (2001 και έντεϋθεν) και ως υπεύθυνος Νεότητος της Ί. Μητροπόλεως (2002 και έντεϋθεν).

Συνόδευσε τον Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου σέ ίεραποστολικά ταξίδια του στό Έξωτερικό (Κωνσταντινούπολη, Ρουμανία, Γεωργία, Ρωσία, Βουλγαρία, Άμερική, Κύπρο, Αύστρία).

Συνόδευσε τον Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου στή Μεγάλη Σύνοδο της Κρήτης (2016).

Συντονίζει τό Γραφείο Τύπου της Γεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου (2013 και έντεϋθεν).

Συντονίζει τί λειτουργία της ιστοσελίδας και της σελίδας κοινωνικής δικτύωσης (facebook) της Γεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου.

Έπιμελείται την έκπομπή «Άνθολόγιον Θεολογίας» στον Ρ/Σ της Πειραιϊκής Έκκλησίας (2017 και έντεϋθεν).

Βοηθά στην έκδοση των βιβλίων του Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου κ. Γεροθέου.

Συγγραφή-έκδόσεις:

–Συντάκτης και υπεύθυνος τυπογραφείου της έκδοσης της Έφημερίδος της Γεράς Μητροπόλεως «Έκκλησιαστική Παρέμβαση» (1996-2017).

–Έπιμελήθηκε την έκδοση: *Η κιβωτός της Ναυπακτίας-Γερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Άμπελακιωτίσης* (2004).

–Μιά φωνή από τί Νινευή (2004).

–Έπικεφαλής της Έπιτροπής έκδοσης του τόμου: Δεκαετία Αρχιερατείας Μητροπολίτου Ναυπάκτου Γεροθέου (2005).

–Σειρά 12 άρθρων – κηρυγμάτων στό περιοδικό *Έφημέριος* (2007).

–Έπιμελήθηκε την έκδοση: *Ένα Έκκλησιολογικό πρόβλημα* (2008).

–Έπιμελήθηκε την έκδοση: *Τελετής Σύναξης, αναγόρευση Μητροπολίτου Ναυπάκτου σέ επίτιμο διδάκτορα της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ίωαννίνων* (2009).

–*Η όσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή κατά τον άγιο Κοσμά τον Αίτωλό* (2019).

–Συνέγραψε σειρά θεατρικών έργων για τίς έορταστικές έκδηλώσεις Νεότητος της Γεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου (1999-2019, ένδεικτικώς:

«Τίμα δώρα ή σ' ευχαριστώ», «Τά Χριστούγεννα του Παπαχαραλάμπους ή Τό λουλούδι της ξενιτειάς», «Άπορίες προς τον Χριστό», «Τό όνειρο του Ύπουργού», «Ό Γέροντας Παΐσιος και οι νέοι», «Τά Χριστούγεννα του μικρού Παΐσιου», «Φως ίλαρόν», «Άναζήτηση: Ποϋ εΐναι ό Θεός σου;» κ.ά.)

Τίν 8η Όκτωβρίου 2021 εξέλεγη υπό του Σεπτου Σώματος της Γεράς Συνόδου της Γεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης Καστορίας και ή χειροτονία αυτού έπραγατοποιήθη στον Καθεδρικό Ναό του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου Άθηνων, υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνων και πάσης Ελλάδος κ. Γερονύμου την Κυριακή 10 Όκτωβρίου 2021.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
Σεβ. Μητροπολίτου Πολυανῆς
καί Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖος (κατά κόσμον Δημήτριος) Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης τοῦ Γεωργίου καί τῆς Ἑλένης γεννήθηκε στήν Θεσσαλονίκη τό ἔτος 1969.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τό ἔτος 1992 καί Πρεσβύτερος τό ἔτος 1994, ὑπό τοῦ Γέροντός του, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τράλλεων κυροῦ Ἰσιδώρου.

Ἵπηρετήσε ἀπό τοῦ ἔτους 1995 καί ἕως τῆς ἐκλογῆς του στόν Ἱστορικό Ἱ. Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐπί τῆς ὁδοῦ Κυδαθηναίων στήν περιοχή τῆς Πλάκας.

Παράλληλα, ἀπό τοῦ ἔτους 2001 ὑπηρετήσε στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς Διευθυντής τοῦ Γραφείου Ἐπικυρώσεων καί Γραμματεῦς τῶν Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν Πολιτιστικῆς Ταυτότητος καί Ἀκαδημίας Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν, καθώς καί ὡς Μέλος τῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι Ἀπόφοιτος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Λαμίας καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Στόν αἰωνόβιο Ἱ. Ναό τῆς Μεταμορφώσεως ἀνέπτυξε πλούσιο πνευματικό, κοινωνικό, πολιτιστικό καί ἐκπαιδευτικό ἔργο, διοργανώνοντας καί ἐποπτεύοντας: 1. Ἐνοριακή Ἐξομολόγησι, 2. Σχολή Γονέων, 3. Φοιτητική Ὁμάδα Νέων, 4. Κατηχητική Δράσι μαθητῶν Δημοτικοῦ καί Γυμνασίου, 5. Κύκλο Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς, 6. Ποιμαντική Γάμου, 7. Ποιμαντική Βαπτίσεων, 8. Κύκλο ἀνοικτῶν Διαλέξεων, 9. Μαθήματα Βυζαντινῆς καί Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, 10. Μαθήματα Παραδοσιακῶν Ἑλληνικῶν Χορῶν, 11. Ποιμαντική Πενθούντων, 12. Φοιτητική Ὁμάδα Μελέτης Πατερικῶν Κεμένων, 13. Λειτουργία Δανειστικῆς Βιβλιοθήκης, 14. Ὁμάδα Αἰμοδοσίας, 15. Σεμινάρια ἐπιμορφώσεως Δασκάλων καί συγκεκρωμένα μέ θέμα τή Δυσλεξία καί 16. Ἀθλητικές

Ἐνοριακές Ὁμάδες Μπάσκετ καί Ἐπιτραπέζιας Ἀντισφαίρισης (Πίνγκ-Πόνγκ).

Ἀπό τοῦ ἔτους 2008 μερίμνησε γιά τήν ἀνακαίνισι τοῦ ὡς ἄνω Ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐπί σειρά ἐτῶν διακόνησε ὡς ὑπεύθυνος Προγραμμάτων γιά τήν ἀπεξάρτησι ἀπό τά ναρκωτικά καί τόν ἀλκοολισμό, παραχωρώντας τό Ἐνοριακό Πνευματικό Κέντρο (τό ὁποῖο καί ἀνακαίνισε τό ἔτος 1997) γιά τίς συνάξεις τῶν Ὁμάδων αὐτῶν.

Κατά τή διάρκεια τῆς διακονίας του στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργάνωσε Σεμινάρια, Ἡμερίδες, Συνέδρια (λ.χ. Ἀρχιτεκτονικῆς Τέχνης καί Ναοδομίας), Διεθνεῖς Ἐκθέσεις καί ἀπό τοῦ ἔτους 2012 ἦταν Ὑπεύθυνος γιά τή διοργάνωσι τῶν 10 Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδριῶν, τά ὁποῖα ὁλοκληρώθηκαν τόν Νοέμβριο τοῦ ἔτους 2020, μέ θέμα τήν Ἐπανάστασι τοῦ 1821.

Ἀκόμη ἦταν Ἐπιμελητής τῶν κατ' ἔτος ἐκδιδομένων Τόμων τῶν Πρακτικῶν (δέκα ἐν συνόλῳ) τῶν Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδριῶν.

ώς Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ἦταν ὑπεύθυνος τῆς Πανελληνίας Ὁμάδας Ἐργασίας Πανεπιστημιακῶν Διδασκάλων καὶ καθηγητῶν Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας καὶ Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσως γιὰ τὴ συγκέντρωση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὕλικου καὶ τὴν ἔκδοσιν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῶν τριῶν Βιβλίων τῆς Ἱστορίας (1. *Ὁ Ὅμηρος ταξιδεύει στὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀναζητᾷ τὴν ἀλήθεια*, 2. *Ὁ Ὅμηρος ζεῖ στὴ Βασιλεύουσα καὶ ἀναζητᾷ τὴν ἀλήθεια* καὶ 3. *Ὁ Ὅμηρος ξεφυλλίζει τὴν Ἱστορία καὶ παλεύει γιὰ τὴ λευτεριά*), καθὼς καὶ τῶν τριῶν συμβουλευτικῶν ἐγχειριδίων, τὰ ὅποια βρῖσκονται στὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ώς Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ἦταν ἐπίσης ὑπεύθυνος γιὰ τὸ Πρόγραμμα τῶν 261 Συνοδικῶν καὶ Περιφερειακῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν ἐπίσημο ἑορτασμό τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἐπίσης, συμμετέσχε ὡς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἱ. Συνόδου στὴν κοινὴ Ὁμάδα Ἐργασίας Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων γιὰ τὴν ἐκπόνηση Πανελληνίων Μαθητικῶν Διαγωνισμῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Προγραμμάτων.

Τέλος, ἔχει ἐκπροσωπήσει τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ ἐκδηλώσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, ἔχει συμμετάσχει ὡς Εἰσηγητῆς καὶ Σύνεδρος σέ Συνέδρια καὶ ἀρθρογραφεῖ στὸν ἡμερήσιο Τύπο.

Τὴν 8η Ὀκτωβρίου 2021 ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου καὶ ἡ χειροτονία αὐτοῦ θά πραγματοποιηθεῖ στὸν Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τὸ Σάββατο 16 Ὀκτωβρίου 2021.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Γρηγορίου

Ὁ Σεβασμιώτος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Γρηγόριος (Παπαθωμᾶς) γεννήθηκε τὸ 1960 στὰ Νάματα τοῦ Δήμου Ἀσκίου-Βοῖου τοῦ Νομοῦ Κοζάνης. Ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1978-1986) καὶ στὴν συνέχεια καθηγητῆς στὴ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση, μετὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων ὡς Ἐφέδρου Ἀξιωματικοῦ Πυροβολικοῦ (1982-1985), πραγματοποίησε μεταπτυχιακές, διδακτορικές καὶ μεταδιδακτορικές σπουδές (Υφηγεσία) στὸ Παρίσι (1988-1997).

Ἐκάθη μοναχὸς στὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Λόφου Κιλκίς καὶ χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κιλκίς κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Φεβρουαρίου 1998. ώς κληρικός

υπηρέτησε στην Ίερά Μητρόπολη Κιλκίς (1998-1999 & 2009-2010), στην Ίερά Μητρόπολη Γαλλίας-Παρίσι (1999-2005) και στην Αυτόνομη Εκκλησία της Έσθονίας-Ταλλίνης (2005-2009). Από άποψη διοικητικών θέσεων, διετέλεσε στις Μητροπόλεις αυτές Πρωτοσύγκελλος, και Ήγούμενος στην Ίερά Μονή Αγίου Γεωργίου Λόφου Κιλκίς, καθώς και Σχολάρχης στο Εκκλησιαστικό Λύκειο του Κιλκίς και στο Όρθόδοξο Θεολογικό Ίνστιτούτο «Άγιος Πλάτων» Ταλλίνης. Από τό 2010 έως σήμερα (2021) υπηρετεί ως ιεροκήρυκας στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

Είναι Καθηγητής του Κανονικού Δικαίου στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Όρθόδοξο Θεολογικό Ίνστιτούτο «Άγιος Σέργιος» Παρισίων και στο Ευρωπαϊκό Διαπανεπιστημιακό Πρόγραμμα Διδακτορικών Σπουδών ΣΩΚΡΑΤΗΣ-GRATIANUS (Παρίσι XI), καθώς και Ύφηγητής της Νομικής Σχολής Jean Monnet του Πανεπιστημίου Paris XI. Είναι Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Forum των Όρθοδόξων Θεολογικών Σχολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EFOST), αντιπρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής και μέλος του «Ίνστιτούτου Έρευνών για την Μελέτη των Θρησκειών» (Institut de Recherches pour l'Étude des Religions-I.R.E.R.) του Πανεπιστημίου Paris IV της Σορβόνης. Συνέγραψε και δημοσίευσε 25 βιβλία και 120 άρθρα στους τομείς της Θεολογίας, του Κανονικού Δικαίου και της Συγκριτικής Θρησκευολογίας-Έθνολογίας.

Τήν 8η Οκτωβρίου 2021 εξελέγη υπό του Σεπτού Σώματος της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης Περιστερίου και ή χειροτονία έλαβε χώρα στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αθηνών, υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου τήν Κυριακή 17 Οκτωβρίου 2021.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Άμοργού και Νήσων κ. Άμφιλοχίου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Άμοργού και Νήσων κ. Άμφιλόχιος (κατά κόσμον Παναγιώτης) Ρουσάκης γεννήθηκε στην Άθήνα τό έτος 1970. Μετά τήν αποφοίτησή του από τή Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή, έφοίτησε και έλαβε τό πτυχίο του από τή Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Έκάφη μοναχός τήν 1.11.1993 στην Ί. Μ. Άσωμάτων Πετρακίη υπό του τότε καθηγουμένου μακαριστού Αρχιμανδρίτου Χριστοφόρου Παπαδοπούλου.

Σεπτή έντολή του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Σεραφεΐμ χειροτονήθηκε Διάκονος τήν 2.11.1993 υπό του Μητροπολίτου Γρεβενών κυρού Σεργίου και Πρεσβύτερος τήν 17.6.1995 υπό του Θεοφιλεστάτου έπισκόπου Κερνίτσας κυρού Λεοντίου και αΐθμερόν έλαβε τό όφφίκιο του Αρχιμανδρίτου.

Ὡς Διάκονος ὑπηρέτησε στους Ἱερούς Ναούς Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού καί Προφήτου Ἡλιοῦ Παγκρατίου, ἐνῶ ὡς Πρεσβύτερος στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Γεωργίου Κυνοσάργους, ἀναπτύσσοντας πλούσιο πνευματικό, φιλανθρωπικό, κοινωνικό καί κατηχητικό ἔργο. Ὡς πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς εἶρηται Ἱεροῦ Ναοῦ ἐργάστηκε γιά τήν ἀποπεράτωση καί ἀγιογράφισή του, καθώς καί γιά τήν ἐκ βάρων ἀνοικοδόμηση Ἱεροῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

Τό ἔτος 1994 ἄρχισε νά προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του ὡς μετακλητός ὑπάλληλος στήν

τότε οἰκονομική ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τό 1999 μετετέθη στίς Κεντρικές ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου –μέχρι τῆς ἐκλογῆς του– ὑπηρέτησε ὡς Γραμματεὺς παρά τῷ Ἀρχιεπισκοπῶν.

Τήν 8η Ὀκτωβρίου 2021 ἐξελέγη ὑπό τοῦ Σεπτοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Θήρας, Ἄμοργου καί Νήσων καί ἡ χειροτονία αὐτοῦ ἔλαβε χώρα στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀθηνῶν, ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τῆ Δευτέρας 18 Ὀκτωβρίου 2021.

Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου (Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου 2021)

«...Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ...
βόσκει τὰ πρόβατά μου. ... ὅταν δὲ γηράσῃς,
ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου ... τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων
ποιῶν θανάτῳ δοξάσει τόν Θεόν» (Ἰω. κα')

Μακαριώτατε πάτερ καί Δέσποτα
κ.κ. Ἱερώνυμε,

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἰδοῦ στέκομαι, πτωχός καί πένης, ἐνώπιόν Σας, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέ φόβο, ἐμπιστοσύνη, εὐχαριστία καί ἰκεσία.

Ἡ Ἐσταυρωμένη Ἀγάπη, ὁ κατά τήν τάξη Μελχισεδέκ Μέγας Ἀρχιερεὺς, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνοντας στόν ἑαυτό Του τόν παλαιό Ἀδάμ, τήν ἀνθρωπότητα, κατά τίς ἡμέρες τῆς ἐπί γῆς παρουσίας Του «δεῖσεις τε καί ἰκετηρίας πρὸς τόν δυνάμενον σῶζειν αὐτόν ἐκ θανάτου μετὰ

κραυγῆς ἰσχυρᾶς καί δακρῶν προσενέγκας», πρὶν ἢ ἀναληφθῆ εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετέδωκε στοὺς Μαθητὲς Του καί Ἀποστόλους Του τήν Σταυρική Του Ἱερωσύνη, δίνοντάς τους ἐντολή νά βαπτίζουσ καί νά διδάσκουσ πάντα τὰ ἔθνη καί ζητώντας τους ὡς ἔνδειξη μεγίστης ἀγάπης νά ποιμαίνουν τὰ πρόβατά Του καί νά βόσκουσ τὰ ἀρνία Του, οὐ μὴν ἀλλὰ καί νά λαμβάνουσ ὡς στέφανον τήν ἐξομοίωση μέ Αὐτόν, τόν Ἐσταυρωμένον, ἥτοι τήν ἔκταση τῶν χειρῶν τους, ἥτοι τήν δική τους σταύρωση καί τόν ἔνδοξο θάνατο, πού ἀποτελεῖ τήν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες πού διαδέχθηκαν τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καί ἀποτελοῦν τήν ἀγιόλεκτο ἀλυσίδα τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως καί διαδοχῆς, ἔχοντας καρδίαν καθαρὰν καί νοῦν διαυγῆ, ὀρῶντες πρὸς τό τῆς Ἀρχιερωσύνης ὑψηλόν καί μετέωρον καταλαμβάνονταν ἀπό φόβο καί τρόμο, εἰλικρινῆ καί πηγαῖο.

Τό αυτό σέ πολλαπλάσιο βαθμό ἔπρεπε, τότε, νά πάθω καί ἐγώ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ὑπολείπομαι ἀσυγκρίτως ἀπό τούς Πατέρας καί τούς πρό ἐμοῦ Κληρικούς, ὄχι μόνον ἔχω διαβάσει τούς φρικτούς περὶ Ἱερωσύνης λόγους τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀλλά καί ἔχω δεῖ στά πρόσωπα Ἐπισκόπων τῆς ἐποχῆς μας, τὴν σταυρική Ἱερωσύνη.

Παρακολούθησα, δηλαδή, ἐκ τοῦ σύνεγγυς τό πῶς, κατὰ τόν ἅγιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή, ὁ Ἐπίσκοπός μου ἀντέκρουσε τούς τρεῖς μεγάλους πειρασμούς, παρομοίους αὐτῶν πού ἀντιμετώπισε ὁ Κύριός μας στὴν ἔρημο ἀπὸ τόν πειράζοντα μετὰ τὴν βάπτισή Του καί τὴν τεσσαρακονθήμερο νηστεία Του, καί πῶς ὁ Ἐπίσκοπός μου τήρησε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἥτοι τόν νόμον τῆς ἀγάπης, βιώνοντας ὁ ἴδιος τὴν μαρτυρική καί σταυρική, γι' αὐτό καί ἀναστάσιμη, Ἱερωσύνη.

Καί ἂν πάντοτε ἡ Ἱερωσύνη ἦταν καί εἶναι σταυρική, σέ καιροὺς χαλεπούς γενικευμένης ἀποστασίας γίνεται βαρύτερη. Σέ καιροὺς κατὰ τούς ὁποίους τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ –γιατί κάθε ἄνθρωπος πού γεννιέται, εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ– συνθλίβονται μετὰ τῶν ἀδυσώπητων συμπληγᾶδων: ἀθεΐας καί δεισιδαιμονίας, ἀποϊεροποιήσεως τῆς ζωῆς καί μεταφυσικῆς, ἀμοραλισμοῦ καί φανατισμοῦ, ἀκτιβισμοῦ καί ἀνοίας, ὑποδοῦλωσης σέ ἰδεολογίες καί ἀποθέωσης τοῦ γνωμικοῦ θελήματος, πολλαπλότητος τῶν σχέσεων καί ὑπαρξιακῆς μοναξιᾶς, ἐπιθετικότητος καί φόβου, πλησμονῆς καί στερήσεως κ.ο.κ.

Πόσο βαρεῖα γίνεται ἡ Ἱερωσύνη, σέ καιροὺς κατὰ τούς ὁποίους ἡ ἐμπειρική θεολογία ἀγνοεῖται, ἡ ἀλήθεια θεωρεῖται ὡς μὰ ἀπλή σύμβαση καί ὁ ἄνθρωπος κρύβεται στὴν ἰδιωτικότητά του; Ὅταν τό ζητούμενο, πού εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου, θεωρεῖται δεδομένο καί ἡ ἀνιδιοτελής ἀγάπη ἀντικαθίσταται ἀπὸ τό συναίσθημα καί τὴν βιολογική ἔλξη; Ὅταν ἡ αὐτομεμφία, τό κλειδί τοῦ παραδείσου, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τό κλειδί τῆς κολάσεως, τὴν αὐτοδικαίωση, καί τό θεῖο δῶρο, τό καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν φοβερὰ κατάρρα, τὴν αὐτοθέωση;

Σήμερα καλοῦμαι καί ἐγώ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία σέ αὐτὴ τὴν ὑψηλὴ καί βαρύτερη διακονία, σέ καιροὺς ἐλλείψεως διακρίσεως, ἐμπιστοσύνης, προσευχῆς καί ἀγάπης.

Ἐμπιστεύομαι, ὅμως, τὴν θεία Πρόνοια, ἡ ὁποία διὰ τῶν ἀγαθῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας μέ ἐκάλεσε σέ αὐτὴ τὴν μακρὰ ὁδὸ, διότι ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ὁδός, πού βαδίζεται ἤδη μέ τὰ παιδικὰ βήματα τοῦ ἀνθρώπου καί διαρκεῖ ἐφ' ὅρου ζωῆς, καί οὐδέποτε ἀποτελεῖ συνδρομὴ τυχαίων περιστάσεων, ἀλλὰ καρπὸ αὐτοπροαίρετης ἐπιμονῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἐξομολογοῦμαι ὅτι μέ τὴν καθοδήγηση τοῦ Γέροντός μου Μητροπολίτου Ναυπάκτου δέν ἐκβίασα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ὅσο μοι δύναμις καί διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς μετανόιας προσπαθῶ νά τηρῶ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, καί γι' αὐτό τρέφω ἐλπίδες ἀγαθές ὅτι διὰ τῶν ἁγίων εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας, δέν θά ἀπορριφθῶ ὡς ἀδέσποτη ὑπαρξη καί ἀσύνητος θεληματίας μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στό αἰώνιο σκοτάδι τῆς αὐτονομίας.

Αὐτὴ τὴν ἱερά ὥρα, ζητῶ τὴν εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ Ἐσταυρωμένου Προέδρου τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου τῶν ἀνά τὴν Οἰκουμένην Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ζητῶ τίς θεοπεθιθεὶς εὐχῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος καί Προέδρου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας, κ.κ. Ἱερωνύμου, τοῦ συνετοῦ καί σοφοῦ οἰακοστρόφου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς τὴν εὐλογία καί τὴν ἀγάπη καί τὴν μέριμνα τοῦ Ὁποίου δέν θά ἦταν δυνατόν νά ἴσταμαι ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ σήμερα ἐνώπιόν σας. Γνωρίζω καλῶς ὅλες τίς εὐεργεσίες πού μοῦ ἔχει προσφέρει ἀπροσωπολήπτως. Καί ὄχι μόνον εἰς ἐμέ, τόν πένητα καί πτωχό, ἀλλὰ σέ ὅλη τὴν Ἐκκλησία.

Ἐνθυμοῦμαι δέ, διὰ νά ἐνθυμίσω ἐνδεικτικῶς καί στό ἐκκλησίασμα, τὴν στοργή καί ἀγάπη Του γιὰ τούς μοναχούς, γιὰ τὴν ὁποία μαρτυροῦσε μέχρι τὴν κοίμησή της ἡ εὐλογημένη Γερόντισσα Φωτεινὴ, ἡ

προκάτοχος τῆς νῦν Γερόντισσας Σιλουανῆς, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου-Πελαγίας, ὅταν ἀντιμετώπιζε δυσκολίες. Μοῦ ἔλεγε: «Πάτερ μου, δέν φοβόμαστε! Ἔχουμε μεγάλη ἀσφάλεια, διότι μᾶς φυλάνε τά δύο ἴωτα», ἐννοώντας τόν τότε Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμον, Ἑσᾶς Μακαριώτατε, καί τόν Πνευματικό τῆς Μονῆς τότε πατέρα Ἱερόθεο.

Θά προσπαθίσω, Μακαριώτατε, νά ἀνταποδώσω ἔστω καί ἓνα μικρό τιμῆμα τῆς εὐεργεσίας Σας πρὸς ἐμέ, καί νά συνδράμω ὅση μοι δύναμις στὸν ἀγῶνα Σας γιὰ τὴν εὐκλεία τῆς Ἐκκλησίας.

Ζητῶ τίς θεοπειθεῖς εὐχές, τίς συμβουλές καί τὴν πείρα τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού μέ ἀξίωσαν τῆς μετ' αὐτῶν καθέδρας. Τούς εὐχαριστῶ καί τούς εὐγνωμονῶ.

Ζητῶ τίς εὐχές τοῦ Γέροντός μου Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος σάν σήμερα, Κυριακὴ 10 Ὀκτωβρίου, πρὶν ἀπὸ ἀκριβῶς πενήντα χρόνια, τὸ 1971, δέχθηκε τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀπὸ τὸν ἅγιο Καλλίνικο Ἐδέσσης, ὥστε νά φανῶ καί ἐγὼ καλὸς διάκονος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο κ. Ἱερόθεο διδάχθηκα τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, τὴν ἀγάπη καί τὸν σεβασμὸ πρὸς τοὺς κατὰ καιροὺς Ἀρχιεπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν σεβασμὸ στό συνοδικὸ καί ἱεραρχικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, καί στὸν ὁποῖον χρωστῶ τά πάντα, ἀπὸ τὸ ἄλφα ἕως τὸ ὦμέγα τῆς ζωῆς μου.

Καί ὅσες καί ὅποιες εὐχαριστίες καί σέ ὁποιοὺς καί ὅποτε καί ἂν προσφέρω, τὴν δυνατὸτητα αὐτὴν, νά εὐχαριστῶ, μοῦ τὴν ἐχάρισε διὰ τῆς ποιμαντικῆς του ἐπιστήμης ἐξολοκλήρου ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἱερόθεος· νοῦς θεολογικός, καρδία πλατεία καί ἀνὴρ κατ' ἐξοχίαν ἐκκλησιαστικός. Θεωρῶ δέ ὅτι καί ἐάν ἀκόμη ἐπικέντρωνα τὸν λόγο μου ἀποκλειστικά καί μόνον στὴν πρὸς αὐτὸν εὐχαριστία, δέν θά ἐξέκλινα τοῦ σκοποῦ μου καί θά ἦταν δίκαιον καί ἱκανόν διὰ τὴν ἱερά αὐτὴ περίστασι, διότι ἢ πρὸς αὐτὸν εὐχαριστία ἀνάγεται στὴν Ἐκκλησία, ἢ δέ Ἐκκλησία ἐμπεριέχει τὸ πᾶν· εἶναι Σύνοδος οὐρανοῦ καί γῆς.

Ζητῶ οὐρανόθεν τίς εὐχές τοῦ πνευματικοῦ μου παπποῦ, ἁγίου Καλλινίκου Ἐδέσσης, τὸν ὁποῖον παιδιόθεν γνώρισα καί μέ εὐλόγησε καί τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μέ τὴν ἀνοχὴ τοῦ Θεοῦ φέρω, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἁγίου τῶν ἡμερῶν μας, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα θά αὐξάνη μέρα μέ τὴν ἡμέρα, καθόσον ἀποτελεῖ σημεῖον ἀναφορᾶς γιὰ τὴν γνήσια ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καί κανόνα διακρίσεως.

Ζητῶ τὴν εὐχὴ τοῦ ἔστω ἐπ' ὀλίγον Πνευματικοῦ μου ἱατροῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πέτρας Νεκταρίου, διὰ ὅσον καί δι' ὅ,τι μέ εὐεργέτησε.

Ζητῶ τὴν εὐχὴ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κυροῦ Σεραφεῖμ, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον καλοῦμαι νά συνεχίσω.

Ζητῶ καί τίς εὐχές ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὅλων τῶν κατὰ σάρκα προγόνων μου, ἰδιαίτερος τοῦ πατρός μου Εὐαγγέλου καί τῶν ἀναδόχων μου Ἑμμανουὴλ καί Αἰκατερίνας.

Ζητῶ τίς εὐχές καί τίς προσευχές ὅλων τῶν κατὰ πνεῦμα καί κατὰ σάρκα συγγενῶν, τῆς Μητρός μου Μαρίας, τοῦ ἀδελφοῦ μου π. Γεωργίου καί τῆς πρεσβυτέρας του καί τῆς ἀδελφῆς μου Ἀναστασίας, καί τῶν συγγενῶν, διδασκάλων, συμμαθητῶν, μαθητῶν, πνευματικῶν ἀδελφῶν καί πνευματικῶν τέκνων, φίλων, συνεργατῶν, ὄσων καί ἀπ' ὅπου καί ὅσο ἔζησα καί ἐργάσθηκα.

Ἰδιαίτερος ζητῶ τίς εὐχές τῶν ἀδελφῶν μου Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου, τοῦ συνασκητοῦ Διακόνου Παΐσιου, τῶν συνεργατῶν καί εὐεργετῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἐμοῦ, τῶν μοναχῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς, ἰδιαίτερος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀμπελακιωτίσσης, καί τῶν ἀγαπητῶν Ναυπακτιῶν συμπολιτῶν μου, μέ πρῶτον τὸν Δῆμαρχο τούς κ Βασίλειο Γκίζα, καθότι στὴν Ναύπακτο καί στό γραφικὸ της λιμάνι, ἀλλὰ καί στά ἐλατοσκεπῆ βουνά της, ἔζησα καί ἐργάσθηκα ἐκκλησιαστικά ἐπὶ εἴκοσι ἔξι συναπτά ἔτη.

Περαιῶν τὸν πτωχόν μου λόγον, παρακαλῶ καί ἱκετεύω:

Σᾶς ἱκετεύω, Κυρία Μητέρα Ἐκκλησία, κρατήσατέ με μέχρι τέλους στὴν σωτήρια ἀγκάλι

σας, όπου παιδιόθεν μέ ἔθεσε ἡ θεία Πρόνοια. Φυλάξατέ με ὁμοῦ μετά τῶν παιδιῶν τοῦ Χριστοῦ μας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, τά ὅποια ἐμπιστεύεστε, Μητέρα Ἐκκλησία, ἀπό σήμερον εἰς ἐμέ.

Συνδράμετέ μοι, διά τῆς σοφίας τῶν Πατέρων, τῆς γνώσεως τῶν διδασκάλων, τῆς ἰατρείας τῶν πνευματικῶν, τῆς δικαιοσύνης τῶν δυνάμεων, τῆς ἐπιστήμης τῶν Ἱεραρχῶν, τῆς μεθόδου τῶν ἡσυχαστῶν, τῆς ἀποτομίας τοῦ πνευματικοῦ νόμου, τῆς ἀγάπης τοῦ Ἐσταυρωμένου, συνδράμετέ μοι στήν ὁδόν πρὸς τὴν εὐλογημένη συσταύρωσι καὶ τὴν μετά τοῦ Ἀναστάντος Ἀνάστασι.

Καὶ ἀσφαλίσάτέ με ὑπὸ τὴν ἐσθῆτα Σας, Μητέρα Ἐκκλησία, ὁμοῦ μετά τῶν τέκνων Σας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, καὶ τώρα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φοβερὰ ἐκείνη ἡμέρα τῆς κρίσεως,

κατὰ τὴν ὁποίαν «θά φρίξουν τά σύμπαντα», κατὰ τὸν λόγο παλαιῶν ἀγιορειτῶν Γερόντων, καθότι καὶ φοβᾶμαι καὶ ἐντρέπομαι νά παρασταθῶ ἀκάλυπτος Πατρικῶν εὐχῶν, ἀσυνόδευτος τέκνων πνευματικῶν καὶ γυμνός Χάριτος ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου βήματος τῆς ἀληθινῆς καὶ δικαίας ἀγάπης τοῦ Ἐσταυρωμένου.

Σᾶς ἱκετεύω, Κυρία Μητέρα Ἐκκλησία.

Μακαριώτατε, ἅγιοι Ἱεράρχες, παρακαλῶ εὐλογήσατέ με.– εἰσελεύσομαι, ἐπικαλούμενος τοὺς τιμωμένους σήμερον Πατέρας τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τὸν ἐμὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, καί, ἀλλόμενος ὡς ἔλαφος δι' ὕμῶν, ἀναβοήσω πρὸς Κύριον· «Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας»!...

Ἀμήν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 4046
Αριθ. Αθήναι, 12 Ὀκτωβρίου 2021
Διεκτ. 2028

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Ἐνημέρωσις περὶ ἐγγραφῶν
εἰς τὸ Διδρυματικὸν Πρόγραμμα
Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν μετ' εἰδικεύσεως
εἰς τὸν Ὁρθοσκευτικὸν καὶ Προσκυνηματικὸν
Τουρισμὸν»

Κοινοποιήσις:

1. Ἑλλογιμωτάτην
κ. Κυριακούλαν Παπαδημητρίου
2. Συνοδικὸν Γραφεῖον Προσκυνηματικῶν
Περιηγήσεων

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ
Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 12ης
μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., καὶ κατόπιν τοῦ ἀπὸ
21.9.2021 ἐγγράφου τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προ-
σκυνηματικῶν Περιηγήσεων, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι
ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς,
ἀπεφάσισεν ὅπως ἐνημερώσῃ ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπὸ
20.9.2021 συνημμένης ἐπιστολῆς τῆς Ἑλλογιμωτά-
της κ. Κυριακούλας Παπαδημητρίου, Καθηγητρίας
τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ Χριστιαν-
ικοῦ Πολιτισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονί-
κης καὶ Διευθυντρίας τοῦ Διδρυματικοῦ Προγράμ-
ματος Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν «Ὁρθοσκευτικὸς
καὶ Προσκυνηματικὸς Τουρισμὸς», διὰ τῆς ὁποίας
γνωρίζεται ὅτι, ἀρξαμένου τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ
ἔτους 2021-2022, οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ ὡς εἴ-
ρηται Μεταπτυχιακὸν Πρόγραμμα, Κληρικοί καὶ
Λαϊκοὶ Συνεργάται ὑμῶν, δύνανται νὰ υποβάλουν

τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ἕως τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 2021,
ἠλεκτρονικῶς, εἰς τὴν ἴστοσελίδα:

<https://msc-religioustourism.web.auth.gr>.

Διὰ πλείονας πληροφορίας δέον ὅπως ἀπευ-
θυνθῆτε εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ ἐν λόγῳ Διδρυ-
ματικοῦ Προγράμματος Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν
εἰς τὸ τηλέφωνον 6934.89.02.18 καὶ τὴν ἐν λόγῳ
ἴστοσελίδα.

Ἐντολῇ τῆς Ἱεράς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 4592
Αριθ. Αθήναι, 25 Ὀκτωβρίου 2021
Διεκτ. 2150

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Ἀποστολή τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ1α/Γ.Π.οἴκ.:
66436/22-10-2021 Κ.Υ.Α. (Β' 4919/24-10-2021)»

Κοινοποιήσις:

Γενικὴν Γραμματεῖαν Ὁρθοσκευμάτων Υ.Π.Α.Ι.Θ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποστέλλομεν ὑμῖν τὸ ὑπ'
ἀριθ. 135566/Θ1/ 25.10.2021 ἐγγραφον τῆς Γενικῆς
Γραμματείας Ὁρθοσκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου
Παιδείας καὶ Ὁρθοσκευμάτων, διὰ τοῦ ὁποίου
διεβιβάσθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ.Ε.Κ.
Β' 4919/24.10.2021, εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπ'
ἀριθ. πρωτ. Δ1α/Γ.Π.οικ. 66436 Κ.Υ.Α., ἣτις συν-
αποστέλλεται, ἔχουσα θέμα «Ἐκτακτα μέτρα
προστασίας τῆς δημόσιας υγείας ἀπὸ τὸν κίνδυνον
περαιτέρω διασπορᾶς τοῦ κορωνοϊοῦ COVID-19
στό σύνολο τῆς Ἐπικράτειας γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ

τή Δευτέρα, 25 Οκτωβρίου 2021 και ώρα 6:00 έως και τή Δευτέρα, 8 Νοεμβρίου 2021 και ώρα 6:00», και παρακαλούμεν διά τὰ καθ' ὑμᾶς.

Παρακαλοῦμεν ἰδιαίτερος διά τὴν μετὰ προσοχῆς μελέτην τῆς ἐν θέματι Κ.Υ.Α., διά τῆς ὁποίας ἀνεεώθησαν ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἐπὶ τὰ βελτίω εἶς τινα σημεία, αἱ κανονιστικαὶ ρυθμίσεις τηρήσεως τῶν προβλεπομένων μέτρων προφυλάξεως εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς, τὰς Ἱ. Μονὰς κ.λπ. χώρους λατρείας, διά τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγιείας.

Πρὸς ὑμετέραν διευκόλυνσιν συνοψίζομεν τὰς κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁδηγίας, ὑπενθυμίζοντες ταυτοχρόνως τὰς σχετικὰς κατὰ καιροῦς ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ προτρέποντες ὑμᾶς ὅπως συστήσετε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Κληρικούς καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ Ἱερομενοσυμβουλίων τὴν πιστὴν καὶ μετὰ προσοχῆς τήρησιν τῶν ὡς κάτωθι διαλαμβανομένων:

Κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν δέον ὅπως ἐφαρμόζηται ἡ τήρησις τῆς ἀποστάσεως ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,5) μέτρου μεταξύ τῶν πιστῶν. Ἐφ' ὅσον παρέχεται ἡ δυνατότης, προτείνεται ἡ χρῆσις διαφορετικῶν θυρῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ διά τὴν ἀσφαλεστέραν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν πιστῶν. Ἐπιπροσθέτως, ἀπαιτεῖται ἡ τοποθέτησις: α) ἀντισηπτικῶν/ἀπολυμαντικῶν εἰς τὰς εἰσόδους τῶν Ἱ. Ναῶν, διά τὴν ὑποχρεωτικὴν δι' ἅπαντας τοὺς εἰσερχομένους ἀπολύμανσιν τῶν χειρῶν, β) τοῦ προβλεπομένου ἀναγκαίου ἐξοπλισμοῦ ὑγιεινῆς (χαρτομάνδπλα, χάρτινα πετσέτα κ.λπ.) καὶ γ) εἰδικῶν ἀπορριματοδοχείων εἰς τὰς ἐξόδους τῶν Ἱ. Ναῶν διά τὴν ἄμεσον ἀπόρριψιν τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἐξοπλισμοῦ ὑγιεινῆς.

Οἱ πιστοὶ ἐντὸς τῶν Ἱ. Ναῶν θὰ τηροῦν τὴν ἀναλογίαν ἐν πρόσωπον ἀνά δύο (2) τ.μ. ἐπιφανείας καὶ μὲ ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,5) μέτρου μεταξύ τῶν.

Τυχάνει ὑποχρεωτικὴ ἡ χρῆσις προστατευτικῆς προσωπίδος (μάσκα) ὑπὸ πάντων τῶν εὕρισκομένων ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν Ἱ. Μονῶν, πλὴν τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν, καὶ τούτων μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπιτελέσεως τῆς θείας Λατρείας.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ὑπερβαίνει τὸν ἐπιτρεπόμενον διά τοὺς εἰσερχομένους εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς, οὗτοι δύνανται

ὅπως παραμένωσιν ἐν τῷ προαυλείῳ χώρῳ, φέροντες προστατευτικὴν προσωπίδα (μάσκα) καὶ τηροῦντες τὴν ἐνδεδειγμένην ἀπόστασιν τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,5) μέτρου μεταξύ τῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν τεθήσονται εἰς λειτουργίαν τὰ ἐξωτερικὰ μεγάφωνα τῶν Ἱ. Ναῶν κατὰ τὰς ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἐπιτρεπόμενας ὥρας καὶ εἰς τὸ προβλεπόμενον ἐπίπεδον ἐκπομπῆς ἤχου.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξυτηρητέσεως τῶν πιστῶν κρίνεται ἀναγκαῖον ὅπως ἀναρτηθοῦν εἰς τοὺς πίνακας ἀνακοινώσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἢ καὶ εἰς τὰς ὑφισταμένας ἰστοσελίδας τῶν: α) τὸ ὠράριον τελέσεως τῶν Ἱ. Ακολουθιῶν, β) τὸ ὠράριον κατὰ τὸ ὅποῖον ὁ Ἱ. Ναὸς θὰ παραμένῃ ἀνοικτός διά τὴν προσέλευσιν τῶν πιστῶν καὶ γ) ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν πιστῶν, οἵτινες δύνανται νὰ παρευρίσκονται ταυτοχρόνως ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑγειονομικὰς ὑποδείξεις.

Ὅσακις παρέχεται ἡ δυνατότης διευθετήσεως τοῦ χώρου ἐκάστου Ἱ. Ναοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς παρουσίας τῶν πιστῶν συμφώνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἀναλογίαν ἐν πρόσωπον ἀνά δύο (2) τ.μ. ἐπιφανείας καὶ μὲ ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,5) μέτρου μεταξύ τῶν, δέον ὅπως διατηρῶνται ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν μόνον τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς προσερχομένους καθίσματα, τιθέμενα κατὰ τὰς προσηκούσας μεταξύ τῶν ἀποστάσεις.

Ὁ φυσικὸς ἐξαερισμὸς τῶν Ἱ. Ναῶν εἶναι ὑποχρεωτικὸς. Εἰς περίπτωσιν χρήσεως τεχνητοῦ κλιματισμοῦ, ἐνδείκνυται ἡ ἄμεσος μέρμινα διά τὸν καθαρισμὸν τῶν φίλτρων αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἐξασφάλισις ταυτοχρόνου φυσικοῦ ἐξαερισμοῦ τοῦ Ἱ. χώρου ἐκ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων αὐτοῦ.

Καθίσταται ἀδύνατος καὶ ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη διά τὴν συχνὴν καὶ σχολαστικὴν καθαριότητα, ὡς καὶ διά τὴν τακτικὴν ἀπολύμανσιν δι' ἀντισηπτικοῦ διαλύματος τῶν σημείων καὶ τῶν ἐπιφανειῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ ὅπου παρατηρεῖται συχνὴ πρόσβασις τῶν πιστῶν.

Ἐάν πιστὸς τις, ἐν ὧσφ παραμένει ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ, παρουσιάσῃ συμπτώματα ἀσθενείας, ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ μέρμινα διά τὴν ἄμεσον καὶ ἀσφαλῆ ἀπομάκρυνσίν του ἢ, ἐφ' ὅσον τοῦτο δέν εἶναι δυνατόν, διά τὴν ἀσφαλῆ μετακίνησιν αὐτοῦ εἰς εἰ-

δικόν χώρον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαφῆς μεθ' ἑτέρων προσώπων. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοιούτων φαινομένων, κρίνεται ὑποχρεωτικὴ ἢ πρόβλεψις διὰ τὴν ὑπαρξίν καταλλίλου χώρου (π.χ. γραφεῖον, χώρος εἰς τὸ πνευματικόν κέντρον κ.λπ.) με' ἐπαρκῆ ἐξαιρισμόν, ὅπου θὰ ὑπάρχουν προσωπίδες (μάσκα), χαρτομάνδηλα, πλαστικὴ σακούλα διὰ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν καὶ ἀντισηπτικόν διάλυμα χειρῶν.

Αἱ τοπικαὶ πανηγύρεις θὰ πρέπει νὰ διακρίνωνται διὰ τὴν μετὰ σεμνότητος τέλει τῶν, ἢ δέ συμμετοχὴ Ἀρχιερέων εἰς τυχόν Συλλεΐτουργα δέον ὅπως μὴ ὑπερβαίῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν.

Ἡ τέλεσις Λιτανειῶν θὰ πραγματοποιοῖται μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἄνευ συνωστισμοῦ τοῦ συμμετέχοντος πιστοῦ λαοῦ καί, εἰ δυνατόν, ἐν συντομίᾳ, συμφώνως τῇ ποιμαντικῇ κρίσει τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, τηρουμένης τῆς ἀναλογίας ἐν πρόσωπον ἀνά δύο (2) τ.μ. ἐπιφανείας καὶ με' ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,5) μέτρου μεταξὺ τῶν καὶ με' ὑποχρεωτικὴν τὴν χρῆσιν προστατευτικῆς προσωπίδος (μάσκα) ὑπὸ πάντων τῶν συμμετεχόντων εἰς Αὐτάς.

12) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέλεσιν τῶν Ἱ. Μυστηρίων τοῦ Γάμου καὶ τῆς Βαπτίσεως καὶ τῶν Ἐξοδίων Ἀκολουθιῶν δέον ὅπως συστηθῆ εἰς τοὺς ὑφ' ἡμῶν Κληρικούς καὶ τὰ μέλη τῶν παντός εἶδους Ἐκκλ. Συμβουλίων, ἢ πιστὴ τήρησις ἀπάντων τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω διαλαμβανομένων μέτρων ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ λοιπῶν προσκεκλημένων.

13) Οἱ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἐργαζόμενοι δι' οἰασδήποτε σχέσεως ἐργασίας εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς, τὰς Ἱ. Μονὰς καὶ τὰ Μητροπολιτικὰ Γραφεῖα ὑποχρεοῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀπὸ 20ῆς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου, ἥτις ἐγνώσθη ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3041/21.4.2021 Ἐγκυκλίου Αὐτῆς (παρ. 6), εἰς τὴν διενέργειαν ἐβδομαδιαίων ἐλέγχων διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κορωνοϊοῦ COVID-19, δι' ἰδίων αὐτῶν δαπανῶν. Εἰδικώτερον, διὰ τῆς ἐπισυναπτομένης τῷ παρόντι Κ.Υ.Α. προβλέπεται: «Διενέργεια διαγνωστικοῦ ἐλέγχου μία (1) φορὰ τὴν ἐβδομάδα γιὰ ὅλους τοὺς θρησκευτικούς λειτουργοὺς, βοηθητικὸ προσωπικὸ καὶ ἐργαζόμενους πού δέν εἶναι πλήρως ἐμβολιασμένοι ἢ νοσήσαντες ὑπὸ τὴν ἔννοια τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρ. 9 ἀντιστοίχως,

οἱ ὅποιοι λειτουργοῦν/ἱερουργοῦν ἢ παρέχουν ἐργασία με' φυσικὴ παρουσία ἐντός ἢ ἐκτός τῶν χώρων λατρείας, με' τὴ μέθοδο μοριακοῦ ἐλέγχου (PCR) ἢ με' τὴ χρῆσιν ταχείας ἀνίχνευσης ἀντιγόνου κορωνοϊοῦ COVID-19 (rapid test) σέ ἰδιωτικά διαγνωστικὰ ἐργαστήρια, ὅπως ὀρίζονται στὸ Π.Δ. 84/2001 (Α' 70), ἢ σέ ἰδιωτικὲς κλινικὲς ἢ σέ φαρμακεῖα ἢ σέ ἰδιώτην γιαντρός, με' δική τους δαπάνη, σύμφωνα με' τὴν ὑπὸ στοιχεῖα Δια/ΓΠ.οἶκ. 55570/12.9.2021 (Β' 4207) κοινὴ ὑπουργικὴ ἀπόφαση, ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύει». Ἐξαιροῦνται τοῦ ὡς ἄνω ὑποχρεωτικοῦ διαγνωστικοῦ ἐλέγχου νοσήσεως ὅσοι: α) ἔχουν ὀλοκληρώσει πρὸ τοῦλάχιστον δεκατεσσάρων (14) ἡμερῶν τὸν ἐμβολιασμόν διὰ τὴν νόσον τοῦ κορωνοϊοῦ COVID-19 καὶ ἐπιδεικνύουν πιστοποιητικὸν ἐμβολιασμοῦ ἢ β) ἔχουν ὀλοκληρώσει πρὸ τοῦλάχιστον δεκατεσσάρων (14) ἡμερῶν τὸν ἐμβολιασμόν διὰ τὴν νόσον τοῦ κορωνοϊοῦ COVID-19 με' μίαν (1) δόσιν ἐμβολίου λόγῳ νοσήσεως τῶν ἐκ κορωνοϊοῦ COVID-19 καὶ ἐπιδεικνύουν βεβαίωσιν νοσήσεως καὶ ἐμβολιασμοῦ ἢ γ) ἔχουν νοσήσει ἐκ κορωνοϊοῦ COVID-19 ἐντός τοῦ τελευταίου ἑξαμήνου καὶ ἐπιδεικνύουν πιστοποιητικὸν νοσήσεως. Μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐβδομαδιαίου ἐλέγχου, ἕκαστος θρησκευτικὸς λειτουργὸς καὶ ἐργαζόμενος ἐνημερώνει ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέγχου τὴν Ἱ. Μητρόπολιν εἰς ἣν ἀνήκει. Ἐκάστη Ἱ. Μητρόπολις τηρεῖ σχετικὸν ἀρχεῖον τόσον τῶν ἐλέγχων νοσήσεως, ὅσον καὶ τῶν πιστοποιητικῶν ἐμβολιασμοῦ/νοσήσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων Αὐτῆς.

Ὡσαύτως, εἰς τὴν Κ.Υ.Α. ὑφίσταται πρόβλεψις ἐπιβολῆς διοικητικοῦ προστίμου ἐφ' ὅσον δέν τηρῶνται οἱ θεσπισθέντες δι' αὐτῆς εἰδικοί κανόνες λειτουργίας τῶν χώρων λατρείας, ὕψους χιλίων πεντακοσίων (1.500) εὐρώ, τὸ ὅποιον ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κατὰ νόμον ὑπεύθυνον τοῦ χώρου λατρείας ἢ, ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τὸν παραισταμένον θρησκευτικὸν λειτουργόν.

Ταῦτα πάντα γνωρίζοντες ὑμῖν, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ἡμῶν.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἀγ. Δημητρίου Καρακαλᾶ Ναυπλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος

Ἀριθμ. 381 π.ἔ./1804/13.9.2021

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσχασηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α'/30.6.1972),

τὴν ὑπ' ἀριθ. 33/14.1.2020 Πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου,

τὸ ὑπ' ἀριθ. 22/30.6.2021 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

τὴν 205/26.5.2020 Γνωμοδότησιν τῆς ἡμετέρας Νομικῆς Ὑπηρεσίας,

τὴν ἀπὸ 9.9.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ἐγκρίνει τὸν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἁγίου Δημητρίου Καρακαλᾶ Ναυπλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος, κατόπιν τῆς διορθώσεως αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδειχθείσας παρατηρήσεις, ὑπὸ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Μοναχικοῦ Βίου καί τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔχοντα οὕτως:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1

α) Ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Δημητρίου Καρακαλᾶ Ἀργολίδος, λειτουργοῦσα ὡς Ἀνδρῶα Ἱερά Μονή ἀπὸ τοῦ 14ου αἰῶνος μετετρέπη εἰς Γυναικεῖαν Κοινοβιακὴν

Μονήν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 590 ΦΕΚ τεύχος Β'/27.12.1963 μέ Πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

β) Ἡ Ἱερά Μονή ἀποτελεῖ Ν.Π.Δ.Δ. συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977.

Ἄρθρον 2

Ἡ Ἱερά Μονή ἀποτελεῖ τὴν θεανθρώπινον κοινωσίαν ὄλων ἐκείνων τῶν ψυχῶν αἱ ὅποια ἐδέχθησαν μέ χαρὰν καί ἐλευθέρως τὴν κλήσιν τοῦ Κυρίου καί ἀπεφάσισαν νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγνότητος, τῆς πτωχείας, τῆς ταπεινώσεως καί ὑπακοῆς μέ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν κατὰ χάριν θέωσιν των. Δι' ὃ καί τελικὸς σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, δι' ἄκριβους ἀσκητικῆς ζωῆς, ὡς αὕτη παρεδόθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καί Μητέρων καί κατωχυρώθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων διὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3

Ὁ Ἐπίσκοπος

Ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ τὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καί τὸν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει συμφώνως τοῖς ἱεροῖς Κανόσι καί τῷ Καταστατικῷ Χάρτι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱ. Μονῆς συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκαθιδρύει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Ἠγουμένην.

γ) Ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

δ) Ἐγκρίνει καί τελεῖ τὰς κουράς τῶν ἀδελφῶν ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν ἐκάστου διαχειριστικοῦ ἔτους.

στ) Διορίζει προτάσει τῆς ἀδελφότητος τόν Πνευματικόν τῆς Μονῆς καί τόν Ἐφημέριον.

ζ) Χορηγεῖ ἄδειαν πέραν τῶν πέντε (5) ἡμερῶν εἰς τήν Ἠγουμένην δι' ἀπουσίαν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

η) Χορηγεῖ ἄδειαν διὰ τήν ἐκτός ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀπουσίαν τῶν Μοναχῶν ἄνω τῶν εἴκοσιν (20) ἡμερῶν.

θ) Τῇ προτάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικόν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας ἀδελφάς εἴτε ἐνεργῶν αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Ἄρθρον 4

Ἐπίσημα ὀργανὰ διοικήσεως τῆς Μονῆς εἶναι:

- 1) Ἡ Ἠγουμένη
- 2) Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον
- 3) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 5

Ἡ Ἠγουμένη

Ἡ Ἠγουμένη εἶναι ἡ Πνευματική Μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου.

Ἡ Ἠγουμένη κατ' ἐξοχὴν ἐκφράζει τὸ ὀρθόδοξον ἠθος καὶ δόγμα καὶ τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τὰ Μοναχικά θέσμια καὶ Παραδόσεις, θυσιάζουσα δι' αὐτάς καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν τῆς.

Ἡ Ἠγουμένη ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν λεπτῶν καθηκόντων τῆς, θὰ ἐφαρμόζη τὴν προτροπὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «*Ἐλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον*».

Ὁφείλει νὰ εἶναι τὸ ἀρχέτυπον τῶν Ἀδελφῶν, δέον νὰ συγκεντρῶν τὰς θεμελιώδεις ἀρετάς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καὶ τῆς χριστομιμήτου ταπεινώσεως, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ ἀναπαύσῃ τὰς καρδίας τῶν ὑποτακτικῶν τῆς καὶ ὡς δυνατόν νὰ βαστάζῃ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων.

Τὸ ἔργον τῆς Ἠγουμένης εἶναι λίαν ἐπίπονον καὶ εὐθυνόφορον. «*Μὴ νομιζέτωσαν ἀνέσεως καὶ ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασις τὸ πρᾶγμα, πάντων γὰρ ἐπιπονώτερον τὸ ἄρχειν ψυχῶν...*» (Ἀγ. Νείλου, *Λ. Ἀσκητικός*).

Ι. Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι Ἠγουμένης

Α) Προΐσταται τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.

Β) Προΐσταται τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Τραπέζης.

Γ) Κατανέμει τὰ διακονήματα τῶν ἀδελφῶν.

Δ) Προτείνει εἰς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων καὶ τὴν ρασοφορίαν ἢ κουράν εἰς Μεγαλοσχήμους τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, ὡσαύτως καὶ τὴν ἀποπομπὴν δοκίμου τινός οὔσης ἀκαταλλήλου διὰ τὴν Μοναχικὴν ζωὴν.

Ε) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐνώπιον παντός ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου.

Στ) Παρέχει εἰς τὰς ἀδελφὰς ὀλιγοήμερον ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, πέραν τούτων ἡ ἄδεια παρέχεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ζ) Ὑπογράφει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. Τὰς συμβάσεις ὑπογράφει μετ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Η) Ὅριζει, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν διὰ νὰ τὴν ἀντικαθιστᾷ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν εἰς περιπτώσιν ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας ἐκ τῆς Μονῆς.

ΙΙ) Ἐκλογή τῆς Ἠγουμένης

Α) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἠγουμένης, ὡς τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως ἡ ἀρχαιότερα τῇ τάξει ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὸ ἀργότερον δεκαπέντε (15) ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως, ὅποτε προαναγγέλλεται ἕξ ἡμέρας ἐνωρίτερον.

Γ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς τοποτηρητρίας καὶ δύο ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιότερας καὶ νεωτέρας τῇ τάξει, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ καὶ χρεὴ γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουσιν ἅπασαι αἱ μεγαλόσχημοι καὶ αἱ μικρόσχημοι, ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς, ἀδελφαί.

Ε) Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος συνερχομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἠγουμένης εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν τῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεος σὺν μιᾷ τῶν ἀδελφῶν.

Στ) Ἡ Ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τὸ πέρας εἰδικῆς πρὸς τοῦτο τελεσεθείσης Θείας Λειτουργίας, προηγεῖται δὲ ἀγρυπνία καὶ τριήμερος νηστεία. Ἐν τῷ Ναῷ παραμένουν μόνον αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀδελφαί, κλείονται αἱ θύραι τοῦ Ναοῦ καὶ ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

Ζ) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς καὶ ἱεροπρεπῶς. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα

λαμβάνει ἕν ψηφοδέλιον δακτυλογραφημένον καί ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον ἀναγράφονται τά ὀνόματα τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν. Ἐκάστη ψηφοφόρος δύναται νά ἐπιλέξῃ διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ μίαν μόνον ὑποψηφίαν. Τά ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντός ὁμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλων καί ρίπτονται ἐντός ψηφοδόχου. Αἱ ἀδελφαί ὑπογράφουν ἐν ταύτῳ καί εἰδικόν πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Η) Ἐάν μοναχὴ εἶναι ἀσθενής, ἢ καθ' οἰονδήποτε λόγον ἀνίκανος νά μετακινηθῇ ἵνα ψηφίσῃ, ἢ Ἐφορευτικῆ Ἐπιτροπῇ πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τό κελλίον τῆς καί ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διὰ τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Θ) Ἀδελφῆ, ἢ τις δι' οἰονδήποτε λόγον δέν δύναται νά παραστῇ εἰς τήν ἐκλογήν, εὐρισκομένη μακράν τῆς Μονῆς, ἐντός ἢ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, δύναται νά ψηφίσῃ δι' ἐπιστολῆς ἐπί συστάσει εἰς προαποσταλὲν εἰς αὐτὴν ψηφοδέλιον ἐσφραγισμένον, τό ὁποῖον ἀποσφραγίζεται ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος καί θά καταμετρηθῇ εἰς τά ψηφοδέλτια. Ὁ κλειστός φάκελος μέ τό ψηφοδέλιον τοποθετεῖται εἰς ἕν μεγαλύτερον ἐξωτερικόν φάκελον, εἰς τόν ὁποῖον ἐπί πλέον τοποθετεῖται ὑπεύθυνος δήλωσις, δι' ἧς ἡ μοναχὴ θά δηλώνῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νά ψηφίσῃ μέ τήν διαδικασίαν τῆς ἐπιστολικῆς ψήφου καί ὅτι ὁ ἐσωτερικός κλειστός φάκελος πού ἐσωκλείει ἐντός τοῦ μεγαλύτερου ἐξωτερικοῦ φακέλου περιέχει τό πραγματικόν περιεχόμενον τῆς βουλήσεώς τῆς. Ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις θά πρέπει νά θεωρῆται διὰ τό γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας (π.χ. ἀστυνομικόν τμήμα ἢ Κ.Ε.Π.). Ἐπί τοῦ μεγαλύτερου ἐξωτερικοῦ φακέλου τίθενται τά στοιχεῖα τοῦ ὀνοματεπωνύμου καί διευθύνσεως τῆς ἀποστελλούσης καί ψηφίζούσης μοναχῆς, καθὼς καί ἡ ἔνδειξις «ἐπιστολικὴ ψήφος» καί ἀποστέλλεται ὁ φάκελος αὐτός μέ συστημένην ταχυδρομικὴν εἰς τήν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν τῆς Μονῆς, ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ φάκελος θά πρέπει νά παραληφθῇ μέ εὐθύνη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τό ἀργότερον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας καί εἰς ὥραν πρό τῆς λήξεως τῆς ψηφοφορίας. Ἄμα τῇ παραλαβῇ τοῦ φακέλου, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τόν ἐξωτερικόν φάκελον κατὰ τήν διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς καί ἐπιρρίπτει τόν κλειστόν μικρότερον φάκελον πού ἐμπεριέχεται ἀμέσως εἰς τήν

κάλπην. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τηρεῖ τά ἐχέγγυα τῆς μυστικότητος καί τοῦ ἀπαραβιάστου τῆς ψηφοφορίας.

Ι) Μετὰ τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται τά ψηφοδέλτια ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

ΙΑ) Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τό ἥμισυ σὺν ἕν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Ἐφ' ὅσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωσε τό ἀπαιτούμενον ποσοστόν, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς. Εἰς τήν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν συμμετέχουν αἱ δύο λαβοῦσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ τήν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δὲ ἐκείνη ἡ ὁποία θά πλειοψηφήσῃ τῆς ἐτέρας ἔστω καί κατὰ μίαν ψήφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ Ἡγουμένη ἐκλέγεται διὰ κλήρου.

ΙΒ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἀσκεῖ τά καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως, τηρουμένων τῶν περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Διατάξεων.

ΙΓ) Μετὰ τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται τό πρακτικόν παρά πασῶν τῶν παρισταμένων ἀδελφῶν καί ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τήν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

ΙΔ) Ἐπί παντός ἀπροβλέπτου κατὰ τήν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδικῶς κατὰ τήν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ΙΕ) Ἐντός πενθημέρου ὑποβάλλεται εἰς τόν Μητροπολίτην τό Πρακτικόν πρὸς ἐπικύρωσιν. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' εἰδικῆς τελετῆς ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τήν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Ἡγουμένης.

III) Χηρεία θέσεως Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χηρεῖται:

Α) Ἐνεκα θανάτου.

Β) Ἐνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.

Γ) Ἐνεκα παύσεως ὡς ἀκολούθως:

Ἐάν συμβῇ ποτὲ ἡ Ἡγουμένη νά παραχαράττῃ τήν ἀκρίβειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ νά ἀθετῇ τινα ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δέν θά ἐξανίστανται πᾶσαι αἱ ἀδελφαί, ἀλλὰ αἱ πρεσβύτεραι τῇ τάξει θά ὑπενθυμίζουσιν εἰς αὐτὴν ἠπίως μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τό σφάλμα τῆς καί θά ὑποβοηθοῦν αὐτὴν εἰς διόρθωσιν, οὐχὶ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις. Καί μόνον ἐάν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς τό σφάλμα τῆς, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καί συγκαλεῖ τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καί ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς Ἡγουμένης εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλούσης ἀνικανότητα ἢ οἰουδήποτε ἄλλου σοβαροῦ λόγου, ἠθικοῦ ἢ κανονικοῦ παραπτώματος.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνάξεως περὶ τυχόν παύσεως τῆς Ἡγουμένης λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 6

Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δέον νά διακρίνονται διὰ τόν ἔνθερον περὶ τὴν Μοναχικὴν πολιτείαν ζῆλον, τὴν Ὁρθόδοξον μοναχικὴν σκέψιν, τὴν ἀκρίβειαν, τὴν συνέπειαν περὶ τὴν μοναχικὴν βιοτὴν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας.

1. Συγκρότησις καὶ ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου

Α) Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι 3μελές μετὰ τῆς Ἡγουμένης ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι 19 ἀδελφάς, 5μελές δὲ ὅταν ὑπερβαίῃ τὰς 20 Μεγαλοσχήμες ἀδελφάς.

Β) Τά μέλη ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

Γ) Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ἐπὶ 3μελοῦς τὰ δύο μέλη καὶ ἐπὶ 5μελοῦς τὰ τρία μέλη του.

Δ) Συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνός καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἂν δεῖσῃ.

Ε) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τῆς Ἡγουμένης.

ΣΤ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὀφείλουν ὅπως ἐκφράζουσιν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφέρονται δὲ ἐναντι ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν καὶ σεμνοπρέπειαν. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, αἱ ἀπόψεις τῶν διαφωνουσῶν καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ζ) Ἀποφασίζει τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης περὶ προσλήψεως ἢ ἀπομακρύνσεως ἀδελφῆς ἢ κουρᾶς ἀδελφῶν.

Η) Συντάσσει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τόν οἰκείον Ἐπίσκοπον πρὸς ἔγκρισιν τῆς νομιμότητος αὐτοῦ.

Θ) Συνάπτει δάνεια, ἐκμισθώνει ἀκίνητα ἢ ἀντ-ἀλλάσσει αὐτά, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς ἢ

κληρονομίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων κτισμάτων ἢ δι' οὐσιώδεις ἐπισκευὰς κτιρίων, προβαίνει εἰς ἀγοραπωλησίας, ἀναλαμβάνει χρήματα ἐκ τῶν Τραπεζῶν καὶ γενικῶς ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν Μονὴν πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων αἵτινες ρητῶς διὰ τοῦ παρόντος ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

Ι) Ἀποφασίζει περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΙΑ) Κωλυομένης τῆς Ἡγουμένης δι' οἰονδήποτε λόγον, ἐξουσιοδοτεῖ μέλος του διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ παντός ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου.

ΙΒ) Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῆς Ἡγουμένης μέ τὰς ἐξῆς διαφορὰς:

1) Ἡ σύγκλησις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου πρὸς προσδιορισμὸν ἡμέρας ἐκλογῆς γίνεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

2) Αἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται μεταξύ τῶν ἐχουσῶν κουράν βάσει τῶν Ἐγκυκλίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 405/1945 καὶ 2362/1983. Ἐπὶ ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα ἡ ἐκλογή μόνον μεταξύ τῶν ἰσοψηφίων. Ἐάν ἐκ δευτέρου ἰσοψηφήσουν, τίθεται κλῆρος. Αἱ ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου μέ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

ΙΙ) Κένωσις θέσεως Ἡγουμενοσυμβουλίου

Α) Ἐνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως.

Β) Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παύεται ἐπὶ διαπράξει κανονικῶν παραπτωμάτων, ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεδρίες τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ παρακωλύῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Γ) Ἡ παύσις μέλους ἢ ἡ ἀποδοχὴ παραιτήσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν Μεγαλοσχήμεων τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 7

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία:

Α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου

Β) Πρωτόκολλον

Γ) Μοναχολόγιον

- Δ) Κτηματολόγιον
- Ε) Βιβλίον Ταμείου
- ΣΤ) Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Κειμηλίων καὶ Πολυτίμων Ἀντικειμένων
- Ζ) Βιβλίον Πρακτικῶν Γεν. Συνάξεων Ἀδελφότητος

Ἄρθρο 8

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Συγκαλεῖται τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς Τοποτηρητρίας, ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἀπαρτίζεται δὲ ἐξ ἅπασων τῶν Μεγαλοσχήμων καὶ Μικροσχήμων ἀδελφῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν ρασοφόρων καὶ τῶν δοκίμων ἄνευ ψήφου.

Θεωρεῖται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Συγκαλεῖται δέ:

Α) Διὰ θέματα διὰ τὰ ὁποῖα βάσει τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι ἀρμοδία.

Β) Πρὸς ἐρμηνεῖαν ἀσαφῶν ἐνδεχομένων διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, τὸ ἥμισυ σὺν μία τῶν ψήφων τῶν παρόντων καὶ ψηφίζοντων ἀδελφῶν.

Γ) Πρὸς ἐκλογὴν Ἡγουμένης.

Δ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς ἐκάστην διακονήματα.

Ε) Πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς δι' ἕκτακτα ἐκκλησιαστικά ἢ ἐθνικά θέματα.

ΣΤ) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καὶ λίαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προκειμένου νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἢ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

Ζ) Πρὸς συζήτησιν πνευματικῶν θεμάτων ἢ γενικῶς θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὸν πνευματικὸν καὶ μοναχικὸν καταρτισμὸν τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.

Η) Τῶν Γενικῶν Συνάξεων τηροῦνται Πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τὸ Σῶμα τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 9

Εἰσαγωγή καὶ δοκιμασία τῶν ἀδελφῶν

1) Ἡ συγκαταρτίθμισις τῶν προσερχομένων μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας. Ἐάν ἡ ὑποψηφία ὡς δόκιμος δέν εἶναι γνωστὴ εἰς τὴν Ἀδελφότητα δέν γίνεται εὐκόλως καὶ

ἀμέσως δεκτὴ. Εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐπισκέπτηται συχνάκις τὴν Μονὴν καὶ νὰ παραμένῃ εἰς αὐτήν, νὰ εὐρίσκηται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Γεροντίσσης ἐνημερώνουσα αὐτὴν σχετικῶς πρὸς τὴν ζωὴν τῆς, ὅποτε καθίσταται πλέον δυνατὴ ἢ τήρησις τῆς πατερικῆς ἐντολῆς "τόν παρελθόντα βίον τῶν προσιόντων καταμανθάνειν" (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 242).

2) Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ τὸ 17ον, ἐφ' ὅσον ὑπάρχη συγκατάθεσις γονέων ἢ κηδεμόνων.

3) Ὁ χρόνος δοκιμασίας διαρκεῖ 3 ἔτη δυνάμενος νὰ συντηρηθῇ ἢ νὰ ἀυξηθῇ ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος τῆς δοκίμου ἢ ἐξ ἄλλων σοβαρῶν καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων. Ἡ ὑποψηφία λαμβάνει γνώσιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐάν μετὰ ταῦτα μένη σταθερὰ εἰς τὴν ἀπόφασίν τῆς, εἰσέρχεται εἰς τὴν Μονὴν διὰ νὰ δοκιμασθῇ εἰς πᾶν ἔργον διακονίας ἐπιπόνου καὶ ταπεινωτικῆς, ὡς καὶ εἰς τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας, τὰς νηστείας καὶ τὰς στερήσεις, ἐπὶ 3 συναπτὰ ἔτη, ὡς ὀρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις, προκειμένου νὰ φανερώσῃ τὰς ἀρετὰς τῆς καρτετικότητος, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ταπεινώσεως καὶ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ μὴ ἀντικρίζωμεν «τὰς ἀκρίτους καὶ ἀδοκιμάστους ἀποταγὰς ἐπὶ πολὺ τὴν μοναχικὴν εὐταξίαν λυμαιομένης» (Ε' Κανὼν τῆς ΑΒ Συνόδου).

4) Ἡ δόκιμος ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῆς εἰς τὴν Μονὴν παραδίδει ἅπασαν τὴν κινητὴν περιουσίαν τῆς εἰς τὴν Ἀδελφότητα πρὸς φύλαξιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραλάβῃ αὐτὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐάν πρό τῆς κουράς τῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τὴν δὲ ἀκίνητον μέχρι τῆς κουράς τῆς διαχειρίζεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑποταγῇ μετὰ τῆς Ἡγουμένης.

5) Ἐάν δόκιμος ἀσθενούσα θανασίμως ζητήσῃ νὰ καρῆ μοναχὴ, εἶναι δυνατόν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου νὰ λάβῃ τὸ Μικρὸν Σχῆμα ἐάν διακρίνηται διὰ τὴν πνευματικὴν τῆς πρόοδον, εἰδ' ἄλλως γίνεται ρασοφόρος.

6) Ἄτομα διανοητικῶς ἢ ψυχικῶς ἀσθενῆ δέν γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν ὡς δόκιμοι.

Ἄρθρον 10

Λατρεία - Τράπεζα

Κέντρον τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν εἶναι ὁ Ἱερός Ναός τὸ «Καθολικόν» τῆς Μονῆς καὶ αἱ Μοναχαὶ δι' οὐδέν

ἄλλο συνήχθησαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ διὰ νά λατρεύουν διὰ παντός τόν Κύριον. «Πᾶσα γάρ ἐπιμέλεια τῆς ἐναρέτου ζωῆς πρὸς τὸν ἐφ' ἐξῆς αἰῶνα βλέπει» (Γρηγ. Νύσσης).

Τό Μοναχικόν ἦθος εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένον μέ τήν λατρευτικήν ζωὴν. Ἐν τῇ λατρείᾳ, ἡ ἀγωνιζομένη μοναχή, ἐνοῦται μυστικῶς μετὰ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, διερχομένη συνεχῶς τὴν ἄκτιστον χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

1) Αἱ Ἀκολουθίαι δέον ὅπως ἀναγινώσκονται καὶ ψάλλονται εὐκρινῶς, αἱ δὲ ἀδελφαὶ φροντίζουν ἵνα βιώνουν τὰ νοήματα αὐτῶν μετὰ τοῦ νοός καὶ τῆς καρδίας των, ὥστε νά εἶναι ἡ λατρεία αὐτῶν «ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ».

2) Τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας ὀφείλουν νά παρακολουθοῦν ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἐν εὐσήμενῳ περιβολῇ, ἥτοι φέρουσαι ῥάσον καὶ κάλυμμα (αἱ μεγαλόσχημοι καὶ ρασοφόροι ἀδελφαί) ἐκτός τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων καὶ καθιερωμένων ὑπὸ τῆς Μοναχικῆς Παραδόσεως κατὰ τὰς ὁποίας αἱ μεγαλόσχημοι φέρουν τό Κουκούλιον καὶ τό Μέγα Σχήμα.

3) Ἡ ἀναζήτησις καὶ λατρεία τῆς Παναγίας Τριάδος, ἀρχομένη καθ' ἡμέραν διὰ τοῦ ἀτομικοῦ κανόνος καὶ τῆς κοινῆς λατρείας ἐντός τοῦ Ναοῦ, συνεχίζεται ἐκτός αὐτοῦ διὰ τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Παρακλήσεως καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς μονολογίστου προσευχῆς ἐν παντί καιρῷ καὶ τόπῳ.

4) Κλίμα ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐν γένει λατρευτικήν ζωὴν καὶ καλλιέργειαν τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς ἀποτελεῖ ἡ ἀγιοπρεπὴς σιωπὴ καὶ ἡ ἐν Μονῇ ἐπικράτησις πλήρους ἡσυχίας, τὴν ὁποίαν ὡς ἐν τῶν σοβαρωτέρων ἀγωνισμάτων δέον νά ἀσκήῃ ἕκαστη ἀδελφή.

5) Τό ὥραριον τῶν Ἀκολουθιῶν ἐντός τοῦ 24ώρου παραλλάσσει κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς περιόδους, ἡ δὲ ρύθμισις αὐτοῦ εἶναι ἔργον καὶ μόνον τῆς Ἡγουμένης.

6) Ἐκτός τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἡ Τράπεζα θεωρεῖται κατ' ἐξοχὴν ἱερός χώρος. Παρακάθηνται ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ τρώγουσαι ἐν σιωπῇ πάντα τὰ παρατιθέμενα μετ' εὐχαριστίας, παρακολουθοῦσαι τὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καὶ γίνεται ἐναλλάξ ὑφ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν. Εἰς τὴν Τράπεζαν τηροῦνται πιστῶς ἅπασαι αἱ παραδεδομένα καὶ μοναχικὰ νηστεῖαι.

Ἄρθρον 11

Ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐξ ὅλων τῶν Μοναχῶν, Μεγαλοσχημῶν, Ρασοφόρων καὶ Δοκίμων, ἀποτελεῖ

πνευματικὴν οἰκογένειαν μέ κεφαλὴν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δὲ νόμον πρὸς τόν ὁποῖον πρέπει νά συμμορφῶνται ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς αὐθεντικὰς καὶ ἱεράς μοναχικὰς παραδόσεις.

Ἐκάστη ἀδελφὴ δέον νά θεωρῇ τόσον τὴν Μονὴν ὅσον καὶ τό Σῶμα τῆς Ἀδελφότητος ὡς στοιχεῖα συνδεδεμένα μετ' αὐτῆς διὰ δεσμῶν ἰσοβίων, ἀθραύστων καὶ ἀδιαρρήκτων.

1) Ἡ κοινοβίασις τῶν Ἀδελφῶν ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ τελείωσιν ἐκάστου μέλους αὐτῆς διὰ τῆς βιώσεως τῆς αὐστηρᾶς Μοναχικῆς ζωῆς ὡς τὴν ἐθέσπισαν οἱ θεοὶ καὶ ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες καὶ ἐπιδιώκει λειτουργοῦσα μέ τοιαύτην ἀκρίβειαν τὴν εἰς συναρμογὴν τῆς ὥστε νά θεωρῆται μία ψυχὴ εἰς πολλά σώματα καὶ τὰ πολλά σώματα νά φαίνωνται ὄργανα μιᾶς γνώμης. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὡς ἄνω, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ τυγχάνει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μακαρίας ὑπακοῆς, ὑπακοῆς ἐσωτερικῆς, βαθείας καὶ ἀναντιρρήτου, μετὰ πηγαιῶν σεβασμοῦ, ὅλης ἀνεξαιρέτως τῆς ἀδελφότητος εἰς τὴν Ἡγουμένην.

2) Πᾶσα ἐντολὴ τῆς Ἡγουμένης νά ἐκλαμβάνηται ὡς δοθεῖσα παρὰ τοῦ Θεοῦ, διό καὶ αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νά μὴ ἀντιτίθενται πρὸς τὴν γνώμην τῆς ὅταν ὀρίζη τι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συμβάλλουν εἰς τὴν κοσμιότητα καὶ ἀκρίβειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νά ἀπονέμουν τόν προσήκοντα πρὸς τό ἀξίωμα τῆς Ἡγουμένης σεβασμόν καὶ διὰ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς αὐτῶν νά ἀποβαίνουν «χαρὰ καὶ στέφανός τῆς». Εἰς τό Κοινόβιον πάντα τὰ θελήματα τῶν Μοναχῶν «ἐλευθέρως καὶ αὐτοβούλως» προσαρμόζονται πρὸς τὴν εὐλογίαν τῆς Ἡγουμένης.

3) Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νά ἐξαγορεύονται τοὺς λογισμοὺς των εἰς τὴν Ἡγουμένην.

4) Αἱ ἀδελφαὶ δὲν περιεργάζονται οὐδὲ σχολιάζουν μετὰ περιεργείας τὰς ἀποφάσεις καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἡγουμένης. Κατακριτέα, ἐπίσης, εἶναι ἡ συνήθεια νά ἀπαιτοῦν νά ἔχη ἡ Ἡγουμένη μεγάλας καὶ σπανίας ἀρετάς, οἶον προορατικόν χάρισμα, ἀπάθειαν ἢ διορατικόν χάρισμα. «Μὴ ζητῶμεν προγνώστας, μηδὲ προβλέπτας· ἀλλὰ πρὸ πάντων ταπεινόφρονας πάντως καὶ ταῖς ἐν ἡμῖν νόσοις ἀρμοδίους ἐκ τρόπους καὶ καθίσματος» (Κλίμαξ ΛΔ).

5) Αἱ ἀδελφαὶ πρέπει νά ἔχουν τελείαν ἀποταγὴν καὶ νά ἐκριζοῦν ἐκ τῆς καρδίας των πᾶν ἴχνος προσκολλησεως εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἐκ τοῦ κόσμου. Χρῶνται δὲ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Μονῇ

άντικείμενα ή έργαλεία, ακριβεία και οικονομία, ως λόγον αποδώσουσα και διά τήν παραμικράν ζημίαν ή άταξίαν.

6) Αί άδελφαί εις τάς μετά τών συγγενών των σχέσεις δέον νά έχωσιν ύπ' όψιν τό «Πόθος Θεοϋ άπέσβεσε πόθον γονέων, ό δέ λέγων άμφότερα έχειν πεπλάνηκεν έαυτόν» (Κλίμαξ ΛΓ), καθώς και τό του Άγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, «έσθαι δέ τῷ λογισμῷ τοιαύτην πληροφορίαν μετά τήν εις τό Κοινόβιον είσοδον, τεθέανται πάντας, γονείς τε και φίλοι και μόνον ήγεισθαι Πατέρα τε και Μητέρα τόν Θεόν και τόν Προεστῶτα».

7) Ουδέν ύπάρχει ίδιον έν τῇ Μονῇ καθ' ότι άπαντα είναι κοινά.

8) Εις τάς μεταξύ των σχέσεις αί άδελφαί τηροϋν μέ σχολαστικότητα τήν ιεραρχίαν. Αί μικρότεροι ύπακούουσιν και σέβονται τάς μεγαλύτερας, αί δέ μεγαλύτεροι άγαποϋν και συμπαρίστανται θετικῶς εις τήν πρόοδον και πνευματικήν ανάπτυξιν τών μικροτέρων. Ποτέ άμαρτία, σφάλμα ή άπροσεξία μιås άδελφῆς δέν πρέπει νά γίνηται άφορμή εις τό νά ψυχρανθοϋν ή άγάπη και ή εκτίμησις τών άλλων άδελφών, είτε μεγαλυτέρων είτε μικροτέρων.

9) Η ένσυνείδητος άσκησις τῆς πρός άλλῆλας άγάπης έξοβελίζει παντελῶς τάς κακίας του φθόνου, τῆς κρίσεως και του σχολιασμοϋ, τῆς παρρησίας τών μερικῶν εταίρων, τῆς αντίλογίας, τῆς ιδιορρυθμίας και όσων άλλων διαβιβρώσκουν και ύποσκάπτουν τά θεμέλια του Κοινοβίου.

10) Η Μοναχή διά τῆς κουράς έλευθεροϋται παντελῶς από οίανδήποτε προσωπικήν κτήσιν ύλικῶν πραγμάτων κινητῶν και άκινήτων. «Μοναχός άυλος, ώσπερ εϋστολος όδοιπόρος».

11) Γενικῶς, αί άδελφαί πρέπει νά άγαποϋν τήν συχνήν χρῆσιν τών εκφράσεων «συγχώρησον», «εϋλόγησον», «εϋλογείτε», «νά είναι εϋλογημένο». Οί άσκητικοί Πατέρες γράφουν ότι τό «εϋλόγησον» είναι ή εϋγένεια τών Μοναχών. Επίσης νά ζητοϋν εϋλογίαν και διά τά πλέον μικρά και άσήμαντα πράγματα. Μέγα τό εκ τούτου κέρδος διότι αυτό δεικνύει ταπεινώσιν, ή δέ ταπεινώσιν έφελκεί πλούσιον τό έλεος του Κυρίου.

12) Η ένδυμασία τών άδελφών, καθώς και ή υπόδησις αϋτών είναι όμοιόμορφος και απλή, άποκλειομένης τῆς χρήσεως πολυτελών ειδών. Η μοναχή πρέπει νά είναι άπερίττος και ταπεινή εις τήν όλην εμφάνισιν, διότι «εϋκόσμησις σώματος, ψυχῆς έστι καταστροφή».

13) Τά κελλία τών Μοναχών δέον νά είναι άπέριττα, δίδοντα τήν εικόνα Ίεροϋ Ναοϋ. Πάντοτε καθαρά και τακτικά διότι αποτελοϋν τόν ιδιαίτερον χῶρον

προσευχῆς, άσκήσεως, περισυλλογῆς και πνευματικῆς μελέτης.

14) Ό χῶρος εις τόν όποιον εϋρίσκονται τά κελλία τών Μοναχών, θεωρεῖται ιερός και ως εκ τούτου παραμένει άβατος, άπαγορευμένης αϋστηρῶς τῆς προσεγγίσεως κοσμικῶν.

15) Εις τάς άδελφάς άπαγορεύεται νά εισέρχωνται ή μία εις τό κελλίον τῆς άλλης, καθώς και εις τό τῆς Ήγουμένης κελλίον, παρεκτός άσθενείας, πρός περιποίησιν τῆς άδελφῆς και κατόπιν εϋλογίας τῆς Ήγουμένης.

16) Έπειδή, ως λέγει ό Άγιος Θεόδωρος ό Στουδίτης, «οϋτος ό βίος άριστος, οϋτως τόν Χριστόν μέσον ύμῶν σχοιήτέ πη μέν εργαζομενοί πη δέ προσευχόμενοι», εκάστη δέ άδελφή όφείλει νά γνωρίζη ότι ή διακονία της άποτελεῖ «άρετῆς σποϋδασμα» και διά τούτο πρέπει νά εκτελή και τά εϋτελέστερα τών έργων όχι ως άγγαρείας μετά δυσφορίας, αλλά μετά σπουδῆς, προθυμίας και ζήλου άνευ γογγυσμοϋ. "Ό,τι πράττει, τό πράττει διά τόν Θεόν και διά τήν Ύπεραγίαν Μητέρα του, εις τόν Οίκον τῆς όποιας, άσκεῖται και πραγματοποιεί τάς πνευματικές άναβάσεις της.

17) Ουδέν διακόνημα είναι ισόβιον ή αναπόσπαστον.

18) Άρνησις άδελφῆς εις εκτέλεσιν διακονήματος σημαίνει άνυπακοήν. Η έπιμονή δέ εις τήν άρνησιν συνεπάγεται έπιτίμιον.

19) Έκαστον διακόνημα καθίσταται όντως «σαγήνη τών άρετῶν» και «βασιλείας οϋρανῶν πρόξενος», έφ' όσον έπιτελεῖται «έν ταπεινῷ φρονήματι, επάρσεως χωρίς, όργῆς τε και γογγυσμοϋ».

20) Η σωματική άσθένεια τών άδελφών άπασχολεῖ σοβαρῶς τήν Άδελφότητα και λαμβάνονται τά πλέον ένδεικνυόμενα μέτρα διά τήν περίθαλψιν και άνάρρωσίν των.

21) Τίμιον όραμα τῆς Άδελφότητος άποτελεῖ, έν τῷ μέτρῳ τών δυνατοτήτων της, νά συντελέσῃ εις τήν διακονίαν τῆς έξωτερικῆς Ίεραποστολῆς διά τῆς φιλοξενίας άδελφών εκ τών ιεραποστολικῶν χωρῶν πρός εκμάθησιν τών ιερῶν τεχνῶν τῆς άγιοφορίας, ιεροραπτικῆς, χρυσοκεντητικῆς, κηροπλαστικῆς κ.ά. ή δι' άποστολῆς άδελφῶν πρός βοήθειαν τών ιεραποστολικῶν κλιμακίων. Πάσαι αί τοιούτου είδους δραστηριότητες άποφασίζονται ύπό του Ήγουμενο-συμβουλίου τῆς έγκρίσει τῆς άποφάσεως ύπό του οικείου Μητροπολίτου.

22) "Ολοι αί άδελφαί ύποχρεωτικῶς έχουν κοινόν Πνευματικόν, τόν Πνευματικόν τῆς Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Άρθρον 12

Ό Πνευματικός τῆς Μονῆς

Α) Ό Πνευματικός τῆς Μονῆς διορίζεται ὑπό τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Β) Κρίνεται ἀναγκαῖον νά εἶναι πρόσωπον σοβαρόν, πνευματικόν, νά διακρίνηται ἐπί συνέσει καί βίῳ ἀνεπιλήπτῳ, ἔχη δέ τήν πνευματικήν πατρότητα ὀρθῶς περί τήν πίστιν καί εἶναι ἔμπειρος περί τήν θεωρίαν καί πράξιν τῆς μοναχικῆς ζωῆς.

Γ) Λαμβάνει γνώσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί προσαρμόζει τό ἔργον του πρός αὐτόν, οὐδόλως δικαιούμενος νά διδάσκη ἢ νά παροτρύνῃ τάς ἀδελφάς εἰς οἰανδήποτε ἀπ' αὐτοῦ παρέκκλισιν ἢ ἀπόκλισιν.

Δ) Δέν ἀσχολεῖται μέ τά διοικητικά ἢ διαχειριστικά θέματα τῆς Μονῆς καί εἶναι ἔτοιμος ἀνά πάσαν στιγμὴν νά παύσῃ διακονῶν τήν Ἀδελφότητα, μηδόλως ἀπαιτῶν «δικαίωμα» διαποιμάνσεως αὐτῆς παρά τήν θέλησιν καί τήν ἀποδοχὴν τῆς.

Ε) Ό Πνευματικός συνεργάζεται καί συνεννοεῖται μετά τῆς Ἡγουμένης, ἐπί τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καί τῆς ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων τῶν ἀδελφῶν, διὰ νά ἀποφεύγηται ἡ τυχόν ἀλλοίωσις καί ἡ σύγκρουσις πρός τάς ἐντολάς καί κατευθύνσεις τῆς Ἡγουμένης.

Άρθρον 13

Πειθαρχικός ἔλεγχος

Α) Ό πειθαρχικός ἔλεγχος ἀσκεῖται κατά πρῶτον λόγον καί ἐν παντί ὑπό τῆς Ἡγουμένης, ἥτις ἐπιβάλλει τά ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια μετά διακρίσεως καί ἀγάπης, ἀποβλέπουσα εἰς τήν διόρθωσιν τῆς σφαλλούσης ἀδελφῆς.

Β) Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τόν πειθαρχικόν ἔλεγχον ἀσκεῖ τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Γ) Ἐάν δε, ὃ μή γένοιτο, συμβῆ παράπτωμα ἐπισύρον κανονικάς κυρώσεις ἢ ἀπειλοῦν τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τότε ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης.

Δ) Πρό τῆς ἐπιβολῆς οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἐπιτιμίων ἢ ποινῶν δέον ὅπως ἀκουσθῆ ἢ ἐπιτιμωμένη ἀδελφή, ἥτις εἰς τήν β-γ περίπτωσιν δύναται νά ὑποβάλῃ γραπτὴν ἀπολογία, ἐφ' ὅσον ἐγκληθῆ παρά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τοῦ Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Διάφοροι Διατάξεις

Άρθρον 14

Φιλοξενία

Α) Ἡ Ἱερά Μονή ἀκολουθοῦσα τήν μοναστικήν παράδοσιν παρέχει φιλοξενίαν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς.

Β) Τοῦς ἐπισκέπτας ὑποδέχεται κατάλληλος ἀδελφή, ἢ ἔχουσα τήν διακονίαν τοῦ ἀρχονταρικίου μετά προσηθείας, συνέσεως καί σοβαρότητος.

Γ) Μετά τῶν ἐπισκεπτῶν ἔρχεται εἰς ἐπαφήν καί συνομιλίαν καί ἡ Ἡγουμένη ὅπως ἐπίσης καί αἱ ἔχουσαι εἰδικὴν εὐλογίαν ἀδελφαί.

Δ) Ἡ Ἱερά Μονή παραμένει κλειστή κατὰ καθοριζομένας ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὥρας καί ἡμέρας.

Ε) Ἡ διάρκεια παραμονῆς εἶναι 24ωρος. Διὰ μεγαλύτερον χρονικόν διάστημα ἀποφασίζει ἡ Ἡγουμένη.

Άρθρον 15

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς - Διάθεσις αὐτῶν

Α) Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- 1) Ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ
- 2) Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν ἀδελφῶν
- 3) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί
- 4) Πᾶν ἄλλο ἔσοδον ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς

Β) Αἱ ἐκ τῶν ὠς ἄνω πηγῶν πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

- 1) Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκην τῶν ἀδελφῶν (διατροφήν, ἐνδυμασίαν, ἰατροφαρμακευτικὴν περιθαλψιν κ.τ.λ.)
- 2) Διὰ τήν συντήρησιν καί ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
- 3) Διὰ τήν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν
- 4) Διὰ τήν προμήθειαν καί συντήρησιν πάντων τῶν συντελούντων εἰς τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς
- 5) Δι' ἐλεημοσύνην καί ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης

Άρθρον 16

Περί Μετοχιῶν

1) Ναοὶ ἢ οἰκῆματα ὅπουδήποτε κείμενα, περιερχόμενα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν διὰ διαθήκης ἢ δωρεᾶς ἢ κατ' ἄλλον τρόπον καθίστανται αὐτοδιακαίως Μετόχια αὐτῆς.

2) Πάν ὅ,τι ἰσχύει συμφώνως τῷ παρόντι Κανονισμῷ διὰ τὴν κυρίαν Μονήν, ἰσχύει ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὰ Μετόχια αὐτῆς.

3) Ἡ Ἱερά Μονή δύναται, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀποφάσει τῆς Ἀδελφότητος, νά ἰδρύσῃ Μετόχιον καὶ ἐν ἑτέρᾳ ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ, πάντοτε τῇ ἐγκρίσει καὶ εὐλογίᾳ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Μητροπολίτου τῆς περιοχῆς εἰς ἣν τό Μετόχιον ἰδρυθῆσεται.

4) Ἡ Ἱερά Μονή καὶ τὰ Μετόχια αὐτῆς ἀπαρτίζουν ἐν ἀδιαίρετον ὅλον καὶ ἔχουν ἀπολύτως ἐνιαίαν νομικὴν ὑπόστασιν. Τόσον ἀπὸ νομικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς, τὰ Μετόχια λογίζονται ὡς ἕδαφος τῆς κυρίας Μονῆς.

Ἄρθρον 17

Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τό μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ περὶ αὐτῆς τὴν περιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΑ».

Ἄρθρον 18

Πάν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 19

Ὁ παρὼν Ἑσωτερικός Κανονισμός τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ ὑποβάλλεται τῇ Διαρκεῖ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Ἄρθρον 20

Ἡ πιστή καὶ ἀκριβὴς διαφύλαξις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὰ μέλη τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν Διοίκησιν αὐτῆς, εὐλογίᾳ καὶ κανονικῇ συγκαταθέσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου.

Ἄρθρον 21

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 25 Αὐγούστου 2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

**Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας**

Ἄριθμ. 1980/1807/13.9.2021

**Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑσχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α'/30.6.1972),

τὴν ὑπ' ἀριθ. 496/10.5.2021 Πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἱερωνύμου,

τό ὑπ' ἀριθ. 24/30.6.2021 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

τὴν 291/27.5.2021 Γνωμοδότησιν τῆς ἡμετέρας Νομικῆς Ὑπηρεσίας,

τὴν ἀπὸ 25.8.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ἐγκρίνει τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, κατόπιν τῆς διορθώσεως αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδειχθείσας παρατηρήσεις ὑπὸ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Μοναχικοῦ Βίου καὶ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔχοντα οὕτως:

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Ἡ Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας εἶναι ἀνδρῶα κοινοβιακή Ἱερά Μονή, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Λεοντίου, πρώτου ἀσκητοῦ καὶ κτήτορος αὐτῆς ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ

τριακοστῷ (1430) καὶ εὐρισκομένη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Μελισσίων τοῦ Δήμου Αἰγιαλείας.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Ὁ ἀγιασμός καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆς, μέσῳ τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς πολιτείας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁσίας βιοτῆς αὐτῶν.

β) Ἡ διαφύλαξις τῶν ἐν αὐτῇ ἀποτεθησαυρισμένων Ἀχράντων Παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Ὁσίου Λεοντίου καὶ τῶν λοιπῶν θησαυρισμάτων τῶν κληροδοτηθέντων εἰς τοὺς νεωτέρους μοναχοὺς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 3

Ἐπίσκοπος

Ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νά ἀποδίδῃ τὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει, συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ τῷ Καταστατικῷ Χάρτι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς τὸν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγέντα Ἡγούμενον.

γ) Ἐγκρίνει τὰς πάσης φύσεως ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Ἐγκρίνει καὶ δύναται νά τελῇ τὰς μοναχικὰς κουράς ἢ χειροτονίας τῶν Ἀδελφῶν.

ε) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ) Ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν ἐκάστου ἔτους.

ζ) Ανακρίνει τά κανονικά παραπτώματα τών ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ διαβιούντων καί φροντίζει διά τήν ἄμεμπτον αὐτῶν βιοτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄
Περί Διοικήσεως
Ἄρθρον 4

Ἐργατα Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) ὁ Ἡγούμενος,
- β) τό Ἡγουμενοσυμβούλιον,
- γ) ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5
Περί Καθηγουμένου

Ὁ Ἡγούμενος, ὡς ποιμὴν καί κεφαλή τῆς Ἀδελφότητος, πρέπει νά συγκεντρῶνῃ τὰς βασικάς ἀρετάς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς διακρίσεως καί δι' αὐταπαρνήσεως καί αὐτοθυσίας νά διακονῇ καί ἐργάζεται διά τήν σωτηρίαν τῶν Ἀδελφῶν. Νά διακρίνηται διά τήν προσήλωσιν αὐτοῦ εἰς τά ἰδεώδη τοῦ μοναχισμοῦ, τό ἀκραιφνές ὀρθόδοξον φρόνημα καί διά τὰς ἡγετικές του ἰκανότητας. Καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐάν ἐν τῇ Μονῇ ἐγκαταβιῶσιν τοῦλάχιστον πέντε (5) Ἀδελφοί. Ὁ οὕτως καταστάς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος. Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν ὁ ἀριθμός τῶν Ἀδελφῶν εἶναι μικρότερος τῶν πέντε, ὁ Ἡγούμενος διορίζεται ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἡ δέ θητεία του ἔχει διάρκειαν ἕως τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε μοναχῶν, ὅποτε διενεργῶνται ἐκλογαί.

1) Καθήκοντα καί δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμένου

- α) Ὡς πνευματικός πατήρ ἔχει μόνος τήν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
- β) Συγκαλεῖ τήν Ἀδελφότητα εἰς Σύναξιν πρὸς πνευματικὴν οἰκοδομήν.
- γ) Προΐσταται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.
- δ) Προΐσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί τῆς Τραπέζης.
- ε) Παρακολουθεῖ τήν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κατά καιρούς τιθεμένου προγράμματος ἀκολουθιῶν καί ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.
- στ) Κατανέμει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τά κατ' ἔτος διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν.
- ζ) Προτείνει εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον τήν πρόσληψιν δοκίμων, τήν κουράν τῶν ὀρίμων πρὸς τοῦτο καί τήν χειροτονίαν τῶν ἐχόντων τήν πνευματικὴν ὀριμότητα Ἀδελφῶν.

η) Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱεράν Μονήν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δημοτικῆς καί Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, παντός Δικαστηρίου, Ὄργανισμοῦ (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΙΚΑ κ.λπ.), Τραπεζῶν, Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καί Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καί παντός ἄλλου Ὄργανισμοῦ ἢ Ἰδρύματος. Κωλυόμενος δέ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπ' Ἀδελφοῦ ὀριζομένου ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

θ) Ὑπογράφει πάντα τά ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τά διπλότυπα εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

ι) Χορηγεῖ εἰς τοὺς Ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας.

II) Ἐκλογή Ἡγουμένου

α) Μετὰ τήν κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει ἀμέσως καί αὐτοδικαίως ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τό ἀργότερον δεκαπέντε (15) ἡμέρας μετὰ τήν κένωσιν τῆς θέσεως καί προαναγγέλλεται ἕξ ἡμέρας ἐνωρίτερον.

γ) Τά τῆς προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ τοποτηρητοῦ καί δύο Ἀδελφῶν, τοῦ ἀρχαιότερου καί τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει, ὁ ὁποῖος καί ἐκτελεῖ χρεὴ γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες μοναχικὴν κουράν Ἀδελφοί (κληρικοί, μικρόσχημοι, μεγαλόσχημοι, ρασοφόροι).

ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες μοναχικὴν κουράν καί ἐγκαταβιούντες ἐν τῇ Μονῇ πέντε συναπτὰ ἔτη.

στ) Ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος, συνεργομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμένου, εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεος σὺν ἐνός τῶν Ἀδελφῶν.

ζ) Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τό πέρας εἰδικῆς πρὸς τοῦτο τελεσθείσης Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Καθολικῷ. Κλείονται αἱ θύραι τοῦ Ναοῦ καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία.

η) Ἐκαστος ψηφοφόρος Ἀδελφός λαμβάνει ἐσφραγισμένον ψηφοδέλιον (λευκόν), εἰς τό ὁποῖον πρέπει νά ἀναγράψῃ ἕν μόνον ἐκ τῶν ἐκλογίμων ὄνομα, καί τό ρίπτει ἐντός ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου. Ἐπειτα ὑπογράφει εἰς τόν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

θ) Μετὰ τό πέρας τῆς ψηφοφορίας ἀποσφραγίζεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται αἱ ψήφοι ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

ι) Ὁ λαβὼν τό ἡμισυ σὺν μίαν τῶν ψήφων ἐκλέγεται Ἡγούμενος. Ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία

μεταξύ τών δύο πλειοψηφησάντων Ἀδελφών. Τούτων δέ ἰσοψηφησάντων ἐκλέγεται ὁ ἀρχαιότερος ὡς πρὸς τὴν μοναχικὴν κουράν.

ια) Ἐνοτάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ γίνονται δεκταὶ ἐάν συγκεντρώσωσιν τὴν πλειονοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρόντων Ἀδελφῶν. Ἐάν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή, διεξάγεται εὐθύς νέα ψηφοφορία.

ιβ) Περαιτωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται παρά πάντων τῶν ψηφισάντων Ἀδελφῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην πρὸς ἐπικύρωσιν.

ιγ) Τὴν ἐκλογὴν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος ἀναλαμβάνει ἐγκύρωσιν τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του.

ιδ) Ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος.

III) Χηρεία θέσεως Ἡγουμένου

Ἡ θέσις τοῦ Ἡγουμένου χηρεύει:

α) Ἐνεκα θανάτου.

β) Ἐνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Ἐάν ὑπόπηση εἰς παράπτωμα τιμωρούμενον δι' ἀργίας ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.

δ) Ἐνεκα παύσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐάν συμβῇ ποτε ὁ Ἡγούμενος νά παραχαράττη τὴν ἀκριβειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ νά ἀθετῇ τινα ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, δέν θά ἐξανίστανται πάντες οἱ Ἀδελφοί, ἀλλὰ οἱ πρεσβύτεροι τῇ τάξει θά ὑπενθυμίζωσιν εἰς αὐτόν ἠπίως καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τὸ σφάλμα του καὶ θά ὑποβοηθῶσιν αὐτόν εἰς διόρθωσιν οὐχί ἄπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. Καὶ μόνον ἐάν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς τὸ σφάλμα, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ Ἡγουμένου εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλούσης ἀνικανότητα ἢ οἰοῦσιν ἄλλου σοβαροῦ λόγου.

Ἡ ἀπόφαισις τῆς Συνάξεως περὶ τυχόν παύσεως τοῦ Ἡγουμένου λαμβάνεται διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 6

Ἡγουμενοσυμβούλιον

I) Συγκρότησις Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι 3μελές μετὰ τοῦ Ἡγουμένου, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῇ μέχρι δεκαπέντε

(15) Ἀδελφούς, 5μελές ὅταν δέν ὑπερβαίνῃ τούς εἴκοσι πέντε (25) καὶ 7μελές πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

β) Τὰ μέλη του ἐκλέγονται ἀνά 5ετίαν καὶ εἶναι ἔπαν-εκλέξιμα.

γ) Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος. Δέον νά χαρακτηρίζωνται ἐκ τῆς ἀκριβείας καὶ συνεπειᾶς ὡς πρὸς τὴν μοναχικὴν τῶν βιοτήν, τοῦ ταπεινοῦ φρονήματος, τοῦ ὀρθοδόξου ἤθους, τῆς διοικητικῆς ἰκανότητος καὶ τοῦ πνεύματος συνεργασίας.

δ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ε) Συνεδριάζει ἄπαξ τοῦ μηνός καὶ ἐκτάκτως ὡς ἂν δεήσῃ.

στ) Ἡ ἀντικατάστασις μέλους, ἔνεκα θανάτου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον, γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

ζ) Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τοῦ Ἡγουμένου. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, εἰς ὃν ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀνακοινοῦνται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς, παρέχεται γραπτῶς.

η) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰασθήποτε ἀξίας διὰ πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων καὶ ἐν γένει φροντίζει, κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, διὰ πᾶν ἕτερον θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, τηροῦν τούς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ τούς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

θ) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δύναται νά ἐνοικιάζῃ διὰ πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν ἢ νά παραχωρῇ ἀγροτικάς ἐκτάσεις (ροδῶνας, ἐλαιῶνας) διὰ τὴν παραγωγὴν ροδοσακχάρως, ἐλαίου ἢ ἄλλων ἀγροτικῶν προϊόντων, μέ σκοπὸν τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν, τηρουμένων τῶν προβλεπομένων διαδικασιῶν καὶ νόμων.

ι) Τὸ σῆμα τοῦ προϊόντος τῆς ροδοσακχάρως «ΡΟΔΟΖΑΧΑΡΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ, γλυκὸ κουταλιῶ τριαντάφυλλο» παραμένει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν καὶ κυριότητα τῆς Ἱ. Μονῆς.

ια) Ἀποφασίζει περὶ προσλήψεως δοκίμων, κουράς καὶ χειροτονίας Ἀδελφῶν.

ιβ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν καὶ ὑποβάλλει αὐτούς εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

ιγ) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτοῦ ὡς Ταμίαν καὶ ἕτερον ὡς Γραμματέα.

II) Έκλογή 'Ηγουμενοσυμβουλίου

α) Είς περίπτωση καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μὲ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως τοῦ 'Ηγουμένου, τότε παρατείνεται ἡ θητεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου 'Ηγουμένου.

β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

γ) Τά τῆς διεξαγωγῆς ρυθμίζει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ 'Ηγουμένου καὶ δύο Ἀδελφῶν, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον Ἀδελφοὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977.

ε) Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος ψηφοδελτίου, ἀναγράφοντος τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, σημειοῦνται δύο (2) σταυροὶ ἐπὶ 3μελοῦς 'Ηγουμενοσυμβουλίου, τέσσαρες (4) σταυροὶ ἐπὶ 5μελοῦς καὶ ἕξ (6) ἐπὶ 7μελοῦς.

στ) Ἐπὶ πάσης ἰσοψηφίας προκρίνεται ὁ ἀρχαιότερος τῆ τάξει Ἀδελφός.

ζ) Οἱ δύο πρῶτοι ἐπιλαχόντες ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου καὶ μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

III) Κένωσις θέσεως 'Ηγουμενοσυμβουλίου

α) Ἐνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως.

β) Παύσις λόγῳ ἀπουσίας ἐπὶ τριῶν συνεχῶν συνάξεων.

Ἡ παύσις ἢ ἡ ἀποδοχὴ παραιτήσεως κρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τῆ εἰσηγήσει τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 7

Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται, μερίμνη τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου, τὰ κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον Πρακτικῶν 'Ηγουμενοσυμβουλίου.

β) Πρωτόκολλον.

γ) Μοναχολόγιον.

δ) Κτηματολόγιον.

ε) Βιβλίον Ταμείου.

στ) Καθολικόν.

ζ) Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Κειμηλίων καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 8

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

α) Ἀποτελεῖται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ ἐγκαταβιούντων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀδελφῶν. Τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἱεράν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος μετὰ ψήφου καὶ πάντων τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων ἀποκοτῶν οἱ μὲν Δόκιμοι εὐθύς μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς κουρᾶς των, οἱ δὲ ἐκ μετεγγραφῆς ἐξ ἐτέρας Μονῆς Κληρικοί καὶ Μοναχοί, ἅμα τῇ ἐγγραφῇ αὐτῶν εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β) Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου, τακτῶς μὲν δὶς τοῦ ἔτους, ἦτοι:

1) κατὰ μῆνα Ἰανουάριον πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Μονῆς καὶ

2) κατὰ μῆνα Αὐγουστον, πρὸς ἀνάθεσιν τῶν διακονημάτων διὰ τὸ νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Μονῆς καὶ πρὸς τροποποίησιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

γ) Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος σὺν ἐνός αὐτῶν.

δ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τὸ Σῶμα τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 9

Δόκιμοι

α) Ἡ συγκαταριθμησις τῶν προσερχομένων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐγκαταβιώσωσιν μεταξὺ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας.

β) Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐάν ὑπάρχῃ συγκατάθεσις γονέων.

γ) Ἡ διάρκεια δοκιμασίας διαρκεῖ τρία ἔτη, δυναμένη νὰ συντηθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος ἢ ἐξ ἄλλων σοβαρῶν καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων.

δ) Μεταξὺ τῶν Ἀδελφῶν ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἱεραρχία: προηγούνται οἱ ἔχοντες τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἱερωσύνης καὶ μεταξὺ Μοναχῶν κατὰ ἀρχαιότητα κουρᾶς.

ε) Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται μετὰπεμψις, μετεγγραφή ἢ ἀπόσπασις Ἀδελφοῦ εἰς ἐτέραν Ἱεράν Μονὴν ἄνευ εὐλογίας τοῦ 'Ηγουμένου, ὡς τοῦτο ὀρίζεται παρὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

στ) Ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν εἰσοδοχὴν ξενοκούρου μοναχοῦ λαμβάνεται κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος συγκαταθέσει τοῦ Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Τάξις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἄρθρον 10

Λατρεία

α) Κέντρον τῆς ζωῆς τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ὁ ἱ. Ναός, τό «Καθολικόν». Ἀκολουθεῖται λειτουργικόν πρόγραμμα ἐμπνεόμενον ὑπό τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει τηρουμένου Τυπικοῦ.

β) Ἀγρυπνία τελοῦνται κατά τὰς Δεσποτικάς καί Θεομητορικάς Ἑορτάς καί κατά τὰς μνήμας μεγάλων Ἀγίων, ἐξόχως δέ τῶν ἐορτῶν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καί τοῦ Ὁσίου Λεοντίου.

Ἄρθρον 11

Τράπεζα

Ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς θεωρεῖται ἱερός διότι ἅπαντα τὰ τοῦ Μοναχοῦ ἀποβλέπουσιν εἰς τήν κατά Χριστόν τελειώσιν του. Ἄπαντες οἱ Ἀδελφοί, ἐκτός τῶν ἐχόντων εἰδικόν κώλυμα, ἤτοι ἀσθένειαν ἢ διακονίαν ἐκτός Μονῆς, ὀφείλουν νά συμμετέχωσιν ἐν τῇ κοινῇ Τραπεζῇ καί ἐν σιωπῇ νά παρακολουθῶσιν τήν ἀνάγνωσιν.

Ἄρθρον 12

Πνευματικά καθήκοντα Ἀδελφῶν

α) Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις οἱ Ἀδελφοί τηροῦσι μετά σχολαστικότητος τήν ἱεραρχίαν. Οἱ μικρότεροι ὑπακούουν καί σέβονται τούς μεγαλυτέρους, οἱ δέ μεγαλύτεροι ἀγαποῦν καί συμπαρίστανται θετικῶς εἰς τήν πρόδον καί τήν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μικροτέρων.

β) Ὁ Ἀδελφός ὀφείλει πρωτίστως —ἐκτός μόνον περιπτώσεως ἀσθενείας— νά συμμετέχη εἰς ἀπάσας τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας, μεριμνῶν κατά τήν διάρκειαν αὐτῶν νά κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καί ἀναγινωσκομένων, διότι οὕτω θά δυναθῇ, διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεώς του εἰς αὐτά, νά ἀποκτήσῃ «νοῦν Χριστοῦ». Ὁ ναός εἶναι διὰ τόν Ἀδελφόν «Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μέ τήν θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν ὡς «ἡγορασμένος ἀπό τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καί τῷ ἀρνίῳ» (Ἀποκ. ιδ', 4).

γ) Εἰς πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, ὡς καί ἐν τῇ Τραπεζῇ, οἱ Μοναχοί φέρουν ράσον καί κουκούλιον, εἰς ὅσας δέ ἐκ τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων προβλέπει ἡ μοναχικὴ παράδοσις φέρουν καί τό μέγα ἢ μικρόν σχῆμα.

δ) Μία ἐκ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναχικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀκτημοσύνη. Κατά συνέπειαν τό κελλίον,

τό ἔνδυμα, τὰ ὑποδήματα καί ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἀτομικά εἶδη τοῦ Μοναχοῦ δέν εἶναι δικά του. Ἀπλῶς τοῦ παραχωροῦνται ἀπό τήν Μονήν διὰ νά τόν ἐξυπηρετήσουν κατά τόν χρόνον τῆς ἐπιγείου ζωῆς του. Διὰ τοῦτο τὰ χρησιμοποιεῖ μετά πολλῆς ἐπιμελείας καί προσοχῆς.

ε) Οἱ Ἀδελφοί θά ὑπακούωσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Ἡγουμένου, εἰς τόν ὅποιον θά ἀναφέρουν λεπτομερῶς καί ἐπακριβῶς πάντα τὰ κρύφια τοῦ νοός καί τῆς καρδίας των διὰ τῆς παραδεδομένης μοναχικῆς ἐξαγορεύσεως. Ἐνώπιον αὐτοῦ, καί μόνον, θά ἐξομολογῶνται καί μυστηριακῶς, πλήν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ Ἡγούμενος θά εἶναι μοναχός, ὅποτε θά ἐξομολογῶνται εἰς τόν ὑπό τοῦ Ἡγουμένου ὀριζόμενον Πνευματικόν.

στ) Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τῆς ἀπολύτου καί ἀδιακρίτου ὑπακοῆς καί ἀναφορᾶς τοῦ πνευματικοῦ υἱοῦ πρὸς τόν Γέροντα ἀποτελεῖ τήν φυσικωτάτην ἀπόρροιαν τοῦ πνευματικοῦ καί αἰώνιου δεσμοῦ ὁ ὁποῖος ἐνώνει τὰς δύο ψυχάς. «Ὁ γὰρ καθηγούμενος», τονίζει ὁ Μ. Βασίλειος, «οὐδὲν ἕτερόν ἐστίν ἢ ὁ τοῦ Σωτῆρος ἐπέχων πρόσωπον καί μεσίτης Θεοῦ καί ἀνθρώπων γενόμενος». Μεταξύ δέ Γέροντος καί ὑποτακτικοῦ συνάπτεται «σύμβασις πνευματικῆς συμβιώσεως τῆς ἄλυτον καί αἰώνιον τήν συνάφειαν κεκτημένης». Διὰ τοῦτο συμπληρώνει ὅτι «ὁ ἅπαξ εἰς σύνδεσμον καί συνάφειαν ἐλθὼν πνευματικῆς ἀδελφότητος οὐχ οἶός τ' ἂν εἶη ἀποκόπτεσθαι καί χωρίζεσθαι τούτων, οἷς συνηρμόσθη», ἐφ' ὅσον «ὁ πνευματικὴ κοινωνία συναρμοσθεῖς, ὑπ' αὐτῷ μάρτυρι καί μεσίτῃ τῷ Πνεύματι, ὑπόδικος ἐπὶ τῷ χωρισμῷ γίνεται» (Ἀσκητ. Διατάξεις κ', κβ').

Ἄρθρον 13

Διακονήματα

α) Πάντες οἱ Ἀδελφοί ὀφείλουν νά ἐργάζωνται, ἕκαστος κατά τό μέτρον τῶν δυνάμεών του, ἐκτελοῦντες μετά ζήλου καί ἐπιμελείας ἅπασαν ἀνατιθεμένην ἐργασίαν μέ τήν σκέψιν ὅτι πᾶσα ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἐργασία εἶναι προσφορά πρὸς τόν Θεόν.

β) Τά κύρια διακονήματα εἶναι: τοῦ ἀρχοντάρη, τοῦ οἰκονόμου, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, τοῦ μαγειροῦ, τοῦ τραπεζάρη, τοῦ κηπουροῦ, τοῦ βιβλιοθηκαρίου κ.λπ.

γ) Ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος, ὡς πλήρης ἀπόρριψις τῆς μακαρίας ὑπακοῆς καί ταπεινώσεως, τιμωρεῖται παιδαγωγικῶς ὑπό τοῦ Ἡγουμενο-συμβουλίου.

Άρθρον 14

Φιλοξενία

α) Τούς επισκέπτας υποδέχεται κατάλληλος Άδελφός, ο «άρχοντάρης», μετά προσηγείας, συνέσεως και σοβαρότητας.

β) Μετά των επισκεπτών έρχεται εις έπαφήν και συνομιλίαν και ό Ήγούμενος, όπως επίσης και οι έχοντες ειδικήν εύλογίαν Άδελφοί.

γ) Η διάρκεια παραμονής είναι 24 ώραι. Διά μεγαλύτερον χρονικόν διάστημα άποφασίζει ό Ήγούμενος.

δ) Η Ή. Μονή παραμένει κλειστή κατά τας καθοριζόμενας υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου ώρας και ημέρας.

Άρθρον 15

Πειθαρχικός έλεγχος

α) Ό πειθαρχικός έλεγχος άσκειται κατά πρώτον λόγον και έν παντί υπό του Ήγουμένου, όστις και έπιβάλλει τά υπό των Ή. Κανόνων προβλεπόμενα παιδαγωγικά έπιτίμια μετά διακρίσεως και αγάπης, άποβλέπων εις τήν διόρθωσιν του σφάλλλοντος Άδελφού.

β) Εις περίπτωσιν ύποτροπής ή βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τόν πειθαρχικόν έλεγχον άσκει τό Ήγουμενοσυμβούλιον.

γ) Έάν δέ συμβή παράπτωμα έπισύρον και κανονικάς κυρώσεις ή άπειλούν τήν εύρυθμον λειτουργίαν της Μονής, τότε έπιλαμβάνεται του θέματος ή Σύναξις της Άδελφότητος.

δ) Εις περίπτωσιν διαπραχθέντος έκκλησιαστικού παραπτώματος έπιλαμβάνονται τά άρμόδια πειθαρχικά όργανα κατά τόν Ν. 5383/1932.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Οικονομικά

Άρθρον 16

Πόροι της Ήρας Μονής είναι:

α) Οί εκ του κηρου της Έκκλησίας προερχόμενοι.

β) Οί εκ του έργοχείρου των αδελφών.

γ) Οί εκ της διαθέσεως βιβλίων των εκδόσεων της Μονής.

δ) Αί πάσης φύσεως δωρεαί.

ε) Πάν άλλο έσοδον εκ χρηστής και νομίμου πηγής.

στ) Οί εκ των ένοικίων.

ζ) Κρατικά και Περιφερειακά έπιχορηγήσεις, ως και εκ Προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

Άρθρον 17

Αί εκ των ως άνω πηγών πρόσοδοι της Ήρας Μονής,

διατίθενται:

α) Διά πάσης φύσεως ανάγκην των Άδελφών (διατροφήν, ένδυμασίαν, ίατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν).

β) Διά τήν συντήρησιν και άνοικοδόμησιν της Ή. Μ.

γ) Διά τήν φιλοξενίαν των προσκυνητών.

δ) Διά τήν έκδοσιν βιβλίων.

ε) Διά τήν προμήθειαν και συντήρησιν πάντων των συντελούντων εις τήν εύρυθμον λειτουργίαν της Μονής.

Άρθρον 18

Σφραγίς

Η σφραγίς της Ήρας Μονής είναι κυκλική φέρουσα εις τό κέντρον αύτης τήν εικόνα της Συνάξεως των Αρχαγγέλων, κύκλω δέ τήν ένδειξιν: Ήρά Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αίγιαλείας - Ήρά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Αίγιαλείας.

Άρθρον 19

Έορταί

Η Ήρά Μονή πανηγυρίζει κατά τήν 8ην Νοεμβρίου εκάστου έτους, ημέραν της Συνάξεως των Παμμεγίστων Ταξιαρχών και τήν 11ην Δεκεμβρίου κατά τήν μνήμην του Όσίου Λεοντίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Γενικά Διατάξεις

Άρθρον 20

Υπό τήν δικαιοδοσίαν και κυριαρχίαν της Ήρας Μονής υπάγεται τό άσκητήριο του Όσίου Λεοντίου, ως και τό Μετόχιον αύτης, της Ήρας Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Προσηλίου Άμφίσης, εις τό όποιον όρίζεται υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου, τή έγκρίσει του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αίγιαλείας, Διαχειριστική Έπιτροπή, ή όποία ενεργεί διά τήν διεκπεραίωσιν των θεμάτων του Μετοχίου κατόπιν έντολής και των σχετικών έγκρίσεων του Ήγουμενοσυμβουλίου.

Η Ήρά Μονή φροντίζει διά τήν αναστήλωσιν, ανακαίνισιν και συντήρησιν των Μετοχίων και των παρεκκλησιών της και διά τήν έπαναφοράν αυτών εις τήν προτέραν των μορφήν.

Άρθρον 21

Πάν θέμα μή προβλεπόμενον υπό του παρόντος Έσωτερικού Κανονισμού ρυθμίζεται υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου.

Άρθρον 22

Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός τροποποιείται δι' απόφασης των 2/3 των μελών της Συνάξεως της Αδελφότητας, κατόπιν εισηγήσεως του Ήγουμενο-συμβουλίου, έγκρινομένης υπό του οικείου Μητροπολίτου.

Άρθρον 23

Τυχόν διαλυομένης της Ήρας Μονής, ή περιουσία αυτής περιέρχεται εις την Ήραν Μητρόπολιν Καλαβρύτων και Αίγιαλείας.

Άρθρον 24

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεως εις τό επίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Η Απόφασις αύτη νά δημοσιευθῆ εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήναι, 25 Αύγούστου 2021

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ο Άρχιγραμματεός
† Ο Ωρεών Φιλόθεος

Αναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 30.9.2021

Κανονισμός περί έκμισθώσεων και έκποιήσεων εκκλησιαστικῶν ακινήτων της Ήρας Μητροπόλεως Παροναξίας

Άριθμ. 3241/1792/2021

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπ' ὄψιν:

- τά άρθρα 1 παρ. 4 και 46 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146),
- Τίς υποχρεώσεις της ποιμανούσης Έκκλησίας προς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, οί ὁποῖες ἀπορρέουν από τίς Εύαγγελικές ἐπιταγές, τούς Ήρους Κανόνες και τούς Νόμους του Κράτους,
- τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές και πνευματικές ανάγκες της Ή. Μητροπόλεως Παροναξίας,
- τήν υπ' ἀριθ. 375/23.7.2021 πρόταση του Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου,
- τήν υπ' ἀριθ. 304/24.8.2021 γνωμοδότηση της

Νομικής Υπηρεσίας της Ήρας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος και

6. τήν από 9.9.2021 Απόφαση της Διαρκούς Ήρας Συνόδου, ψηφίζει τόν Κανονισμό περί εκμισθώσεων και εκποιήσεων εκκλησιαστικῶν ακινήτων της Ήρας Μητροπόλεως Παροναξίας, έχοντα οὔτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περί εκμισθώσεων και εκποιήσεων εκκλησιαστικῶν ακινήτων της Ήρας Μητροπόλεως Παροναξίας»

Άρθρο 1

Άντικείμενο Κανονισμού

- Ο παρών Κανονισμός ρυθμίζει τή διαδικασία πού θά τηρεῖται γιά τήν κατάρτιση συμβάσεων οικονομικής

διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων καί ἐιδικότερα:

Τῆ διαδικασίᾳ, ἡ ὁποία πρέπει νά τηρεῖται ὑπό τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας καί ἀφορᾶ τίς συμβάσεις ἐκμισθώσεων, χρονοεκμισθώσεων (leasing), παραχωρήσεων τῆς χρήσεως, ἐκποίησεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν καί ἐκποίησεως ἐπί ἀντιπαροχῆς ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία ἢ ἡ ἐπικαρπία ἀνήκει ἢ ἔχει ἀνατεθεῖ ἢ διαχείριση καί διοίκηση σέ αὐτά μέ διάταξη νόμου ἢ οἰασδῆποτε μορφῆς σύμβαση διαχειρίσεώς τους.

2. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρίζονται τὰ ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) ὀρίζονται τὰ Ἑσχαστήρια, τὰ Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα, τὰ Ἱερά Προσκυνηματα καί τὰ Ἐκκλησιαστικά Μουσεία τὰ ὁποία τελοῦν ὑπό τήν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

3. Ὡς διοικοῦν ὄργανο γιά τίς ἀνάγκες τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νοεῖται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο γιά τήν Ἱερά Μητρόπολη, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο γιά τήν Ἱ. Μονή, τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο γιά τήν Ἑνορία καί τό ἐκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο γιά τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 2

Τρόπος Ἐκμισθώσεως

1. Τὰ ἐκκλησιαστικά ἀκίνητα ἐκμισθώνονται διά δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεση τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεῖ νά προβαίνει κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικοῦντος ὄργανου του σέ ἐκμισθώσεις ἄνευ διαγωνισμοῦ:

α) Ὅταν ἡ ἐτήσια πρόσοδος παρά τοῦ ἐκμισθουμένου ἀκινήτου δέν ὑπερβαίνει τό ποσό τῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ.

β) Ὅταν πρόκειται γιά ἐκμίσθωση ἀκινήτων πρὸς ἄλλα Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα ἢ σέ Ὄργανισμούς καί Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα Κοινωφελούς χαρακτήρα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τα ὁποία ἐκπληροῦν κοινωφελεῖς σκοπούς, γιά τήν ἰκανοποίηση τῶν στεγαστικῶν ἢ ἄλλων σχετικῶν (πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τους) λειτουργικῶν ἀναγκῶν. Κοινωφελῆς σκοπός γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσης διατάξεως εἶναι

ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρει κατὰ προτεραιότητα καί ἀποδεδειγμένα τό κοινωνικό σύνολο ἢ κοινωνικές ὁμάδες καί δέν περιορίζεται στά μέλη τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἐν πάσῃ δέ περιπτώσει δέν μπορεῖ νά ἀποβλέπει σέ οἰκονομικῆς φύσεως ἐπιχείρηση. Περιορισμένης ἐκτάσεως οἰκονομικῆς δραστηριότητες ὡς πηγὴ προσθέτων πόρων κοινωφελούς ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετοῦν τόν σκοπὸ τῆς παραχωρήσεως, κρίνονται κατὰ περίπτωσιν ἀπὸ τό ὄργανο πού διοικεῖ τό Ἐκκλησιαστικό Νομικό Πρόσωπο.

γ) Ὅταν πρόκειται γιά ἐκμίσθωση ἀκινήτων, πού προορίζονται γιά ἐντελῶς καθορισμένη εἰδικὴ ἐποχικὴ χρήση καί ἡ ὁποία σέ καμμιά περίπτωση δέν μπορεῖ νά διαρκέσει πλέον τῶν ἐπτὰ (7) μηνῶν.

δ) Ὅταν πρόκειται γιά ἐκμίσθωση μέ σκοπὸ τήν ἀπόκτηση ἢ διατήρηση τῆς νομῆς ἀκινήτου, ὅποτε ἡ ἐκμίσθωση συνομολογεῖται γιά χρονικὸ διάστημα μέχρι δύο (2) ἐτῶν.

ε) Ὅταν ὁ δεῦτερος ἐπαναληπτικὸς διαγωνισμὸς ἀποβεῖ ἄγονος ἢ ἀσύμφορος κατὰ τήν αἰτιολογημένη κρίση τοῦ ὄργανου πού διοικεῖ τό Ἐκκλησιαστικό Νομικό Πρόσωπο.

στ) Κατ' ἐφαρμογὴ πάσης ἄλλης εἰδικῆς διατάξεως νόμου, διά τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ ἐκμίσθωση ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου.

3. Τό καθοριζόμενο διά τῆς παραγράφου 2 περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσὸ ἀναπροσαρμόζεται διά τροποποιήσεως τοῦ παρόντος, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου.

4. Πρὸ τῆς ἐκμισθώσεως συντάσσεται ἀπὸ ἐπιλεγόμενο ἀνεξάρτητο ἐκτιμητὴ (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου), πού ἀσκεῖ κατ' ἐπάγγελμα τό ἔργο τοῦτο, Ἐκθεση Καταμετρήσεως καθὼς καί Ἐκτιμῆσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας καί μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ πρὸς ἐκμίσθωση ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου. Σέ καμμιά περίπτωση τό ζητούμενο μίσθωμα δέν δύναται νά ὑπολείπεται τῆς προσδιοριζομένης μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως. Σέ περίπτωση ἄκαρπης δημοπρασίας δύναται νά ἐπαναδημοπρατηθεῖ μέ μείωση κατὰ 10% τῆς τιμῆς τῆς πρώτης προσφορᾶς. Ἐάν ἀποβεῖ ἄκαρπη καί αὐτὴ ἢ δημοπρασία δύναται νά ἐκμισθωθεῖ καί μέ ἀπευθείας σύμβαση.

Στὴν Ἐκθεση ἀναφέρονται ὁ Ο.Τ.Α., ὁ οἰκισμὸς, ἡ θέση, τυχόν ἐπωνυμία, ἡ ἀκριβὴς διεύθυνση, ἡ ὑπάρχουσα χρήση τοῦ ἀκινήτου, ἡ ἀντικειμενικὴ ἀξία, ἡ παλαιότητα, ἡ ἐμπορικότητα τῆς περιοχῆς.

Άρθρο 3

Χρονική διάρκεια εκμισθώσεως

1. Η διάρκεια της μισθώσεως των εκκλησιαστικῶν ακινήτων καθορίζεται ελεύθερα αναλόγως της καταστάσεως του ακινήτου, εάν αυτό χρήζει ανακατασκευής, συντηρήσεως, διατηρήσεως. Μπορεί νά καθορισθεί καί μακροχρόνια μίσθωση αναλόγως τῆ θέσης καί κατάσταση τοῦ ακινήτου καί εάν γιά τή συντήρησή του ἢ τήν ανακατασκευή του απαιτοῦνται ιδιαίτερα οὐσιώδεις δαπάνες τοῦ μισθωτῆ καί ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι τίς ἐπωμίζεται ἐξ ὀλοκλήρου. Εἰδικῶς διά τά ἀγροκτήματα καί ἐλαιοκτῆματα ἡ διάρκεια εἶναι ἐξαετής, γιά δέ τά λιβάδια μονοετής.

2. Σέ κάθε περίπτωση γιά τή δημοπράτηση ἐκμισθώσεως ἀκινήτων πού ὑπάγονται σέ εἰδικό καθεστῶς προστατευομένης ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης χρήσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καί οἱ σχετικές νομοθετικές διατάξεις κατ' ἐξαίρεση τοῦ παρόντος.

Άρθρο 4

Εἰδικές ἐκμισθώσεις ἐκμεταλλεύσεως ἀκινήτων

1. Ἐπιτρέπεται ἡ κατάρτιση μακροχρονίου μισθώσεως διαρκείας ἕως ἐνενηντα (90) ἐτῶν γιά περιπτώσεις ἐκμεταλλεύσεως καί ἀξιοποιήσεως μεγάλων ἀγόνων ἐκτάσεων ἢ γηπέδων ἐντός ἢ ἐκτός σχεδίου πόλεως ἢ οἰκισμού, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν ιδιαίτερα οὐσιώδεις δαπάνες τοῦ μισθωτῆ, ὅπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικῶν ἔργων, ἐγκαταστάσεων καί γενικῶς τήν ἐκτέλεση μεγάλου ἐπενδυτικοῦ προγράμματος, μέ αὐτοχρηματοδότηση ἢ ὄχι.

2. Ἡ ἐπιλογή τοῦ μισθωτῆ, ἐφ' ὅσον δέν εἶναι δυνατόν ἢ συμφέρον νά γίνει μέ τή διαδικασία τοῦ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, γίνεται διά προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καί ἀξιολογήσεως προσφορῶν.

Σέ κάθε περίπτωση οἱ ὄροι τῆς διακηρύξεως πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἢ τῆς προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καθορίζονται κατὰ περίπτωση μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Στήν κατά τήν προηγούμενη παράγραφο ἀπόφαση θά περιλαμβάνονται εἰδικοί ὄροι γιά τά οικονομικά, τεχνικά καί λοιπά στοιχεῖα, ὡς καί πιθανά ἐπενδυτικά προγράμματα μελετοκατασκευῶν ἢ συμπράξεων δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ τομέως (Σ.Δ.Ι.Τ.) καί τά κριτήρια

ἀξιολογήσεως καί βαθμολογίας γιά τήν ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων μισθωτῶν. Ἡ διατύπωση τῶν τελικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως θά γίνεται ἐντός τοῦ πλαισίου τῶν ὄρων τῆς προσκλήσεως καί κατόπιν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων. Ἡ κατάρτιση συμβάσεως ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἀπόλυτη κρίση τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωση διά πολλαπλές χρήσεις, προσδιοριζομένης, ὅμως, ἐπακριβῶς στό κείμενο τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου.

5. Μετά τήν ὑπογραφή τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπή τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου συνολικῶς ἢ ἐν μέρει, μόνον ἐφ' ὅσον τήν ἐγκρίνει τό διοικούν ὄργανο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, τό ὁποῖο θά ὀρίσει τούς ὄρους καί τίς προϋποθέσεις αὐτῆς, κατόπιν προηγούμενης ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ μισθωτῆ.

6. Ἡ μακροχρόνια μίσθωση σέ φυσικό πρόσωπο εἶναι ἐλευθέρως μεταβιβαστή κατ' αἴτηση τοῦ καθολικοῦ διαδόχου καί κατόπιν ἐγγράφου ἀποδοχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

Άρθρο 5

Προκήρυξη Διαγωνισμοῦ Ἐκμισθώσεως

1. Οἱ ὄροι πάσης μισθώσεως καθορίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου καί περιλαμβάνονται στή σχετική διακήρυξη διαγωνισμοῦ.

2. Ἡ διακήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπογράφεται διά τήν Ἱερά Μητρόπολη, Ἱ. Μονές, Ἐνορίες ὑπό τοῦ Μητροπολίτου, Ἡγούμενου καί Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀντιστοίχως καί, ὅσον ἀφορᾶ στά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ., ὑπό τῶν ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένων ὀργάνων τους, δημοσιεύεται δέ δέκα (10) τοῦλάχιστον ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ, δι' ἀναρτήσεως στήν ἰστοσελίδα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως. Γιά τίς ἐκμισθώσεις μέ ἐτήσιο μίσθωμα, πού ὑπερβαίνει τό ποσό τῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ, περίληψη τῆς διακηρύξεως δημοσιεύεται, πέραν τῆς ἠλεκτρονικῆς ἀναρτήσεως, καί σέ μία ἢ περισσότερες τοπικές ἐφημερίδες δέκα ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ. Τό μέγεθος τῆς δημοσιότητας πρέπει νά εἶναι ἀνάλογο τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως καί τοῦ προσδοκώμενου ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ σέ συνάρτηση πρός τό κόστος τῆς δημοσιότητας.

3. Ἡ διακήρυξη μπορεῖ νά παραπέμπει στίς ισχύ-

ουσες για τὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα διατάξεις του παρόντος Κανονισμού καί νά περιλαμβάνει: τόν χρόνο (ἡμερομηνία, ὥρα ἐνάρξεως καί λήξεως), τόν τόπο διενεργείας τῆς δημοπρασίας, τόν τρόπο κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος, τήν περιγραφή τοῦ ἀκινήτου καθ' ὅ,τι ἀφορᾶ τό εἶδος, τή θέση, τίς συγκεκριμένες ἐπιτρεπτές χρήσεις, τό ἐμβαδόν, τήν τιμή ἐκκινήσεως τῆς δημοπρασίας καί τοῦ καταβλητέου μισθώματος, τίς τυχόν σταδιακές ἀναπροσαρμογές τοῦ μισθώματος καί, ἰδιαίτερα ἐπί πολυετῶν μισθώσεων, τόν τρόπο καί τόν τόπο καταβολῆς τοῦ μισθώματος, τή διάρκεια τῆς μισθώσεως καί τούς λοιπούς ὅρους, μέ τούς ὁποίους θά συμφωνηθεῖ ἡ ἐκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωση.

Ἄρθρο 6

Χρόνος καί τόπος διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Οἱ διαγωνισμοί ἐκμισθώσεων ἤδη ἐκμισθωμένων ἀκινήτων διενεργοῦνται ἐντός τοῦ προηγουμένου ἀπό τῆς λήξεως τῆς ὑπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου καί πάντως ἀμελλητί (ἀνευ ὑπαίτιου καθυστερήσεως) γι' αὐτές πού ἤδη ἔχουν λήξει.

2. Οἱ διαγωνισμοί διενεργοῦνται ἀπό ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες ὀρίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου ταυτόχρονα μέ τή λήψη ἀποφάσεως διὰ τήν ἐκμίσθωση τοῦ ἀκινήτου. Αὐτό ἰσχύει καί στούς διαγωνισμούς μέ ἔγγραφες προσφορές ἢ μέ ἔγγραφη προσφορά καί πρόσθετη δυνατότητα βελτιώσεως τῆς προσφορᾶς.

3. Οἱ διαγωνισμοί διεξάγονται στήν ἔδρα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ στά γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Παροναξίας.

4. Οἱ προσφορές ὑποβάλλονται πρὸς τήν ἀρμοδίᾳ Ἐπιτροπῇ διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ κατὰ τήν ἡμερομηνία καί ὥρα πού ὀρίζεται στή διακήρυξη.

Ἄρθρο 7

Τρόπος διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Γιά τή συμμετοχή στόν διαγωνισμό ἀπαιτεῖται κατάθεση ἐγγυήσεως εἴτε δι' ἐγχειρίσεως χρηματικοῦ ποσοῦ τοῖς μετρητοῖς στό ταμεῖο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ διὰ καταθέσεως ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀναγνωρισμένης στήν Ἑλλάδα τράπεζας. Προσφορές ἀνευ ἐγγυήσεως δέν γίνονται δεκτές πρὸς κατάθεση. Ἡ ἐγγύηση συμμετοχῆς ὀρίζεται κατ' ἐκτίμηση σέ ποσό ἴσο πρὸς τό ἕνα δωδέκατο (1/12) τῶν μισθωμάτων τῆς ἐτήσιας μισθωτικῆς περιόδου βάσει

τοῦ μισθώματος τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως, ἐκτός ἐάν ἄλλως ὀρίζεται στή διακήρυξη.

2. Ἡ ἐγγυητική ἐπιστολή συμμετοχῆς στόν διαγωνισμό πρέπει νά εἶναι τριμήνου διάρκειας, ἐκτός τυχόν ἀντίθετης καί αὐστηρότερης πρόβλεψης στή διακήρυξη.

3. Μέ τήν ἐγγυητική ἐπιστολή τό Πιστωτικό Ἴδρυμα θά ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τοῦ καθορισμένου ποσοῦ ἀνευ δικαιώματος νά ἐρευνᾶ ἂν πράγματι ὑπάρχει ἢ ἂν εἶναι νόμιμη ἢ ἀπαίτηση (κυρία ὀφειλή) πρὸς τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διὰ μόνης τῆς δηλώσεως τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου του γιά τήν κατάπτωση τῆς ἐγγυήσεως.

4. Οἱ ἐγγυητικές ἐπιστολές πρέπει νά περιλαμβάνουν τόν ἐκδότη ὑπό πλήρη ἐπωνυμία καί διεύθυνση, ἡμερομηνία ἐκδόσεως, τόν ἀριθμό τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, τό δικαιούχο ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο πρὸς τό ὁποῖο ἀπευθύνεται, τό καλυπτόμενο διὰ τῆς ἐγγυήσεως ποσό, τή σχετική διακήρυξη καί τήν ἡμερομηνία τοῦ διαγωνισμοῦ καί τούς ὅρους ὅτι: καλύπτει ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θά κάμει χρήση τῆς διὰ καταθέσεως τῆς πρὸς τήν Ἐπιτροπῇ τοῦ διαγωνισμοῦ ἀσχέτως ὀνομαστικοῦ προσδιορισμοῦ, ἢ ἐγγύηση παρέχεται ἀνέκκλητα καί ἀνεπιφύλακτα, ὁ δέ ἐκδότης παραιτεῖται τῆς ἐνστάσεως τῆς διαιρέσεως καί διζήσεως, τό ποσό τῆς ἐγγυήσεως τηρεῖται στή διάθεση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί θά καταβληθεῖ ὀλικά ἢ μερικά ἐντός τριῶν (3) ἡμερῶν κατόπιν ἀπλῆς εἰδοποιήσεως δι' ἐγγράφου τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου.

5. Ἡ ἐγγυητική ἐπιστολή συμμετοχῆς στόν διαγωνισμό ἢ τὰ μετρητά, τὰ ὁποῖα κατατέθηκαν, ἀποδίδονται στόν τελευταῖο πλειοδότη (ὑπερθεματιστή) κατὰ τήν ὑπογραφή τοῦ μισθωτηρίου ἢ, κατόπιν τῆς μὴ ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ, στούς ὑπολοίπους συμμετέχοντας στό τέλος τοῦ διαγωνισμοῦ.

6. Οἱ προσφορές διατυπώνονται προφορικά, ἐκτός ἐάν στή διακήρυξη καθορίζεται ὁ ἐγγραφος τύπος ὑποβολῆς τους εἴτε ὁ ἐγγραφος τύπος μέ δυνατότητα βελτιώσεως προφορικά στό ἐπόμενο στάδιο τοῦ διαγωνισμοῦ, καί ὅπως ἡ χρονική στιγμή καί ὁ τόπος ὀρίζονται ἀπό τή διακήρυξη ἢ προβλέπονται ἀπό αὐτήν.

7. Κάθε προσφορά πλειοδότη πρέπει νά εἶναι ἀνώτερη τῆς ἀμέσως προηγουμένης κατὰ ποσό ἴσο πρὸς 2% τούλάχιστον τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως καί ἡ πρώτη προσφορά ἐπίσης κατὰ ποσοστό 2% ἀνώτερη τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως.

8. Προσφορά για λογαριασμό άλλου προσώπου δεν αποκλείεται, αρκεί να παραδίδεται από τον εμφανιζόμενο, πλήν της έγγραφικης επιστολής, και σχετικό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο με νόμιμη θεώρηση της γνησιότητας της υπογραφής, κατά την κατάθεση της προσφοράς, ειδάλλως θεωρείται άμαχητα ο συμμετέχων ως πλειοδότης και άτομικώς για τον έαυτον του. Για τα νομικά πρόσωπα και τις εταιρείες τό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της εταιρείας.

9. Ο διαγωνισμός διεξάγεται και περατώνεται χωρίς διακοπή εντός του καθοριζόμενου από τη διακήρυξη χρόνου. Για τη διενέργειά του συντάσσεται πρακτικό, τό οποίο μετά τη λήξη του διαγωνισμού και την ανακήρυξη του τελευταίου πλειοδότη υπογράφεται από την Έπιτροπή και τον τελευταίο πλειοδότη. Παράταση του καθορισμένου χρόνου λήξεως του διαγωνισμού επιτρέπεται, έφ' όσον συνεχίζονται οι προσφορές. Κατόπιν λήξεως του διαγωνισμού καμμία προσφορά δεν γίνεται δεκτή.

10. Η Έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μετά τό τέλος του συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τη γνώμη της για τό σύμφορον ή όχι της προσφοράς του πλειοδότη και προτείνει την κατακύρωση ή όχι του αποτελέσματος της δημοπρασίας.

11. Στόν διαγωνισμό δι' έγγραφων προσφορών, οι οικονομικές προσφορές πρέπει να περιέχονται σέ σφραγισμένους φακέλους, κατατίθενται στην Έπιτροπή διενεργείας του διαγωνισμού εντός του όριζόμενου από τη διακήρυξη χρονικού διαστήματος, συνοδεύονται από την έγγυση και τά νομιμοποιητικά και λοιπά έγγραφα πού όρίζονται στή διακήρυξη. Οι προσφορές υποχρεωτικά αναγράφουν τό όνοματεπώνυμο, την έπωνυμία και τη διεύθυνση του προσφέροντος, τό προσφερόμενο μίσθωμα όλογράφως και αριθμητικώς και είναι υπογεγραμμένες υπό του υποψηφίου. Μέ την όλοκλήρωση της καταθέσεως των έγγραφων προσφορών και τον έλεγχο των νομιμοποιητικών και λοιπών δικαιολογητικών έγγραφων, η Έπιτροπή σέ δημόσια συνεδρίαση άποσφραγίζει τούς φακέλους των οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό πού περιέχει τά όνόματα των προσφερόντων και τά αντίστοιχα προσφερόμενα ποσά. Όταν δεν ακολουθει στάδιο βελτιώσεως των έγγραφων προσφορών μέ προφορικές βελτιώσεις, τό πρακτικό όλοκληρώνεται μέ την ανακήρυξη ως (προσωρινού) πλειοδότη του προσφέροντος τό μεγαλύτερο μίσθωμα και υπογράφεται

από την Έπιτροπή και τον πλειοδότη. Έπειτα η Έπιτροπή συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τη γνώμη της για τό σύμφορον ή όχι της τελικής προσφοράς και προτείνει την κατακύρωση ή όχι του αποτελέσματος.

12. Άλλως, κατά την ίδια ή επόμενη δημόσια συνεδρίαση της Έπιτροπής συνεχίζεται ο διαγωνισμός μέ την υποβολή προφορικών προσφορών κατά τά προβλεπόμενα στην παρ. 7 του παρόντος πλήν αντίθετης πρόβλεψης στή διακήρυξη. Η υποβολή των προφορικών προσφορών διεξάγεται και τελειώνει χωρίς διακοπή μέσα στόν χρόνο, τον οποίο προέβλεψε η διακήρυξη. Για τη διενέργεια των προφορικών πλειοδοσιών συντάσσεται πρακτικό, τηρείται δέ η διαδικασία των τελευταίων περιόδων της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 8

Κατακύρωση αποτελέσματος - Έπανάληψη διαγωνισμού

1. Για την κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού αποφασίζει κατ' έλεύθερη κρίση τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

2. Σέ κάθε περίπτωση η έγκριση ή όχι του αποτελέσματος μπορεί να γίνει εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από τη διενέργεια του διαγωνισμού.

3. Σέ περίπτωση άρνήσεως του τελευταίου πλειοδότη να υπογράψει τό πρακτικό διεξαγωγής της δημοπρασίας ή τό μισθωτήριο συμβόλαιο ή να προσκομίσει έγγυση καλής εκτελέσεως των όρων της μίσθωσης εντός της προθεσμίας πού όρίστηκε από της έγγράφου είδοποίησεώς του, περί της οποίας γίνεται μνεία στό πρακτικό, καταπίπτει η έγγυση συμμετοχής στόν διαγωνισμό υπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω ποινικής ρήτρας, τό δέ άκίνητο έπαναδημοπρατείται εις βάρος του τελευταίου πλειοδότη, έπιφυλασσομένου του δικαιώματος του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου να επιδιώξει την άποκατάσταση πάσης περαιτέρω θετικής ή άποθετικής ζημίας.

4. Κατά την περίπτωση της άνωτέρω παραγράφου, αντί επαναλήψεως του διαγωνισμού επιτρέπεται κατόπιν αίτιολογημένης άπόφασης του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, όταν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος ή έκκλησιαστικής ώφελείας, ιδίως όταν η μισθωτική αξία είναι μικρή, να καλείται ο δεύτερος πλειοδότης για την υπογραφή μισθωτηρίου, εάν θέλει, μέ την τιμή της προσφοράς του. Στην περίπτωση αυτήν τά δικαιώματα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου για κατάπτωση

της έγγυήσεως της προηγούμενης παραγράφου παραμένουν αναλλοίωτα.

5. Ό κατά τά ως άνω επαναληπτικός διαγωνισμός εις βάρος του τελευταίου πλειοδότη διενεργείται εντός τουλάχιστον είκοσι (20) ημερών από της ημέρας διεξαγωγής του άρχικου διαγωνισμού, και στην περίπτωση της άρνήσεως ύπογραφής του πρακτικού διενεργείας αυτού ή από της λήξεως της προθεσμίας ύπογραφής του μισθωτηρίου.

6. Κατά τον επαναληπτικό διαγωνισμό δέν δικαιούται νά λάβει μέρος ό τελευταίος πλειοδότης, εις βάρος του όποιου γίνεται ή επαναδημοπράτηση. Κατά τά λοιπά ισχύουν οι όροι του άρχικου διαγωνισμού.

Ός τιμή έκκίνησης στον επαναληπτικό διαγωνισμό όρίζεται ή ίδια της προηγούμενης δημοπρασίας, έκτός εάν άλλως αποφασίσει τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

7. Οι επαναληπτικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονται μέ περιληπτική διακήρυξη άναφερόμενη στους όρους της άρχικής, πραγματοποιούνται κατόπιν είκοσι (20) τουλάχιστον ημερών από τή δημοσίευση της περιληπτικής διακήρυξης και διεξάγονται κατά τήν ίδια διαδικασία του άρχικου διαγωνισμού.

8. Σέ περίπτωση πού ό επαναληπτικός διαγωνισμός αποβεί άγονος ή έπιτευχθεί μικρότερο μίσθωμα, δι' άποφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου μπορεί νά άποφασιστεί ή προκήρυξη νέου διαγωνισμού μέ διαφορετικούς πλέον όρους, έπέρχεται δε κατάπτωση της έγγυήσεως του άρχικου διαγωνισμού.

Άρθρο 9

Σύμβαση μισθώσεως

1. Έντός πέντε (5) ημερών από τήν κατακύρωση του άποτελέσματος του διαγωνισμού, καλείται έγγράφως ό πλειοδότης πού άναδείχθηκε και εντός προθεσμίας όχι μακρότερης των τριάντα (30) ημερών από τήν παραλαβή της προσκλήσεως νά προσέλθει προς ύπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, προσκομίζοντας τήν προβλεπομένη έγγυήση σέ μετρητά ή έγγυητική έπιστολή καλής έκτελέσεως της συμβάσεως κατά τά προβλεπόμενα στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, ποσού ίσου τουλάχιστον προς τά μισθώματα δύο μηνών, διαρκείας μεγαλύτερης τουλάχιστον επί τρίμηνο του χρόνου, για τον όποιο μισθώνεται τό άκίνητο, πλήν τυχόν αντίθετης και άυστηρότερης πρόβλεψης της διακηρύξεως. Από τήν κατάθεση της έγγυήσης αυτής έπιστρέφεται ή

έγγυήση συμμετοχής στον διαγωνισμό. Η έγγυήση καλής έκτελέσεως έπιστρέφεται άτοκα εντός μηνός από τήν έπιστροφή της χρήσεως του άκινήτου στο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο και τή διαπίστωση έκπλήρωσης όλων των συμβατικών ύποχρεώσεων του μισθωτή.

2. Μέ τήν ύπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, ή όποία καταρτίζεται σύμφωνα μέ τους όρους της διακηρύξεως, ό μισθωτής θεωρείται ότι παραλαμβάνει ταυτόχρονα τή χρήση του μισθίου, τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται στην έγκατάσταση και άρχίζει ή ύποχρέωσή του προς καταβολή του μισθώματος και προς τήρηση όλων των λοιπών όρων της συμβάσεως. Όλοι οι όροι της μισθωτικής σύμβασης είναι ουσιώδεις, ή δε μή τήρηση έστω και ενός από αυτούς δημιουργεί νόμιμο λόγο άποβολής του μισθωτή από τό μίσθιο. Ό μισθωτής δέν άπαλλάσσεται της ύποχρέσεως καταβολής του μισθώματος σέ περίπτωση μή χρήσεως του μισθίου, ή όποία δέν όφείλεται σέ άποκλειστική ύπαιτιότητα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

Μεταβολή ή καθ' οίονδήςποτε τρόπο επέκταση της συμφωνημένης χρήσεως του μισθίου άπαγορεύεται άπολύτως.

3. Τά έξοδα δημοπρασίας και δημοσιεύσεων βαρύνουν τον μισθωτή και έξοφλούνται ταυτόχρονα μέ τήν ύπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως.

4. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία άπολύτως ύποχρέωση για όποιοσδήποτε δαπάνες ούτε τίς πλέον αναγκαίες επί του μισθίου ούτε εϋθύνεται για τήν πραγματική ή νομική κατάσταση του μισθίου έναντι του μισθωτή.

Θεωρείται ότι ό μισθωτής λαμβάνει γνώση της καταστάσεως αυτής κατόπιν ύπογραφής του μισθωτηρίου και δέν δικαιούται από αυτήν τήν αίτία νά άπαιτήσει μείωση του μισθώματος ή νά καταγγείλει τήν μίσθωση για τους άνωτέρω λόγους.

5. Ό μισθωτής όφείλει νά διατηρεί σέ καλή κατάσταση τό μίσθιο και δέν μπορεί νά επιφέρει μετατροπές σέ τοϋτο χωρίς προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Όποιαδήποτε προσθήκη, οικοδόμημα και έν γενει βελτίωση του μισθίου από τον μισθωτή παραμένει μετά τή λήξη της μίσθωσης σέ όφελος του μισθίου, χωρίς καμμία άξίωση άποζημιώσεως από τον μισθωτή, ό όποιος δέν δικαιούται νά προβεί σέ άφαίρεση αυτών ή σέ συμψηφισμό της άξίας τους προς όποιαδήποτε άλλη χρηματική ύποχρέωσή του έναντι του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

"Άρθρο 10

Παράταση – Αναμίσθωση – Λύση τής μισθώσεως

1. Σιωπηρή παράταση τής μισθώσεως ή αναμίσθωση δέν επιτρέπεται. Επίσης, δέν επιτρέπεται ή υπεκμίσθωση όλου ή μέρους του μισθίου ούτε ή μερική ή όλική παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου, μετά ή άνευ ανταλλάγματος. Ο μισθωτής ύποχρεούται, μετά τή λήξη τής μισθώσεως νά έκκενώσει καί παραδώσει τό μίσθιο άμέσως καί άπροφασίστως, άλλως ύπόκειται σέ έξωση μέ τίς ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

2. Κατ' έξαιρεση επί επαγγελματικών μισθώσεων επιτρέπεται ή παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου πρós εταιρεία προσωπική ή περιορισμένης εύθύνης, ή όποία θά συσταθεί μέ συμμετοχή του μισθωτή μέ τούς ίδιους –ισχύοντες μετά του άρχικού μισθωτή– συμβατικούς όρους. Έναντι του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου εύθύνονται άλληλεγγύως καί εις όλόκληρον ό μισθωτής καί ή εταιρεία, πρós τήν όποία παραχωρήθηκε ή χρήση του μισθίου. Επιτρέπεται διά μία φορά συμβατική μεταβολή στά πρόσωπα τής εταιρείας, έφ' όσον δέν άφορά στον άρχικό μισθωτή. Η παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου κατά τίς περιπτώσεις αυτές γνωστοποιείται πρós τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έγγράφως έντός τριάντα (30) ήμερών. Η άνωτέρω ύποχρέωση γνωστοποιήσεως περιλαμβάνει καί τό αντίγραφο τής σχετικής συμβάσεως, όσο καί τά στοιχεία εκείνων, πρós τούς όποιους γίνεται ή παραχώρηση.

3. Στην περίπτωση έκποιήσεως έκμισθωμένου υπό έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ακινήτου, ή μίσθωση λύεται άζημίως διά τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί ό μισθωτής ύποχρεούται νά άποδώσει τή χρήση του μισθίου μετά πάροδο εύλόγου προθεσμίας δύο έως πέντε μηνών από τής έγγράφου ειδοποιήσεώς του. Σχετικός όρος πρέπει νά περιλαμβάνεται στή διακήρυξη τής μισθώσεως καί στό μισθωτήριο συμβόλαιο. Η παρούσα διάταξη δέν έφαρμόζεται για τίς ειδικές έκμισθώσεις έκμεταλλεύσεως ακινήτων του άρθρου 4 καί τίς επαγγελματικές μισθώσεις.

4. Τή λύση τής μισθώσεως για κάθε παράβαση τών όρων του μισθωτηρίου, άφου ό καθένας από αυτούς θεωρείται ουσιώδης, άποφασίζει τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο ή τό άρμοδίως έξουσιοδοτημένο όργανο. Ακολούθως καταπίπτει ή έγγύηση τής καλής έκτελέσεως, καταγγέλλεται ή μίσθωση καί ό μισθωτής άποβάλλεται από τό μίσθιο κατά τίς ισχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΣ

"Άρθρο 11

Περιπτώσεις παραχωρήσεως χρήσεως

1. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεί τή χρήση ακινήτων του για όρισμένο ή άόριστο χρόνο, δωρεάν ή έναντι ανταλλάγματος, έν όλφ ή έν μέρει, σέ Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις καί έν γένει Ν.Π.Ι.Δ., έφ' όσον έκπληρούν κοινωφελείς σκοπούς, για τήν ίκανοποίηση τών στεγαστικών καί άλλων σχετικών λειτουργικών άναγκών για τήν έκπλήρωση τών σκοπών τους. Κοινωφελής σκοπός για τήν έφαρμογή τής παρούσας διατάξεως είναι ό προσδιοριζόμενος κατ' άρθρο 2 του παρόντος.

2. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεί ακίνητά του δι' όρισμένο ή άόριστο χρόνο σέ Ο.Τ.Α. ή άλλους φορείς του δημοσίου τομέα μέ δυνατότητα άνεγέρσεως κτιρίων ή μετατροπών στά ύπάρχοντα κτίρια, μέ δαπάνες του χρησαμένου, κατόπιν ρητής προεγκρίσεως υπό του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή/καί τής Ύπηρεσίας Δομήσεως (Υ.ΔΟΜ.) τής Έκκλησίας τής Ελλάδος ή τής Διευθύνσεως Οικοδομικού καί Κτιριοδομικού κανονισμού (Δ.Ο.Κ.Κ.) του Υ.ΠΕ.Κ.Α. (όπου πρέπει) τών σχετικών σχεδίων.

Στούς όρους τής παραχωρήσεως θά περιλαμβάνεται ύποχρεωτικώς ότι τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν στερείται του δικαιώματος άρσεως τής παραχωρήσεως άνευ άποζημιώσεως του χρησαμένου, έκτός εάν ό χρήστης άπαιτήσει τή σύνταξη συμβολαιογραφικού έγγράφου για τήν παραχώρηση, στό όποιο θά αναγράφονται ρητά οι προϋποθέσεις καί οι όροι τής άποζημιώσεώς του, καθώς καί οι όροι τής άνακλήσεώς της.

3. Οι πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τα όποία βαρύνουν τό ακίνητο, καταβάλλονται άποκλειστικά από τόν χρησάμενο.

"Άρθρο 12

Διαδικασία παραχωρήσεως τής χρήσεως – Ανάκληση

1. Η παραχώρηση τής χρήσεως ακινήτων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων γίνεται μέ άπόφαση του διοικούντος όργάνου ή του άρμοδίως έξουσιοδοτημένου όργάνου, μέ τήν όποία προσδιορίζονται άκριβώς ό σκοπός για τόν όποϊον πρόκειται νά χρησιμοποιηθεί τό ακίνητο, ό χρόνος διαρκείας τής παραχωρήσεως, τό ποσό του τυχόν καταβλητέου έφ' άπαξ ή καταβαλλομένου

περιοδικώς ανταλλάγματος, οι ὅροι ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἀνταλλάγματος, ὡς καί κάθε ἄλλος ἀναγκαῖος ὅρος κατὰ τήν κρίση τοῦ διοικούντος ὄργανου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου.

2. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἔχει τό δικαίωμα νά ἀνακαλεῖ μονομερῶς πᾶσα παραχώρηση χρήσεως ἀκινήτου του, ἀνεξαρτήτως πότε ἢ ὑπό ποίου ἐγένετο, γιά ἐγκατάλειψη τῆς χρήσεως ἢ λόγῳ μὴ τηρήσεως τῶν ὄρων τοῦ παραχωρητηρίου. Πᾶσα προσθήκη ἢ βελτίωση στό ἀκίνητο παραμένει πρὸς ὄφελος αὐτοῦ, ἄνευ ὑποχρέωσης πρὸς καταβολή ἀποζημιώσεως πρὸς ὅποιονδήποτε, ἐκτός ἐάν ἄλλως ὀρίστηκε στή σύμβαση παραχώρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄρθρο 13 Τρόπος ἐκποιήσεων

1. Ἡ ἐκποίηση τῶν ἀκινήτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων διενεργεῖται κατὰ κανόνα μέ δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, τοῦ ὁποῖου οἱ ὅροι καθορίζονται μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος τό νομικό πρόσωπο ὄργανου καί ἀναφέρονται στή διακήρυξη.

2. Κατ' ἐξαιρέση ἐπιτρέπεται ἢ ἄνευ διαγωνισμού ἐκποίηση ἀκινήτων πρὸς τό Ἑλληνικό Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Ἐπιχειρήσεις καί ἄλλα νομικά πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου, ταὶ ὅποια ἐκπληροῦν σκοπούς κοινῆς ὠφελείας, ὅπως νοοῦνται κατὰ τὰ ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐπί πλέον εἶναι ἐπιτρεπτή ἢ ἄνευ διαγωνισμού ἐκποίηση, ὅταν δέν εἶναι δυνατόν ἢ συμφέρον νά γίνῃ διαγωνισμός, ὅπως π.χ. ἐπί συνιδιοκτητῶν οἰκοπέδων ἢ συνιδιοκτητῶν παλιῶν οἰκημάτων. Οἱ ἀπ' εὐθείας ἐκποιήσεις γίνονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου, μέ τήν ὁποία καθορίζονται οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως καί ὁ τρόπος καταβολῆς τοῦ τιμήματος. Σέ καμμιά περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν δύναται νά ὑπολείπεται τῆς προσδιοριζομένης ἀγοραίας ἀξίας ὑπό τοῦ ἀνεξαρτήτου ἐκτιμητῆ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

3. Κατ' ἐξαιρέση, ἐφ' ὅσον ἐπί ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων δημιουργήθησαν νομικές καί πραγματικές καταστάσεις πού παρακλύθουν τήν ἄσκηση νομῆς καί κατοχῆς καί ἐν γένει τήν ἐλεύθερη διαχείρισή των κατὰ τήν κρίση τοῦ διοικούντος τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανου, ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθεῖ σύμφορος ἀπό τό διοικούν ὄργανον, ἢ

πρὸς συμβιβασμό καί διακανονισμό τῆς ὑποθέσεως ἀπ' εὐθείας ἐκποίηση ἀκινήτου στίς σημερινές τιμές πρὸς ἰδιώτες, τηρουμένης τῆς διαδικασίας ἐπικαίρου ἐκτιμῆσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας του πρὸ τῆς ἐκποιήσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 4 διαλαμβανόμενα, ἐφ' ὅσον, ὅμως, ὁ ἀγοραστής διατηρεῖ ἐπὶ τριάντα (30) ἔτη ἀδιατάρακτον νομή καί κατοχή τοῦ ἀκινήτου ὁ ἴδιος ἢ οἱ δικαιопάροχοί του στή νομή τοῦ ἀκινήτου. Ἡ τιμή τῆς ἐκποιήσεως εἶναι δυνατόν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου νά μειώνεται ἔναντι τῆς ἐκτιμηθείσης σημερινῆς κατὰ ποσοστό ἕνα τοῖς ἑκατό (1%) ἀνά ἔτος ἀσκήσεως νομῆς ὑπό τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ τῶν δικαιопαρόχων του γιά τό πέραν τῆς εἰκοσαετίας διάστημα παραμονῆς του εἰς τό ἀκίνητο καί πάντως ἕως ποσοστοῦ μειώσεως τριάντα τοῖς ἑκατό (30%) κατ' ἀνώτατο ὄριο.

4. Γιά περιπτώσεις ἀκινήτων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, πού βρίσκονται στήν ἀλλοδαπή, ἐφαρμόζονται ὅσες διατάξεις περὶ ἐκποιήσεων τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κειμένων ἀκινήτων εἶναι δυνατόν νά τύχουν ἐφαρμογῆς συμβατῶς κατὰ περίπτωσιν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐντοπίων πραγματικῶν καί νομικῶν συνθηκῶν δυνάμει αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου. Διά τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀνά συγκεκριμένο ἀκίνητο προσδιορίζονται οἱ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως καί τὰ ὄργανα ἢ τὰ πρόσωπα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων θά διενεργηθεῖ ἡ ἐκποίηση.

5. Εἰδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τήν ἄνευ διαγωνισμού ἐκποίηση ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύουν.

6. Στήν ἔννοια τῆς ἐκποιήσεως περιλαμβάνεται καί ἡ παραχώρηση κυριότητος ἀκινήτου μέ τό σύστημα τῆς ἀντιπαροχῆς, ἡ ὁποία διενεργεῖται διά δημοσίου διαγωνισμοῦ, καθὼς ἐπίσης καί ἡ παραχώρηση σέ τρίτο γιά ὀρισμένο χρονικό διάστημα «δικαιώματος ἐπιφανείας» ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου, κατ' ἄρθρο 47 παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977.

7. Πρὸ πάσης ἐκποιήσεως συντάσσεται ὑπό τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ὑπό ἐπιλεγομένου ἀνεξαρτήτου ἐκτιμητῆ (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου), πού ἀσκεῖ μέ ἄδεια καί κατ' ἐπάγγελμα τό ἔργο τοῦτο καί μέ τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 τοῦ παρόντος, καί κατὰ προτίμηση ἐγγεγραμμένου στό Μητρώο Πιστοποιημένων Ἐκτιμητῶν ἀκινήτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Ἐκθεση Καταμετρήσεως καθὼς καί Ἐκτιμῆσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ πρὸς ἐκποίηση

έκκλησιαστικού ακινήτου. Στην Έκθεση αναφέρονται ό Ο.Τ.Α., ό οίκισμός, ή θέση, ή τυχόν έπωνυμία, ή άκριβής διεύθυνση και ή υπάρχουσα χρήση του ακινήτου. Ειδικότερα επί μή οικοδομημένων οικόπέδων, γηπέδων ή εκτάσεων συντάσσεται πλήρης τοπογραφικό διάγραμμα μέ πρόσθετες πληροφορίες όδοιορικού προσβάσεως, τοπογραφικής διαμορφώσεως του ακινήτου και της περιοχής, στην οποία βρίσκεται τυχόν καλλιέργεια ή άρδευση. Για οικοδομημένα γήπεδα ή άστικά ακίνητα πέραν του τοπογραφικού, πρέπει να ύφίστανται και σχέδια κατόψεων όλων των όρόφων, τά οποία έμφανίζουν τή συνολική οικοδομημένη έπιφάνεια και τόν όγκο των κτισμάτων. Σέ καμμιά περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν μπορεί να ύπολείπεται της προσδιοριζόμενης άγοραίας άξιας του ακινήτου, όπως προκύπτει από τήν άνωτέρω έκθεση.

8. Έπιτρέπεται ή λόγω δωρεάς παραχώρηση άνευ άνταλλάγματος έμπραγμάτου δικαιώματος επί ακινήτου από έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο σέ έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 14

Προκήρυξη, χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας διαγωνισμού, Κατακύρωση άποτελέσματος - Έπαναληπτικός διαγωνισμός

1. Οί άναφερόμενες στίς έκμισθώσεις ρυθμίσεις των άρθρων 5, 6, 7 και 8 του παρόντος Κανονισμού έφαρμόζονται και επί των έκποιήσεων μέ τήν άναγκαία άνάλογη έφαρμογή των λεκτικών προσαρμογών.

2. Για τίς έκποιήσεις ή διακήρυξη πρέπει να παραπέμπει σέ πλήρη τοπογραφική άποτύπωση και άκριβές έμβαδόν του ακινήτου, για οικοδομημένα γήπεδα ή άστικά ακίνητα, σχέδια κατόψεων, στά οποία να έμφαίνεται τό έμβαδόν, ό όγκος των κτισμάτων, ό προσδιορισμός της θέσεως, έτσι ώστε να χωροθετείται τό ακίνητο πλήρως για τούς ενδιαφερομένους πλειοδότες.

3. Η έξόφληση του τιμήματος προβλέπεται από τή διακήρυξη και μπορεί να γίνει μέ έφ' άπαξ καταβολή ή τμηματικώς σέ άτοκες ή έντοκες δόσεις. Η μέ όποιονδήποτε τρόπο πίστωση μέρους ή συνόλου του τιμήματος έπιτρέπεται μόνο ύπό τήν εξασφάλιση παρακρατήσεως της κυριότητας.

4. Ό φόρος μεταβίβσεως, τά τέλη χαρτοσήμου και όλοι οί έτεροι συναφείς φόροι και τέλη, τά συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δικηγορικές άμοιβές, δικαιώματα Ταμείου Νομικών, δικαιώματα δικηγορικών συλλόγων και όποιοδήποτε άλλο έξοδο, άκόμη και

έν δέν αναφέρεται στόν παρόντα, όπως και τά έξοδα μεταγραφής βαρύνουν πάντοτε και άνεξαρτήτως ύψους τόν άγοραστή. Τά έξοδα δημοσιεύσεων και δημοπρασίας, τά όποία συγκεκριμένα, τό καθένα άυτοτελώς, αναφέρονται σέ άπόλυτο άριθμό στή διακήρυξη και άφορούν μόνο τόν συγκεκριμένο διαγωνισμό, βαρύνουν τόν άγοραστή.

5. Η έκποίηση των ακινήτων του άρθρου 47 παρ. 1 του Ν. 590/1977 και των ακινήτων των Έρωών Μονών ύπόκειται στή διαδικασία έγκρίσεως της προκηρύξεως και του άποτελέσματος της δημοπρασίας από τή Διαρκή Έερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Έλλάδος.

Άρθρο 15

Σύμβαση έκποιήσεως

1. Κατόπιν της κατακυρώσεως του άποτελέσματος της δημοπρασίας, γνωστοποιείται άμέσως προς τόν πλειοδότη ή άπόφαση κατακυρώσεως και καλείται άμελλητί έγγράφως να προσέλθει έντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ήμερών για τήν παραλαβή του χρηματικού καταλόγου έξοφλήσεως του τιμήματος και έτοιμασία του πωλητηρίου συμβολαίου και έντός προθεσμίας τό άργότερο τριάντα (30) ήμερών να ύπογράψει τό σχετικό πωλητήριο συμβόλαιο.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιο άναλόγως προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ύπογράφεται ύπό του άρμοδίου όργάνου, του Μητροπολίτου, Ηγουμένου ή Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. Η σύμβαση πωλήσεως θεωρείται όριστικά τελειωμένη από τήν ύπογραφή του συμβολαιογραφικού έγγράφου και από του χρόνου αυτου μετατίθεται ό κίνδυνος άλλα και μεταβιβάζονται τά όφέλη του πράγματος προς τόν άγοραστή.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται όλόκληρο πρό της ύπογραφής του συμβολαίου μεταβίβσεως, σέ περίπτωση δέ προβλέψεως της διακηρύξεως περι καταβολής του σέ δόσεις, ό άγοραστής ύποχρεούται να καταβάλει τήν πρώτη δόση πρό της ύπογραφής του συμβολαίου. Στην περίπτωση αυτή είναι ύποχρεωτική ή άναγραφή διαλυτικής αίρέσεως ύπερ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου διά τήν περιπτώσιν μη έμπροθέσμου έξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρηση έξοφλήσεως δύο όποιωνδήποτε δόσεων άνεξαρτήτως διαδοχικής ή μόνης της τελευταίας, συνεπάγεται άυτοδίκαια διάλυση της συμβάσεως πωλήσεως, όποτε ή μέν κυριότητα του ακινήτου επανέρχεται στό έκκλησιαστικό νομικό

πρόσωπο, οί δέ δόσεις πού καταβλήθηκαν καταπίπτουν λόγω ποινικής ρήτηρας υπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μόνο κατόπιν αποφάσεως του διοικούντος οργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι δεν εκπληρώθηκε η αίρεση και να επιδιωχθεί η είσπραξη της ληξιπροθέσμου δόσεως πλέον τόκων υπερημερίας ή και των αλήκτων δόσεων ακόμη, οί όποιες καθίστανται άμέσως άπαιτητές, σύμφωνα προς τίς σχετικές περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις. Άναφορικά προς τά άνωτέρω πρέπει να περιλαμβάνεται σχετικός ρητός όρος στη διακήρυξη και τό περί μεταβιβάσεως συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν της όλοσχερους έξοφλήσεως του τιμήματος ό άγοραστής δύναται να ζητήσει τή χορήγηση, δαπάναις του, συμβολαιογραφικής έξοφλητικής αποδείξεως.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα έγγραφής ύποθήκης επί του πωλουμένου άκινήτου, στην περίπτωση πού ύπάρχει πίστωση του τιμήματος και δεν έχει παρακρατηθεί ή κυριότητα, άνεξάρτητως εάν αυτό προβλέπεται από τή διακήρυξη. Τά έξοδα της ύποθήκης βαρύνουν σε κάθε περίπτωση τόν άγοραστή.

6. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο από τήν ύπογραφή του συμβολαίου πωλήσεως δεν ευθύνεται σε καμμία άπολύτως περίπτωση για πραγματικά και νομικά έλαττώματα του πωληθέντος άκινήτου ή δι' έπ' αύτου ύπάρχοντα βάρη και δουλείες. Μόνο με τή συμμετοχή στον αντίστοιχο διαγωνισμό τεκμαίρεται άμάχητα ότι ό προσφέρων έχει λάβει γνώση ύπ' ευθύνη του και έχει έξετάσει τούς τίτλους ιδιοκτησίας του άκινήτου ως και τήν πραγματική κατάσταση του άκινήτου.

7. Σε περίπτωση έγκλησεως έπιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτοκα και στην περίπτωση μερικής έγκλησεως έπιστρέφεται στον άγοραστή άνάλογο ποσό, τό όποιο καθορίζεται από τό όργανο, πού διοικεί τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

8. Η έκποίηση μισθωμένων άκινήτων έπιφέρει τίς κατά τήν παράγραφο 3 του άρθρου 10 του παρόντος συνέπειες. Σχετικός όρος δέον να άναφέρεται στη διακήρυξη και να έχει κατοχυρωθεί τό σχετικό δικαίωμα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δι' αύτοδίκαια λύση της μισθώσεως στό μισθωτήριο του έκποιουμένου μισθωμένου άκινήτου. Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στις μακροχρόνιες μισθώσεις του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού και στις επαγγελματικές μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 16

1. Έπιτρέπεται ή άνταλλαγή έκκλησιαστικού άκινήτου με ιδιωτικό ή ιδιωτικά άκίνητα κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο οργάνου, ή όποια αίτιολογεί τήν έπιδιωκόμενη άνταλλαγή και καθορίζει τά κριτήρια συγκρισιμότητας των προς άνταλλαγή άκινήτων, τόν τρόπο ύποβολής και τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά, τόν έπιμερισμό των έξόδων πραγματοποιήσεως της άνταλλαγής και τόν τρόπο δημοσιότητας της μελετουμένης άνταλλαγής. Δύναται να προβεί σε άνταλλαγή άκινήτου τό νομικό πρόσωπο και στην περίπτωση πού εκ των συνθηκών επιβάλλεται ή έχει συμφέρον για τήν πραγματοποίηση των σκοπών του.

2. Τά προς άνταλλαγή άκίνητα δέον όπως είναι ίσης χρηματικής αξίας ή διαφοράς αξίας υπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέχρι 20% βάσει έπικαιροποιημένων εκτιμήσεων του άνεξάρτητου εκτιμητή κατ' άρθρο 2 παρ. 4 του παρόντος.

3. Στην προκειμένη περίπτωση δεν έχουν εφαρμογή οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού περί διενεργείας δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΑΓΟΡΑΙ

Άρθρον 17 Σκοπός άγορών

1. Έκκλησιαστικό Ν.Π. δύναται να προβαίνει σε άγορές εντός της Έλληνικής Έπικράτειας για τήν άπόκτηση κτιρίων, οικοπέδων ή έδαφικών εκτάσεων καταλλήλων για τήν άμεση πραγματοποίηση των σκοπών του ή προς άξιοποίηση και εκμετάλλευση της περιουσίας του.

2. Τό ζητούμενο άκίνητο δύναται να άγορασθεί σε όποια κατάσταση έχει και εύρίσκεται ή ως μελλοντικό, έτοιμο προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, συμφώνως προς τίς ειδικές προδιαγραφές και τά λοιπά άναφερόμενα στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος.

3. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί να συνάπτει συμβάσεις άποκτήσεως εμπράγματων δικαιωμάτων για κτίρια σε τρίτες χώρες για τήν προαγωγή των κατά τήν παράγραφο 1 σκοπών ή άναγκών και με άγορά μετοχών επί άκινήτων.

"Άρθρο 18

Τρόπος αγοράς

1. Η αγορά ακινήτων υπό εκκλησιαστικού νομικού προσώπου πραγματοποιείται κατόπιν απόφασης του διοικούντος αυτό όργανου μετά από δημοσία πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος.

2. Κατ' εξαίρεση δύνανται να πραγματοποιηθούν αγορές δι' απ' ευθείας διαπραγματεύσεων εάν:

α) δέν είναι δυνατόν ή

β) δέν είναι συμφέρον ή

γ) δέν είναι επιτρεπτό λόγω του επείγοντος της ενεργείας να προηγηθεί δημοσίευση προσκλήσεως έκδηλώσεως ενδιαφέροντος ή

δ) τό πρόσ αγορά ακίνητο είναι μοναδικό για τήν έξυπνρήτηση του συγκεκριμένου σκοπού, για τόν όποιον προορίζεται, ή

ε) τό ακίνητο ανήκει σέ άλλο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ή τό Δημόσιο ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του εύρύτερου Δημόσιου Τομέα.

3. Προκειμένης αγοράς δι' απ' ευθείας διαπραγματεύσεων ή απόφαση αγοράς του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανου πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένη κατά τά άνωτέρω.

4. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί να προβαίνει στις αγορές έκπλειστηριαζόμενων έκουσίως ή αναγκαστικώς ακινήτων συμμετέχοντας στους άντιστοιχούς πλειστηριασμούς κατόπιν απόφασης του διοικούντος όργανου, στην οποία θα καθορίζεται τό άνώτατο ποσό της προσφοράς μή συμπεριλαμβανομένων των έξόδων, τα οποία βαρύνουν τόν ύπερθεματιστή. Για τή λήψη απόφασης άρκει είσήγηση μετ' έκτιμήσεως της αξίας του ακινήτου κατ' άρθρο 2 παρ. 4 του παρόντος.

"Άρθρο 19

Πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος εγκρίνεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό Ν.Π. όργανο και ένδεικτικώς αναφέρει:

α) Τήν περιοχή, έντός της οποίας δέον να εύρίσκειται τό ακίνητο.

β) Τήν κατ' ελάχιστον ή τήν κατά τό δυνατόν μέ μεγαλύτερη προσέγγιση έκταση-έμβαδόν για γήπεδα ή οικόπεδα και έμβαδόν ή όγκο για κτίσματα, μέ ειδικότερη αναφορά στους χώρους κυρίας χρήσεως και βοηθητικούς, τίς επιθυμητές ή κατά τόν νόμο προβλεπόμενες θέσεις σταθμεύσεως, ως και τυχόν

άλλες πρόσθετες έξυπηρετήσεις αναγκαίες για τήν προοριζόμενη χρήση του.

γ) Τό αναγκαίο ή επιθυμητό, επί κτιρίων, για πλήρη αυτότέλεια του κτιρίου ή τήν αυτότέλεια τμήματος κτιρίου ή τή διάταξη των χώρων στό συγκρότημα κτιρίων.

δ) Τό αναγκαίο ή επιθυμητό της θέσεως του ακινήτου επί ή πλησίον όδικών άξόνων, κόμβων όδικής κυκλοφορίας και μέσων μαζικής μεταφοράς.

ε) Τόν επιθυμητό μέγιστο χρόνο παλαιότητας ή τό καινουργές της κατασκευής του.

στ) Τήν προθεσμία, έντός της οποίας πρέπει να ύποβληθούν οι προσφορές.

ζ) Τά έγγραφα, σχέδια και λοιπά στοιχεία, τά οποία πρέπει να συνοδεύουν τίς προσφορές και συγκεκριμένα, επί οικοπέδων γηπέδων, τοπογραφικό διάγραμμα, όρους δομήσεως, χρήσεις γής και προβλέψεις γενικών πολεοδομικών σχεδίων και επί κτιρίων προσθέτως αντίγραφο οικοδομικής άδειας, σχέδια κατόψεων, περιγραφή του κτιρίου μέ ποιοτικά στοιχεία οικοδομικών και Η/Υ έγκαταστάσεων.

η) Πρόσφατες φωτογραφίες του ακινήτου.

θ) Τήν οικονομική προσφορά, ή οποία κατατίθεται σέ σφραγισμένο φάκελο, στην οποία έκτός του συνολικού τιμήματος, πρέπει να αναφέρονται οι τιμές των χώρων κύριας χρήσεως, των βοηθητικών αποθηκευτικών και κοινόχρηστων χώρων, όπως και των χώρων σταθμεύσεως.

ι) Ύπεύθυνη δήλωση για τήν έμπρόθεσμη προσκομιδή, όταν ζητηθούν, άπάντων των νομιμοποιητικών στοιχείων του προσφέροντος, τίτλων του ακινήτου, πιστοποιητικού Ύποθηκοφυλακείου ή Κτηματολογικού Γραφείου κ.λπ.

ια) Τόν χρόνο και τόν τόπο ύποβολής των προσφορών.

ιβ) Τή χρονική διάρκεια ισχύος της προσφοράς.

ιγ) Τά έξοδα δημοσιότητας της προσκλήσεως, ή τυχόν άμοιβή του έκτιμητή για τήν έκτίμηση του ακινήτου πού θα προκριθεί, (τα οποία θα αναφέρονται τό καθένα αύτοτελώς και σέ άπόλυτο αριθμό) ως και τά συμβολαιογραφικά έξοδα ή πάσης φύσεως έξοδα βαρύνουν μόνο τόν πωλητή.

ιδ) Τόν τρόπο πληρωμής.

ιε) Στό κείμενο της προσκλήσεως ή στό παράρτημα αυτής παρατίθενται οι άπαιτήσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούν τά ακίνητα, μέ τήν κατά τό δυνατόν αναλυτικότερη περιγραφή τους, Η/Υ έγκαταστάσεις

θέρμανσης, κλιματισμού, αερισμού, πυρασφαλείας, πυροπροστασίας, φωτισμού, συστημάτων ασφαλείας, άνεγκυστήρων, κ.λπ.

ιστ) Στο κείμενο της προκλήσεως ή στο παράρτημα αυτής παρατίθενται τα κριτήρια αξιολογήσεως, ο τρόπος βαθμολογίας και προκρίσεως του καταλληλότερου ακινήτου, όπως αναλυτικώς αναφέρονται στο επόμενο άρθρο.

ιζ) Όσες προσφορές δεν εμφανίζουν ικανοποιητικό βαθμό πληρότητας ως προς τα προαναφερόμενα απαραίτητα στοιχεία, θά άπορρίπτονται.

ιη) Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία εύθύνη στην περίπτωση τυπικής ή ούσιαστικής άπορρίψεως προσφοράς ή λόγω μεταβολής της έκ της προσκλήσεως προβλεπομένης διαδικασίας άγορας άκινήτου ή λόγω ματαιώσεως της άγορας καθ' οιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και για όποιοδήποτε λόγο.

ιθ) Κατά τό διάστημα άπό της προκρίσεως του άκινήτου ή της επικυρώσεως του άποτελέσματος της διαδικασίας έπιλογής και έως τήν ύποψηφή του συμβολαίου άγορας, όλες οι ένέργειες του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και του ύποψηφίου πωλητή δέν παράγουν καμμία ύποχρέωση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και κανένα άντίστοιχο δικαίωμα του ύποψηφίου πωλητή.

κ) Για τήν τελική λήψη άποφάσεως της άγορας άκινήτου τό διοικούν όργανο άποφασίζει καθ' έλευθέρα κρίση.

κα) Όποιοδήποτε πρόσθετο στοιχείο κριθεί άναγκαίο.

2. Ειδικότερα για άγορές κτιρίων και για τήν παροχή δυνατότητας στους ένδιαφερομένους να ανταποκριθούν στην πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος, οι όποιοι δέν διαθέτουν έτοιμο κτίριο κατά τίς άπαιτήσεις της χρήσεως, για τήν όποία θά χρησιμοποιηθεί τό άκίνητο, δύνανται να ληφθούν προσφορές για ύπό άνέγερση κτίρια ή ύπάρχοντα κτίρια ή κτιριακά συγκροτήματα, στά όποια θά γίνουν μετατροπές ή μετασκευές και θά παραδοθούν μελλοντικά έτοιμα προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, κατά τά ζητούμενα ύπό της προσκλήσεως, και ζητούνται να ύποβληθούν πρόσθετα στοιχεία:

α) Είδος και καθεστώς ιδιοκτησίας. Είδος έκ-προσωπήσεως προσφέροντος.

β) Κατάσταση παλαιότητας του προσφερομένου κτιρίου, σημερινή χρήση, χρόνος κατασκευής, συνολική νόμιμη δομημένη έπιφάνεια, στοιχεία άδειών

άνεγέρσεως, έπιφάνεια οικόπέδου, τεχνική περιγραφή οικόδομικών και Η/Υ έγκαταστάσεων, κτιριοδομικά και δομοστατικά στοιχεία της κατασκευής.

γ) Συνοπτική περιγραφή των προτεινόμενων παρεμβάσεων και διαρρυθμίσεων και τεχνικές προδιαγραφές αυτών.

δ) Αρχιτεκτονικά σχέδια (κατόψεις, όψεις, τομές) των ύπαρχουσών κτιριακών έγκαταστάσεων.

ε) Φάκελος τεχνικής προσφοράς, ή όποια πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον ιδέες προτεινομένης λύσεως άξιοποιήσεως του άκινήτου, περιγραφή προτεινομένης λύσεως, αρχιτεκτονική προμελέτη (σε έπίπεδο μελέτης) με πλήρη σειρά σχεδίων κατόψεων όλων των χώρων, όψεων και τομών, προμελέτες κατασκευών, έπισκευών, διαρρυθμίσεων και λοιπών έργασιών, οι όποιες θά γίνουν στο κτίριο, τεχνική έκθεση με τεύχος υλικών, προδιαγραφών αυτών και τρόπο κατασκευής (ποιοτικά στοιχεία), προμελέτες Η/Υ έγκαταστάσεων με προσεγγιστικό προσδιορισμό των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, στοιχεία μελετητικής όμάδος.

στ) Χρόνο παραδόσεως του προσφερομένου κτιρίου με χρονοδιάγραμμα άποπερατώσεως των ένδιαμέσων διακεκριμένων σταδίων και προβλεπομένων έργασιών με άφετηρία τήν ήμερομηνία έκδόσεως της οικόδομικής άδειας.

3. Παραλείψεις ή τροποποιήσεις των στοιχείων, τα όποια αναγράφονται στίς προηγούμενες παραγράφους δέν έπηρεάζουν τήν έγκυρότητα της προσκλήσεως ή του διαγωνισμού.

4. Πρόσθετες διευκρινίσεις έπ' άμφιβόλων σημείων της προκλήσεως δύνανται να παρέχει ή Έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού πρό του άνοιγματος των οικονομικών προσφορών άυτεπαγγέλτως ή ως άπάντηση σε έρωτήματα των προτιθεμένων να καταθέσουν προσφορά.

Άρθρο 20

Κριτήρια αξιολογήσεως - Βαθμολογία τεχνικής και οικονομικής προσφοράς

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος για άγορά άκινήτου ή τό συνοδευτικό παράρτημα αναφέρει τά κριτήρια αξιολογήσεως των προσφορών, τά όποια αναλυτικώς ή όμαδοποιημένως θά άφορούν:

α) Θέση άκινήτου στην εύρύτερη περιοχή, όπου εύρίσκεται και προσβασιμότητα άπό όδικούς άξονες και μέσα μαζικής μεταφοράς.

β) Περιβάλλοντες χώροι και προσπελασιμότητα

έγγυτέρας περιοχής (μέσα μαζικής μεταφοράς, όδικοί κόμβοι, λεωφόροι κ.λπ.).

γ) Αρχιτεκτονική λύση, λειτουργικότητα, μετατρεψιμότητα.

δ) Υποδομή κτιρίου, ποιότητα κατασκευής.

ε) Επάρκεια και καταλληλότητα χώρων κύριας χρήσεως.

στ) Επάρκεια βοηθητικών χώρων.

ζ) Επάρκεια χώρων στάθμευσης.

η) Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου.

θ) Χρόνο ανέγερσεως – χρόνο διαθέσεως.

2. Αναφέρεται ο συντελεστής βαρύτητας εκάστου κριτηρίου ή ομάδος κριτηρίων.

3. Προσδιορίζεται η κλίμακα βαθμολογίας και η ελάχιστη μερική ή συνολική βαθμολογία για τήν καταλληλότητα ή απόρριψη κάθε προσφοράς.

4. Προσδιορίζεται ο τρόπος άναγωγής των προσφερομένων επιφανειών, υπέργειων βοηθητικών χώρων υπογείων αποθηκών, υπέργειων ή υπόγειων χώρων σταθμεύσεως στους χώρους κυρίας χρήσεως.

5. Για τήν αξιόπιστη συγκριτική αξιολόγηση των προσφορών είναι δυνατόν να προσδιορίζεται ο τρόπος υπολογισμού συσχετισμού προσφερομένων ανοιγμένων επιφανειών, τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικής προσφοράς, βάσει μαθηματικού τύπου, εκ του οποίου θα προκύπτει η οικονομικότερη προσφορά.

Άρθρο 21

Διαδικασία αγορών

1. Η έγκεκριμένη από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος δημοσιεύεται είκοσι (20) τουλάχιστον ήμέρες πρίν από τήν ήμερομηνία κατάθεσης των προσφορών, εκτός εάν διαφορετικά όρίζεται στήν πρόσκληση, μέ ανάρτηση στά γραφεία του νομικού προσώπου, στό όποιο θα κατατεθούν οι προσφορές, και στά Γραφεία του αντίστοιχου Πρωτοβάθμιου Ο.Τ.Α. μέσα στήν περιφέρεια των όποιων αναζητείται τό πρός αγορά άκίνητο. Περίληψη τής πρόσκλησης δημοσιεύεται σέ δύο ή περισσότερες ήμερήσιες τοπικές Έφημερίδες και, στίς περιπτώσεις πού απαιτείται, και στήν Έφημερίδα τής Εύρωπαϊκής Ένωσης. Τό μέγεθος τής δημοσιότητας πρέπει νά είναι ανάλογο του προβλεπομένου τιμήματος αγοράς σέ συνάρτηση μέ τό κόστος δημοσιότητας.

2. Για τήν αξιολόγηση των προσφορών όρίζεται Έπιτροπή από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, ή όποια αποτελείται από μέλη τής

Τεχνικής Έπιτροπίας του και, εάν κρίνεται σκόπιμο, συμμετέχει και εκπρόσωπος του φορέα, για λογαριασμό του όποίου θα αγοραστεί τό άκίνητο.

3. Έργο τής Έπιτροπής είναι ή διαπίστωση τής πληρότητας των προσφορών, ή τεχνική αξιολόγηση και βαθμολογία αυτών, ή εξαγωγή τής τελικής τεχνικής βαθμολογίας, ή αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών και ό συσχετισμός τελικής τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικών προσφορών, για νά προκύψει ή πρόκριση του καταλληλότερου και οικονομικότερου προς αγορά άκινήτου.

4. Τό πόρισμα τής έπιτροπής μέ τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις υποβάλλεται στό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για λήψη κατ' αρχάς απόφάσεως προκρίσεως και συνεχίσεως τής διαδικασίας αγοράς.

5. Τό προκριθέν για αγορά άκίνητο αποστέλλεται σέ ανεξάρτητο εκτιμητή του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος για εκτίμηση τής αξίας του, μετά τήν όριστικοποίηση όλων των ποσοτικών επί μέρους και στό σύνολό τους μεγεθών, των αναλυτικών ποιοτικών στοιχείων και χαρακτηριστικών του κτιρίου, τήν όριστικοποίηση των προθεσμιών σύνταξης όριστικών μελετών, μελετών έφαρμογής, έγκρισης αυτών από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο και έκδοσης οικοδομικής άδειας ως και προσδιορισμού έγγυητικών έπιστολών, ρητρών.

6. Όλοκληρώνεται ό έλεγχος τίτλων του προσφερομένου άκινήτου και διαπιστώνεται εάν τρίτος, τό Δημόσιο ή έτερο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο διεκδικεί ή όχι δικαιώματα επ' αυτού.

7. Συμφωνείται ή όποιαδήποτε πρόσθετη ύποχρέωση του πωλητή από μή δυναμένη νά προβλεφθεί από τήν πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος ιδιαιτερότητα του προσφερομένου άκινήτου.

8. Διενεργούνται διαπραγματεύσεις από έπιτροπή, ή όποια όρίζεται από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο ή τό άρμοδίως έξουσιοδοτημένο όργανο όπως στήν παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

9. Η λήψη τελικής απόφασης από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για αγορά άκινήτου λαμβάνεται κατ' έλευθέρα αυτού κρίση.

Άρθρο 22

Συμβόλαιο αγοράς

Μετά τή λήψη τελικής απόφάσεως καλείται ό προσφέρων για ύπογραφή του συμβολαίου αγοράς, στό όποιο εκτός από τήν περιγραφή του άκινήτου ως έχει

καί αγοράζεται ή ως μελλοντικό έτοιμο προς χρήση τελικό προϊόν, συμφωνούνται:

1. Τό τίμημα καί ό τρόπος καταβολής αύτου. Σέ περίπτωση αγοράς μελλοντικού έτοιμου τελικού προϊόντος, γιά τήν έκαστοτε καταβολή δόσης όρίζεται ή έκπλήρωση τών υποχρεώσεων του πωλητή γιά τήν πρόοδο τών εργασιών, σέ συνάρτηση μέ τήν έφαρμογή του χρονοδιαγράμματος έκτέλεσης αύτών, ό τρόπος πιστοποίησης τής έκτέλεσης αύτών καί όποιες άλλες προϋποθέσεις τυχόν συμφωνηθούν.

2. Η προθεσμία παράδοσης του κτιρίου έτοιμου προς χρήση καί οί τμηματικές προθεσμίες προόδου τών εργασιών. Οί χρόνοι προσωρινής καί διοικητικής παραλαβής καί όριστικής παραλαβής ως καί ό τρόπος καί χρόνος γνωστοποίησης στον πωλητή τυχόν παρατηρήσεων τών έπιτροπών παραλαβής καί ό χρόνος έκτέλεσης τών εργασιών που δέν έχουν έκτελεσθεί.

3. Οί προθεσμίες έκπόνησης τών όριστικών μελετών, έγκρισης αύτών από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, υποβολής φακέλου γιά έκδοση οικοδομικής άδειας, έκπόνησης μελετών έφαρμογής, έκπόνησης κατά περίπτωση ειδικών μελετών καί όποιες άλλες ειδικότερες προθεσμίες έχουν συμφωνηθεί γιά τήν ολοκλήρωση κατασκευής του κτιρίου.

4. Οί υποχρεώσεις του πωλητή γιά τήν παροχή τών αναγκαίων πληροφοριών, στοιχείων καί διευκολύνσεων προς τό όργανο που όρίζεται από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο γιά τήν παρακολούθηση τής κατασκευής του κτιρίου.

5. Τό ποσό καί ή διάρκεια τής έγγυητικής έπιστολής καλής έκτέλεσης τών εργασιών που συμφωνούνται μέ τό συμβόλαιο, ως καί τών τμηματικών προθεσμιών καί τελικής παράδοσης του κτιρίου κ.λπ., που θα άποτελέσουν λόγους κατάπτωσης τής έγγύησης.

Τό ποσόν τής έγγυητικής έπιστολής καλής έκτέλεσης τών όρων του συμβολαίου σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 3 καί 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού δέν μπορεί νά είναι κατώτερο του 10% του συνολικού τιμήματος αγοράς, έκτός εάν διαφορετικά αναφέρεται στην πρόσκληση έκδήλωσης ενδιαφέροντος.

6. Οί ποινικές ρήτρες γιά τήν μή έγκαιρη περάτωση τών τμηματικών προθεσμιών καί τελικής παράδοσης του κτιρίου. Οί ποινικές ρήτρες παρακρατούνται από τίς τμηματικές καταβολές καί εάν τό ποσόν αύτών δέν έπαρκει, εισπράττονται από τίς έγγυητικές έπιστολές.

7. Σέ περίπτωση παραλαβής συμφωνηθείσης ήμερομηνίας σταδιακής περάτωσης εργασιών ή

τμηματικής ή τελικής παράδοσης του κτιρίου από ύπαιτιότητα ή άδυναμία του πωλητή, δικαιούται αυτόμάτως ό αγοραστής, χωρίς τήρηση όποιουδήποτε άλλου όρου, νά προβαίνει μέ δαπάνες του, συμψηφιζόμενες στό τίμημα, στή συνέχιση εργασιών άποπεράτωσης του κτιρίου.

8. Στην περίπτωση που καταστεί άναγκαία ή αγορά από τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο νέων πρόσθετων καί συμπληρωματικών εργασιών ή μελετών, οί όποιες δέν ήταν δυνατόν νά προβλεφθούν μέχρι τής υπογραφής του συμβολαίου, τότε ή ένέργεια αύτή:

α) Είναι στή διακριτική ευχέρεια καί έπιλογή του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

β) Άποτελεί υποχρέωση άνάληψης ευθύνης πώλησης του πωλητή.

γ) Η αγορά τών νέων εργασιών ή μελετών πραγματοποιείται μέ τήν υπογραφή νέου συμβολαίου αγοράς, νέου άντικειμένου, τό όποιο θα άποτελεί προέκταση του αρχικού συμβολαίου αγοράς.

δ) Η άνάθεση έκτέλεσης ή έκπόνησης αύτών σέ τρίτη τεχνική εταιρεία ή μελετητικό γραφείο άποτελεί δικαίωμα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί υποχρέωση του πωλητή γιά παροχή τών άπαραίτητων διευκολύνσεων καί μή παρεμβολής όποιωνδήποτε έμποδίων ή κωλυμάτων στον τρίτο άνάδοχο γιά τήν έκτέλεση τών νέων εργασιών.

ε) Η κοστολόγηση τών νέων εργασιών, οί όποιες πιθανόν νά άνατεθούν στον πωλητή, μπορεί νά γίνει μέ κατ' άναλογία έφαρμογή τών ίσχυουσών διατάξεων μέ τιμές ΑΤΟΕ, ΑΤΗΕ καί ΑΤΕΟ κατά τον χρόνο τής νέας συμφωνίας, μέ προσυμφωνημένη μέ τό αρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία έπ' αύτών έκπτωση, λαμβανομένων υπ' όψιν του έμπορικού κέρδους, τών γενικών έξόδων καί του Φ.Π.Α., ή μέ άλλο τρόπο έπίσης προσυμφωνημένο μέ τό αρχικό συμβόλαιο.

στ) Η κοστολόγηση νέων μελετών, οί όποιες πιθανόν νά άνατεθούν στον πωλητή, μπορεί νά γίνει μέ κατ' άναλογίαν έφαρμογή τών διατάξεων περι άμοιβών έκποίησης Μελετών Δημοσίων Έργων μέ προσυμφωνημένη μέ τό αρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία έπ' αύτών έκπτωση ή μέ άλλο τρόπο έπίσης προσυμφωνημένο μέ τό αρχικό συμβόλαιο.

ζ) Οί τυχόν αύξομειώσεις ειδών, υλικών ή μηχανημάτων, ποιότητας καί ποσότητας εργασιών από αυτές που έχουν συμφωνηθεί μέ τό αρχικό συμβόλαιο, συμψηφίζονται στό κόστος τών νέων εργασιών γιά τή διαμόρφωση του κόστους αύτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'
ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Άρθρο 23

Τρόποι άντιπαροχών – Διαδικασία

1. Τό έκκλησιαστικό Ν.Π. μέ απόφαση του διοικούντος όργάνου του δύναται νά προβαίνει στην άξιοποίηση τών οικόπέδων, τών όποιων είνai κύριος ή διαχειριστής, μέ άνοικοδόμηση αύτών μέ τό σύστημα άντιπαροχής ποσοστών στό οικόπεδο όμου μετά τών όριζοντίων ιδιοκτησιών, οί όποιες άντιστοιχούν σέ αύτά, λόγω έργολαβικού άνταλλάγματος. 'Η άνοικοδόμηση μέ άντιπαροχή δύναται νά πραγματοποιηθει:

α) Διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού μετά από σύνταξη, μέ μέριμνα τών ύπηρεσιών του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τρίτου, πλήρους μελέτης για την άνοικοδόμηση του οικόπεδου, στην όποία θα περιλαμβάνεται πλήρης άρχιτεκτονική, στατική, γεωλογική, ήλεκτρομηχανολογική, και ύδραυλική μελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ύποχρεώσεων, προθεσμία άποπερατώσεως, πίνακας ποσοστών συνιδιοκτησίας και κατανομής δαπανών κοινοχρήστων και κοινοκλήτων ιδιοκτησιών, πίνακας άποτιμήσεως της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας ή όρόφου, προβλεπομένων νά άνεγερθούν και θα είνai καθορισμένες και θα λαμβάνονται ως πλήρως άποπερατωμένες, και σχέδιο της καταρτισθησομένης έργολαβικής συμβάσεως και προσυμφώνου περί της σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου περιέχοντος και διατάξεις διά την καταρτισθησομένη όροφοκτησία, όπως και κάθε άλλο στοιχείο έπιβαλλόμενο ή κρινόμενο ως σκόπιμο κατά τις ύπάρχουσες συνθήκες ή άπαιτούμενο κατά τη φύση του έργου. 'Η άποτίμηση της άξιας τών άντιπαρεχομένων ιδιοκτησιών και του συνόλου τών υπό άνέγερση ιδιοκτησιών θα καθορίζεται συμφώνως προς τούς συγκεκριμένους συντελεστές άξιας της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας, θα εκφράζεται σέ άπόλυτες ή σχετικές τιμές και θα άναφέρεται στον σχετικό πίνακα στην διακήρυξη.

β) Μέ προσκλήσεις έκδηλώσεως ένδιαφέροντος, όπου οί ένδιαφερόμενοι καλούνται όπως ύποβάλουν, πλήν της προσφοράς ποσοστού άντιπαροχής, ιδέες περί του τρόπου άξιοποίησης του οικόπεδου μέ άρχιτεκτονική, στατική, ήλεκτρομηχανολογική, γεωλογική, ύδραυλική προμελέτη, τεχνική περιγραφή συγγραφή ύποχρεώσεων, πίνακα ποσοστών συνιδιοκτησίας, κατανομή δαπανών, κοινοχρήστων και κοινοκλήτων, σχέδιο σταδιακής μεταβιβάσεως ποσοστών οικόπεδου

και κάθε άλλο στοιχείο έπιβαλλόμενο εκ της φύσεως του έργου. Στην διακήρυξη θα καθορίζονται τά κριτήρια και ό τρόπος άξιολογήσεως προσφορών.

γ) Μέ άπ' εύθείας διαπραγματεύσεις, όταν δέν είνai δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, όπως ιδίως στις περιπτώσεις συνιδιοκτητών οικόπέδων ή συνιδιοκτητών παλαιών οικημάτων.

Άρθρο 24

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί –

Πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος

1. 'Η διακήρυξη άναρτάται και δημοσιεύεται κατά τά προβλεπόμενα στό άρθρο 5 παρ. 2 του παρόντος Κανονισμού, άναφέρει δέ και καλεί τούς ένδιαφερομένους:

α) Νά ύποβάλουν έντός προθεσμίας όχι συντομότερης τών είκοσι (20) ήμερών από της δημοσίευσσεως προσφορά σέ άκέραιες μονάδες τών προσφερομένων προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ποσοστών άντιπαροχής σύμφωνα μέ τον πίνακα άποτιμήσεως της άξιας τών διηρημένων ιδιοκτησιών και τον πίνακα, στον όποιο θα έμφαίνονται οί προσφερόμενες επί μέρους ιδιοκτησίες προς τό νομικό πρόσωπο για την κάλυψη του ποσοστού της άντιπαροχής.

β) Νά θέσουν τούς βασικούς όρους σχεδίου της καταρτισθησομένης έργολαβικής συμβάσεως, σχεδίου προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου, στο όποιο θα περιέχονται και διατάξεις για την καταρτισθησομένη όροφοκτησία, ως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο άνάλογα άπαιτούμενο κατά τις συνθήκες και τη φύση του έργου.

γ) Τά προσόντα αύτων που δύναται νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

δ) Έγγυητική έπιστολή, σύμφωνα προς τά άναφερόμενα στό άρθρο 7 παρ. 3 και 4 του παρόντος Κανονισμού, ποσού όχι χαμηλότερου του δέκα τοίς εκατό (10%) της άξιας του οικόπεδου, όπως αύτή άποτιμάται δυνάμει της Έκθεσεως του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

ε) Έν σχέσει προς τό περιεχόμενο, τον τύπο τών προσφορών, τη διαδικασία διεξαγωγής της δημοπρασίας, άνακηρύξεως πλειοδότη, κατακυρώσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού, θα εφαρμόζονται άναλόγως οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

2. 'Η πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος που δημοσιεύεται κατά τά διαλαμβανόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, θα άναφέρει και θα καλεί τούς ένδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν προσφορές εντός προθεσμίας όχι μικρότερης τών είκοσι (20) ημερών από της δημοσιεύσεως, ξεχωριστά για τὰ αϊτούμενα τεχνικά στοιχεία (σχέδια, τεύχη, συγγραφές), ὅπως αὐτὰ αναλυτικά θά ζητούνται καί ξεχωριστά σέ σφραγισμένο φάκελο μέ τούς οικονομικούς ὅρους τῆς προσφορᾶς, ἰδίως τό ποσοστό τῆς ἀντιπαροχῆς, ὀλογράφως καί ἀριθμητικῶς.

β) Νά υποβάλουν σχέδιο ἐργολαβικῆς σύμβασης πού θά καταρτισθεῖ, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακῆς μεταβίβασης τών ποσοστών τοῦ οἰκοπέδου, στό ὁποῖο θά περιέχονται καί διατάξεις γιά τήν ὀροφокτησία πού θά καταρτισθεῖ, ὅπως ἐπίσης καί κάθε ἄλλο στοιχεῖο πού ἀπαιτεῖται ἀνάλογα μέ τίς συνθηκῆς καί τή φύση τοῦ ἔργου.

γ) Τά κριτήρια ἀξιολόγησης τών προσφορῶν, τούς συντελεστές βαρύτητας τών κριτηρίων, τήν βαθμολογία καί τόν τρόπο ὑπολογισμοῦ καί συσχετισμοῦ τῆς τεχνικῆς βαθμολογίας μέ τήν οἰκονομική προσφορά γιά τή συγκριτική ἀξιολόγηση τών προσφορῶν.

δ) Τά προσόντα αὐτῶν πού μποροῦν νά λάβουν μέρος στόν διαγωνισμό.

ε) Νά καταθέσουν ἐγγυητική ἐπιστολή σύμφωνα μέ τήν προηγούμενη παράγραφο.

στ) Σέ σχέση μέ τίς διαδικασίες τοῦ διαγωνισμοῦ, κατακύρωσης ἀποτελέσματος θά ἐφαρμόζονται ἀνάλογες διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

3. Ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ διαγωνισμοῦ καί οἱ δημοσιεύσεις, πού καθένα χωριστά καί σέ ἀπόλυτες τιμές ἀναφέρονται στή διακήρυξη ἢ πρόσκληση ἐνδιαφέροντος καί βαρύνουν τόν ἀνάδοχο, ὅπως ἐπίσης καί ὅλα τὰ ἔξοδα κατάρτισης τών σχετικῶν συμβάσεων, τών πράξεων σύστασης ὀριζόντιας ἰδιοκτησίας, συμβολαιογραφικά ἔξοδα, πάσης φύσεως ἔξοδα καί ἔξοδα μεταγραφῶν βαρύνουν τόν ἀνάδοχο. Τό διοικοῦν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο δέν ἔχει καμμία οἰκονομική ὑποχρέωση γιά τήν ἐκτέλεση τῆς σύμβασης.

4. Τό διοικοῦν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἀποφασίζει κατ' ἐλευθέρα κρίση.

5. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ὑποχρεοῦται σέ καμμία περίπτωση σέ παροχή ἀποζημιώσεως πρὸς τούς ὑποβάλλοντες προσφορά.

Ἄρθρο 25

Σύμβαση ἀντιπαροχῆς

Ἡ σύμβαση ἀντιπαροχῆς καταρτίζεται σύμφωνα μέ τὰ ὀριζόμενα ἀπό τή διακήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ τῆς προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καί ἀναλόγως τών σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 26

Διατάξεις νόμων

Εἰδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τή χωρίς διαγωνισμό ἐκμίσθωση ἢ ἐκποίηση ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύουν.

Ἄρθρο 27

Τροποποίηση διατάξεων – Ἐναρξη ἰσχύος

1. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τροποποιοῦνται ἢ συμπληρώνονται ἢ καταργοῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου, ἢ ὅποια δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρῶν Κανονισμός δέν προκαλεῖ δαπάνη σέ βάρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καταλαμβάνουν τίς ἐκκρεμεῖς διαδικασίες ἢ συμβάσεις μισθώσεων, ἐκποιήσεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν καί ἀντιπαροχῶν.

4. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης δημοσιεύεται καί στό ἐπίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Κανονισμός αὐτός νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 9.9.2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Κανονισμός λειτουργίας του Ίδρύματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών ως Κέντρου Διά Βίου Μάθησης (ΚΔΒΜ)

Αριθμ. 3360/1783/2021

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπ' ὄψιν:

τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146),

τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 τοῦ Ν. 3879/2010, 64 τοῦ Ν. 4415/2016 καί 52 τοῦ Ν. 4763/2020,

τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τίς Εὐαγγελικές ἐπιταγές, τοὺς Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν,

τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1060/27.7.2021 εἰσήγηση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν,

τὴν ὑπ' ἀριθ. 307/6.9.2021 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

τὴν ἀπὸ 9.9.2021 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου,

ψηφίζει τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν ὡς Κέντρου Διά Βίου Μάθησης (ΚΔΒΜ) κατ' ἄρθρο 64 παρ. 2 τοῦ Ν. 4415/2016, ὡς ἑξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ

Ἄρθρο 1 Γενικά

1. Τό συσταθέν στήν Ἱ. Αρχιεπισκοπή Αθηνῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1631/896/28-5-2009 (Β' 1011) ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως τροποποιήθηκε μέ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2293/5-6-2013 (Β' 1541) ὁμοία ἀπόφαση, Ἐπιμορφωτικό καί

Ἐρευνητικό Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα μέ τὴν ἐπωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ (Ι.Π.Ε.) ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», ἀποτελεῖ, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 22/Διεκπ. 128/14-1-2015 (Β' 269) ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως τροποποιήθηκε μέ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5743/2749/11-12-2019 (Β' 5152) ὁμοία ἀπόφαση, αὐτοτελές ἐκκλησιαστικό Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, κατ' ἄρθρο 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τελεῖ ὑπὸ τὴ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν.

2. Σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Ν. 4415/2016 (ΦΕΚ Α' 159), ὅπως τροποποιήθηκε καί ἰσχύει, τὸ Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν (Ι.Π.Ε.):

α) Εἶναι ἀρμόδιο γιὰ τὴν παροχὴ τῆς διὰ βίου ἐκπαίδευσης, κατάρτισης καί ποιμαντικῆς ἐπιμόρφωσης τῶν Κληρικῶν, τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καί τῶν λοιπῶν στελεχῶν τῶν φορέων τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 (Α' 146). Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ τὸ Ι.Π.Ε. συνάπτει σύμφωνα συνεργασίας μέ ἄλλα νομικά πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 (Α' 146) στίς ὁποῖες ἐξειδικεύονται τὰ προγράμματα, οἱ διδάσκοντες καί κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

β) Εἶναι φορέας παροχῆς ὑπηρεσιῶν διὰ βίου μάθησης καί παρέχει ὑπηρεσίες μὴ τυπικῆς ἐκπαίδευσης καί κατάρτισης ὡς Κέντρο Διά Βίου Μάθησης (Κ.Δ.Β.Μ.) τοῦ Ν. 4763/2020 (Α' 52). Μέ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν, ἐκδίδεται ὁ παρῶν Κανονισμός λειτουργίας του, ὡς φορέα μὴ τυπικῆς ἐκπαίδευσης καί κατάρτισης, μέ τὸν ὁποῖο ρυθμίζονται τὰ θέματα παροχῆς ὑπηρεσιῶν μὴ τυπικῆς ἐκπαίδευσης καί κατάρτισης καί τὸ σύστημα πιστοποίησης.

γ) Ἀποτελεῖ πιστοποιημένη ἐκπαιδευτικὴ δομὴ παροχῆς πιστοποιημένων ἐπιμορφωτικῶν προγραμμάτων κατὰ τὰ προβλεπόμενα στίς περ. δ' καί ε' τῆς παρ. 7 τοῦ

άρθρου 1 του Π.Δ. 57/2007 (Α' 59). Η κατά τά ως άνω παρεχόμενη επιμόρφωση από το Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, μοριοδοτείται σύμφωνα με τά προβλεπόμενα στην ύποπερ. αζ' της παρ. 3 του άρθρου 85 του Ν. 3528/2007 (Α' 26), όπως τροποποιήθηκε με τό άρθρο 45 του Ν. 4674/2020 (Α' 53).

δ) Γιά τήν εκπλήρωση τών σκοπών του μπορεί νά συνάπτει συμφωνίες μέ Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα τής ήμεδαπής ή τής άλλοδαπής, μέ εκκλησιαστικούς οργανισμούς καί φορείς του άρθρου 1 παρ. 4 του Ν. 590/1977 (Α' 146), μέ Ιερές Μητροπόλεις ή εκκλησιαστικούς οργανισμούς ή φορείς άλλων εκκλησιαστικών κλιμάτων πού έδρεύουν έντός χώρας ή καί στό έξωτερικό, καθώς καί μέ οργανισμούς ή φορείς άλλων θρησκευτικών δογμάτων.

ε) Οί δράσεις του μπορούν νά χρηματοδοτούνται από πόρους τής Έκκλησίας ή τών συνεργαζόμενων φορέων ή κοινωφελών ιδρυμάτων ή δωρεές, καθώς καί από έθνικούς πόρους, ευρωπαϊκά προγράμματα καί συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα τής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Μέ τόν παρόντα Κανονισμό Λειτουργίας ρυθμίζονται τά θέματα παροχής υπηρεσιών μή τυπικής εκπαίδευσης καί κατάρτισης καί τό σύστημα πιστοποίησης του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών (Ι.Π.Ε.) ως Κέντρου Διά Βίου Μάθησης (Κ.Δ.Β.Μ.) του Ν. 4763/2020 (Α' 52). Ρυθμίζονται οί σκοποί, οί αρμοδιότητες τών όργανων διοίκησης, όπου αυτές δέν προβλέπονται από τόν Κανονισμό Λειτουργίας του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών καί τό ύφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, οί διαδικασίες δημιουργίας, ύποβολής καί έγκρισης προγραμμάτων, ή μέθοδος αξιολόγησης, τό μητρώο εκπαιδευτών, οί ύποδομές καί οί πόροι γιά τήν ύλοποίηση τών προγραμμάτων, καθώς καί ειδικότερα θέματα πού άφορούν τήν ύλοποίηση τών προγραμμάτων καί τίς συνεργασίες μέ τρίτους φορείς.

Άρθρο 2 Σκοπός

1. Στο πλαίσιο τής ύλοποίησης τής Στρατηγικής του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών (Ι.Π.Ε.) ή λειτουργία του ως Κέντρου Διά Βίου Μάθησης του Ν. 4763/2020 (Α' 52) έχει ως σκοπό:

α) Τήν ανάπτυξη καί ύλοποίηση ύψηλου επίπεδου

προγραμμάτων επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης καί έν γενεί διά βίου μάθησης, προσφερόμενων διά ζώσης ή έξ άποστάσεως, μέσω ένός συστηματικού πλαισίου όργάνωσης καί ύλοποίησης τών προγραμμάτων πού νά έγγυάται τήν άποτελεσματικότητα, τήν αξιοπιστία καί τήν έγκυρότητα τών παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, ένώ παράλληλα θά εξασφαλίζει τήν πιστοποίηση τών παρεχόμενων τίτλων καί προσόντων.

β) Τήν ανάπτυξη εκπαιδευτικού ύλικού, τό όποιο χρησιμοποιείται στά προγράμματα πού ύλοποιεί. Επίσης, μπορεί νά διαθέτει ή νά έκπονεί πρότυπο ύλικό γιά τρίτους φορείς μετά από έγκριση τών αρμοδίων όрганων.

γ) Τήν πιστοποίηση τών παρεχόμενων τίτλων καί προσόντων μέσω τής συμμετοχής σέ ύφιστάμενο σύστημα πιστοποίησης ή τής ανάπτυξης καί εφαρμογής συστήματος πιστοποίησης προσόντων τών έκροών τής μή τυπικής καί άτυπης εκπαίδευσης καί κατάρτισης.

δ) Τήν ανάπτυξη συνεργασιών μέ εκκλησιαστικούς, κρατικούς, εκπαιδευτικούς καί άναγνωρισμένους φορείς Διά Βίου Μάθησης του δημοσίου καί ιδιωτικού τομέα, φορείς τής τοπικής αυτοδιοίκησης, επαγγελματικούς καί κοινωνικούς φορείς, αλλά καί λοιπούς φορείς έγνωσμένου κύρους, μέ στόχο τήν από κοινού ανάπτυξη καί ύλοποίηση επιμορφωτικών προγραμμάτων, προγραμμάτων Διά Βίου Μάθησης, προγραμμάτων εκπαίδευσης ένηλίκων, μελετών διάγνωσης εκπαιδευτικών άναγκών, εκπαιδευτικού ύλικού καί έν γενεί δράσεων, πού συνάδουν μέ τούς σκοπούς καί τήν άποστολή του.

ε) Τή διεξαγωγή έρευνας, τήν ένδυνάμωση τών διεθνών έπιστημονικών συνεργειών καί τή συμμετοχή του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών σέ έρευνητικά καί άναπτυξιακά έργα στην περιοχή τής Διά Βίου Μάθησης.

στ) Τήν αξιοποίηση τών νέων τεχνολογιών γιά τήν έξ άποστάσεως παροχή προγραμμάτων Διά Βίου Μάθησης καί τή συστηματοποίηση τής σχεδίασης καί παραγωγής ύψηλής ποιότητας ήλεκτρονικού εκπαιδευτικού ύλικού.

Άρθρο 3

Όργανα Διοίκησης καί Άρμοδιότητες

1. Τό Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμορφώσεως τής Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών (Ι.Π.Ε.) ως Κέντρο Διά Βίου Μάθησης λειτουργεί καί ύποστηρίζεται από τά προβλεπόμενα όργανα διοίκησης του ως Ν.Π.Ι.Δ., τά όποία

προβλέπονται στον Κανονισμό Λειτουργίας του.

2. Οί ειδικότερες αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμόρφωσης της 'Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, κατά τη λειτουργία του ως Κέντρου Διά Βίου Μάθησης, είναι οι ακόλουθες:

α) Διαμορφώνει την πολιτική του Ι.Π.Ε. για την ανάπτυξη των έργων και των προγραμμάτων επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και έν γένει διά βίου μάθησης.

β) Έποπτεύει τη λειτουργία των εκπαιδευτικών προγραμμάτων επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και έν γένει διά βίου μάθησης.

γ) Έγκρίνει τούς Φακέλους Σχεδιασμού των Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων.

δ) Επιλέγει τούς συντονιστές των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ι.Π.Ε. από τό Μητρώο Συντονιστών.

ε) Επιλέγει τούς εκπαιδευτές των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ι.Π.Ε. από τό Μητρώο Εκπαιδευτών.

στ) Όρίζει τό ύψος των τελών για τά εκπαιδευτικά προγράμματα του Ι.Π.Ε. πού υλοποιούνται μέ ίδιους πόρους.

ζ) Καθορίζει τό ύψος της ώριαίας αποζημίωσης του διδακτικού έργου των μελών του Μητρώου Εκπαιδευτών του Ι.Π.Ε.

η) Αποφασίζει για τη σύναψη των κάθε είδους συμφώνων συνεργασίας και προγραμματικών συμβάσεων.

3. Οί ειδικότερες αρμοδιότητες του Διευθυντή του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμόρφωσης της 'Ιερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών ως Κέντρου Διά Βίου Μάθησης, είναι οι ακόλουθες:

α) Εισηγείται στό Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. την πολιτική του Ίδρύματος για την ανάπτυξη των έργων και των προγραμμάτων επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και έν γένει διά βίου μάθησης.

β) Εισηγείται στό Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. τη συγκρότηση των επιτροπών επιλογής εκπαιδευομένων.

γ) Εισηγείται στό Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. την επιλογή των συντονιστών των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ι.Π.Ε. από τό Μητρώο Συντονιστών.

δ) Εισηγείται στό Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. την επιλογή των εκπαιδευτών των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ι.Π.Ε. από τό Μητρώο Εκπαιδευτών.

ε) Αποφασίζει για τόν προγραμματισμό και την υλοποίηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

στ) Έγκρίνει τούς συμμετέχοντες στα εκπαιδευτικά προγράμματα μετά από εισήγηση της επιτροπής επι-

λογής εκπαιδευομένων.

ζ) Συγκροτεί επιτροπές για τη μελέτη ή τη διεκπεραίωση συγκεκριμένων θεμάτων πού έμπίπτουν στις αρμοδιότητές του.

η) Συντονίζει την υλοποίηση των έργων και των προγραμμάτων επιμόρφωσης, κατάρτισης συνεχιζόμενης εκπαίδευσης και έν γένει διά βίου μάθησης.

θ) Πιστοποιεί την άρτια διεξαγωγή των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

ι) Έπιμελείται την ποιοτική αναβάθμιση των προγραμμάτων.

κ) Όπογράφει τά πιστοποιητικά των εκπαιδευτικών προγραμμάτων πού άπονέμει τό Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμορφώσεως της 'Ιερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

4. Οί ειδικότερες αρμοδιότητες του Τμήματος Προγραμμάτων του Ι.Π.Ε., κατά τη λειτουργία του ως Κέντρου Διά Βίου Μάθησης, είναι οι ακόλουθες:

α) Σχεδιάζει, οργανώνει και υλοποιεί τά εκπαιδευτικά προγράμματα.

β) Διαχειρίζεται τόν Σχεδιασμό και την Πιστοποίηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

γ) Όποβάλλει στον Διευθυντή του Ι.Π.Ε. τά σχέδια σπουδών, τίς οργανωτικές λεπτομέρειες και τόν προϋπολογισμό των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

δ) Εισηγείται στον Διευθυντή του Ι.Π.Ε. τίς διαδικασίες επιλογής των εκπαιδευομένων.

ε) Διαχειρίζεται τη διαδικασία έσωτερικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

στ) Διαχειρίζεται την ηλεκτρονική διακίνηση έγγραφων, την ανάπτυξη και διαχείριση των βάσεων δεδομένων για την ύποστήριξη της υλοποίησης των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

ζ) Τηρεί άρχειο μέ τά υλοποιούμενα προγράμματα, τά χορηγούμενα πιστοποιητικά, τά πρότυπα ύποδείγματα έγγραφων, τό μητρώο εκπαιδευτών κλ.π.

Άρθρο 4

Τύποι και Μέθοδος Όλοποίησης Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων

1. Διά Ζώσης Εκπαίδευση: Τά εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να υλοποιούνται διά ζώσης είτε σε ίδιες δομές του Ίδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως της 'Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, είτε σε δομές της 'Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, είτε σε δομές των φορέων ('Ι. Μητροπόλεις, Εκκλησιαστικά Ίδρύματα, λοιποί φορείς) μέ τούς όποιους συνάπτεται σύμφωνο συνεργασίας, είτε σε ένοικιαζόμενες. Στίς δομές θά πρέπει να ύπάρχει όλος ό άπαραίτητος ύλικοτεχνικός έξοπλισμός πού άπαιτεί-

ται για την εύρυθμη υλοποίηση των προγραμμάτων και να εξασφαλίζονται οι όροι προσβασιμότητας, ασφάλειας και υγιεινής. Ο εξοπλισμός αυτός τελεί υπό την ευθύνη των συντονιστών των προγραμμάτων, οι οποίοι οφείλουν να μεριμνούν για την καλή λειτουργία του κατά τη διάρκεια και κατά τη λήξη του προγράμματος. Η διά ζώσης εκπαίδευση πρέπει να διασφαλίζει την αλληλεπίδραση εκπαιδευτή και εκπαιδευομένων. Η υλοποίηση των προγραμμάτων αυτών πραγματοποιείται με δομημένο πρόγραμμα σπουδών, σε συγκεκριμένο χώρο με σαφή διάρκεια και ωρολόγιο πρόγραμμα.

2. Έξ Αποστάσεως Έκπαίδευση: Η υλοποίηση των προγραμμάτων γίνεται άμιγώς με τη χρήση Μεθόδων Έξ Αποστάσεως Έκπαίδευσης. Στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται ειδική πλατφόρμα έξ αποστάσεως εκπαίδευσης, εκπαιδευτικό υλικό κατάλληλα προσαρμοσμένο στη μέθοδο αυτήν και κατάλληλες διαδικασίες αξιολόγησης και παρακολούθησης των εκπαιδευομένων. Ο τύπος αυτός της εκπαίδευσης αποτελεί εύελικτη μορφή επιμόρφωσης, καθώς δεν υφίσταται περιορισμός χρόνου και τόπου. Βασίζεται στις αρχές της ανοικτής εκπαίδευσης και εξυπηρετεί τις ανάγκες της εξατομικευμένης μάθησης. Η έξ αποστάσεως εκπαίδευση μπορεί να έχει σύγχρονη ή ασύγχρονη μορφή προσαρμοσμένη κατάλληλα στις απαιτήσεις κάθε εκπαιδευτικού προγράμματος. Εξασφαλίζεται η εξοικείωση των εκπαιδευομένων με τα σύγχρονα και ασύγχρονα εργαλεία ηλεκτρονικής μάθησης.

3. Μικτή Έκπαίδευση: Τα προγράμματα μικτής εκπαίδευσης υλοποιούνται με συνδυασμό διά ζώσης και έξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Στην περίπτωση αυτήν, το εκπαιδευτικό υλικό και ο τρόπος παρακολούθησης και αξιολόγησης είναι κατάλληλα προσαρμοσμένα και στις δύο μορφές μάθησης και χρησιμοποιείται ειδική πλατφόρμα έξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Εξασφαλίζεται η εξοικείωση των εκπαιδευομένων με τα σύγχρονα και ασύγχρονα εργαλεία ηλεκτρονικής μάθησης. Διασφαλίζεται η αλληλεπίδραση των εκ-παιδευομένων και των εκπαιδευτών. Για τα μαθήματα που θα γίνονται διά ζώσης χρησιμοποιούνται δομές του Ίδρυματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, είτε δομές της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, είτε δομές των φορέων (Ιερές Μητροπόλεις, Εκκλησιαστικά Ίδρυματα, λοιποί φορείς) με τους οποίους συνάπτεται σύμφωνο συνεργασίας, είτε ένοικιαζόμενες.

4. Γλώσσα Ύλοποίησης Προγραμμάτων: Η γλώσσα στην οποία υλοποιούνται κατά κανόνα τα προγράμματα

είναι ή Έλληνική. Επιπλέον, τό εκπαιδευτικό υλικό (σημειώσεις, παρουσιάσεις κ.λπ.) αναπτύσσεται στην Έλληνική. Εκπαιδευτικό υλικό στην Άγγλική γλώσσα ή και σε άλλη γλώσσα είναι δυνατό να διατίθεται όπου αυτό κρίνεται έφικτό και αναγκαίο. Δύναται να υλοποιούνται προγράμματα άμιγώς στην Άγγλική ή και σε άλλη γλώσσα. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να αναφέρεται ή γλώσσα υλοποίησης στην περιγραφή κάθε προγράμματος.

Άρθρο 5

Περιεχόμενο, Διαδικασία Ύποβολής και Έγκρισης Έκπαιδευτικών Προγραμμάτων

1. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα διαμορφώνονται με κριτήριο την κάλυψη των αναγκών για επιμόρφωση, κατάρτιση και καλλιέργεια πρακτικών δεξιοτήτων των κληρικών και λαϊκών, που διακονούν στο Ποιμαντικό και Κοινωνικό-Προνοιακό έργο της Έκκλησίας, σε τομείς όπως:

α) Διαμόρφωση της Ιερατικής ταυτότητας με έμφαση στην πρακτική θεολογική, ποιμαντική, εξομολογητική και λειτουργική κατάρτιση.

β) Καλλιέργεια δεξιοτήτων και κατάρτιση των κληρικών και λαϊκών σχετικά με τη διοικητική, οικονομική και δομική οργάνωση της Ένορίας ή άλλων Εκκλησιαστικών Φορέων και Ίδρυμάτων, καθώς και στις σύγχρονες αρχές και μεθόδους διαχείρισης του εργασιακού δυναμικού.

γ) Έκπαίδευση στην αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στην Ένορία ή σε άλλους Εκκλησιαστικούς Φορείς και Ίδρυματα και στο ποιμαντικό έργο γενικότερα.

δ) Έκπαίδευση στην αξιοποίηση με όρθα θεολογικά κριτήρια των σύγχρονων δεδομένων των έπιστημών του ανθρώπου στο ποιμαντικό, ύποστηρικτικό και Κοινωνικό-Προνοιακό έργο της Έκκλησίας.

ε) Έκπαίδευση και ένημέρωση επί των εξέλιξεων και των Όρθοδόξων προσεγγίσεων σε θέματα βιοηθικής, βιοτεχνολογίας, διορθοδόξων και διαχριστιανικών σχέσεων ή άλλα κοινωνικά προβλήματα, όπως για παράδειγμα: ή μετανάστευση, ή παιδική κακοποίηση, τό κοινωνικό στίγμα των ψυχικών παθήσεων κ.ά.

στ) Έκπαίδευση σε θέματα Έκκλησιαστικής Τέχνης, Έκκλησιαστικού Τουρισμού και Πολιτισμού, Προστασίας του Περιβάλλοντος κ.λπ.

ζ) Ύλοποίηση εκπαιδευτικών, πολιτιστικών και άλλων προγραμμάτων με σκοπό την προαγωγή της τέχνης και του πολιτισμού.

2. Κάθε εκπαιδευτικό ή επιμορφωτικό πρόγραμμα

έχει συγκροτημένο περιεχόμενο, πρόγραμμα σπουδών, καθορισμένη χρονική διάρκεια και συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς ή επιμορφωτικούς στόχους, συγκεκριμένο εξεταστικό κύκλο άποφοιτήσεως και καταλήγει στη λήψη συγκεκριμένης πιστοποίησης σπουδών. Τά άνωτέρω καθορίζονται από τό Δ.Σ. του Ίδρύματος και γνωστοποιούνται πρίν τήν έναρξη κάθε εκπαιδευτικού ή επιμορφωτικού κύκλου σπουδών.

3. Φάκελος Σχεδιασμού Έκπαιδευτικού Προγράμματος: Γιά κάθε νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα συντάσσεται Φάκελος Σχεδιασμού του Έκπαιδευτικού Προγράμματος στόν όποϊον περιλαμβάνονται τά ακόλουθα στοιχεία σχεδιασμού και άνάπτυξής του:

- α) Άνίχνευση εκπαιδευτικών άναγκών.
- β) Άνάλυση και ιεράρχηση εκπαιδευτικών άναγκών.
- γ) Σχέδιο εκπαίδευσης.
- δ) Τεκμηρίωση τής σκοπιμότητας του προγράμματος.
- ε) Άναλυτικό Πρόγραμμα (σκοπός, στόχοι, τίτλος και περιεχόμενο τών θεματικών έννοτήτων, διάρκεια).
- στ) Μέθοδοι και μέσα εκπαίδευσης.
- ζ) Όμάδα στόχος και άπαιτούμενα τυπικά προσόντα, κριτήρια έπιλογής και όροι συμμετοχής.
- η) Διδακτικό Προσωπικό του προγράμματος.
- θ) Μέθοδοι και περιεχόμενο αξιολόγησης-πιστοποίησης γνώσεων και δεξιοτήτων τών εκπαιδευόμενων.
- ι) Μέθοδοι και τεχνικές αξιολόγησης του εκπαιδευτικού προγράμματος.
- κ) Μέθοδοι και τεχνικές αξιολόγησης τής αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού προγράμματος.

4. Μέ άπόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. άνατίθεται σέ μέλη του Μητρώου Έκπαιδευτών του Ι.Π.Ε. ή σύνταξη του Φακέλου Σχεδιασμού του Έκπαιδευτικού Προγράμματος και όρίζονται δύο (2) αξιολογητές του Φακέλου Σχεδιασμού του Έκπαιδευτικού Προγράμματος. Οί αξιολογητές πρέπει νά είναι έξειδικευμένοι στό θεματικά άντικείμενα του εκπαιδευτικού προγράμματος.

5. Μέ άπόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. έγκρίνεται ό Φάκελος Σχεδιασμού του Έκπαιδευτικού Προγράμματος και τό Έκπαιδευτικό Πρόγραμμα έντάσσεται στό πλαίσιο τών δραστηριοτήτων του Ι.Π.Ε. Έάν τό πρόγραμμα άπευθύνεται σέ κληρικούς, λαϊκά στελέχη τής Έκκλησίας και άνθρώπινο δυναμικό του δημόσιου τομέα, ό Φάκελος Σχεδιασμού του Έκπαιδευτικού Προγράμματος ύποβάλλεται στήν Κεντρική Έπιτροπή Πιστοποίησης (ΚΕΠ) γιά πιστοποίηση, μέσω του Τμήματος Πιστοποίησης, Όργάνωσης και Άποδοτικότητας του

Ε.Κ.Δ.Δ.Α, σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στήν ύπ' άριθ. ΔΙΠΑΑΔ/ΕΚΔΔΑ/Φ.4/ οίκ.9403/24-04-2020 (Β' 1657) Άπόφαση του Ύπουργού Έσωτερικών «Καθορισμός Συστήματος Πιστοποίησης Έπιμόρφωσης», όπως ισχύει. Όλα τά έγκεκριμένα εκπαιδευτικά προγράμματα δημοσιοποιούνται στήν ιστοσελίδα του Ι.Π.Ε., στήν όποια παρέχεται ή δυνατότητα μετάβασης μέσω κατάλληλων συνδέσμων στήν ειδική ιστοσελίδα κάθε προγράμματος.

6. Τά εκπαιδευτικά προγράμματα μπορεί νά έντάσσονται στό σύστημα πιστωτικών μονάδων ECVET, τών όποϊων ό ύπολογισμός δηλώνεται μέ σαφήνεια και άναλυτικά γιά κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Η βάση ύπολογισμού τών μονάδων ECVET στηρίζεται στήν παραδοχή ότι 60 μονάδες ECVET κατανέμονται σέ μαθησιακά άποτελέσματα πού άποκτώνται σέ ένα έτος πλήρους άπασχόλησης και άντιστοιχούν σέ περίπου 1500 ώρες ένασχόλησης (παρακολούθηση, μελέτη, αξιολόγηση κ.λπ.) γιά τήν άπόκτησή τους. Γιά τά προγράμματα του Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ. ακολουθώντας και τίς Εύρωπαϊκές κατευθύνσεις κάθε μία (1) πιστωτική μονάδα ECVET θά άντιστοιχεί σέ 25 ώρες ένασχόληση. Οί ώρες ένασχόλησης προκύπτουν από τό άθροισμα τών έπιμέρους ώρων δηλαδή θεωρία, πρακτική, διά ζώσης διδασκαλία και έξ άποστάσεως διδασκαλία.

7. Τά εκπαιδευτικά προγράμματα διά βίου μάθησης και κατάρτισης πού σχεδιάζονται και ύλοποιούνται σέ συνεργασία μέ Πανεπιστήμια τής ήμεδαπής ή τής άλλοδαπής και άντιστοιχούν στό επίπεδα EQF-5 έως EQF-8 του Εύρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων, μπορεί νά έντάσσονται στό σύστημα πιστωτικών μονάδων ECTS (European Credit Transfer System), τών όποϊων ό ύπολογισμός δηλώνεται μέ σαφήνεια και άναλυτικά γιά κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

8. Μέ άπόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. άνατίθεται σέ μέλη του Μητρώου Έκπαιδευτών του Ι.Π.Ε., γιά κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα, ή έκπόνηση εκπαιδευτικού ύλικού, τό όποϊο είναι σέ ήλεκτρονική μορφή, καλύπτει όλες τίς θεματικές ένότητες κάθε προγράμματος, είναι άπαλλαγμένο από πνευματικά δικαιώματα τρίτων ή έχει εξασφαλιστεί νομίμως ή χρήση του, έχει αξιολογηθεί και έγκριθεί από τόν Διευθυντή του Ι.Π.Ε., μέ τή συνδρομή τών αξιολογητών του φακέλου ή δύο έπιστημονικών συνεργατών όρισμένων γιά αυτόν τόν λόγο από τό Δ.Σ., διαρθρώνεται σύμφωνα μέ τούς στόχους του προγράμματος και έπιπλέον περιέχει παρουσιάσεις, έρωτήσεις –μελέτες περίπτωσης– εργασίες πιστοποίησης και βιβλιογραφία. Γιά τίς

ανάγκες υλοποίησης των εκπαιδευτικών προγραμμάτων με τη μέθοδο της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης τό εκπαιδευτικό υλικό διαμορφώνεται κατάλληλα για τήν ανάρτηση στην πλατφόρμα τηλεκπαίδευσης.

9. Για κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή για κατηγορία εκπαιδευτικών προγραμμάτων μπορεί με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. να εκδίδεται Κανονισμός Σπουδών, ο οποίος περιλαμβάνει τούς όρους φοίτησης και παρακολούθησης του προγράμματος, τούς όρους της εκπαιδευτικής διαδικασίας και τις υποχρεώσεις εκπαιδευόμενων, εκπαιδευτών και συντονιστών.

Άρθρο 6

Έγκριση, Υλοποίηση και Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων

1. Ο προγραμματισμός των εκπαιδευτικών προγραμμάτων πού υλοποιούνται από τό Ι.Π.Ε. εγκρίνεται από τόν Διευθυντή του Ι.Π.Ε. μετά από εισήγηση του Τμήματος Προγραμμάτων. Τό εκπαιδευτικό-έπιμορφωτικό έτος αρχίζει τήν 1η Σεπτεμβρίου και ολοκληρώνεται στις 31 Ιουλίου του επόμενου έτους.

2. Για τήν υλοποίηση εκπαιδευτικού προγράμματος εκδίδεται με απόφαση του Διευθυντή του Ι.Π.Ε. πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, στην οποία περιέχονται ο τόπος, ο χρόνος και ο τρόπος υλοποίησης, τά προσόντα και ο αριθμός των συμμετεχόντων, τά κριτήρια επιλογής, καθώς και οι ήμερομηνίες και ο τρόπος υποβολής των αιτήσεων. Για τήν επιλογή των εκπαιδευόμενων στά εκπαιδευτικά προγράμματα συγκροτείται, με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε., έπιτροπή επιλογής εκπαιδευόμενων με διετή διάρκεια. Η έπιτροπή επιλογής των εκπαιδευόμενων εισηγείται στον Διευθυντή του Ι.Π.Ε. τόν πίνακα συμμετεχόντων σε κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα, με βάση τά κριτήρια επιλογής, τόν οποίο εγκρίνει με απόφασή του ο Διευθυντής του Ι.Π.Ε.

3. Σε κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα ορίζεται Συντονιστής του Έκπαιδευτικού Προγράμματος από τό Μητρώο Συντονιστών του Ι.Π.Ε., με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. μετά από εισήγηση του Διευθυντή του Ι.Π.Ε., ο οποίος έχει τήν εύθύνη του συντονισμού της υλοποίησης του.

4. Οι εκπαιδευτές του Έκπαιδευτικού Προγράμματος επιλέγονται από τό διδακτικό προσωπικό του Ίδρυματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τό οποίο δέν είναι μόνιμο και τά μέλη του εντάσσονται στό Μητρώο Έκπαιδευτών

του Ίδρυματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Μπορεί νά ανήκουν σε αυτό δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), διδακτικό, έπιστημονικό ή έρευνητικό προσωπικό Άνώτερων και Άνώτατων Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων της ήμεδαπής ή της άλλοδαπής, ιδιώτες με έξειδικευμένη έπιστημονική, τεχνική ή άλλη ειδική κατάρτιση και πείρα συναφή προς τή διδακτέα ύλη και τά αντικείμενα σπουδών, καθώς και ήμεδαποί ή άλλοδαποί έμπειρογνώμονες. Όλα τά θέματα ένταξης, αξιολόγησης και ανάθεσης καθηκόντων του διδακτικού προσωπικού του Μητρώου Έκπαιδευτών του Ίδρυματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών καθορίζονται με τόν «Κανονισμό Διαχείρισης Μητρώου Έκπαιδευτών του Ίδρυματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών», ο οποίος εκδίδεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του Ίδρυματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Η ανάθεση διδακτικού έργου στά μέλη του Μητρώου Έκπαιδευτών του Ι.Π.Ε. της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών πού είναι δημόσιοι υπάλληλοι ή λειτουργοί είναι πρόσθετη άπασχόληση και για τήν άπασχόλησή τους σ' αυτό άπαιτείται έπιβεβαίωση διαθεσιμότητας από τήν ύπηρεσία ή τόν φορέα στον οποίο ύπηρετούν. Η ώριαία άποζημίωση του διδακτικού έργου των μελών του Μητρώου Έκπαιδευτών του Ι.Π.Ε. της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

5. Κατά τήν υλοποίηση του εκπαιδευτικού προγράμματος με τή μέθοδο της διά ζώσης εκπαίδευσης και με τή μέθοδο της σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης τηρούνται παρουσιολογία εκπαιδευόμενων βάσει του ώρολογίου προγράμματος. Στά προγράμματα με τή μέθοδο της ασύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης ή μέθοδος υλοποίησης είναι σχεδιασμένη με τρόπο ώστε νά διασφαλίζει τήν κατανόηση/έμπέδωση των διδακτικών έννοιών καθώς και τόν τρόπο έλέγχου της διαδικασίας παρακολούθησης μέσω της ήλεκτρονικής πλατφόρμας. Κατά τήν υλοποίηση του εκπαιδευτικού προγράμματος με οποιαδήποτε μέθοδο τηρούνται παρουσιολογία εκπαιδευτών βάσει του ώρολογίου προγράμματος.

6. Για τή χορήγηση του προβλεπόμενου πιστοποιητικού στά διά ζώσης και εξ αποστάσεως με σύγχρονη

έκπαιδευση προγράμματα, ή φοίτηση είναι υποχρεωτική και τό όριο άπουσιών δέν μπορεί νά υπερβαίνει τό 10% τών προβλεπόμενων ώρων έκπαιδευσης.

7. Μετά τήν ολοκλήρωση κάθε έκπαιδευτικού προγράμματος ή άξιολόγηση του προγράμματος γίνεται από τούς έκπαιδευόμενους μέ βάση ένιαίο έρωτηματολόγιο, τό όποιο περιλαμβάνει συγκεκρμένους άξονες και δείκτες άξιολόγησης.

8. Η Έκθεση Ύλοποίησης τών έκπαιδευτικών προγραμμάτων κάθε Έκπαιδευτικού – Έπιμορφωτικού Έτους ύποβάλλεται στό Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. από τόν Διευθυντή του Ι.Π.Ε. και βασίζεται στα στοιχεία ύλοποίησης τών έκπαιδευτικών προγραμμάτων, στις άπαντήσεις τών έρωτηματολογίων τών έκπαιδευόμενων και στα έπιτευχθέντα άποτελέσματα.

Άρθρο 7

Πιστοποίηση Προσόντων

1. Η άξιολόγηση / πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων άφορά τήν άντικειμενική μέτρηση σε άτομικό έπιπεδο τών γνώσεων και δεξιοτήτων τών συμμετεχόντων πού άποκτήθηκαν και άναπτύχθηκαν στό πλαίσιο ενός πιστοποιημένου έκπαιδευτικού προγράμματος. Η πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων όργανώνεται μέ βάση τούς ειδικούς διδακτικούς στόχους πού έχουν τεθεί και περιγράφονται στον φάκελο σχεδιασμού του έκπαιδευτικού προγράμματος.

2. Η άξιολόγηση / πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων διεξάγεται από τό Ι.Π.Ε. στό τέλος του έκπαιδευτικού προγράμματος. Η άξιολόγηση / πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων μπορεί νά πραγματοποιείται μέ τή μορφή τέστ έρωτήσεων πολλαπλών έπιλογών ή / και άνοιχτών έρωτήσεων ή άσκήσεων ή μελετών περίπτωσης ή έργασιών πού άνατίθενται στους έκπαιδευόμενους άτομικά ή κατά ομάδες ή μέ όποιοδήποτε άλλον τρόπο κρίνεται ως πλέον κατάλληλος για τήν έπίτευξη τών έκπαιδευτικών στόχων του προγράμματος.

3. Η άξιολόγηση / πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων καταλήγει σε δύο ένδεχόμενα άποτελέσματα ως προς τήν έπίδοση του έκπαιδευόμενου: έπιτυχία ή άποτυχία. Η διαδικασία, οι τεχνικές και ό τρόπος βαθμολόγησης πού εφαρμόζονται για τήν άξιολόγηση / πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων περιγράφονται στον φάκελο σχεδιασμού του προγράμματος. Επίσης, στον φάκελο σχεδιασμού όρίζεται ή ελάχιστη βαθμολογία έπιτυχίας, ή όποία δέν μπορεί νά είναι κατώτερη του 50% τής συνολικής

βαθμολογίας. Η έπιτυχία όδηγει στην άπόκτηση Βεβαίωσης Πιστοποίησης, ένω ή άποτυχία στην άπόκτηση Βεβαίωσης Παρακολούθησης, έφ' όσον ή παρακολούθηση είναι έπαρκής.

4. Τά πιστοποιητικά πού άπονέμει τό Ι.Π.Ε. άναφέρουν τόν τύπο πιστοποιητικού, τόν τίτλο του έκπαιδευτικού προγράμματος, τόν τόπο ύλοποίησης, τόν χρόνο ύλοποίησης, τή διάρκεια του προγράμματος, τή μέθοδο ύλοποίησης, καθώς και τήν ήμερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού. Σε περίπτωση συνεργασίας μέ άλλους φορείς τά παραπάνω πιστοποιητικά μπορεί νά τροποποιούνται μέ άπόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. Τά ύποδείγματα τών πιστοποιητικών στην έλληνική και άγγλική γλώσσα καθορίζονται μέ άπόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε.

5. Έπιπλέον τής Βεβαίωσης Πιστοποίησης μπορεί νά εκδίδεται και Συμπλήρωμα Πιστοποιητικού, στό όποιο άναγράφονται άναλυτικά οι θεματικές ένότητες και οι πιστωτικές μονάδες ECTS ή ECVET.

6. Η ύπογραφή τών Πιστοποιητικών ή τών Βεβαίώσεων γίνεται μετά τήν ολοκλήρωση όλων τών διαδικασιών από τόν Διευθυντή του Ι.Π.Ε. και αυτά διαβιβάζονται στό Τμήμα Προγραμμάτων, τό όποιο μεριμνά για τήν άποστολή τους στους δικαιούχους.

7. Η άξιολόγηση / πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων για τούς κληρικούς, λαϊκά στελέχη τής έκκλησίας και λοιπό άνθρώπινο δυναμικό του δημόσιου τομέα συνδέεται μέ τά Μόρια Έπιμόρφωσης πού προβλέπονται στό άρθρο 85 του Ν. 3528/2007, όπως εκάστοτε ίσχύει. Ός ήμέρα έπιμόρφωσης του έν λόγω άρθρου, λογίζονται έπτά (7) ώρες έκπαιδευσης. Για προγράμματα πού ύλοποιούνται μέσω έξ άποστάσεως έκπαιδευσης (άμιγώς ή μικτού τύπου), θά πρέπει νά όρίζεται στον φάκελο του προγράμματος ή άντιστοίχιση τών διδακτικών ώρων τους μέ αυτές τών έκπαιδευτικών προγραμμάτων άμιγώς συμβατικού τύπου.

8. Σύμφωνα μέ τήν παρ. 3 του άρθρου 64 του Ν. 4415/2016 (Α' 159), ή κατά τά ως άνω παρεχόμενη πιστοποιημένη έπιμόρφωση από τό "Ίδρυμα Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τής 'Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, μοριοδοτείται σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στην ύποπερ. αζ' τής παρ. 3 του άρθρου 85 του Ν. 3528/2007 (Α' 26), όπως τροποποιήθηκε και ίσχύει. Η άναγνώριση τών άντίστοιχων Μορίων Έπιμόρφωσης γίνεται μόνο μέ τήν ύποβολή τής Βεβαίωσης Πιστοποίησης. Στις Βεβαίώσεις Πιστοποίησης τών συμμετεχόντων πού ύπάγονται στό άνωτέρω θεσμικό πλαίσιο άναγράφονται

ο Κωδικός Πιστοποιημένης Δομής του Ι.Π.Ε., ο Κωδικός Πιστοποίησης του πιστοποιημένου από την ΚΕΠ εκπαιδευτικού προγράμματος και ο Κωδικός του Πιστοποιούμενου συμμετέχοντα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

9. Μέ απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Π.Ε. καθορίζεται η πολιτική που εφαρμόζεται σχετικά με τις περιπτώσεις για τις οποίες υφίσταται ή δυνατότητα, από αρμόδιους έθνικούς ή διεθνείς φορείς, πιστοποίησης των προσόντων για όσους ολοκλήρωσαν επιτυχώς συγκεκριμένα εκπαιδευτικά προγράμματα.

Άρθρο 8

Υποδομές

1. Η υλοποίηση των προγραμμάτων που απαιτούν τη χρήση χώρων διδασκαλίας γίνεται είτε σε ίδιες δομές του Ι.Π.Ε., είτε σε δομές της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, είτε σε δομές των φορέων (Ιερές Μητροπόλεις, Εκκλησιαστικά Ίδρύματα, λοιποί φορείς) με τους οποίους συνάπτεται σύμφωνο συνεργασίας. Στις δομές που διατίθενται από τους συνεργαζόμενους φορείς θα πρέπει να εξασφαλίζεται η καταλληλότητα των χώρων, ή ασφάλεια εκπαιδευομένων και εκπαιδευτών και η όρθη χρήση του έμβληματος και του λογοτύπου του Ίδρύματος. Επίσης πρέπει να υπάρχει προσβασιμότητα για ΑΜΕΑ, όταν αυτό απαιτείται.

2. Η ένοικίαση των χώρων διδασκαλίας που δέν ανήκουν στο Ι.Π.Ε. γίνεται μετά από σύναψη σχετικής σύμβασης στην οποία εξασφαλίζεται η καταλληλότητα των χώρων, ή ασφάλεια εκπαιδευομένων και εκπαιδευτών και η όρθη χρήση του έμβληματος και του λογοτύπου του Ίδρύματος.

3. Στις δομές θα πρέπει να υπάρχει όλος ο απαραίτητος υλικοτεχνικός εξοπλισμός που απαιτείται για την εύρυθμη υλοποίηση των προγραμμάτων και να εξασφαλίζονται οι όροι προσβασιμότητας, ασφάλειας και υγιεινής. Ο εξοπλισμός αυτός τελεί υπό την ευθύνη των συντονιστών των προγραμμάτων, οι οποίοι οφείλουν να μεριμνούν για την καλή λειτουργία του κατά τη διάρκεια και κατά τη λήξη του προγράμματος.

4. Τά κόστη υποδομών που προκύπτουν από την υλοποίηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, όπως εξοπλισμός, ένοικια, λειτουργικά έξοδα κ.λπ., καλύπτονται από τον προϋπολογισμό κάθε έργου.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος – Κάλυψη δαπάνης

Άπό τη Δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Ο παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσίευσής του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης και στο επίσημο Δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Η Απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήνα, 9.9.2021

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεύς

† Ο Ωρεών Φιλόθεος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Περιστερίου

ΚΛΗΣΙΣ

Πρός τόν
Διάκονον
Μιχαήλ Νιαρχάκον Τζίμη
του Νικολάου και τής Ειρήνης
Άγνωστου Διαμονής

Καλείσαι νά εμφανισθής ενώπιον του Ίεπισκοπικού Δικαστηρίου τής Ίερās Μητροπόλεως Περιστερίου, και δυνάμει των άρθρων 2-7 55, 110, 117-126 του Ν. 5383/ 1932 «περί των Ίκκλησιαστικών Δικαστηρίων και τής πρό αυτών διαδικασίας», εις τό Περιστέρι και εις τά Γραφεία τής Ίερās Μητροπόλεως Περιστερίου (Ίθνικής Αντιστάσεως 96 και Χαλκοκονδύλη), τήν 22αν Ίκτωβρίου 2021, ήμέρα τής έβδομάδος Παρασκευή και ώρα 12:00 π.μ., προκειμένου νά απολογηθής επί αντικανονικών παραπτωμάτων τά όποια σου αποδίδονται και προβλέπονται και τιμωρούνται από τούς Θείους και Ίερούς Κανόνας.

Δηλώνεται σοι ότι εις περίπτωσιν μή εμφανισεώς σου θά διενεργηθούν έναντίον σου τά όσα προβλέπονται από τά άρθρα 62 και 112 του Ν. 5383/1932 όπως αυτά ισχύουν, κατά τά σαφώς οριζόμενα εις τό άρθρο 44 παρ. 1 του Ν. 590/1977.

Περιστέρι, 10 Σεπτεμβρίου 2021

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
Ο ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΙΛΙΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΙΠΕΤΣΑΣ

*Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της Ίκκλησίας
της Ελλάδος τήν 15.9.2021 και τήν 4.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Κασσανδρείας

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις α) των άρθρων 38, παράγρ. 2, και 67 του Ν. 590/1977, β) του Ν.Δ. 1398/1973, και γ) του Ν. 673/1977 και δ) των άρθρων 4-7 και 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού «Περί Ίφημερίων και Διακόνων», προκειμένου Ίνα προβώμεν εις τήν ανακήρυξιν ύποψηφίων προς πλήρωσιν κενών θέσεων τακτικού Διακόνου και Ίφημερίου έν τοίς Ίεροίς Ναοίς:

- α) Αγίου Νικολάου – Πολυγύρου
- β) Αγίου Νικολάου – Νέας Φωκαίας

καλούμεν τούς βουλομένους Ίνα καταλάβωσι τās ώς άνω θέσεις και έχοντας τά υπό τās διατάξεις του υπ' αριθ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίερās Συνόδου «Περί Ίφημερίων και Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τά νενομισμένα δικαιολογητικά, διά τά περαιτέρω.

Έν Πολυγύρω τή 29η Σεπτεμβρίου 2021

† Ό Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

*Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της Ίκκλησίας
της Ελλάδος τήν 4.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Μαντινείας και Κυνουρίας

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Ίκκλησίας τής Ελλάδος» και των άρθρων 4-7 και 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίερās Συνόδου τής Ίκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ίφημερίων και Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενās οργανικές θέσεις:

- Α) Ίφημερίου του Ένοριακού Ίερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών Λεβιδίου Μαντινείας και
- Β) Διακόνου του Μητροπολιτικού Ίερού Ναού Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως,

καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από

της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τριπόλει τῆ 1ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἴστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 4.10.2021*

**Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ,
Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων καὶ Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἄγ. Νικολάου Ἁνω Τρικάλων,
Μεταστ. τῆς Θεοτόκου Ἀλμυρῆς,
Ἄγ. Δημητρίου Βελίνας,
Ἄγ. Τριάδος Γαλατᾶ,
Ἄγ. Παρασκευῆς Γονούσας,
Ἄγ. Γεωργίου Δάφνης,
Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης Δενδροῦ,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δροσοπηγῆς,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας,
Ἄγ. Γεωργίου Ζαχόλης,
Ἄγ. Κυριακῆς Ζεμενοῦ,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θαλεροῦ,
Ἄγ. Σπυρίδωνος Θροφαρίου,
Ἁγίας Τριάδος Καλυβίων,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστανέας,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστρακίου,
Ἄγ. Νικολάου Κάτω Λουτροῦ,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κάτω Ταρσοῦ,
Μετ. Σωτῆρος Κιάτου,
Μετ. Σωτῆρος Κιάτου (Διακονική),
Ἄγ. Γεωργίου Κλημεντίου,
Ἀπ. Παύλου Κορίνθου (Διακονική),
Ἄγ. Σπυρίδωνος Κορφωτίσσης,
Ἄγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κουτσίου,

Ἄγ. Γεωργίου Κουτσομαδίου,
Ἄγ. Τριάδος Λαγκαδεϊκῶν,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαλιωτίου,
Ἄγ. Ἰωάννου Λουτρακίου (Διακονική),
Ἄγ. Νικολάου Λυκοποριάς,
Ἄγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Μάννας,
Ἄγ. Βλασίου Νεράντζας,
Ἄγ. Νικολάου Μεγ. Βάλτου,
Μετ. Σωτῆρος Μεσ. Τρικάλων,
Ἄγ. Γεωργίου Μπολατίου,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Νεμέας (Διακονική),
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ξανθοχωρίου,
Ἄγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Παναριτίου,
Ἄγ. Σπυρίδωνος Πελλήνης,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Περαχώρας,
Ἄγ. Ἀνδρέου Πιτσῶν,
Ἄγ. Ἀθανασίου Πύργου,
Ἄγ. Χαράλαμπος Ρεθίου,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ρητοῦ,
Ἰγπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Ροζενῶν,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σαρανταπήχου,
Κοιμ. Θεοτόκου Σουληναρίου,
Ἄγ. Γεωργίου Σοφιαῶν,
Ἄγ. Ἀθανασίου Στυλίων,
Ἄγ. Ἀθανασίου Τιτάνης,
Ἄγ. Σπυρίδωνος Φενεοῦ,
Ἄγ. Νικολάου Χαλκείου,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χελυδορέου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ
κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ Περιοδικῷ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ» υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κορίνθῳ τῆ 27ῃ Σεπτεμβρίου 2021.

† Ὁ Κορίνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἴστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Γουμενίσσης, Άξιουπόλεως & Πολυκάστρου

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις α) τών άρθρων 38, παράγρ. 2, καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, καί γ) τοῦ Ν. 673/1977 καί δ) τών άρθρων 4-7 καί 20 τοῦ υπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», καί τήν ἀπό 9-9-2021 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περί κατανομῆς Ἐφημεριακῶν θέσεων συμφώνως μέ τήν υπ' ἀριθμ. ΔΙΠΑΑΔ/Φ.Κ./146/14207/27.7.2021 Ὑπουργική Ἀπόφαση (ΦΕΚ 3613 Β/6.8.2021), προκειμένου νά πληρώσωμεν:

α) μία κενή ὀργανική θέση τακτικοῦ ἐφημερίου στήν Ἑνορία Ἁγ. Τριάδος Πολυκάστρου
β) μία κενή ὀργανική θέση διακόνου στήν Ἑνορία Παναγίας Ρευματοκρατούσης Γεφύρας
καλούμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τών ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γουμενίσση τῆ 4ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἄξιουπόλεως & Πολυκάστρου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 15.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις τών άρθρων 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 τοῦ υπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς ὀργανικές θέσεις:

Α) Ἐφημερίου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐξοχῆς Δήμου Αἰγιαλείας
Β) Διακόνου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαβρύτων
Γ) Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καλλιθέας Αἰγίου,
καλούμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό

τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τών ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαβρύτοις τῆ 5ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 15.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις α) τών άρθρων 38, παράγρ. 2, καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, καί γ) τοῦ Ν. 673/1977 καί δ) τών άρθρων 4-7 καί 20 τοῦ υπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τήν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων Ἐφημερίων τών Ἱερῶν Ναῶν:

1) Ἁγίου Γερασίμου Βόλου καί

2) Ἱ. Ν. Ἁγίου Βλασίου - Ἁγ. Βλασίου Πηλίου

καλούμεν τούς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τάς ὡς ἄνω θέσεις καί ἔχοντας τά ὑπό τάς διατάξεις τοῦ υπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά, διὰ τά περαιτέρω.

Ἐν Βόλῳ τῆ 15ῃ Σεπτεμβρίου 2021

† Ὁ Δημητριάδος ΙΓΝΑΤΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 15.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Μυτιλήνης Ἐρεσοῦ καί Πλωμαρίου

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις τών άρθρων 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 τοῦ υπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Διακόνου:

Ἱ. Ν. Ἁγίας Βαρβάρας Παμφίλων

καλούμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου 2021

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 15.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς ὀργανικῆς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀσπροκάμπου
Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολάκκου
Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Μικροῦ Σειρηνίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Καλοχίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Δήμητρας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Κατάκαλης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Φελλίου
Ἱερός Ναός Ἁγίων Θεοδώρων Ἁγίων Θεοδώρων
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευθεροχωρίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Δεσπότη
Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Καρπεροῦ
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Κνίδης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἐξάρχου
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφνεροῦ
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἰτέας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Σαρακήνας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Παλιουριῆς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγάπης
Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Μικροκλεισούρας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Διπόρου
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Σαμαρίνας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Πριονίων
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Λάβδας

Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Περιβολίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Κοσματίου
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀβδέλλης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Σμίξης
Ἱερός Ναός Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης
Φιλιππῶν

Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Κυδωνίων
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ροδιᾶς
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυρακαλῆς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλατόπετρας
Ἱερός Ναός Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Λόχμης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Κοκκινιάς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Λειψίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Νέας Τραπεζούντας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Κληματακίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Χαραλάμπους Κάστρου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Σπηλαίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλάτου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλευθέρου Α΄
Ἱερός Ναός Γενέσιου Θεοτόκου Νεοχωρίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἀναβρυτῶν
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μαυραναίων
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Βατολάκκου
Ἱερός Ναός Παμμ. Ταξιαρχῶν Λόχμης
Ἱερός Ναός Γενέσιου Θεοτόκου Πανορόματος
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Μικρολειβάδου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μεσολουρίου,

καλούμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 15.10.2021

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του Ν. 590/1977 καί του Κανονισμού 305/2018 περί Έφημερίων καί Διακόνων, προκειμένου νά προβώμεν εις τήν πλήρωσιν κενών έφημεριακών θέσεων τών κάτωθι Ίερών Ναών:

- 1) Τιμίου Προδρόμου Νεαπόλεως
- 2) Αγίου Νικολάου Ξηροκρήνης
- 3) Αγίων Πάντων Ξηροκρήνης

Καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλουν τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Έν Νεαπόλει τή 11η Όκτωβρίου 2021

† Ό Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

*Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας
τής Ελλάδος τίν 15.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Έδέσσης, Πέλλης & Άλμωπίας

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις τακτικών Έφημερίων τών κάτωθι Ίερών Ναών:

Είσοδίων τής Θεοτόκου Βρυττών
Αγίων Αρχαγγέλων Μαργαρίτας
Αγίου Αποστόλου καί Εύαγγελιστού Ματθαίου
Γαρεφείου
Αγίων Κωνσταντίνου καί Έλένης Δροσερού
Κοιμήσεως Θεοτόκου Γιαννιτσών
Αγίας Παρασκευής Γιαννιτσών
Αγίων Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου Γιαννιτσών
Αγίων Νικάνδρου καί Ίωαννικίου Αριδαίας
Αγίας Σκέπης Έδέσσης
Αγίου Δημητρίου Έδέσσης
Αγίου Νικολάου Σαρακηνών
Γενεσίου τής Θεοτόκου Πλαγιαρίου
Αγίου Αποστόλου Φιλίππου Θηριόπετρας
Κοιμήσεως Θεοτόκου Παναγίτσας
Αγίου Νικολάου Δροσιάς
Αγίου Νικολάου Καισαριανών

Αγίου Γεωργίου Σαμαρίου
Κοιμήσεως Θεοτόκου Νέας Ζωής
Κοιμήσεως Θεοτόκου Πλευρώματος
Αναλήψεως του Σωτήρος Θεοδωρακείου
Αγίου Εύαγγελιστού Μάρκου Δ.Δ. Προδρόμου
Αγίου Δημητρίου Δ.Δ. Αγίου Γεωργίου
Κοιμήσεως Θεοτόκου Δ.Δ. Νεοχωρίου

Όθεν, καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων

Έν Έδέσση τή 1η Όκτωβρίου 2021

† Ό Έδέσσης, Πέλλης & Άλμωπίας ΙΩΗΛ

*Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας
τής Ελλάδος τίν 15.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Έδέσσης, Πέλλης & Άλμωπίας

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις τακτικών Διακόνων τών κάτωθι Ίερών Ναών:

Αγίου Νεκταρίου Έδέσσης
Αγίας Σκέπης Έδέσσης
Είσοδίων τής Θεοτόκου Βρυττών
Αγίων Αρχαγγέλων Μαργαρίτας
Αγίου Αποστόλου καί Εύαγγελιστού Ματθαίου
Γαρεφείου
Αγίων Κωνσταντίνου καί Έλένης Δροσερού
Κοιμήσεως Θεοτόκου Γιαννιτσών
Αγίας Παρασκευής Γιαννιτσών
Αγίου Γεωργίου Γιαννιτσών
Αγίων Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου Γιαννιτσών
Αγίων Νικάνδρου καί Ίωαννικίου Αριδαίας
Αγίου Νικολάου Σαρακηνών
Γενεσίου τής Θεοτόκου Πλαγιαρίου
Αγίων Αρτεμίου καί Γερασίμου Πενταπλατάνου
Όθεν, καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από

της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων

Ἐν Ἐδέεσση τῆ 1ῆ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Ἐδέεσης, Πέλλης & Ἀλμωπίας ΙΩΗΛ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», (Φ.Ε.Κ.Α' 153/22.08.2018) προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις:

α) Τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ: Ἁγίου Ἀνδρέου - Πολυποτάμου καὶ

β) Τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱ. Ναοῦ: Ἁγ. Γεωργίου - Μαρμαρίου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κύμῃ τῆ 13ῆ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) Τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) Τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) Τοῦ Ν. 673/1977, καὶ δ) τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἁγίων Ταξιαρχῶν Τεριαχίου
Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Περιστερίου

Ἁγίου Γεωργίου Βροντισμένης

Ἁγίου Νικολάου Ἀρμάτων

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάδων

Ἁγίου Δημητρίου Πλαγιᾶς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δελβινακίῳ τῆ 11ῆ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης
ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) Τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ δ) τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (Φ.Ε.Κ 153 Α'), προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν διακόνων καὶ ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν:

Εὐγγ. Θεοτόκου Ἡγουμενίτσης καὶ

Ἁγίας Τριάδος Φιλιατῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῆ 27ῆ Σεπτεμβρίου 2021

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου
καὶ Πάργας ΤΙΤΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77, «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγ. Τριάδος Κατερίνης

Ἁγ. Παρασκευῆς Κατερίνης

Θείας Ἀναλήψεως Κατερίνης

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 7ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Κίτρους ΓΕΩΡΓΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 15.10.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν

α) τό ἄρθρ. 38 παρ. 2 τοῦ Ν.590/ 1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

β) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων»

καί γ) τό ἄρθρ. 4 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἑνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργιῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Παροναξίας» (Φ.Ε.Κ. 482/Β'/17-2-2020),

προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Νάξου

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Παροικίας Πάρου

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα

προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν κενῶν θέσεων.

Ἐν Νάξῳ τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 29.10.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν

α) τό ἄρθρ. 38 παρ. 2 τοῦ Ν.590/ 1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

β) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων»

καί γ) τό ἄρθρ. 4 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἑνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργιῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Παροναξίας» (Φ.Ε.Κ. 482/Β'/17-2-2020),

προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Θαλλελαίου ὁμωνύμου χωρίου Νάξου

Ἁγίας Τριάδος Καλοξύλου Νάξου

Γενεσίου Θεοτόκου Κορωνίδος (Κωμιακῆς) Νάξου

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χαλκείου Νάξου

Ἁγίου Νικολάου Ἀντιπάρου (β' θέσις)

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων

Ἐν Νάξῳ τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 29.10.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

α) Τοῦ Ν. 817/1978 «Περί ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων»,

β) Τό Π.Δ. 582/1980 «Περί κατανομῆς θέσεων Ἱεροκηρύκων εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

γ) Τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»,

προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νάξῳ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παραγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίας Εἰρήνης τῆς ὁμωνύμου Ἐνορίας (Βαρσόβης),

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Ἐνορίας Ἀγόριανης

Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἐνορίας Βελανιδίων,

Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Ἐνορίας Μολάων,

Ἰσαπαντῆς τοῦ Κυρίου Ἐνορίας Πλατάνας,

Ἁγίου Νικολάου Ἐνορίας Σουσιάνων,

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἐνορίας Φαρακλοῦ

Τριῶν Ἱεραρχῶν Ἐνορίας Χάρακος

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ

ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.10.2021

Ἱερά Μητρόπολις Περιστερίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2, τοῦ Ν. 590/1977, «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου ἢ Ἐφημερίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ :

Ἁγίου Γεωργίου Ν.Ζῆς

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως

Ἐν Περιστερίῳ τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 2021

Ο ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.10.2021

Ίερά Μητρόπολις Λαρίσης καί Τυρνάβου**ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ****ΚΛΗΣΙΣ**

Πρός
 Τόν Ἀρχιμανδρίτη Δαμασκηνό
 (κατά κόσμο Κωνσταντῖνο)
 Ζαφειρίου τοῦ Σταύρου καί τῆς Μαρίας
 Ἀγνώστου Διαμονῆς.

Καλεῖσαι νά ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου, κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1/2021 Παραπεμπτικοῦ Βουλευμάτος τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἱερωνύμου καί δυνάμει τῶν ἄρθρων 2, 7, 55, 110, 117-126 τοῦ Ν. 5383/1932 «περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», στή Λάρισα καί στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου, στό Ἐπισκοπεῖο Λάρισας ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων, ἀριθ. 3, τήν 24η μηνός Νοεμβρίου 2021, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας Τετάρτη καί ὥρα 11:00 π.μ., προκειμένου νά ἀπολογηθῆς καί δικασθῆς ἐπί ἀντικανονικῶν παραπτωμάτων πού σοῦ ἀποδίδονται καί προβλέπονται καί τιμωροῦνται ἀπό τούς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνες.

Σοῦ δηλώνεται ὅτι σέ περίπτωση μή ἐμφανίσεώς σου θά διενεργηθοῦν ἐναντίον σου τά ὅσα προβλέπονται ἀπό τά ἄρθρα 62 καί 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὅπως αὐτά ἰσχύουν, κατά τά σαφῶς ὀριζόμενα στό ἄρθρο 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977

Λάρισα, 6 Σεπτεμβρίου 2021

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
 ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
 † Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
 Πρωτοπρ. Στέφανος Γιάνναρος

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 30.9.2021 καί
 τήν 29.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Καρυστίας καί Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις τοῦ ἄρθ. 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀρ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. Α' 153/22.08.2018) καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς ὀργανικές θέσεις:

α) Τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ:

Ἁγίων Ἀναργύρων - Ὁξυλίθου καί

β) Τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱ. Ναοῦ:

Εἰσοδ. Θεοτόκου - Σκύρου

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διά τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κύμη τῆ 18ῆ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
 τῆς Ἑλλάδος τήν 29.10.2021*

Ίερά Μητρόπολις Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί β) τῶν ἄρθρων 4-7, 17 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἁγίου Νικολάου Ἀντιρρίου

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῆ 19ῆ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου
 ΙΕΡΟΘΕΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
 τῆς Ἑλλάδος τήν 29.10.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί β) τῶν ἄρθρων 4-7,17 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν

Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Μανδρινῆς

Ἀγίας Παρασκευῆς Λευκάς

Ἀγίας Παρασκευῆς Κάτω Πλατάνου

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δενδροχωρίου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου
ΙΕΡΟΘΕΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.10.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 § 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίων Ἀναργύρων Νέας Σμύρνης καί

Ἀγίας Τριάδος Ἀργυρουπόλεως

Ἀγίας Τριάδος Ἀργυρουπόλεως

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέῳ Σμύρνη, τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 2021

† Ὁ Ν. Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.10.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀδένδρου (β' θέσις)

Ἀγ. Κυρίλλου καί Μεθοδίου Ἀλεξανδρείας (β' θέσις)

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας (γ' θέσις)

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας (δ' θέσις)

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας (ε' θέσις)

Ἀγίου Γεωργίου Ἄμμου

Ἀγίων Ἀρχαγγέλων Ἀρχαγγέλου

Ἀγίου Ἀθανασίου Βεροίας

Ἀγίου Σάββα Βεροίας (β' θέσις)

Ἀγίου Γεωργίου Βεροίας (β' θέσις)

Ἀγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης - Ὁσίου Νικοδήμου Βεροίας (β' θέσις)

Ἀναλήψεως Ἀγίου Νεκταρίου Βεροίας (β' θέσις)

Ἀγίας Τριάδος Βεροίας

Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Καλοχωρίου

Ἀγίων Πέτρου καί Παύλου Κυμίνων (β' θέσις)

Τιμίου Προδρόμου Μακροχωρίου (β' θέσις)

Ἀγίου Μηνά Ναούσης (β' θέσις)

Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Νέων Μαλγάρων (β' θέσις)

Ἀγίου Νικολάου Παλαιῶ Σκυλιτισίου

Ἀγίας Παρασκευῆς Πλατάνου

Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Πλατέως (β' θέσις)

Ἀγίου Ἀθανασίου Ράχης

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χαλάστρας (β' θέσις)

Ἀγίων Νεομαρτύρων Χαλάστρας (β' θέσις)

Ἀγίου Δημητρίου Χαρίεσσας

Ἀγίου Νικολάου Φυτειᾶς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 2021

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ.

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.9.2021*

Ἱερά Μητρόπολις Ἰωαννίνων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ.2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὡς καί τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 ἕως 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί διακόνων» καί ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

- α) Ἁγίας Τριάδος, ἐνορίας Καβαλλαρίου Ἰωαννίνων
 - β) Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐνορίας Καστανάνα Ἰωαννίνων
 - γ) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνορίας Ἀναργύρων Ἰωαννίνων
 - δ) Ἁγίου Νικολάου, ἐνορίας Ποτιστικῶν Ἰωαννίνων
- καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Ἐφημεριακὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῆ 24ῃ Σεπτεμβρίου 2021

†Ὁ Ἰωαννίνων ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.9.2021

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομικὴ ἰσχὺς τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀναρτίσεώς τους στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμός 246/2013, Ἄρθρο 1, ΦΕΚ Α 275) –οἱ ἀναρτίσεις γίνονται στὰ τέλη τοῦ α' καί β' δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνός.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ*Οί εργασίες της Δ.Ι.Σ.
της 13.10.2021*

Συνήλθε επί διήμερο, Τρίτη 12 καί Τετάρτη 13 Οκτωβρίου 2021, υπό τήν Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου, ή Διαρκής Γερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 165ης Συνοδικής Περιόδου.

Κατά τις δύο Συνεδρίες ή Δ.Ι.Σ.:

- Καθόρισε τά των τιμητικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου γιά τή συμπλήρωση τριακονταετίας ἀπό τῆς ἀναρρήσεώς του στόν Πατριαρχικό Θρόνο, οἱ ὁποῖες θά πραγματοποιηθοῦν στήν ἔδρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

- Κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ὄρισε:

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Σεραφεῖμ Λεβέντη, κληρικό τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Εἰσηγητή τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Γραφείου παρὰ τῆ Γερά Συνόδῳ.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη Δαμασκηνό Πετράκο, Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη Ἄνθιμο Νεράντζη, Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη Ἀθναγόρα Σουπουρτζῆ, Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀκαδημίας Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη Γεράσιμο Καραμολέγκο, Ἐπιμελητή ἐκδόσεως τῶν *Διπτύχων* τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος, ή Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν, ἀσχολήθηκε μέ θέματα Γερῶν Μητροπόλεων,

Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα

*Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Γεράς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣΕἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Πολιτιστικῆς Ταυτότητος*Δελτίον Τύπου τῆς 26.9.2021
περὶ τῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν ἐπέτειο
τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821*

Συνεχίζονται οἱ Συνοδικές καί Περιφερειακές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τηροῦνται ὅλα τά προβλεπόμενα ὑγειονομικά μέτρα προφυλάξεως ἀπό τόν κορωνοϊό.

Συγκεκριμένα, τή Δευτέρα 27 Σεπτεμβρίου 2021, στίς 10:00 ή Γερά Μητρόπολη Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων τιμᾷ τή μνήμη τοῦ Κερκυραίου Ἰωάννου Καποδίστρια. Ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος θά τελέσει Ἀρχιερατικό Μνημόσυνο γιά τή συμπλήρωση 190 χρόνων ἀπό τή δολοφονία τοῦ Πρώτου Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος, μέ τή συμμετοχή τῆς τοπικῆς ἐκπαιδευτικῆς κοινότητος. Συμμετέχει ή Χορωδία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κερκύρας.

Ἐπίσης, στό πλαίσιο τῶν ἐκδηλώσεων μνήμης καί τιμῆς γιά τόν Ἰωάννη Καποδίστρια θά διοργανωθεῖ στίς 19:00 στήν Ἱ. Μονή Πλατυτέρας, στήν πόλη τῆς Κέρκυρας, Στρογγυλό Τραπέζι μέ θέμα: «Μπροστά στόν τρίτο αἰῶνα τῆς Ἐθνικῆς

μας Έλευθερίας. Σκέψεις και προβληματισμοί». Συμμετέχουν ο κ. Σπ. Φλογαίτης, Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο κ. Δημ. Μεταλληνός, διδάσκων του Ιονίου Πανεπιστημίου και ο κ. Γ. Σκλαβοῦνος, Ιστορικός-έρευντής. Τή συζήτηση συντονίζει ο π. Θεμ. Μουρτζανός, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ίερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν και Διαποντίων Νήσων. Στο πλαίσιο τῶν ἐκδηλώσεων παρουσιάζεται στό Ἀρχονταρίκι τῆς Ἱ. Μ. Πλατυτέρας ἔκθεση ζωγραφικῆς μέ θέμα: «Τό βλέμμα τοῦ Ἀγῶνα/ Ἰωάννης Καποδίστριας» σέ ἐπιμέλεια τῆς κ. Μαρίας Μελέντη.

Τίς ἐκδηλώσεις συνδιοργανώνουν οἱ: Περιφέρεια Ἰονίων Νήσων, Δῆμος Κεντρικῆς Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων, Ἰόνιο Πανεπιστήμιο, Περιφερειακή Διεύθυνση Ἐκπαίδευσης Ἰονίων Νήσων, Ἱατροχειρουργική Ἑταιρεία Κέρκυρας, Κερκυραϊκή Πινακοθήκη, «Φλαγγίνειο» Πολιτιστικό Κέντρο, Ἑνωση Χορωδιῶν Κέρκυρας.

Τήν ἴδια ἡμέρα στίς 21:00 θά παρουσιασθεῖ στό Βεάκειο Δημοτικό Θέατρο Πειραιῶς Μουσικοθεατρική παράσταση μέ τό ἔργο «Ἕλληνες – Ἡ Ἱστορία μας μέ τραγούδια και θέατρο». Ἡ ἐκδήλωση διοργανώνεται ἀπό τόν Δῆμο Πειραιῶς και τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ίερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν και τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου και Χαλκηδόνος. Στίχοι και Μουσική: Σταυρούλα Ζώρζου. Σκηνοθεσία: π. Δανιὴλ Γκαμουλάκος. Μάεστρος: Νίνα Πατρικίδου. Συμμετέχουν, μεταξύ ἄλλων, τό Θεατρικό Ἑργαστήρι «Καμεράνο» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Νέας Ἰωνίας και ἡ Νεανική Συμφωνική Ὀρχήστρα «Ν.Π.» ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ίερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τήν Τετάρτη 29 Σεπτεμβρίου, ἡ Ἱ. Μητρόπολη Θηβῶν και Λεβαδειᾶς διοργανώνει στίς 18:00 Ἐπιστημονική Ἑσπερίδα στόν προαύλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Λιβαδειᾶς, σύμφωνα μέ τό κάτωθι πρόγραμμα:

Α΄ Μέρος – Ὀμιλίες

- «Μία παιδαγωγική πρόταση ἀπό τά χρόνια τοῦ '21» μέ ὁμιλήτῃ τόν κ. Βασίλη Καραποστόλη, Ὀμότιμο Καθηγητῆ τοῦ Τμήματος Ἑπικοινωνίας και Μ.Μ.Ε. τοῦ Ε.Κ.Π.Α.

- «Τό Ἑλλαδικό κράτος σέ ἀντιμαχία μέ τόν Ἑλληνισμό, τή δημοκρατία και ὡς ὄχημα μεθάρμοση ἡγεμόνα» μέ ὁμιλήτῃ τόν κ. Γεώργιο Κοντογιώργη, Ὀμότιμο Καθηγητῆ τοῦ Τμήματος Πολιτικῆς Ἐπιστήμης και Ἱστορίας τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου.

- «Ἡ Φιλική Ἑταιρεία, ἡ Ἀνατολική Στερεά Ἑλλάδα και ἡ Λιβαδειά στόν ἀγῶνα τῆς ἐθνεγερσίας τοῦ 1821» μέ ὁμιλήτῃ τόν κ. Ἀθανάσιο Χρήστου, Καθηγητῆ Νεώτερης & Σύγχρονης Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Β΄ Μέρος – Μουσική Συναυλία

Ἀπόδοση παραδοσιακῶν τραγουδιῶν ἀπό τή Χορωδία τῶν μαθητῶν τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Λιβαδειᾶς.

Τό Σάββατο 2 Ὀκτωβρίου, ἡ Ίερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Ἀγίου Βλασίου διοργανώνει τό Ζ΄ Θεολογικό Συνέδριο μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Ἱεροθέου, πρώτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, μέ γενικό θέμα: «Ἡ Ἐκκλησιαστική παράδοση στά κείμενα και τά ἔργα τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ 1821». Τό Συνέδριο θά μεταδοθεῖ ἀπευθείας διαδικτυακῶς ἀπό τήν ἠλεκτρονική διεύθυνση: www.parembasis.gr.

Τό πρόγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

09:00. Χαιρετισμοί, ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο και ἐκπροσώπους τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν.

09:30. Μιχαήλ Τρίτος, πρώην Κοσμήτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ: «Νεκτᾶριος Τέρπος. Πρόδρομος τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ και προπομπός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης».

09:50. Κωνσταντῖνος Χολέβας, Πολιτικός Ἐπιστήμων-Συγγραφεύς: «Ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων».

10:10. Κωνσταντῖνος Κωτσιόπουλος, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.: «Ἡ

Ρωμαϊκή πολιτική ταυτότητα του Ιωάννου Καποδίστρια».

10.30-11.30: Συζήτηση-Διάλειμμα.

11:30. Γιώργος Καραμπελιᾶς, Συγγραφέας-Πολιτικός Αναλυτής: «Ο Κολοκοτρώνης-Ένας διαρκής Όρθόδοξος Έπαναστάτης».

11:50. Διονύσιος Βαλαῖς, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.: «Ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση καὶ τὸ ἔργο τοῦ Γιάννη Μακρυγιάννη» (θά ὁμιλήσει ἐξ ἀποστάσεως).

Ἀπόστολος Ζορμπᾶς, Φιλολόγος Δρ. Φ.: «Ἡ Όρθόδοξη Πίστη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 στὸ δημοτικὸ τραγούδι καὶ σὲ λιγότερο γνωστὸς ἀπομνημονευματογράφους».

12:30-13:30. Συζήτηση-Λήξη.

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικά μετὶς δράσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ 1821 μπορεῖτε νὰ ἐπισκέπτεστε τὸν διαδικτυακὸ ἴστοτόπο www.ekklisia1821.gr, πού εἰδικῶς δημιουργήθηκε γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἐπετειακῶν δράσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ, καθὼς καὶ τοὺς ἀντίστοιχους λογαριασμοὺς στὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Δελτίον Τύπου τῆς 1.10.2021
περὶ τῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Συνέρχεται ἀπὸ τὴ Δευτέρα 4 ἕως καὶ τὴν Παρασκευή 8 Ὀκτωβρίου 2021, στὴν Τακτικὴ Σύγκλησίν Της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμίσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 26ης Αὐγούστου ἐ.ἔ.

Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, 4 Ὀκτωβρίου, ἀπὸ ὥρας 6:30 ἕως 8:30 θὰ τελεσθῆ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμίσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λίμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου. Στίς 9:00 θὰ ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες τῆς Συνεδριάσεως μετὰ ἐναρκτήρια Ἱερά Ἀκολουθία στὴν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, θὰ προσφωνήσῃ τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικούς Συνέδρους καὶ θὰ ἀντιφωνήσῃ ὁ πρῶτος τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτης ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐκλογή τῆς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς γιὰ τίς ἀνακοινώσεις στὸν Τύπο.

Κατόπιν θὰ παρουσιασθοῦν οἱ Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔτη 2019-2020 καὶ 2020-2021 ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Προέδρων αὐτῶν καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτηση.

Μετὰ τὸ διάλειμμα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος θὰ ἀναγνώσῃ τὴν Εἰσήγησίν του μετὰ θέμα: «Κανονισμὸς “Περὶ Ἡσυχαστηρίων”» καὶ κατόπιν θὰ συμπληρωθῆ ὁ κατάλογος τῶν Ἐκλογίμων πρὸς Ἀρχιερατεῖαν.

Τὴν Τρίτη 5 Ὀκτωβρίου, ὥρα 9:00, θὰ ἀναγνωσθοῦν καὶ θὰ ἐπικυρωθοῦν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. Ἀκολουθῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός θὰ ἀναγνώσῃ τὴν Εἰσήγησίν του μετὰ θέμα: «Κανονισμὸς “Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Μητρώου Ἐφημερίων, Διακόνων, Ἱεροκληρῶν καὶ Μοναχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Μ.Ε.Δ.Ι.Ε.Μ.)”». Θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Εἰσήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηνάγορου μετὰ θέμα: «Συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν γεγονός». Μετὰ τίς Εἰσηγήσεις θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτηση ἐπ’ αὐτῶν.

Τὴν Τετάρτη, 6 Ὀκτωβρίου, ὥρα 9:00, θὰ ἀναγνωσθοῦν καὶ θὰ ἐπικυρωθοῦν τὰ Πρακτικὰ

της προηγουμένης Συνεδρίας. Κατόπιν ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ θά ἀναγνώσει τήν Εἰσήγησίν του μέ θέμα: «Κανονισμός “Περί κώδικος ἐκκλησιαστικῆς διοικητικῆς διαδικασίας”». Θά ἀκολουθήσει ἡ Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος κ. Γαβριήλ μέ θέμα: «Ἐπιστημονική καί Θεολογική προσέγγισις τοῦ ἰοῦ τῆς πανδημίας. Ἀπαντήσεις εἰς θεωρίας συνωμοσίας». Μετά τίς Εἰσηγήσεις θά ἀκολουθήσει συζήτησις ἐπ’ αὐτῶν.

Τήν Πέμπτην, 7 Ὀκτωβρίου, ὥρα 9:00, θά ἀναγνωσθοῦν καί θά ἐπικυρωθοῦν τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος θά ἀναγνώσει τήν Εἰσήγησίν του μέ θέμα: «Τροποποιήσεις τῶν ὑπ’ ἀριθ. 1/1977 καί 2/1977 Κανονισμῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου “Περί ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” (Φ.Ε.Κ. Α’ 275/23.9.1977)». Θά ἀκολουθήσει ἡ Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου μέ θέμα: «Τροποποιήσεις τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου “Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἑνοριῶν” (ΦΕΚ Α’ 1/5.1.1980)» καί μετά τό διάλειμμα ἡ Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσόστομου μέ θέμα: «Ἡ ἀξία, ἡ σημασία καί ἡ ὑπακοή εἰς τό Συνοδικόν Πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας» Μετά τίς Εἰσηγήσεις θά ἀκολουθήσει συζήτησις ἐπ’ αὐτῶν.

Τήν Παρασκευή, 8 Ὀκτωβρίου, ὥρα 9:00, θά ἀναγνωσθοῦν καί θά ἐπικυρωθοῦν τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. Στήν συνέχεια ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θά προβεῖ στήν πλήρωσι τῶν κενῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων: 1) Λαγκαδᾶ, Ἀπτίας καί Ρεντίνης, 2) Καστορίας, 3) Πολυανῆς καί Κιλκισίου, 4) Περιστερίου καί 5) Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων, ὡς καί τυχόν κενωθησομένων Ἱερῶν Μητροπόλεων.

*Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Δελτίον Τύπου τῆς 15.10.2021
γιά τό Ἐπιστημονικό Συνέδριο
τῆς Ἱ. Συνόδου μέ θέμα: «Ὁ Ρήγας
καί ὁ Νεοελληνικός Διαφωτισμός
στή Θεσσαλία» (5-6.11.2021)*

Στό πλαίσιο τῶν ἐορτασμῶν γιά τά 200 χρόνια ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάστασι θά πραγματοποιηθεῖ διαδικτυακά τό Πανελλήνιο Ἐπιστημονικό Συνέδριο μέ θέμα: «Ὁ Ρήγας καί ὁ Νεοελληνικός Διαφωτισμός στή Θεσσαλία» στίς 5 καί 6 Νοεμβρίου 2021 στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας στά Μελισσάτικα Βόλου.

Εἰδικότερα, τό Πανελλήνιο Ἐπιστημονικό Συνέδριο διοργανώνεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Μητρόπολι Διμητριάδος καί Ἀλμυροῦ καί τό Τμήμα Ἱστορίας καί Ἐθνολογίας τοῦ Δ.Π.Θ. Τό Συνέδριο ἀποτελεῖ μέρος δράσεων καί ἐκδηλώσεων πού θά πραγματοποιηθοῦν σέ συνεργασία καί μέ τίς ἄλλες Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Θεσσαλίας, ἐπιστημονικούς φορεῖς καί πολιτιστικούς ὀργανισμούς.

Τό Ἐπιστημονικό Συνέδριο, πραγματοποιεῖται μέ τί συνεργασία τῶν φορέων: Μαγνήτων Κιβωτός «γιά τί διάσωσι τοῦ πολιτιστικοῦ ἀποθέματος» (Βόλος), Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους – Γ.Α.Κ. Μαγνησίας (Βόλος), Ἐπιστ. Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα (Βελεστίνο), Ἐταιρεία Θεσσαλικῶν Ἐρευνῶν (Βόλος), Φιλολογικός, Ἱστορικός, Λογοτεχνικός Σύνδεσμος (Φ.Ι.ΛΟ.Σ.) Τρικάλων (Τρίκαλα), Σύνδεσμος Φιλολόγων Ν. Λάρισας (Λάρισα), Φίλοι τῆς Βιβλιοθήκης – Γιά τήν ὑποστήριξι τῶν Βιβλιοθηκῶν τοῦ Δ. Τυρνάβου (Τύρναβος), Μουσείο Πόλης Καρδίτσας (Καρδίτσα), Φιλολογική, Ἱστορική, Ἀρχαιολογική, Λαογραφική Ἐταιρεία Θεσσαλίας (Λάρισα).

Τήν Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ συνεδρίου ἀπαρτίζουν: ὁ Μανώλης Βαρθούνης, Καθηγητής Λαογραφίας, Τμήμα Ἱστορίας καί Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ., Πρόεδρος τῆς Ἐπιστ. Ἐπιτροπῆς γιά τί διοργάνωσι τῶν δέκα Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν

Συνεδριών για την Έλληνική Έπανάσταση του 1821 (2012-2021) της Ε.Σ.Ε. Πολιτιστικής Ταυτότητας, ό Κωνσταντίνος Μαλαφάντης, Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Ε.Κ.Π.Α., ό Αντώνιος Σμυρναϊός, Άν. Καθηγητής, Νεοελληνικής Ιστορίας, Ιστορία της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης και Διδακτικής της Ιστορίας, Π.Τ.Δ.Ε. Παν. Θεσσαλίας, ή Δρ. Κατερίνα Πολυμέρου-Καμπλάκη, τ. Διευθύντρια του Κέντρου Έρευνας Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών, μέλος της Έπιτροπής «Έλλάδα 2021», Πρόεδρος της Έπιτροπής για την προβολή και ένίσχυση της ελληνικής χειροτεχνίας από τό Υπουργείο Ανάπτυξης, ό Δρ. Δημήτριος Καραμπερόπουλος, Πρόεδρος της Έπιστ. Έταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, ό Δρ. Άλέξανδρος Γ. Καπανιάρης, Μεταδιδακτορικός Έρευνητής, Τμήμα Ιστορίας και Έθνολογίας Δ.Π.Θ., Όργανωτικός Γραμματέας της Μαγνήτων Κιβωτού, Μέλος Σ.Ε.Π. Ε.Α.Π., ή Δρ. Άννίτα Πρασσά, Ιστορικός, Προϊσταμένη των Γενικών Αρχείων του Κράτους Μαγνησίας, Μέλος Σ.Ε.Π. Ε.Α.Π. Τιμητικά στην επιστημονική επιτροπή περιλαμβάνεται και ό έκλιπών Ψ Χαράλαμπος Στεργιούλης Δρ. Βυζαντινής Φιλολογίας Α.Π.Θ.

Τό Πανελλήνιο Έπιστ. Συνέδριο εκτείνεται σε δύο θεματικούς άξονες: Ό πρώτος άξονας άφορα τό πνευματικό περιβάλλον του Διαφωτισμού, μέ τό όποιο συνδέθηκε ό Ρήγας και ή διασύνδεσή του μέ αξιόλογους Έλληνες λογίους της εποχής. Ό δεύτερος άξονας άφορα τούς λόγιους και ιερομονάχους πού συνδέθηκαν μέ τόν Νεοελληνικό Διαφωτισμό και την εκπαίδευση στη Θεσσαλία. Άλλωστε, ή Θεσσαλία ανέδειξε πολλές προσωπικότητες και λόγιους την εποχή εκείνη όπως: ό Ρήγας Βελεστινλής, ό Άνθιμος Γαζής, ό Δανιήλ Φιλιππίδης, ό Κωνσταντίνος Κούμας, ό Γρηγόριος Κωνσταντάς, ό Διονύσιος Πύρρος, ό Στέφανος Δούγκας, ό Δημήτριος Άλεξανδρίδης, ό Ιωάννης Πέζαρος, ό Δημήτριος Γοβδελάς, ό Κωνσταντίνος Οικονόμος, ό Ιωάννης Οικονόμος Λογιώτατος, ό Χριστόφορος Περραιβός, ό Έπιφάνιος Δημητριάδης, ό Στέφανος Κομπιτάς, ό Θεόκλητος Φαρμακίδης, ό Ζήσης Κάβρας, κ.ά.

Μεταξύ των επιστημόνων και μελών Δ.Ε.Π. πού θά λάβουν μέρος στο Συνέδριο μέ εισηγήσεις συγκαταλέγονται: ό Αντώνης Σμυρναϊός, Άν.

Καθηγητής Νεοελληνικής Ιστορίας, Ιστορίας της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης και Διδακτικής της Ιστορίας, ό Κώστας Μαλαφάντης, Καθηγητής στο Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Αθηνών, ό Δημήτριος Καραμπερόπουλος, Δρ. Ιστορίας της Ιατρικής, Μελετητής Ρήγα Βελεστινλή, Πρόεδρος Έπιστ. Έταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, ό Δημήτριος Παντελοδήμος, Όμ. Καθηγητής του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Ε.Κ.Π.Α., ή Δρ. Κατερίνα Πολυμέρου-Καμπλάκη, τ. Διευθύντρια του Κέντρου Έρευνας Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών, ό Θανάσης Κούγκουλος, Δρ. φ. Ε.Δ.Ι.Π. στο Τμήμα Ιστορίας και Έθνολογίας του Δ.Π.Θ., ό Χρήστος Ξανάκης, Δρ. Φυσικών Έπιστημών, ό Αλέξανδρος Καπανιάρης, Δρ., Μεταδιδακτορικός Έρευνητής Τμήμα Ιστορίας και Έθνολογίας του Δ.Π.Θ., Μέλος Σ.Ε.Π. Ε.Α.Π., ό Ήλιος Τεμπέλης, Καθηγητής Φιλοσοφίας στον Τομέα Ανθρωπιστικών και Πολιτικών Έπιστημών της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων, ή Αικατερίνη Ζαμπανιώτη, Ph.D. Student Sociology of Reading MSc Creative Writing, A.U.Th., ό Δημοσθένης Χατζηλέεκακας, Δρ. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Δρ. Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, ό Θεόδωρος Νημάς, Φιλολόγος, Δρ. Ιστορίας της Εκπαίδευσης, ή Αννίτα Πρασσά, Δρ. Ιστορίας, Προϊσταμένη των Γενικών Αρχείων του Κράτους Μαγνησίας, Μέλος Σ.Ε.Π. Ε.Α.Π., ό Δρ. Γεώργιος Κοντομήτρος, Γεν. Γραμματέας Ε.Θ.Ε. και ό Νίκος Αγιώτης, Έπιστ. συνεργάτης της Ακαδημίας των Έπιστημών Βερολίνου-Βραδεμβούργου. Τιμητικά στους εισηγητές περιλαμβάνεται και ό έκλιπών Ψ Χαράλαμπος Στεργιούλης Δρ. Βυζαντινής Φιλολογίας Α.Π.Θ.

Τό βιβλίο περιλήψεων του συνεδρίου ύπάρχει άναρτημένο στην ιστοσελίδα: <https://imd.gr/wp-content/uploads/2021/09/BOOK-OF-ABSTRACTS-RIGAS-2021v2.pdf> ενώ τά έντυπα του Συνεδρίου (πρόγραμμα και άφίσα) μπορούν νά άνακτηθούν από την ιστοσελίδα της Ι.Μ.Δ. <https://imd.gr/>.

Η όργανωτική επιτροπή του Συνεδρίου άποτελείται από: τόν Άρχιμ. Έπιφάνιο Οικονόμου, τόν Νικόλαο Τσούκα, Γεν. Γραμματέα της Μαγνήτων Κιβωτού και τόν Άντώνιο Πλαγερά, Ταμία της Μαγνήτων Κιβωτού. Η τιμητική

έπιτροπή του συνεδρίου αποτελείται από: τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος & Άλμυρού, κ. Ίγνάτιο, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Λαρίσης & Τυρνάβου, κ. Ίερώνυμο, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων, κ. Τιμόθεο, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης, κ. Χρυσόστομο, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Σταγών & Μετεώρων κ. Θεόκλητο και τόν Σεβ. Μητροπολίτη Έλασσώνος κ. Χαρίτωνα.

Τό συνέδριο θά πραγματοποιηθεί δωρεάν και μπορεί νά τό παρακολουθήσουν όλοι μέσω της πλατφόρμας zoom χρησιμοποιώντας τόν παρακάτω σύνδεσμο: Ο ΡΗΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ. Join Zoom Meeting: <https://us02web.zoom.us/j/84492107733?pwd=SmJaUFRJbG12UkJV0Go0UWZvQXlYZz09> / Meeting ID: 844 9210 7733 / Passcode: 1234

*Από τήν Όργανωτική Έπιτροπή
του Συνεδρίου*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου της 18.10.2021
περί των εκδηλώσεων για τήν επέτειο
των 200 ετών από τήν έναρξη
της Έλληνικής Έπαναστάσεως του 1821*

Συνεχίζονται οι Συνοδικές και Περιφερειακές εκδηλώσεις της Έκκλησίας της Ελλάδος για τή συμπλήρωση 200 ετών από τήν έναρξη της Έλληνικής Έπαναστάσεως.

Συγκεκριμένα, τή Δευτέρα 18 Οκτωβρίου, στις 18:00 και εντός του Μητροπολιτικού Ν. Άγ. Δημητρίου Χαλκίδος διοργανώνεται έορταστική εκδήλωση με θέμα: «Τό 21 στήν Εύβοια και τίς Βόρειες Σποράδες».

Κατ' αὐτήν θά πραγματοποιήσει όμιλία και προβολή διαφανειών ό εκπαιδευτικός Κων/νος

Μπαϊρακτάρης με θέμα: «Ματιές στό 21 στή νήσο Εύβοια και τίς Βόρειες Σποράδες». Τόν όμιλητή θά πλαισιώνουν οι μουσικοί Κατερίνα Σέγκου, Γιώργος Τσόγκας, Δημήτρης Λιάσκος, Βαγγέλης Φουντάνας και Χρήστος Περγάμαλης, οι όποιοι θά αποδώσουν επίκαιρα τραγούδια, ενώ ό δημοσιογράφος Γεώργιος Άγγέλου θά έπιμεληθεί τήν παρουσίαση της εκδήλωσης και τήν ανάγνωση των σχετικων κειμένων.

Στίς 20:00 ή Ί. Μητρόπολη Φθιώτιδος διοργανώνει εκδήλωση στό Πνευματικό Κέντρο του Ί. Μητροπολιτικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας με θέμα: «Η δίκη των ήρώων Κολοκοτρώνη και Πλαπούτα».

Τήν Τετάρτη 20 Οκτωβρίου, ή Ίερά Μητρόπολη Μεσσηνίας συμμετέχει στις έορταστικές εκδηλώσεις της Περιφέρειας Πελοποννήσου και του Δήμου Πύλου-Νέστορος για τήν 194η Έπέτειο της Ναυμαχίας του Ναυαρίνου, οι όποιες φέτος τελούν υπό τήν αιγίδα της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Οι εκδηλώσεις θά λάβουν χώρα στην πόλη της Πύλου με τήν παρουσία της Α.Ε. της Προέδρου της Έλληνικής Δημοκρατίας κ. Αικατερίνης Σακελλαροπούλου και του εκπροσώπου της Ί. Σ. της Έκκλησίας της Ελλάδος Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων & Σαλαμίνας κ. Κωνσταντίνου.

Κατά τό πρωί της ήμέρας θά τελεσθεί Επίσημη Δοξολογία, στον Ί. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Πύλου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων & Σαλαμίνας κ. Κωνσταντίνου, ως εκπροσώπου της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος και συγχοροστατούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Δημητριάδος & Άλμυρού κ. Ίγνατίου και Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

Έν συνεχεία, θά τελεσθεί τό Τρισάγιο για τούς πεσόντες κατά τή Ναυμαχία του Ναυαρίνου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, στό Ηρώο επί της Πλατείας Τριών Ναυάρχων της Πύλου. Ακολουθως θά λάβει χώρα ή κατάθεση στεφάνων και θά εκφωνηθεί ό πανηγυρικός της ήμέρας από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος & Άλμυρού κ. Ίγνάτιο, Πρόεδρο της Συνοδικής Έπιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἀρχίζουν οἱ ἐκδηλώσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης γιὰ νὰ τιμηθεῖ ἡ μνήμη τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας. Τό ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος θὰ τελέσει τὸν Πανηγυρικό Ἐσπερινό καὶ τὴν λιτάνευση τῶν Ἱ. Λειψάνων στὸν ὁμώνυμο τοῦ Ἁγίου Ἱερὸ Ναὸ τοῦ χωριοῦ Γουβιές.

Στὶς ἐκδηλώσεις θὰ συμμετάσχουν τὰ Κατηχητικά σχολεῖα καὶ τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Μητροπόλεως, τῶν ὁποίων προστάτης εἶναι ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης.

Τὴν Πέμπτη 21 Ὀκτωβρίου, τὴν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Μονεμβασιώτου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος θὰ προεξάρχει τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου στὴν ἐνορία Γερακίου, τόπο καταγωγῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ Νεομάρτυρος.

Τὴν ἴδια ἡμέρα, στίς 18:00, θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λαρίσης, Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιὰ τοὺς Νεομάρτυρες τοῦ Γένους μας.

Τὸ συνέδριο ἐντάσσεται στίς ἐκδηλώσεις πού διοργανώνει ἡ Ἱ. Μητρόπολη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, σέ συνεργασία μὲ τὴν Περιφερειακὴ Ἐκπαίδευση, γιὰ τὴν συμπλήρωση τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἑναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Στὴν ἐκδήλωση θὰ ὁμιλήσουν: ὁ Δρ. Ἀλέξανδρος Ἀλεξάκης, Καθηγητὴς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Παν. Ἰωαννίνων, μὲ θέμα: «Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης Μονεμβασιώτης», ὁ Δρ. Ἰωάννης Πολέμης, Καθηγητὴς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Παν. Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς ὁ Ἰβηροσκοπιώτης καὶ ἡ ἠσυχαστικὴ παράδοση τοῦ Ἁγίου Ὁρους», ὁ Δρ. Ἐμμανουὴλ Καραγεωργίουδης, Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Τὰ ἀγιολογικὰ κείμενα καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἀξιοποίησή τους ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο Πάριο», καὶ ὁ Δρ. Εὐστάθιος Λιανός-Λιάντης, Ἐπίκ. Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Ἐθνικὴ ἰδιοπροσωπία καὶ μαρτύριο στὴν κολλυβαδικὴ γραμματεία». Τὴν ἐκδήλωση θὰ παρουσιάσει ὁ Δρ. Σωτήριος Μπαλατσούκας, Καθηγ. Ἀγιολογίας.

Χαιρετισμούς θὰ ἀπευθύνουν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἱερώνυμος,

ὁ Προϊστάμενος Περιφερειακῆς Ἐκπαιδεύσεως Θεσσαλίας κ. Γεώργιος Δοδοντσάκης, ἡ Διευθύντρια Α/θμιας Ἐκπαιδεύσεως κ. Αἰκατερίνη Καραγιώργου καὶ ἡ Διευθύντρια Β/θμιας Ἐκπαιδεύσεως κ. Βασιλικὴ Ζιάκα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης θὰ βραβευθοῦν οἱ μαθητὲς πού πρῶτευσαν στοὺς μαθητικούς διαγωνισμούς μὲ θέμα: «200 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση – Τιμώντας τοὺς Θεσσαλοὺς Νεομάρτυρες τοῦ 1821».

Συντονιστὴς τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι ὁ Πρωτοσύγκελλος π. Ἰγνάτιος Μουρτζανός, ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Πολιτιστικῆς Ταυτότητος τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Τὴν Κυριακὴ 24 Ὀκτωβρίου, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου τιμᾷ τὸν Ἅγιο Λαμασκηνὸ Στουδίτη, Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα καὶ σπουδαῖο διδάσκαλο τοῦ Γένους. Ἡ ἐκδήλωση θὰ ἔχει τίτλο: «Ἡ διαθέρμανση τοῦ ἠρωικοῦ πνεύματος ἀπὸ τὸν Ὅσιο Λαμασκηνό, Μητροπολίτη Ναυπάκτου, στὴν ἀρχὴ τῆς Τουρκοκρατίας».

Ἡ ἐκδήλωση θὰ πραγματοποιηθεῖ στίς 19:00 στό Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου. Τὰ κείμενα πού θὰ ἀναγνωσθοῦν ἐπιμελήθηκε ὁ π. Θωμᾶς Βαμβίνης καὶ θὰ τὰ ἀναγνώσουν ἡ δασκάλα κ. Ἀγγελικὴ Λαιουρδέκη καὶ οἱ φιλόλογοι κ. Χριστίνα Καρανικόλα-Σχοινᾶ καὶ κ. Μαρία Κουτούση-Σύψα. Ἡ ἐκδήλωση θὰ πραγματοποιηθεῖ χωρὶς τὴν παρουσία κοινῶν καὶ θὰ μεταδοθεῖ ἀπὸ τὸν ἰστότοπο paremnavasis.gr τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου, καθὼς καὶ ἀπὸ τοπικούς τηλεοπτικούς σταθμούς.

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικὰ μὲ τίς δράσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ 1821 μπορεῖτε νὰ ἐπισκέπτεστε τὸν διαδικτυακὸ ἰστότοπο www.ekklisia1821.gr, πού εἰδικῶς δημιουργήθηκε γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἐπετειακῶν δράσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ, καθὼς καὶ τοὺς ἀντίστοιχους λογαριασμούς στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).

*Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*